

ONSDAG DEN 17. MAJ 2006

FORSÆDE: Josep BORRELL FONTELLES

Formand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 9.05)

2. Meddelelse fra formandskabet

Formanden. - Mine damer og herrer, i dag, den 17.maj, er det den internationale dag mod homofobi.

Jeg minder Dem om, at Europa-Parlamentet i januar vedtog en beslutning om homofobi i Europa. I overensstemmelse med nævnte tekst afholder Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Andre Anliggender i eftermiddag et seminar benævnt "Ikke mere had".

Jeg synes, at det ville være fint, hvis De kunne bidrage til dette seminars succes med Deres tilstedeværelse, fordi virkeligheden, selv om vi alle proklamerer vores vilje til at bekæmpe alle former for diskrimination, viser os, at der i praksis stadig diskrimineres, at frihederne stadig ikke er fuldstændigt garanterede, og at udelukkelse ofte fører til vold.

Jeg vil gerne lykønske Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Andre Anliggender med dette initiativ.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). - *(DE)* Hr. formand, jeg har været politiker i 32 år og betragter ytrings- og pressefrihed som demokratiets vigtigste element. Jeg er nu i to dage blevet forfulgt og generet med svinske spørgsmål af et fjernsynshold, som ikke har præsenteret sig, tidligt om morgenen, i går kl. 8.15, i dag kl. 8.30. Jeg føler mig virkelig truet. Jeg vil desuden gerne gøre opmærksom på, at Hans-Peter Martin i går var med i baggrunden af dette fjernsynshold - det er der vidner på - i dag var han ikke.

Hr. formand, jeg beder Dem tage de fornødne skridt, for denne mobning er uacceptabel for mig.

(Bifald)

Formanden. - Tak, fru Schierhuber, for Deres oplysninger om disse hændelser. Sekretariatet vil straks kontakte Parlamentets sikkerhedstjeneste, og jeg beder Dem om også selv at tage kontakt til den, så der kan blive truffet de relevante foranstaltninger, så disse hændelser ikke gentager sig.

Reinhard Rack (PPE-DE). - *(DE)* Hr. formand, jeg vil gerne benytte fru Schierhubers indlæg som anledning til at tilføje, at vi vedtager her i Europa-Parlamentet med god grund bestemmelser, som skal forhindre, at mennesker bliver mobbet og generet på deres arbejdspladser. Vi bør sørge for, at også denne arbejdsplads, Europa-Parlamentet, giver vores medlemmer samme beskyttelse, som vi med rette kræver for de ansatte i Europa.

(Bifald)

Formanden. - Dette er ikke det rette tidspunkt til at indlede en debat herom, medmindre De anmoder om en ændring af dagsordenen. Vi vil behandle spørgsmålet praktisk via Parlamentets sikkerhedstjeneste.

Hans-Peter Martin (NI). - *(DE)* Hr. formand, mit navn blev nævnt. Jeg henviser til forretningsordenens artikel 149, stk. 1. Jeg vil bare fortælle, at jeg faktisk også blev udspurgt af et fjernsynshold. Før der opstår falske rygter, vil jeg gerne sige, at det faktisk er rigtigt, at jeg tidligt i går morges også var på vej i min bil i Kehl. Men man bør ikke strikke noget sammen på det grundlag. I øvrigt mener jeg - selv om det måske er vanskeligt for Dem at acceptere det, min damer og herrer, at der findes en fjerde magt, nemlig pressens uafhængighed. Den bør vi respektere. Det går jeg ind for.

Formanden. - Fru Schierhuber, jeg kan se, at De beder om ordet, men De må forstå, at vi ikke kan omdanne plenarforsamlingen til et sted, hvor man informerer om alle de hændelser, der finder sted i Parlamentet. Jeg giver Dem ordet en sidste gang, men hvis De fremover ønsker at behandle et spørgsmål af denne art, beder jeg Dem om at behandle det ved hjælp af de retmæssige procedurer.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, hr. Hans-Peter Martin kørte ikke i sin bil, og jeg kan også godt oplyse sikkerhedstjenesten om den unge dames navn. Han var til fods foran hotellet.

Formanden. - Jeg vil bede generalsekretæren om at indkalde til et møde med sikkerhedstjenesten, og dér kan De forklare det, De ønsker. Hvis hr. Martin har noget at tilføje, vil han også blive indkaldt til dette møde, så der kan blive truffet de nødvendige foranstaltninger, så denne slags hændelser, som det ikke er første gang finder sted, ikke gentages.

Javier Moreno Sánchez (PSE). - (ES) Hr. formand, jeg vil gerne henvise til protokollen for mødet i mandags, nærmere bestemt til indlæggene af et minuts varighed om politisk vigtige sager, hvor der er et indlæg fra et medlem af Europa-Parlamentet, som miskrediterer Europa-Parlamentet og en medlemsstat, Spanien.

Det spanske Folkeparti har endnu en gang brugt Europa-Parlamentet som skyttegrav til at affyre løgne mod den spanske regering og beskyldte en af dens ministre for at begå overgreb mod det spanske demokrati. Han oplyste desuden, at han ville bringe disse løgne og anklager op for Kommissionen og Rådet.

Jeg vil gerne minde den spanske borger om, at han lever i en retsstat med institutioner og procedurer, der fungerer perfekt, og at gå rundt i EU-institutionerne med kufferten fuld af løgne, nag og nationale politiske bekymringer ikke er den bedste måde at udøve sit mandat som medlem af Europa-Parlamentet ...

(Formanden fratog taleren ordet)

Formanden. - Hr. Moreno, Deres indlæg er hverken et indlæg til forretningsordenen eller protokollen. Indlæg om protokollen skal bruges til at påpege, at der ikke står det, man har sagt, og ikke til at give udtryk for sin mening om, hvorvidt det, der er blevet sagt, er relevant eller ej. Deres indlæg er ikke berettiget, hvis der ikke er en fejl i protokollen, og hvis den nøje gengiver det, der er blevet sagt her.

3. Interinstitutionel aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning - Indgåelse af den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om

- betænkning af Reimer Böge for Budgetudvalget om den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (2004/2099(ACI)) (A6-0150/2006) og

- betænkning af Sérgio Sousa Pinto for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender om indgåelse af den interinstitutionelle aftale (IIA) om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (2006/2028(ACI)) (A6-0144/2006).

Reimer Böge (PPE-DE), ordfører. - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer, efter vanskelige forhandlinger kan vi i dag præsentere Dem for teksten til en interinstitutionel aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning.

Først vil jeg gerne takke alle, som fra Parlamentets side har bidraget til dette resultat, særligt forhandlingsteamet med Janusz Lewandowski, Ralf Walter og Jan Mulder. Min tak gælder også koordinatorene og medarbejderne i grupperne, og jeg vil især gerne takke medarbejderne i sekretariatet, som virkelig har ydet et fremragende stykke arbejde i de forløbne måneder.

Dette samarbejde på trods af alle modsætninger var og er Parlamentets styrke, fordi vi føler os forpligtet over for den europæiske merværdi og ikke over for en ensidig debat om nettobetaling og modtagere. Titlen på denne aftale er samtidig et program. Kommissionen, Rådet og Parlamentet forpligter sig på rammebetingelserne for den årlige budgetprocedure og den flerårige finansielle planlægning frem til 2013. De forpligter sig til forbedringer af den gældende aftale og til ændringer i forhold til Rådets beslutning fra december 2005. Det betyder, at vi nu har større fleksibilitet i budgetprocedurerne. Vi vil kunne reagere bedre og hurtigere på politiske, humanitære og økonomiske undtagelsessituationer. Vi har gennemført en reform af budgetlovgivningen, en forenkling af finansforordningen, certificering af EU-programmer og rapporteringspligt fra medlemsstaternes side, en mere pålidelig finansiell planlægning og klare aftaler i forbindelse med oprettelse af nye agenturer.

Kommissionen, Rådet og Parlamentet forpligter sig også til at modernisere de finansielle instrumenter ved at inddrage Den Europæiske Investeringsbanks lånefaciliteter. Det er vigtigt for forskningen, for innovationen i de små og mellemstore virksomheder og for de transeuropæiske net, og det er en stærk impuls for investeringer.

Enigheden i Rådet i december byggede også på fordeling - sådan må jeg udtrykke det - af formålsbestemte rabatter og julegaver. Under forhandlingerne lykkedes det os heroverfor at få gennemført ekstra midler til de programmer, som faktisk har en europæisk merværdi, nemlig livslang læring, de transeuropæiske net, forskningen, socialpolitikken, innovation for de små og mellemstore virksomheder, det grænseoverskridende samarbejde om Natura 2000, Life+, sundheds- og forbrugerpolitikken, kultur, ungdom og medier. Også inden for udenrigs- og sikkerhedspolitikken og i naboskabspolitikken lykkedes det at opnå vigtige forbedringer.

Målt i penge er det alt i alt ikke meget i forhold til det samlede budget, men det sikrer de borgerrelevante programmer med europæisk merværdi, som bærer vores signatur, for Parlamentets tilgang var fra starten af - i modsætning til Rådets - ikke fikseret på en ren 1 %-debat. For os handlede det om at definere en omfattende forhandlingsposition på grundlag af en dybtgående analyse af de politiske og økonomiske udfordringer i det udvidede EU, som det dokumenteres af beslutningen fra juni, nemlig politisk prioritering indadtil som udadtil, modernisering af budgetstrukturene og en forbedring af kvaliteten i den økonomiske forvaltning.

Vi har langt fra opnået det hele. Men vi har forhandlet en stor pakke og til dels kunnet bryde Rådets betonstrukturer op. Netop i gennemførelsen af reformerne ligger der en stor kontant fordel for EU, for medlemsstaterne og for dem, som skal gennemføre fællesskabsprogrammerne. Det er lykkedes os at sikre Parlamentets rettigheder bedre inden for næsten alle udenrigspolitiske instrumenter. Parlamentet er blevet lovet en passende rolle ved den forestående revision 2008/2009, og Kommissionens erklæring om vurderingen af disse aftaler i 2009 kan garantere det til den tid nyvalgte Parlamentets rettigheder.

Der er imidlertid stadig nogle mangler. Satellitprogrammet Galileo er fortsat underfinansieret. Beslutningerne om udvikling af landdistrikterne og om frivillig modulation inden for landbrugspolitikken er mere end tvivlsomme. Natura 2000 er blevet klemt en del. Dette og andre projekter er fortsat uafsluttede. Men pas på, kære venner i Rådet og Kommissionen! Beslutningen af 8. juni 2005 beskriver for os fortsat det optimale af finansielle midler og reformer for at nå de ambitiøse mål om borgernes og staternes union, og vi vil blive ved med at vende tilbage til den. Vi vil holde nøje øje med, om indholdet og ånden i alle aftaler bliver strengt overholdt.

Jeg takker det østrigske formandskab. Vi har haft konstruktive og fair forhandlinger. Med så mange reformmodstandere i Rådet og i Komitéen for Permanente Repræsentanter har formandskabets arbejde bestemt ikke været let.

Til sidst vil jeg gerne takke budgetkommissæren varmt. Efter en vis svaghedsperiode og en mere rådsorienteret holdning i Kommissionen fandt De tilbage til en positiv aktiv deltagelse og bidrog væsentligt til det afsluttende resultat. Det giver os håb for fremtiden!

Alt i alt er der opnået et resultat, som under de herskende betingelser indeholder vigtige fremskridt, og som er til gavn for borgerne, i form af reformer og en modernisering af budgettet og hævvelse af Parlamentets rettigheder. Derfor anbefaler jeg Dem at stemme for denne aftale.

(Bifald)

Sérgio Sousa Pinto (PSE), ordfører - (PT) Udvalget om Konstitutionelle Anliggender ser med velvilje på den interinstitutionelle aftale. Det skal dog erindres, at Udvalget om Konstitutionelle Anliggender er blevet anmodet om at udtale sig om den interinstitutionelle aftales forenelighed med de gældende traktater. Det ser ingen juridisk hindring for, at den vedtages.

Selv om det ikke er dette udvalgs opgave at bedømme aftalens fortjenester, bør det dog fremhæves, at den på det institutionelle plan fuldt ud respekterer Parlamentets budgetbeføjelser. I denne betænkning bekræfter Parlamentet sin holdning om, at finansielle rammer bør opstilles for en periode af fem år, der er forenelig med parlamentets og Kommissionens mandat. Det er efter vores opfattelse et nødvendigt skridt hen imod større offentlig indsigt og demokratisk kontrol med Unionens budgetbeslutninger.

Det kompromis, der blev opnået mellem parterne, modsvarer ikke de visioner og ambitioner for Europa, som mange af Europa-Parlamentets medlemmer nærer, deriblandt jeg selv. Adskillige gange under

forhandlingerne lå Rådets holdninger især vedrørende de finansielle poster langt fra de hensigtserklæringer, som forhandlerne var kommet med i konklusionerne fra flere Europæiske Råd, og som har lydt fra talrige ansvarlige nationale og europæiske politikeres offentlige udtalelser.

Trods vanskeligheder lykkedes det for Parlamentet at opnå dette tilfredsstillende kompromis, der fastholder samhørighed som Unionens grundlæggende princip og giver Lissabon-strategien prioritet. Parlamentet behøver ikke anse aftalen for perfekt for at give sin politiske tilslutning. Trods mangler udgør den aktuelle tekst et umådeligt fremskridt i forhold til de oprindelige forhandlingspositioner, og den er ufattelig meget bedre end en uansvarlig fortsættelse af den interinstitutionelle jernhåndspolitik, der ville have fået store omkostninger for Unionen og dens borgere.

Aftalen om revisionen 2009 sikrer Europa-Parlamentets ligeværdige deltagelse. Revisionen skal omfatte alle sider af Unionens indtægts- og udgiftssystem og må nødvendigvis også se på spørgsmålet om reformen af de egne indtægter. Den fundamentale debat herom vil drage nytte af de erfaringer, der gøres, når denne aftale gennemføres. Den interinstitutionelle aftale blev forhandlet under ekstremt vanskelige betingelser, men den er helt sikkert en succes og en god nyhed for Europa, ikke mindst på baggrund af den projekt- og lederskabskrise, som har kendetegnet de senere år.

Jeg vil gerne rette en særlig tak til Reimer Böge, der særdeles kompetent og med stort personligt engageret har ledet Parlamentets forhandlinger om et meget komplekst og vidtrækkende sagsområde og under ugunstige politiske omstændigheder præget af manglende tillid til det europæiske projekt, dybe meningsforskelle mellem medlemsstaterne og institutionerne og en vis rådvildhed om Unionens mål.

(Bifald)

Karl-Heinz Grasser, *formand for Rådet*. - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer, jeg beder Dem undskylde min lille forsinkelse. Mange tak, fordi jeg får lejlighed til at tale til Europa-Parlamentet om spørgsmålet om den fremtidige finansiering af EU og om den interinstitutionelle aftale.

Vi ved alle, at forhandlingerne om den interinstitutionelle aftale aldrig har været lette. Denne gang var de en særlig udfordring, fordi det ikke var 15 medlemsstater, man skulle forhandle med, men 25. Og fordi der findes et Europa-Parlament, som er en institution, som er blevet stærkere og kraftigere og med rette har fået større betydning, og som dermed også har optrådt med den tilsvarende selvbevidsthed.

Jeg vil gerne forsikre Dem, at Europa-Parlamentets forhandlingsteam ikke gjorde det let for os. Jeg vil imidlertid gerne takke varmt for den altid positive og konstruktive atmosfære i vores samtaler og forhandlinger, og jeg vil gerne takke Europa-Parlamentets team, som forhandlede med os, de herrer Lewandowski, Böge, Walter og Mulder, fordi vi forhandlede i en konstruktiv ånd, altid med en eneste målsætning, nemlig at finde en løsning for EU. Den måde, vi har samarbejdet på, kan tjene som eksempel på, hvordan vores to institutioner generelt bør samarbejde, nemlig med den politiske vilje til at finde en løsning, også når udgangspositionerne måske ligger langt fra hinanden.

Resultatet kender De alle. Jeg vil derfor kun skitsere nogle punkter, det er præsenteret udførligt af hr. Böge i hans betænkning. Vi ved, at det er uundgåeligt, at vi vurderer sådanne resultater forskelligt. Det kan ikke undgås, at vi ikke alle kan være 100 % tilfredse med forhandlingsresultaterne. Jeg kan imidlertid trøste Dem. Det gælder også for nogle medlemmer af Rådet, at det ikke passer dem 100 %, hvad formandskabet har forhandlet på plads med Parlamentet. Det er ethvert kompromis' natur. Jeg mener, at resultatet er fair og afbalanceret. Alene den kendsgerning, at det lykkedes os at nå et resultat på et af EU's kerneområder, er efter min mening en succes i sig selv. Vi er alle enige om, at 2005 var et vanskeligt år for EU, og så er det godt, nødvendigt og vigtigt, at vi kan bevise, at EU med 25 og i fremtiden 27 medlemmer er handlekraftigt. Efter min mening har alle institutionerne absolut levet op til deres ansvar. Der har været en atmosfære af samarbejde for at finde den bedste europæiske løsning.

Hvis De ser på tallene, så er jeg overbevist om, at vi på den ene side kan træde frem for vores borgere, vores skatteydere, og sige, at vi forvaltet de fælles skattemidler sparsommeligt. På den anden side fokuserer vi målrettet på de områder, hvor det handler om større vækst, flere arbejdspladser og om den fælles målsætning om at nedbringe arbejdsløsheden. Hvis De sammenligner det, som vi i dag, i 2006 bruger på vigtige kategorier som transeuropæiske net, uddannelse og forskning og flere andre, så mener jeg, at det lykkedes os at forhandle os frem til og aftale meget væsentlige stigninger for den kommende periode.

Jeg har tre korte bemærkninger. Jeg mener, at det var godt og vigtigt, at vi aftalte en ny del 3, hvor det handler om den økonomiske forvaltning af EU-midlerne i den interinstitutionelle aftale. Jeg mener, det

er vigtigt med en mere effektiv kontrol med EU-midlerne. Jeg vil også fortsat understrege viljen til dialog og den fælles målsætning, som består i at nå frem til en bedre kontrol og en bedre finansiel planlægning.

Det andet punkt er det totale loft. Vi ved alle, at det var meget vanskeligt at nå frem til denne konsensus i Rådet i december, og at en forhøjelse af det totale loft på dengang 862 milliarder euro derfor også var et vanskeligt spørgsmål for Rådet. Jeg mener, at man virkelig kan betegne den forhøjelse, der nu er blevet aftalt, som penge, der er godt givet ud, og jeg er glad for, at det lykkedes at nå et godt kompromis til sidst, et kompromis med konduite, som også har sikret balancen mellem institutionerne og dermed ikke stillede for store krav til nogen af parterne.

Som tredje punkt anser jeg det for vigtigt, at det er lykkedes at finde en fælles aftale i form af en erklæring, hvad kontrollen af den finansielle ramme angår, især også, fordi den tager højde for Parlamentets kompetencer.

Lad mig til slut sige, at jeg altid har ment, at der i det vigtige spørgsmål om de tre institutioners fælles finanser og den interinstitutionelle aftale kun kan findes en fælles løsning. Hvis der var dissens i et af EU's centrale spørgsmål, ville det være skidt for vores fælles Europa. Vores konsensus beviser vores fælles handlekraft for vores Union og er et vigtigt signal til vores befolkning.

Rådet godkendte denne interinstitutionelle aftale i forgårs, den 15. maj, på mødet i Rådet (almindelige anliggender), og jeg anmoder om, at også Parlamentet i dag vedtager denne aftale med os og stemmer for den. Jeg takker endnu en gang for de gode forhandlinger, og fordi De gav mig tid til disse kommentarer i dag.

Dalia Grybauskaitė, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand, på vegne af Kommissionen og dens formand, hr. Barroso, vil jeg gerne hilse den aftale velkommen, som alle forhandlerne fra de tre EU-institutioner er nået frem til. Jeg vil gerne personlig takke Parlamentets forhandlingshold, hr. Böge, hr. Lewandowski, hr. Mulder og hr. Walter, for det fremragende arbejde, de har gjort. Deres støtte og nære samarbejde har bragt store resultater. Jeg vil også gerne takke ministeren for hans utrættelige bestræbelser på at nå en aftale. Det har også været yderst nyttigt.

Vi forstår, at denne aftale ikke afspejler alle områder af vores oprindelige ambitioner, men det er det bedst mulige kompromis i dag. Det er en succes, i særdeleshed fordi det ikke bare omfatter kvantitative elementer, men også indeholder et nyt kapitel om forsvarlig økonomisk forvaltning og et antal solide institutionelle løfter om at nærme sig en mere effektiv forvaltning af budgettet.

Den måde, EU's penge bliver givet ud på, er mindst lige så vigtig som niveauet for udgifterne. I denne forbindelse glæder jeg mig meget over de nye løfter i den interinstitutionelle aftale om øget ansvarlighed for alle økonomiske aktører, herunder medlemsstaterne.

Aftalen er godt nyt for et udvidet Europa, for den indebærer, at vi nu har en klar finansiel ramme for Unionens udvikling i de næste syv år, med fuld deltagelse af de nye medlemsstater i centrale europæiske politikker.

Aftalen indeholder mange positive elementer, i særdeleshed det løft, den giver udviklingen i de nye medlemsstater. Vi har forøget midlerne til programmer, der direkte har at gøre med den nye Lissabon-dagsorden. Der er også nye elementer. For første gang indebærer aftalen en fælles bestræbelse sammen med Den Europæiske Investeringsbank. Disse midler vil virke som en katalysator for højt prioriterede områder i forbindelse med Lissabon.

Endelig bør man ikke glemme den forøgede fleksibilitet, som nås gennem forskellige instrumenter, der skal mobiliseres, hvor det er nødvendigt, til uforudsete begivenheder og behov. Denne aftale anerkender også klart den rolle, Parlamentet vil spille i den omfattende fornyede granskning af alle aspekter af EU's udgifter og ressourcer, der vil være en af de ting, der bliver prioriteret højest i de kommende år. Denne aftale er en afgørende milepæl, men nu må vi bevæge os hurtigt for at bygge på det momentum, der er skabt af denne aftale, så vi kan fremskynde og fuldende den lovgivningsproces, der er nødvendig for at få alle programmer etableret og i gang fra næste år.

Lad mig endnu en gang takke alle, der har deltaget i disse forhandlinger, og jeg ønsker medlemmerne en god debat med et positivt resultat.

(Bifald)

Glenys Kinnock (PSE), *ordfører for udtalelsen fra Udviklingsudvalget*. - (EN) Hr. formand, jeg vil gerne takke Parlamentets hold, der har vist en sådan respekt og et sådant engagement i den udtalelse fra Udviklingsudvalget, som de betragter som vigtig.

Jeg må forholde mig til en temmelig negativ holdning fra udvalget. Som De husker, var Parlamentet i juni 2005 omringet af et bånd, der ville gøre fattigdommen til historie. Desværre er dette håb svundet, nu hvor vi i dag diskuterer de forslag til finansielle overslag, som afspejler en lavere vækst for udviklingssamarbejdsinstrumentet end for alle Europas andre udadrettede aktiviteter. Hvordan kan vi tro, at det er muligt for Europa at leve op til millenniumudviklingsmålene, hvis vores ressourcer skal begrænses i disse kritiske år op til 2013?

Europas optagethed af terrorbekæmpelse og indvandring bør ikke føre til, at ressourcerne bliver bortledt fra vores helt afgørende opgave, nemlig at arbejde med de presserende behov, som verdens fattigste mennesker og lande har.

Udviklingsudvalget afviser også bestemt det sprog, Kommissionen bruger, hvor det forudsættes, at forslagene om at rationalisere instrumentet har mulighed for enten at forøge samhørigheden eller EU's samarbejdsvilje som udviklingspartner.

Endelig går vores forpligtelse ud på at finansiere menneskelig og social udvikling i verdens fattigste lande. Som forholdene er, er jeg bange for, at vi står over for den tragiske sandsynlighed, at man vil opfatte det sådan, at Europa svigter disse principper og prioriteringer. Jeg føler også, at det stærkere og glædelige engagement, som vi alle - Kommissionen, Parlamentet og i særdeleshed Rådet og medlemsstaterne - gik ind i sidste år, nu er alvorligt truet, og Udviklingsudvalget må give udtryk for sin dybe bekymring over virkningerne af de finansielle overslag for dets arbejde.

(Bifald)

Karl von Wogau (PPE-DE), *ordfører for udtalelsen fra Udenrigsudvalget*. - (DE) Hr. formand, kære kolleger, i Udenrigsudvalget har vi behandlet disse spørgsmål, og jeg vil fremhæve to ting.

For det første er det meget vigtigt, at der er penge til rådighed til EU's fredsskabende indsatser på Balkan, men også i mange andre lande i verden. Nu er også indsatsen i Congo forestående. Det er positivt, at midlerne er blevet forhøjet. Vi ville imidlertid også finde det positivt, hvis det ikke blev splittet ad. Den civile del bliver betalt af EU's budget, den anden del af medlemsstaterne gennem en fordelingsprocedure. Her opstår der skyggebudgetter, som altid er vanskeligere at kontrollere, fordi de ikke bliver kontrolleret fuldt ud af de nationale parlamenter, men heller ikke af Europa-Parlamentet. Her må man konstatere en mangel.

I øvrigt er det også meget vigtigt, at vi har konstateret mangler i forbindelse med indsatserne i udlandet, nemlig med hensyn til rekognoscering og telekommunikation. Når vi sender soldater ud til vanskelige opgaver, er det af stor betydning overhovedet at se, hvad der foregår på stedet, og til det formål har vi brug for satellitstøttet rekognoscering. Det er uansvarligt at sende soldater ud på indsatser med fem eller seks forskellige telekommunikationsanordninger, som ofte ikke - eller kun i begrænset omfang - er indbyrdes compatible. Derfor har vi brug for et fælles EU-satellitrekognosceringssystem og fælles standarder for telekommunikation på dette område. Det er også meget vigtigt, fordi man finder nøjagtig samme mangler hos politiet og beredskaberne. Lad os antage, at der kom en tsunami i Europa. Så er det for det første meget vigtigt, at man kan se nøjagtigt, hvad der foregår, men det er for det andet også vigtigt, at beredskaber, politi og militær kan kommunikere med hinanden uden vanskeligheder. Her ligger der også en vigtig opgave for EU's budget.

(Bifald)

Jan Mulder (ALDE), *ordfører for udtalelsen fra Budgetkontroludvalget*. - (NL) Hr. formand, også jeg vil udtrykke min tilfredshed med det opnåede resultat. Det er næppe nogen overraskelse, for jeg deltog selv i forhandlingsteamet. Jeg vil blot også benytte denne lejlighed til at takke mine kolleger i forhandlingsteamet, Kommissionen og det østrigske formandskab. Jeg mener, at vi har opnået det maksimale af, hvad vi kunne opnå.

Hvad angår budgetkontrol, er det vigtigste uden tvivl, at vi har fået en passage i aftalen om en bedre kontrol med udgifterne og om certificering. Revisionsretten har jo i 11 år i træk afgivet negative revisionserklæringer. Det kan vi ikke længere byde de europæiske borgere. Sidste år sagde vi for første

gang, at der skulle indføres nationale erklæringer. Inden forhandlingerne var 23 ud af 25 medlemsstater endnu imod det. Efter forhandlingerne gik de alle sammen ind for det.

Jeg tror, at det for Kommissionen er meget vigtigt, at vi i fremtiden holder fast ved, at medlemsstaterne på en eller anden måde afgiver disse erklæringer. Jeg ved, at der er et par stykker, som har gjort indvendinger imod det. Heldigvis afspejles dette ikke på nogen måde officielt i de dokumenter, som vi vedtager i dag, men det udgør dog et problem i fremtiden. Parlamentet synes, det er vigtigt, at Kommissionen gennemfører denne aftale, således som det var hensigten.

Der er naturligvis også en række ulemper ved denne aftale. Ingen kan være helt tilfreds. Hvad mig selv angår, synes jeg, at Rådets erklæring om frivillig modulering udgør den største risiko. Det fælles marked for landbrugsprodukter er en af de ting, som vi har opnået i Europa. Hvis vi begynder med en frivillig modulering på 20 % - eller en hvilken som helst anden procentsats - undergraver vi fuldstændigt den fælles landbrugspolitik. Det er meget farligt, og det må vi undgå. Hvis det står til Parlamentet, vil jeg - så længe jeg er medlem - forsøge at hindre dette.

(Bifald)

Constanze Angela Krehl (PSE), *ordfører for udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget. - (DE)* Hr. formand, kære kolleger, et stort flertal i Regionaludvalget finder det positivt, at der er opnået enighed om de finansielle overslag, selv om regionalpolitikken og samhørighedspolitikken i forhold til Parlamentets forslag mangler 40 milliarder euro, og det hidtil ikke har været muligt at opnå enighed med Rådet om, at man kan genbruge midler, som ikke er blevet brugt i forbindelse med samhørighedspolitikken.

Men Regionaludvalget er klar over sit ansvar over for 360 millioner vælgere, som vil begynde med de programmer, der hjælper de fattigste regioner i EU. Med en aftale om de finansielle overslag får vi endelig den nødvendige politiske, økonomiske og finansielle stabilitet til at gennemføre disse forslag.

Det er ikke kun menneskene i de nye medlemslande, der venter på hjælpen fra EU. Den europæiske strukturpolitik, den europæiske regionalpolitik er aktiv i alle medlemsstater, og derfor beder jeg om, at det forslag, som hr. Böge har stillet, i dag får det tilsvarende flertal i Europa-Parlamentet.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til udtrykkeligt at takke for de forhandlinger, som Europa-Parlamentet har ført. Jeg vil også gerne sige tak for de ekstra 300 millioner euro til det territoriale samarbejde og for bestræbelserne på at skabe en fælles retlig ramme. Spørgsmål som modregning af moms, N+2-ordningen eller mulighederne for privat samfinansiering bliver fremover behandlet ens i alle medlemsstater. Det er en succes for forhandlingerne, også Europa-Parlamentets og vores forhandlingsgruppes. Hjertelig tak for det.

(Bifald)

Bernadette Bourzai (PSE), *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter. - (FR)* Hr. formand, mine damer og herrer, som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter om fornyelsen af den interinstitutionelle aftale vil jeg gerne give udtryk for min utilfredshed med den budgetaftale, der blev indgået den 4. april 2006. Under budgetforhandlingerne fik udgiftsområde 2 "Beskyttelse og forvaltning af naturressourcer" tildelt yderligere 100 millioner euro i form af en reserve til fremtidige aktioner inden for områderne Life+ og Natura 2000 og intet andet på trods af indsatsen fra forhandlingsteamets side, hvis arbejde jeg gerne vil takke for.

Dette løser på ingen måde Natura 2000-nettets finansieringsproblemer, og derudover vil jeg gerne understrege, at der ikke er blevet givet noget svar på de mange andre bemærkninger og kritiske kommentarer i min udtalelse, der blev vedtaget næsten enstemmigt i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter. Jeg skal minde om, at et af de vigtigste mål med reformen af den fælles landbrugspolitik, der blev truffet beslutning om i september 2003, var at fastfryse første søjle med henblik på at styrke anden søjle, dvs. politikken for udvikling af landdistrikter. Men det har vist sig, at den finansieringsramme, der er afsat til udvikling af landdistrikter, er blevet reduceret med omkring 20 milliarder euro i forhold til Kommissionens forslag, hvilket i de 15 gamle medlemsstaters regioner er ensbetydende med en reduktion på 35 % i forhold til den aktuelle periode 2000-2006. Det er helt utroligt, og dertil kommer så svækkelsen af strukturfondene.

Det vil helt klart udmønte sig i en tiltagende affolkning af vores landdistrikter og indirekte i flere problemer i byer og forstæder. Den første søjle vil komme til at lide under voldsomme stramninger: tvungen og frivillig graduering, finansiel disciplin, reform af de fælles markedsorganisationer, WTO-forhandlinger.

2003-aftalerne blev overhovedet ikke overholdt, og der sættes spørgsmålstejn ved den fundne balance, allerede inden der tages fat på revisionsperioden 2008-2009. Ligesom hr. Mulder skal også jeg understrege, at den frivillige graduering i denne udformning uden begrænsninger ikke løser nogen problemer. Den vil tværtimod rejse alvorlige tekniske problemer og medføre konkurrenceforvridninger. Jeg synes, den interinstitutionelle aftales endelige erklæringer herom er meget vage i forhold til den risiko, der løbes. For mig er det begyndelsen på en gennationalisering af den fælles landbrugspolitik, og jeg stemmer derfor imod denne aftale.

(Bifald)

Rosa Miguélez Ramos (PSE), *ordfører for udtalelse fra Fiskeriudvalget. - (ES)* Hr. formand, jeg vil gerne understrege, at den europæiske fiskerisektor har brug for tilstrækkelige ressourcer, såvel for at kunne opfylde de forpligtelser, som sektoren har indgået, som for at kunne blive ved med at forsvare den nye politik, som vi har pålagt os selv - udviklingen af et bæredygtigt fiskeri - ikke mindst, når den europæiske fiskeripolitik primært berører områder, der ligger uden for det konvergensmål, der omfatter mange af de regioner, der lider værst under de kriser, som jævnlige rammer denne sektor, og som derfor fortsat har brug for fællesskabsstøtte.

Den endelige aftale om de finansielle overslag er ikke blevet, som vi kunne have ønsket for denne politik, for fiskeriet, men den er dog, det er jeg nødt til at indrømme, lige præcis god nok til, at vi kan stemme for. Vi må ikke glemme, at der er sket beskæringer af det oprindelige forslag, hvorfor der kræves en yderst effektiv anvendelse af de disponible midler, og jeg vil gerne minde om, at dette er et tidspunkt med særligt arbejde for GD Fiskeri, et tidspunkt hvor kommissær Borg desuden er blevet pålagt udviklingen, iværksættelsen af en ny maritim politik i EU.

Med hensyn til fiskeriet, mine damer og herrer, afventer vi stadig vedtagelsen af gennemførelsesforordningerne, hvorfor jeg anmoder Rådet om, at det hurtigst muligt vedtager forordningen om Den Europæiske Fiskerifond, så medlemsstaterne hurtigere kan udarbejde deres programmer og planlægge deres udgifter mere effektivt.

Jeg beder Kommissionen om at gøre den nødvendige indsats for at fastholde en levende og driftig politik for internationale aftaler, med henblik på at anvende disse midler bedst muligt og for at sikre en effektiv og konkurrencedygtig fiskerisektor i Europa.

Endelig vil jeg gerne lykønske vores ordfører, hr. Böge, med hans fremragende indsats, og jeg synes også, at det midlertidige udvalg har gjort en rigtig god indsats.

(Bifald)

Ruth Hieronymi (PPE-DE), *ordfører for udtalelsen fra Kultur- og Uddannelsesudvalget. - (DE)* Hr. formand, også jeg vil gerne på Kultur- og Uddannelsesudvalgets vegne takke alle de involverede kolleger og især ordføreren Reimer Böge varmt for deres arbejde. Det drejer sig om programmerne for livslang læring, ungdom, kultur, medier og borgernes Europa.

Når man hører talerne fra alle politikere i de 25 medlemsstater, hører disse programmer til EU's vigtigste opgaveområder. Men når det handler om at stille de tilsvarende midler til rådighed for de unge mennesker, så stikker de 25 regeringer hovedet i busken og skærer dramatisk ned, netop når det drejer sig om de vigtigste investeringer i vores unge menneskers fremtid. Derfor takker jeg på Kulturudvalgets vegne Kommissionen og Europa-Parlamentet, fordi de ikke kun har talt, men også handlet og i deres forslag foreslået rimelige dimensioner for disse programmer. Jeg taler ikke om den finansielle dimension, jeg taler om antallet af unge, og jeg vil bare nævne to eksempler.

For Erasmus - det er udveksling af studerende - har de to institutioner foreslået, at der hver år skal være mulighed for 285.000 udvekslingsstudenter. Rådet, de 25 regeringer, skar dramatisk ned med over 50 %, til 140.000. For Leonardo - det er uddannelse - fra 150.000 til 36.000. Derfor takker jeg alle de kolleger, som har medvirket til, at Parlamentets signatur i det mindste blev synlig ved afslutningen af disse forhandlinger, og at der med 800 millioner euro til livslang læring og 300 millioner euro til de andre programmer blev opnået et minimum af troværdighed på dette område.

(Bifald)

Gérard Deprez (ALDE), ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender. - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer, som ordfører for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender vil jeg gerne, når jeg først har takket hr. Böge og vores forhandlere, opsummere de specifikke forhold, der har fået vores udvalg til uden betænkeligheder at undertegne det udkast til interinstitutionel aftale, vi har fået forelagt.

Allerede da forhandlingsprocessen blev indledt, fremsatte Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender tre klare krav. For det første krævede vi, at området frihed, sikkerhed og retfærdighed blev gjort til genstand for et specifikt, selvstændigt underområde i den nye finansielle ramme med henblik på at understrege dets politiske betydning. Og vi har fået dette underområde, nemlig underområde 3a.

For det andet foreslog vi at øge bevillingerne mærkbart for at foregribe terrortruslerne og udviklingen af den organiserede kriminalitet samt for at leve op til kravene om bedre kontrol ved de ydre grænser og bedre styring af migrationsstrømmene. Og vi har fået denne bevillingsforhøjelse. I de kommende syv år vil de bevillinger, der afsættes til oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, kunne stige med 167 % - ja, 167 %. Det er langt den kraftigste potentielle stigning i den nye finansielle ramme.

For det tredje krævede vi tilladelse til at finansiere de nye agenturer uden for den finansielle ramme for at bevare de midler, der afsættes til de operationelle programmer. Hvis jeg har forstået den procedure ret, der nævnes i del III, punkt D, skal budgetmyndighedens to parter for fremtiden være enige om at finansiere et nyt agentur forud for dets oprettelse. Denne finansiering vil således ikke automatisk blive dækket af de finansielle overslag. Det stiller vi os tilfreds med, selv om vi havde håbet på mere.

Endelig foreslog vi, at der inden for området borgernes rettigheder og retlige og indre anliggender blev indført en slags trepartsmøde med Parlamentet og Rådet forud for Rådets førstebehandling af budgettet med henblik på at harmonisere de to institutioners holdninger vedrørende de politiske prioriteringer og fordelingen af midlerne.

Denne procedure figurerer ganske vist ikke som sådan i den interinstitutionelle aftaletekst, men derimod som en ensidig erklæring fra Europa-Parlamentet, nemlig erklæring nr. 13. Vi har ikke fået alt det, vi gerne ville, men der er dog tale om en lille forbedring, og i dag, hr. formand, mine damer og herrer, er en lille forbedring med Raymond Devos' ord slet ikke så ringe, det er faktisk en hel del.

Jean-Luc Dehaene, for PPE-DE-Gruppen. - (NL) Hr. formand, selv om det takket være Reimer Böges og de andre forhandlers forhandlingstalant er lykkedes Europa-Parlamentet at give Rådets oprindelige forslag en virkelig europæisk merværdi og ligeledes at forbedre de institutionelle rammer betydeligt, er de foreliggende finansielle overslag for 2007-2013 stadig under lavmålet i lyset af den udfordring, som EU står over for. Europa-Parlamentet havde trods alt i Böge-betænkningen formuleret et rimeligt og velovervejet forslag, som var mere realistisk end kommissionsforslaget. Rådets nærighed og kortsynethed på grundlag af nationale overvejelser har imidlertid vundet over Parlamentets og Kommissionens europæiske ambitioner. Alligevel vil vi godkende denne interinstitutionelle aftale. Det er jo det eneste mulige kompromis under de nuværende omstændigheder. Hvis vi ikke havde finansielle overslag for de kommende år, ville Unionen jo komme ud i en endnu dybere krise, end det allerede er tilfældet nu. Det ville desuden ikke være korrekt over for de nye medlemsstater, som har behov for fremtidsperspektiver for at fortsætte deres samhørighedspolitik og blive fuldgældigt integreret i det fælles marked. Dette ændrer ikke ved den kendsgerning, at det nuværende ressourceniveau er utilstrækkeligt til at klare de nye europæiske udfordringer. Derfor var revisionsklausulen og fleksibilitetsordningen en absolut nødvendighed. Risikoen for, at vi før eller senere kører fast, er jo stor. Parlamentet skal også inddrages fuldgældigt i dette. Den vigtigste konklusion er imidlertid, at det nuværende system med egne indtægter har nået sine grænser. Der er behov for en grundig reform. Vi må af med systemet med donationer fra de nationale budgetter. Vi må tilbage til virkelige egne indtægter, således som det var tilfældet med tolden i begyndelsen af den europæiske integration. Dette er den eneste måde til at lade de europæiske almene interesser veje tungere end de snæversynede og kortsynede nationale interesser. Europa-Parlamentet skal spille en rolle her - som drivkraft - og udarbejde forslag. Hr. Lamassoures undersøgelser og notater kan i den forbindelse danne et godt udgangspunkt.

(Bifald)

Ralf Walter, for *PSE-Gruppen*. - (DE) Hr. formand, kære kolleger, hr. formand for Rådet, med al respekt må det siges, at det er godt, at Rådet ikke skal træffe afgørelse om de europæiske finanser alene, men at Europa-Parlamentet findes.

(Bifald)

Parlamentet har under forhandlingerne efter min mening opnået vigtige forbedringer, fordi vi ikke fra starten af bare gik frem efter devisen: "Her har I en pose penge, så må I se, hvordan I kan klare jer med dem!" Vi så tværtimod på strukturerne. Vi så på, at det ikke var som tidligere, at vi først kæmper for at afsætte mange penge på budgetposterne - som i de sidste finansielle overslag over 700 milliarder - hvorefter udgifterne faktisk lander på lidt over 550 milliarder. Det skal altså handle om kvaliteten af udgifterne. Derfor insisterede vi på, at vi kommer videre med finansforordningen. Afbureaukratisering, oprydning. Pengene skal rent faktisk kunne udbetales, og vi skal være sikre på, at de kommer i de rigtige hænder. Derfor var det også vigtigt at se på, at man også i medlemsstaterne ser på kvaliteten af hver enkelt udgift og på, om den rent faktisk når frem til de rigtige mennesker.

Vi lagde altså stor vægt på udgifternes kvalitet. Det betyder også, at vi vil forhindre, at den stadige oprettelse af nye agenturer eller udvidelser af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik æder nogle margener op, som der var brug for andre steder. Derfor måtte vi sætte grænser på dette område. Derfor så vi på, at den økonomiske forvaltning fremover kommer til at foregå mere struktureret, og at pengene faktisk kan blive anvendt.

For det andet så vi på, at der skal være tilstrækkelig fleksibilitet i budgettet til nye ting. Vi har skabt en margen ved borgernes Europa, hvor De i Rådet desværre ikke lod noget være til overs. Så ville vi have brugt det hele på de flerårige programmer og ikke have haft nogen chance for at gøre mere. Vi har forbedret og udvidet pilotprojekterne og de forberedende foranstaltninger og dermed øget Parlamentets mulighed for indflydelse, og i forbindelse med de flerårige programmer har vi opnået en ekstra fleksibilitet på 5 % i de årlige budgetter, så vi kan møde udfordringerne mere fleksibelt og præcist.

Vi har også opnået vigtige ting i forbindelse med de enkelte indholdsmæssige spørgsmål. Livslang læring, som alle taler så meget om - hvis det var gået efter Deres hoved, hr. formand for Rådet, ville det kun have været 140.000 studerende. Vi fik hævet tallet til 210.000 studerende. Vi opnåede tilsvarende forhøjelser i forbindelse med de transeuropæiske net og i forbindelse med Progress, dette program, som bekæmper social udstødelse og sender et signal til Europa om, at vi ikke kun er en økonomisk union, men også tænker på dem, som har det svært, og hjælper dem. Vi opnåede også forhøjelser i forbindelse med sundheds- og forbrugerbeskyttelse, ved grænseoverskridende samarbejde og mange andre punkter.

Hvis De spørger mig, om jeg ønsker mig mere end det, vi har opnået, så svarer jeg helt klart ja, jeg havde ønsket mere, men jeg ved også, at kompromiser altid kræver to eller tre sider. Derfor forhandlede vi så hårdt som muligt. Vi havde en hård forhandlingspartner. Vi er nået frem til et resultat, som ikke kan opfylde alles ønsker. Og vil tage alle de ønsker op igen, som vi har beskrevet i Bøge-betænkningen, i de kommende år. De vil få det præsenteret igen og igen, om det nu er egne indtægter i forbindelse med spørgsmålet om finansieringen inden for landbrugspolitikken eller andre områder. Vi vil spørge Dem, hvordan De vil opfylde Deres løfter - lad mig nævne Galileo - og så vil De komme til os.

Afslutningsvis vil jeg slå fast, at dette kompromis er ikke mit drømmekompromis, men jeg støtter fuldt ud og beder derfor mine kolleger stemme for det.

Anne E. Jensen, for *ALDE-Gruppen*. - Hr. formand, fru kommissær, hr. rådsformand! Det har været et langt forløb at nå frem til aftalen om budgetdisciplin, og i Parlamentet har vi udført et grundigt stykke arbejde med at gennemgå behovene og med at udvikle fælles politiske prioriteringer. Det er sket igennem mere end et år under meget kyndig ledelse af vores ordfører, Reimer Böge, der har ydet en forbilledlig indsats.

Men regeringscheferne i EU forfaldt til en uskøn sjakren om indtægter og udgifter under overskrifter som "vi vil ikke betale", "max. 1 %" og "vi vil have vores penge igen". Derfor er det kompromis, vi drøfter i dag, i sandhed et kompromis. Ikke særlig smukt, ingen er rigtig tilfredse - det er det muligste kunst. Men optimisten i os vil understrege, at det er godt, der nu ligger en ramme. Dette letter lovarbejdet med programmerne for strukturfonde, forskning og uddannelse. Derudover giver rammen flere ressourcer til investering i uddannelse, forskning og transport og til støtte til EU's fattige regioner, mens udgifterne til landbrugsstøtte skæres tilbage. Og jeg anbefaler derfor at stemme ja til aftalen.

Vi har sikret, at administrationen af EU's budget bliver mindre bureaukratisk. Vi har sikret, at der placeres et klart ansvar for forvaltning af EU-midler i medlemslandene. Vi har sikret, at Den Europæiske Investeringsbank kan finansiere langt mere ambitiøst, og vi har sikret, at flere unge kan udveksles under uddannelsesprogrammerne, og at EU's budget til sundhed og forbrugerbeskyttelse ikke undergik den sparekniv, regeringscheferne havde tiltænkt det. Men rammen er stram, så stram at det kan mærkes! Et eksempel: Kommissionen foreslog 20 milliarder til investeringer i grænseoverskridende transportprojekter. Parlamentet bakkede Kommissionen op, men resultatet er kun blevet ca. 7 milliarder euro. Hvordan skal vi skaffe pengene til de 30 vedtagne projekter, som er grænseoverskridende? Jeg synes, at Rådet skylder os et svar på, hvordan de fælles projekter kan blive til virkelighed.

FORSÆDE: Ingo FRIEDRICH

Næstformand

Helga Trüpel, for *Verts/ALE-Gruppen*. - (DE) Fru kommissær, mine damer og herrer, til forskel fra de mange foregående talere vil jeg gerne begrunde, hvorfor vi mener, at dette kompromis er et dårligt kompromis, og hvorfor vi ikke kan tilslutte os det. Vi har den opfattelse, at de finansielle overslag, som vi nu har for syv år, skal måles på, om dette budget er fremtidsorienteret, om det hjælper os til i fællesskab at løse de problemer, der ligger foran os, og om det virkelig er europaorienteret. Derfor er min kritik især rettet mod Rådet.

Vi har i de seneste år lidt meget under denne debat om 1 % og nettobetaling, for i denne debat er det ikke den europæiske ånd og interessen for, hvad der er den europæiske nytteværdi, der taler, men tværtimod en kræmmersjæl og et nationalstatsligt snæversyn. Vi har i øjeblikket at gøre med en nationalstatslig deformation af de europæiske grundlag, og det er skadeligt for enhver form for fremtidsorientering. Derfor ville der efter vores opfattelse også have været et alternativ, ikke som de foregående talere sagde, at der ikke var. Naturligvis kunne vi også være vendt tilbage til de årlige budgetprocedurer, og vi ville i Parlamentet have haft 30 milliarder mere, hvilket ville have sat os i stand til at gennemføre vores egne mærkesager.

Lad os se på, hvilke budskaber der sendes. Parlamentet og Kommissionen har jo i de seneste år ageret meget ansvarligt, ud fra et europæisk ansvar. Hvad er det, vi kan gøre bedre i Europa, end nationalstaterne kan alene? Det er det, vi må koncentrere os om, og det er også det, vi kan vinde de europæiske borgeres tilslutning med. Men hvad er der nu sket? Vi har et strukturkonservativt budget, der holdes fast ved landbrugspolitikken, det bliver ikke overført til udvikling af landdistrikterne. Vi har fortsat støtte til landbrugseksporten, og dermed ødelægger vi bl.a. de afrikanske markeders udvikling, og dermed er vi også ansvarlige for flygtningeproblematikken, som vi konstant beklager. Her fører EU en forkert politik, og jeg beklager dybt, at der ikke er sket en ændring her, og at Rådet var så urokkeligt.

Det andet vigtige punkt er, at efter Rådets møde i december stod det klart, at man især har sparet på områderne videnbaseret samfund og uddannelse, stik imod sin egen moderniseringsretorik. Man stiller sig hele tiden op og siger, at Europa i 2010 skal være det økonomisk set mest succesrige område i verden, vi skal udvikle det videnbaserede samfund, vi må gøre meget mere for uddannelse og udveksling i Europa, og så skærer man dette budget ned med 50%! Parlamentet har nu ganske vist med alle fælles anstrengelser kunnet opnå en forbedring, men der er kun 210.000 studerende under Erasmus - vi ønskede mindst 285.000. Heller ikke det kan man kalde et vellykket kompromis, det er kun en dråbe i havet.

Mit næste punkt er energipolitikken. Europa burde gå foran i fællesskab og sige, at vi må væk fra olien, vi må investere meget mere i vedvarende energi, så man her kunne nå frem til en ny holdning, som også engagerer borgerne. Alt det er ikke lykkedes os, og derfor når vi til den konklusion, at dette budget simpelthen ikke er fremtidsorienteret nok. Rådet blokerede på mange punkter, og derfor kan vi ikke stemme for det.

Som en sidste bemærkning vil jeg gerne sige, at jeg gerne vil takke forhandlingsteamet og hr. Böge for den meget engagerede proces. Vi vil have rigeligt med opgaver i den kommende tid.

Esko Seppänen, for *GUE/NGL-Gruppen*. - (FI) Hr. formand, fru kommissær, på min gruppes vegne vil jeg gerne takke ordføreren hr. Böge for hans arbejde med det spørgsmål, vi nu har foran os. Det er ikke hans fejl, at Rådet kølhalede Kommissionen og Parlamentet og skadede disse institutioners politiske troværdighed.

Kommissionen begik den største fejlregning i sit oprindelige forslag til økonomiske retningslinjer. Den fejlregnede Rådets relative beføjelser og skabte forventninger, der var alt for store. Betænkningen fra Parlamentets midlertidige udvalg blev udarbejdet ud fra disse forventninger. Det var på daværende tidspunkt vanskeligt for mange medlemmer at acceptere hr. Böges realitetssans. Mens Rådet redigerede i Kommissionens forslag, fortsatte Kommissionen med at skabe forventninger, der var for høje. Kommissionens formand hr. Barroso markedsførte Kommissionens synspunkter på grundlag af totale fejlregninger. Han tabte ansigt i denne proces, og det samme har Parlamentet som helhed.

Parlamentets beslutning om at forkaste Rådets konklusioner i december 2005 skabte på daværende tidspunkt et godt grundlag for videre samtaler. Rådet viste imidlertid Kommissionen og Parlamentet, at EU's penge kommer fra medlemsstaterne. Kommissionen og Parlamentet kan i praksis kun deltage i beslutningstagning vedrørende EU's udgifter: ved omfordelingen af kontante midler inden for de rammer, som Rådet dikterer. En udskydelse af løsningen på problemerne frem til midtvejsevalueringen i udgangen af 2009 vil ikke øge Parlamentets beføjelser vedrørende EU's budgetspørgsmål.

På indtægtssiden er det ikke lykkedes os at slippe af med Det Forenede Kongeriges uberettigede særrabat. På udgiftssiden har det forhold, at Rådet holdt fast i de 1 % til betalingsbevillinger, undergravet et budget, der kunne have skabt europæisk merværdi, idet fællesskabsbudgettet ville være blevet mere end bare medlemsstaternes samlede bidrag.

Min gruppe ville gerne have set mere konstruktive budgetrammer for perioden 2007-2013. Det har vi ikke fået, og vi vil stemme imod hr. Böges betænkning. Vi har ikke opnået den form for fleksibilitet i de finansielle rammer, der ville have givet mulighed for en forsvarlig økonomisk forvaltning. I stedet skyder medlemsstaterne flere penge i budgettet til militariseringen af EU. Rådet har kløgtigt udnyttet en situation, hvor føderalisterne i Kommissionen og Parlamentet ikke vil være i stand til at klare en ny EU-dækkende krise.

Wojciech Roszkowski, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand, i forbindelse med de nye finansielle overslag står vi helt klart over for både dårlige og gode nyheder.

Den gode nyhed er, at vi er kommet ud af en 10 måneders blindgyde i samtalerne om dette spørgsmål, og at den flerårige planlægning af EU's finanser nu har et solidt grundlag. Det er også fint, at dette grundlag ligger 4 milliarder euro højere end Rådets forslag. Den dårlige nyhed er, at nettobidragyderne fortsat indfører restriktioner på Unionens udvikling ved at skære ned i udgifterne. Vi skal stadig huske på, at i syvårsperioden fra 2007 til 2013 ventes EU's BNI at stige med omkring 15 %, mens EU's udgifter er sat til at stige med 2 %. Den gode nyhed her er, at udgifterne vedrørende Lissabon-strategien er blevet forøget med 2,5 milliarder euro, men det er en dårlig nyhed, at disse udgifter kun vil udgøre 74 milliarder euro sammenholdt med de 371 milliarder euro, der er øremærket til landbrugspolitik og naturressourcer og de 308 milliarder euro, der er øremærket til samhørighedspolitikken. Det er tilsyneladende godt, at der er fastlagt en revision af budgetgennemførelsen ved udgangen af 2009, men en så tidlig revision er ikke så godt, fordi det kan skade de nye medlemsstater, hvor absorptionen af EU-midlerne måske endnu ikke er nået op på det planlagte niveau.

Denne revision kan således opfattes som et forsøg på at påtvinge budgetdisciplin og endnu en grund til at skære i udgifterne. Derfor er det udmærket, at vi har de nye finansielle overslag, men dårligt, at det er udtryk for meget begrænset økonomisk solidaritet og en så ringe vilje til at løse eksterne udfordringer.

Det vil være i hele EU's interesse, at nettobidragyderne er mere generøse med deres bidrag. De vil så høste de overordnede fordele ved en højere vækstrate i modtagermedlemsstaterne. EU's konkurrenceevne vil ikke stige, hvis vi fortsat forsvare en forældet socialmodel og dyre arbejdspladser. På dette område hjælper det ikke at skyde skylden på de nye medlemsstater eller udvidelsen. Unionens økonomiske problemer har dybere rødder, helt bortset fra de politiske problemer, der skyldes uretfærdige og uansvarlige bemærkninger rettet mod visse medlemsstaters regeringer. Hvis en bestemt nutidig fan af Mao Tse-Tung, som ikke er til stede i øjeblikket, uden nogen åbenbar grund beskylder den polske regering for at være fascistisk, leder hans ord utvivlsomt tankerne tilbage til den kommunistiske propaganda, som ødelagde pluralisme og demokrati og tolkede alt, der ikke var stalinisme, som fascisme.

Jana Bobošíková (NI). - (CS) Mine damer og herrer, i aftalen planlægger vi at indføre en beskyttelsesmekanisme ved navn Den Europæiske Fond til Globaliseringsstilpasning og at investere 3,5 milliarder euro i den. Dette er jeg grundlæggende imod. Jeg mener virkelig, at vi med endnu et populistisk træk deler fisk ud, når vi selv burde lære at fange fiskene. Globaliseringsfonden har ikke til formål at skabe nye arbejdspladser inden for sektorer med langsigtede muligheder. Den har en helt

anden målsætning. Den søger at støtte dem, der mister deres arbejde, fordi virksomheder slipper ud af EU's stramme tøjler. I stedet for at afskaffe direktiver, åbne markedet for tjenester og arbejdskraft og sænke afgifterne lefler vi for de borgere, der har en ønskedrøm om en kortsigtet gevinst på arbejdsmarkedet. Tror nogen her i salen virkelig, at øget støtte til de arbejdsløse vil føre til skabelse af nye arbejdspladser? Med oprettelsen af denne fond skaber vi desuden et helt forkert indtryk af, at det er muligt at beskytte EU mod resten af verden. Mine damer og herrer, vi kan ikke styre vinden eller regnen, og vi har ikke magt til at hindre kapitalen i at flygte til et sted, hvor den har det bedre. Det skal vi huske på.

Janusz Lewandowski (PPE-DE). - *(PL)* Hr. formand, den endelige aftale om de finansielle overslag for 2007-2013 faldt sammen med toårsdagen for udvidelsen af EU og udgør dermed en slags fødselsdag. Det er også et reelt bevis på, at EU fungerer med 25 medlemsstater. Det er bevis på et område, hvor det er vanskeligt at nå frem til kompromiser, idet forskellene er skarpt afgrænsede og beregnes i økonomiske termer.

Finansieringsaftalen og aftalen om finansieringsprincipperne skaber tvivl blandt os her i Parlamentet om, hvorvidt vi har tilstrækkelige midler til at nå EU's erklærede politiske mål. Dette hænger utvivlsomt også sammen med visheden om, at i henhold til aftalen skal nogle tærskler revideres i opadgående retning i løbet af de kommende syv år, navnlig med henblik på at opfylde EU's ambitioner på den internationale arena. Det er imidlertid godt, at fleksibiliteten og budgettets evne til at reagere er blevet bedre, at vi har lettet adgangen til lån fra Den Europæiske Investeringsbank, og at visse midler såsom Solidaritetsfonden, Globaliseringsfonden og Nødhjælpsreserven er anbragt uden for de finansielle overslag.

Det, vi kan lære af disse erfaringer er, at der ikke bør være så markante forskelle mellem de oprindelige synspunkter hos Kommissionen, Parlamentet og Rådet, idet sådanne kolossale forskelle, der beløber sig til milliarder af euro, kan betyde, at nogle tal bliver abstrakte størrelser, navnlig hvis man efterfølgende forsøger at reducere udgifterne, hvor budgettet skulle have været ændret. Fonden til udvikling af landdistrikterne er et eksempel og et symbol på netop dette.

Budgettet bør ændres, men der er ikke behov for en revolution. Det skal ikke gøres til en alternativ metode til at reformere EU på. De offentlige udgifter kan ikke træde i stedet for vidtgående reformer, der er nødvendige for at gøre Unionen konkurrencedygtig.

Jeg vil gerne takke alle dem, der har deltaget i denne proces, der nu er blevet afsluttet med succes.

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE). - *(ES)* Hr. formand, flertallet af min gruppe vil stemme for aftalen om de finansielle overslag for 2007-2013 på grund af vores ansvarsfølelse.

Vi ønsker, at de nye medlemmer kan begynde at anvende struktur- og samhørighedsfondene fuldt ud fra næste år, så de kan fremme deres vækst og reelle økonomiske konvergens med de fremgangsrigge regioner i EU.

Aftalen er ikke særlig generøs, men vi er sikre på, at den kan blive et nyttigt instrument i de kommende tiltrædelsesår, ikke kun for disse regioners økonomiske udvikling, men for at vise europæerne i de nye medlemsstater, at solidaritet er et af kendetegnene ved vores Europa.

Vi ønsker heller ikke at føje en budgetkrise til den politiske krise, som EU befinder sig i, og som ikke kun skyldes nej'et til forfatningen, men også de miskrediterende kampagner, der har været om integrationsprocessen, og som har haft så stor succes i nogle lande.

Det er efter min mening de vigtigste årsager til, at vi stemmer for. Men vores ønsker om at gå videre med opbygningen af et nyt Europa, der bliver stadig stærkere, mere solidarisk og mere retfærdigt, gør, at vi er alvorligt i tvivl om, hvorvidt det er en god idé at stemme for.

Vi bryder os ikke om disse finansielle overslag som helhed, for det er ikke den slags finansielle overslag, som Europa har brug for i begyndelsen af det 21. århundrede. De er utilstrækkelige og drukner i de såkaldte nationale interesser. Lederne i vores lande synes at have glemmt, at alle nyder godt af integrationen af Europa. Hidtil har alle vundet ved den europæiske integration. Der findes ikke nettobidragydere. Dette så rodfæstede begreb er blot nogle dårlige bogholderes vildfarelse.

Vi gør Rådet opmærksom på, at vi vil stemme for denne gang, men vi ses snart igen. Som det fremgår af alle dokumenterne, taler vi om en revision i 2009. Hvis De ikke i løbet af kort tid foreslår nogle brugbare løsninger for EU, bliver vi nødt til at pålægge dem.

Kyösti Virrankoski (ALDE). - (FI) Hr. formand, først vil jeg gerne takke ordføreren hr. Böge for hans fremragende arbejde med udarbejdelsen af den finansielle ramme. Han arbejdede under vanskelige forhold, men nød ikke desto mindre godt af Parlamentets udelte tillid hele vejen igennem.

Den finansielle ramme er smal, betalinger skal kun udgøre 1 % af bruttonationalindkomsten, og det kan ses på indholdet af rammen. Det er uheldigt, at vi ikke kunne gøre noget ved Storbritanniens rabat på 5,5 milliarder euro om året. Efter min mening bør vi alle have et ansvar for at finansiere EU.

Oprindeligt lagde man inden for de finansielle rammer vægt på bedre konkurrenceevne. Kommissionen opstillede et ambitiøst mål om at forbedre erhvervslivets og iværksætternes konkurrenceevne i EU ved at fremme forskning og udvikling samt støtte til uddannelsesordninger. Midlerne til disse blev tredoblet inden for syv år. Formålet var især at forbedre beskæftigelsesudsigterne. Rådet beskar imidlertid disse midler med 40 %, så dette ambitiøse mål nåede vi ikke, hvilket har været den største fiasko i disse forhandlinger om den finansielle ramme.

Det er godt, at der i det endelige resultat er sket fremskridt med strukturfondene. De nye medlemsstater skal modtage omkring 24 milliarder euro netto om året til genopbygningen fra de gamle medlemsstater. På den måde kan Europa igen blive forenet og stærkt.

Nu må vi skynde os at udnytte den tid, vi har til rådighed, til at udarbejde finansieringsprogrammerne, da de ubetalte forpligtelser ellers vil nå utålelige højder i de første par år.

Johannes Voggenhuber (Verts/ALE). - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer, i går drøftede vi de mulige veje ud af forfatnings- og tillidskrisen, og Kommissionens formand og mange af Dem mente, at vi i mindre grad skulle koncentrere os om at reformere forfatningens tekst og i højere grad om at reformere konteksten. Vi skulle forsøge at overvinde tillidskrisen gennem konkret politik, resultater og reformer og vinde borgernes tillid tilbage. Nogle gange kommer sandhedens time tidligere, end man havde troet.

I dag står vi over for konteksten, over for EU's politiske muligheder, og jeg vil gerne spørge Dem, hvordan De vil opfylde borgernes forventninger med dette budget. Det er jo helt spøgelsesagtigt, når rådsformanden taler om et fair og afbalanceret resultat. Vi hører her udtalelserne fra fagudvalgene - udviklingssamarbejdet er utilstrækkeligt, uddannelse, ungdom og forskning under standard, kommunikationsmangler hos vores sikkerhedsindsatser i udlandet, udviklingen af landdistrikterne gået dramatisk tilbage.

Det er den situation, hvormed De i ramme alvor vil genvinde de europæiske borgeres tillid. Her har 25 stater forhandlet med Europa, som har offentlige udgifter på 45-50 %, de har overdraget 30-40 % af opgaverne til Europa, og til det giver de Europa 1 % penge. Det er forprogrammeret til at skuffe borgernes forventninger. Det er forprogrammeret til at forværre krisen. De kan ikke lade både teksten og konteksten være uforandret!

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). - (PT) Den aftale, der er opnået om den finansielle ramme for 2007-2013, og som er en del af den interinstitutionelle aftale, er en dårlig aftale. Den er utilstrækkelig rent finansielt, og den har forkerte prioriteter og instrumenter i forhold til de udfordringer, som den udvidede Union står over for.

Det er en aftale, der ikke imødekommer de større samhørighedsbehov, og som heller ikke prioriterer indsats imod øget asymmetri, ulighed, arbejdsløshed og fattigdom i EU. Det er en dårlig aftale for den økonomiske og sociale samhørighed og for samhørighedslandene, fordi fællesskabsbudgettets omfordelingsfunktion tildeles en ringere rolle. Strukturfondene reduceres med 28.000 milliarder euro i forhold til Kommissionens forslag, og deres andel af Fællesskabets BNI går ned fra 0,41 % i den nuværende ramme til 0,37 % i den kommende ramme for EU-27. Det er en aftale, der er 100 milliarder euro mindre end Europa-Parlamentets oprindelige forslag. Parlamentet har altså forhandlet om et kompromis på blot 12 milliarder euro for kun at få fire, hvilket har betydet forkerte prioriteter og nedskæringer af andre budgetposter.

Det er også en dårlig aftale for lande som Portugal. Udsat for øget konkurrence og i dyb krise på grund af pengepolitiske og budgetmæssige begrænsninger, der har ført til stigende arbejdsløshed og divergens

i forhold til EU siden 2000, rammes landet af nedskæringer på mere end en million euro om dagen og mister 15 % af overførelserne fra Fællesskabet i forhold til den nuværende finansielle ramme, hvortil kommer de uretfærdige nedskæringer for regionen Algarve, der er offer for den såkaldte statistiske effekt. Af alle disse grunde kan vi kun forkaste denne aftale.

Witold Tomczak (IND/DEM). - (PL) Hr. formand, kan Unionen være konkurrencedygtig, når den vedtager lovgivning, der svækker den? Den type lovgivning indføres på næsten alle områder. Den gør det muligt for de nye medlemsstater at indhente de rigere medlemsstater. I stedet for at skabe en stærk Europæisk Union i henhold til traktaterne træffes der beslutninger, der cementerer opsplitningen i to dele; mere til de rige og mindre til de fattige. Jeg vil gerne bede Dem kigge nøje på tallene i budgetterne efter den seneste udvidelse og se, hvor groft uforholdsmæssige de er, og hvor meget de diskriminerer over for de nye medlemsstater.

Denne manglende forholdsmæssighed strider mod sund fornuft og skader også de gamle medlemsstaters interesser, som det nævnes i den seneste rapport fra centret for europæisk reform. Den viser, at de gamle medlemsstater vil have fordel af, at de nye medlemsstater får mere i støtte. Dette vil stimulere økonomien og markedet, og et større marked giver større fordele. En snæver opfattelse af den gamle Unions interesser truer sammenhængen i hele EU. Vi kan ikke skabe en bedre fremtid for Europa, hvis denne politik fortsætter.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Hr. formand, når jeg tager ordet i forhandlingen om hr. Böges og hr. Sousa Pintos betænkninger om budgetproceduren og de finansielle overslag for 2007-2013, vil jeg gerne henlede Deres opmærksomhed på følgende.

Før det første må man, trods følelsen af tilfredshed med, at de finansielle overslag for 2007-2013 er blevet vedtaget, understrege, at indførelsen af et overordnet niveau for betalinger på 1 % af EU's BNI blot tjener til at opfylde forventningerne hos de mest udviklede lande i Unionen og ikke møder de udfordringer, som Europa står over for i det 21. århundrede. Det bliver meget vanskeligt om ikke umuligt at gennemføre udvidelsen af Unionen, skabe øget vækst og dybere integration med færre økonomiske midler, end vi hidtil har haft til rådighed.

For det andet vil jeg gerne som repræsentant for en ny medlemsstat, nemlig Polen, gerne udtrykke bekymring over de fortsatte bestræbelser på at dele de økonomiske ressourcer i de finansielle overslag for 2007-2013 på en sådan måde, at man sikrer, at finansieringsstrømmen til de gamle medlemsstater er så rigelig som mulig og fortsætter så længe som mulig.

For det tredje er jeg overbevist om, at en yderligere udvidelse af EU og navnlig Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse vil kræve yderligere økonomiske ressourcer på mindst et dusin milliarder euro om året, ikke vil begrænse finansieringen til regionalpolitikken og den fælles landbrugspolitik i de 10 lande, der kom med i EU i 2004.

Endelig håber jeg, at arbejdet med udkast til forordninger, der letter anvendelsen af midlerne i henhold til de finansielle overslag, bliver effektivt nok til at sikre, at 2007 ikke bliver et dødvande, navnlig inden for regionaludviklingspolitikken.

Martin, Hans-Peter (NI). - (DE) Hr. formand, hr. finansminister, uden gennemsigtighed kan man ikke lave fornuftige finansielle aftaler. Derfor vil jeg gerne læse noget op for Dem. "Vi skal lytte, når nogle borgere beklager misbruget af anvendte EU-midler. Det er der råd for, nemlig uafhængig kontrol. Vi skal lytte, når nogle forlanger, at gennemsigtigheden i de europæiske beslutninger skal styrkes, f.eks. når der kræves offentliggørelse af støttetildelingen, så man kan se, hvem der konkret har profiteret af den. Hvorfor ikke? Alt det bør offentliggøres. Der er nemlig tale om europæiske skattemidler."

Det tror jeg bestemt, De kan tilslutte Dem, hr. finansminister. Dette citat stammer i hvert fald fra Deres rådsformand, forbundskansler Wolfgang Schäussel. Han sagde det her i denne sal, netop på det sted, hvor De nu sidder, den 18. januar i år. Og nu? Hvor bliver finansministeriets offentliggørelser af? 11 EU-medlemsstater gør det allerede, Østrig gør det ikke under Deres formandskab. Rådsformanden lovede ellers bindende, at vi godt måtte få at vide, hvor meget store landmænd og redaktører på det østrigske fjernsyn har indkasseret i EU-tilskud, netop også i kredsen omkring Østrigs Folkepartis landbrugsordfører Agnes Schierhuber.

Så gør det dog! Lyt ikke til falske sufflører! Lad Dem ikke gribe af magtens rus! Tro ikke på chefredaktøren for det østrigske fjernsyn, gør ham ikke større end han er ved at forfremme ham til generalsekretær i bestyrelsen, og offentliggør nu de ting!

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). - (ES) Hr. formand, Europa-Parlamentet overlod i fuld tillid ansvaret for at forhandle en pakke om acceptable finansielle overslag for EU til hr. Böge.

Den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og god økonomisk forvaltning er et stort fremskridt med hensyn til Parlamentets budgetdisciplin og rettigheder i forbindelse med budgettet. Spørgsmålet er, om disse forbedringer vil gøre det muligt at kompensere for de alvorlige underskud i forbindelse med tallene.

Europa-Parlamentets forhandlingsposition, der kom til udtryk i beslutningen fra juni 2004, var det eneste kompromis, som grupperne reelt kunne acceptere, og derfor vedtog vi det enstemmigt. Siden da har vi kun fået dårlige nyheder fra Rådet, nærmere bestemt en dårlig og fejlslagen forhandling under Luxembourgs formandskab, og endnu en forhandling under det britiske formandskab, der endte med en aftale, som efter alles opfattelse er utilstrækkelig.

På denne baggrund kastede Europa-Parlamentet og vores ordfører sig ud i et umuligt slag: at hæve tallene til nogle acceptable niveauer for at fastholde en positiv fremdrift for EU og dets programmer. Det lykkedes ikke, og slutrunden i de interinstitutionelle møder har ført til et slutresultat, der er næsten identisk med Det Europæiske Råds, med 1 % af budgettet, hvilket er det, der oprindeligt ønskedes i "brevet fra de seks", og som har negative følger for samhørigheden og udviklingen af landdistrikterne.

Overraskende nok gjorde de regeringsledere, der blev hårdest ramt af denne nedskæring, især Spaniens, ikke særligt meget for at undgå denne fiasko. Den endelige beslutning i forbindelse med afstemningen ligger nu hos de parlamentariske grupper og de nationale delegationer, som under alle omstændigheder vil drage de konklusioner, de mener er positive for EU's fremtid.

Flertallet af min gruppe vil stemme for aftalen om de finansielle overslag. Jeg vil slutte med det, som alle siger om vores ordfører, hr. Böge: Hvis vi igen skulle udpege en ordfører for forhandlingen, ville vi udpege vores kollega hr. Böge tusind gange mere. Hvis det ikke havde været for ham, ville aftalen have været meget værre.

Richard Corbett (PSE). - (EN) Hr. formand, traktaten åbner kun mulighed for en årlig budgetprocedure. Den indeholder ikke noget om finansielle overslag. Men ikke desto mindre er det ganske fornuftigt, at de to grene af budgetmyndigheden enes om et flerårigt overslag, der muliggør en mere fornuftig, langsigtet og fremadrettet planlægning.

Min eneste kritik af denne aftale set fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggendes synsvinkel er, at den er så detaljeret og indeholder så mange dele, at det fjerner meget af fleksibiliteten fra den årlige budgetprocedure. Når det er sagt, er det en god aftale, for så vidt angår det generelle indhold.

Mange kolleger har påpeget, at de summer, man er enedes om, er mindre end det, Kommissionen oprindeligt foreslog. Det er naturligvis sandt. Men samtidig udgør de for de fleste udgiftsposters vedkommende en forøgelse af det nuværende niveau for EU-udgifter. Undertiden er forøgelsen væsentlig, som når det gælder forskning og udvikling. Det må man glæde sig over. Det eneste område, der vil gå tilbage, er udgifterne til landbruget, med omkring 7 % over hele perioden. Det forekommer måske ikke at være en stor nedgang, men ikke bare de 10 nye medlemsstater, men også Rumænien og Bulgarien, skal indpasses under dette loft. Det vil indebære en betydelig formindskelse for de gamle medlemmer af EU-15. Jeg tror, at reformen af den fælles landbrugspolitik i denne forbindelse ofte er blevet undervurderet i debatten. Omfordelingen fra landbruget til andre udgiftsposter er noget, man bør glæde sig over.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) En af måderne, hvorpå medlemsstaternes regeringer kunne stimulere det private initiativ, er ved at skabe et miljø, der er befordrende for fremvæksten af en økonomi af høj kvalitet. Vi må spørge os selv, om den interinstitutionelle aftale, man er nået frem til, vil bidrage til opnåelsen af dette mål. Vi kan næppe besvare dette spørgsmål, fordi aftalen oprindeligt blev indgået, da medlemsstaterne udvekslede meninger ved middagsbordet og besluttede, hvilke programmer der skal finansieres. Senere satte Europa-Parlamentet sig til middagsbordet og forsøgte at justere aftalen med hensyn til prioriteringerne i social- og arbejdsmarkedsprogrammerne.

Kan vi virkelig vurdere de økonomiske virkninger af en aftale, der indgås på denne måde? Jeg tror det ikke. Derfor bør procedurerne for udarbejdelse af sådanne projekter efter min mening reguleres mere stramt og præcist. For det første må vi klart definere medlemsstaternes ansvar med hensyn til det overordnede projekt, dvs. reformen af systemet for egne indtægter.

Kommissionen bør klart give udtryk for, at den støtter dette forslag og bør sige, hvad den foreslår, og hvad den laver, fordi der i øjeblikket hersker stor usikkerhed om dette spørgsmål. Den anden vigtige opgave består i at definere kriterierne for de enkelte programmer, der danner grundlag for tildelingene fra fonden. I øjeblikket er disse kriterier meget generelle, nogle gange overlapper de hinanden, og det henstår helt i det uvisse, hvorvidt midlerne, tilsyneladende betydelige beløb, rent faktisk vil gavne de europæiske borgere.

Det tredje, som helt klart skal defineres inden for de enkelte programmer, er ansvaret - medlemsstaternes ansvar for EU's budget, borgernes ansvar for anvendelsen af midlerne og Kommissionens ansvar for, at systemet fungerer effektivt, åbent og gennemsigtigt.

Alyn Smith (Verts/ALE). - (EN) Hr. formand, det siges, at et dårligt kompromis gør nogle glade og andre bedrøvede, mens et godt kompromis gør alle temmelig utilfredse. I min gruppe ser det i hvert fald ud til, at dette ifølge denne definition er et udmærket kompromis.

Spørgsmålet for min gruppe er imidlertid, om denne interinstitutionelle aftale rummer svaret på de store spørgsmål, Europa står over for i øjeblikket. Efter vores bedømmelse er det ikke tilfældet. Det ser mere og mere klart ud til, at vi er i mindretal, men vi vil stemme imod denne aftale ud fra den betragtning, at vi kunne gøre det så meget bedre for vores borgere.

Denne interinstitutionelle aftale låser os fast i et evindeligt slagsmål mellem nettobidragyderne, nettomodtagerne, det gamle Europa, det nye Europa, Rådet og Parlamentet på et tidspunkt, hvor vi må være ét Europa for ikke at risikere at blive til intet Europa.

Vi er ikke uden idéer. Sapir-betænkningen indeholdt et antal idéer, som fortjente nærmere overvejelse. De er blevet lagt til side, for at vi kan fortsætte som nu, til trods for at Europa fortjener noget meget bedre. Af disse grunde vil min gruppe stemme imod.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). - (EL) Hr. formand, jeg vil indlede med at takke hr. Bøge for hans fremragende indsats, men vi kan som gruppe ikke tilslutte os den aftale, der blev indgået om pakken af finansielle overslag for 2007-2013 mellem EU's tre institutioner.

Efter kompromiset mellem Europa-Parlamentet og Rådet er budgettet for de finansielle overslag 2007-2013 særlig utilstrækkeligt, både med hensyn til størrelsen og med hensyn til prioriteter.

Ganske vist glæder vi os over et af de grundlæggende punkter i aftalen, nemlig at Parlamentet får mulighed for at tage stilling til den revision af budgettet, som Kommissionen skal gennemføre, og hvor Parlamentet skal deltage fuldt ud. Vi er dog uenige i selve indholdet. Denne aftale er særlig utilstrækkelig, når det gælder økonomiske midler. F.eks. øgede den seneste udvidelse EU's BNP, og som følge heraf dets indtægter, med 5 %, men samtidig blev befolkningen øget med 30 %. Det betyder, at udgifterne vil stige mere end indtægterne, især hvis man tager i betragtning, at flertallet af de nye medlemslande har en langt lavere indtægt pr. indbygger end de øvrige. Alligevel afviger budgettet i absolutte tal ikke særlig meget fra det nuværende niveau.

Aftalen er også utilstrækkelig med hensyn til prioriteter til imødegåelse af de økonomiske, sociale og miljømæssige udfordringer i et udvidet EU. Det lever ikke op til behovene for samhørighed i den igangværende udvidelse. Det er snarere en politisk og økonomisk oversættelse af målene i forfatningstraktaten med et alt for stort fokus på sikkerhed, forsvar og militarisering af EU og udenrigsaktiviteter, men med en minimal forøgelse af midlerne til samhørighedsfondene og de regionale udviklingsfonde.

Jeffrey Titford (IND/DEM). - (EN) Hr. formand, budgetdisciplin, forsvarlig økonomisk forvaltning - disse ord er da fremmede på dette sted! Faktisk er de i realiteten selvmodsigende, når de bruges i relation til noget, der har at gøre med EU's finanser.

Denne aftale har til formål at holde hele EU's smuldrende bygningsværk på plads. Den bruger masser af flotte ord, der giver det indtryk, at EU er professionelt, velorganiseret og har ordentligt førte regnskaber. Alt, hvad jeg kan sige til det, er bvadr. Ordene betyder ingenting. Efter 11 år med total fiasko, når det

gælder om at fremlægge regnskaber, der kan revideres, hvordan skal det så være muligt for os at retfærdiggøre indførelsen af en aftale, der tillader mere af det samme?

Mine kolleger og jeg vil derfor stemme imod denne aftale af principielle grunde, men vi tror heller ikke på EU. Det er en moralsk bankerot, institutionelt forkert og farligt udemokratisk organisation, en dinosaur i den moderne verden. Det er en væsentlig trussel mod sikkerhed, frihed og, hvad der er vigtigere, Europas økonomiske fremtid.

Sergej Kozlík (NI). - (SK) Det forhold, at vi har nået en aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning samt en aftale om de finansielle overslag for 2007-2013 er helt klart et fremskridt. Men hverken stridspunkterne eller de nødforanstaltninger, der blev brugt for at få EU's årlige budget og de finansielle overslag vedtaget, er blevet afklaret. Vi er nødt til at blive ved med tålmodigt at søge efter nogle former for regelmæssig kommunikation, i det mindste mellem Rådet og Parlamentet. Vi skal med andre ord blive ved med at intensivere kommunikationen mellem MEP'er og de nationale parlamenter og regeringer.

Det er imidlertid langt mere kompliceret og påtrængende at reformere de individuelle strukturer inden for EU i forbindelse med budgetfinansieringen. Vi behøver blot at nævne det velkendte behov for større effektivitet inden for landbruget, som er den største modtager af EU-midler, eller den lavere finansiering fra strukturfondene, hvor programmernes effektivitet ofte er tvivlsom, og hvor finansieringen er vanskelig at kontrollere, og hvor der er sandsynlighed for korrupsion og nepotisme.

En udvej kunne være en gradvis udvikling i retning af at støtte og øge finansieringen til anlæggelse af transeuropæiske net. Dette vil skabe forudsætninger for vækst i Europas samlede konkurrenceevne, og ved at garantere nationale aktiviteter af denne art vil Europa-Parlamentet utvivlsomt kunne styrke sin politiske prestige.

Ville Itälä (PPE-DE). - (FI) Hr. formand, jeg vil også gerne personligt takke ordføreren hr. Böge for hans fremragende arbejde. Det er relevant at bemærke, at ingen af os kunne have håndteret denne sag bedre i disse utroligt vanskelige forhandlinger.

Det er lykkedes ham at forbedre det oprindelige forslag på især to områder. Det første af disse er fleksibilitetsinstrumentet. Det er et vigtigt værktøj, for befolkningen forventer netop, at EU reagerer på den humanitære situation. Det andet vigtige område er revisionsklausulen i de finansielle overslag, som er et utroligt vigtigt instrument på baggrund af Parlamentets kompetence.

Jeg vil udtrykke min skuffelse over Rådets oprindelige aftale og navnlig med julebonuserne. De vil ikke skabe nogen form for merværdi i EU, og hovedvægten skulle have ligget på praktisk uddannelse og innovation. Galileo- og Erasmus-programmerne burde have haft en bedre behandling og supplerende finansiering.

Det er imidlertid vigtigt, at man er nået til enighed, og at vi kan vise borgerne, at i det nye EU med 25 lande kan der også træffes beslutninger under vanskelige omstændigheder. Derfor er det utroligt vigtigt, at vi alle stemmer for hr. Böges betænkning. Endnu en gang vil jeg takke hr. Böge for det fremragende arbejde, han har udført.

Szabolcs Fazakas (PSE). - (HU) Hr. formand, for det første vil jeg gerne på egne vegne og formentlig også på vegne af parlamentsmedlemmerne fra alle de nye medlemsstater takke Europa-Parlamentets forhandlingsdelegation og navnlig ordføreren hr. Böge, formanden Janusz Lewandowski og vores kolleger hr. Walter og hr. Mulder. De fortjener at få deres navne nævnt for det vanskelige arbejde, der krævede en høj grad af ekspertise, tålmodighed og international erfaring og virkelig sans for diplomati, som de benyttede til at nå frem til et kompromis om de finansielle overslag for 2007-2013.

For halvandet år siden sluttede vi os også med stor entusiasme til de forberedelser, der var gået i gang i Europa-Parlamentet, fordi det stod klart for os, at dette ikke kun var et politisk spørgsmål, der vil definere fremtiden for hele Europa, men også et praktisk spørgsmål, der skulle hjælpe de nye medlemsstater med at indhente de gamle.

Som nye europæiske borgere med fuldgyldige rettigheder forstod vi, at de finansielle overslag for 2007-2013 skal tjene et bedre og globalt mere konkurrencedygtigt Europa. En anden afgørende faktor for os var behovet for i tiden efter overgangsperioden, der sluttede i 2006, at få nogle rammer for struktur og samhörighed, der er lette at beregne og planlægge, for at give os mulighed for at indhente de gamle lande hurtigt og effektivt.

Vi er enige med vores kolleger, som ikke finder den nuværende løsning ideel, men vi mener, at selv denne løsning er et godt grundlag for udviklingen af Europa som helhed og navnlig for samhørigheden i de nye medlemsstater.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). - *(FR)* Hr. formand, fru kommissær, jeg vil allerførst gerne takke hr. Bøge og alle vores kolleger, hr. Mulder og alle de andre, for deres bidrag, der på et tidspunkt, hvor man taler om tillidskrise i de europæiske institutioner, har vist, i hvor høj grad vores institutioner, og især Parlamentet naturligvis, har spillet deres rolle fuldt ud.

Institutionerne har spillet deres rolle fuldt ud, for ud over det eksemplariske aspekt ved disse møder vil vi med denne interinstitutionelle aftale give vores medborgere de reelle midler til at konkretisere Europa og de beføjelser, Europa er i besiddelse af med hensyn til udvikling og solidaritet, fuldt ud. Som medlem af Regionaludviklingsudvalget vil jeg gerne holde fast i et enkelt punkt. I de forgangne år har vi kunnet konstatere - og det gør vi stadig - hvor meget strukturfondene har bidraget med i lande som Irland, Spanien og Portugal, hvor meget disse fonde har ændret hverdagslivet i disse regioner, som tidligere sakkede bagud, men som i dag ligger på gennemsnittet for vores europæiske regioner.

Med strukturfondene for perioden 2007-2013 vil vi kunne nå det samme resultat, i det omfang især de nye medlemsstater er i stand til at bruge de midler, de får stillet til rådighed. Men vi ved, at der er forsinkelser på trods af reglerne om n+2 og n+3. Jeg skal derfor indtrængende opfordre Rådet såvel som Regionaludviklingsudvalget og Kommissionen til allerede nu at erklære, at de ressourcer, der ikke bliver anvendt inden for rammerne af strukturfondene, ikke bliver omfordelt i medlemsstaterne, men igen bliver afsat inden for rammerne af en ny aftale, der vil blive indgået inden for de næste år, i kraft af hvilken ressourcerne bliver stillet til rådighed for målene for vores voluntaristiske politik på området.

Jens-Peter Bonde (IND/DEM). - Hr. formand Europa-Parlamentet går nu på kompromis med Ministerrådet om et Molbo-budget for de næste 7 år. Over en tredjedel af EU-pengene går officielt til landbruget, men de når ikke landmændene. De danske landmænds samlede nettoindtægt for landbruget er kun en fjerdedel af det direkte tilskud. Det viser vanviddet! Landmændene kunne få fire gange mere i samlet nettoindkomst, hvis pengene blev sendt til dem direkte uden om de forskellige ordninger.

En anden tredjedel går officielt til egnsudvikling og strukturfondene. Virkeligheden er, at fattige folk i fjerne egne er direkte nettobetallere til Unionens budget. I Letland går 80 % af EU-støtten til Riga. Fattige folk på landet betaler et stort kontingent til EU over deres daglige indkøb, men pengene kommer ikke retur fra EU til dem, der betaler. Det er omvendt Robin Hood: Man tager fra de fattige og giver til de rige!

Lad hellere de nye lande slippe for at betale kontingent! Fokuser strukturfondsstøtten til de fattigste områder i de fattigste lande, og start med at skære toppen af landbrugsstøtten, så ingen kan få mere end f.eks. 30.000 euro udbetalt. Start omlægningen af budgettet nu ved at stemme imod finanskompromisset.

Philip Claeys (NI). - *(NL)* Hr. formand, det er lykkedes Europa-Parlamentet at redde 4 milliarder euro gennem styrkeprøven med Rådet. Vi taler om et samlet beløb på 864 milliarder euro i perioden fra 2007 til 2013. Rådet har de facto også tilkendt Parlamentet flere beføjelser gennem muligheden for at evaluere budgettets struktur i 2008-2009. Vi befinder os stadig i den såkaldte tænkepause om EU's fremtid. En tænkepause kan og skal også give mulighed for at sætte en række spørgsmål under diskussion.

Vi ser f.eks. nu ud til at udvikle os i retning af en europæisk beskatning i form af en afgift på energi og transport. På grund af de europæiske skatteyderes almene interesse må vi modsætte os denne nye beskatning, som, hvordan man end vender og drejer det, kommer oven på det skattetryk, som i forvejen er for stort i de fleste medlemsstater.

Alain Lamassoure (PPE-DE). - *(FR)* Hr. formand, vi accepterer denne aftale. Ikke fordi den er god, ikke fordi den er den mindst dårlige, men fordi den er den eneste mulige, eftersom 90 % af det europæiske budget i dag finansieres via de nationale budgetter. Halvdelen af medlemsstaterne har imidlertid et stort underskud, og den anden halvdel kan ikke se, hvorfor de skulle betale i stedet for de lande, der styres dårligt.

Tiden er derfor inde til at reformere ordningen for de ressourcer, der forsyner det europæiske budget. Parlamentet arbejder på konkrete forslag, og gennem det seneste lille års tid har vi inddraget de nationale parlamenter i dette arbejde.

På sidste uges interparlamentariske konference fandt de første opmuntrende drøftelser sted om reformens diagnose, tidsplan og omfang. Diagnosen er stort set enstemmig. Overalt mener man, at den nuværende ordning er i modstrid med Fællesskabets principper, uretfærdig og fuldstændig uforståelig for borgerne.

For så vidt angår tidsplanen, er man nået til enighed om, at 2008-2009 skal benyttes til at finde en politisk aftale vedrørende reformens nærmere udformning. Med hensyn til omfanget er meningene meget forskellige. Der er masochisterne, der lider under ordningen, men som godt kan lide at lide under den. Der er de moderate, som vil bevare principperne for den aktuelle ordning, og så er der de ambitiøse, som er mere åbne over for mere radikale ændringer. Men der er to fælles henstillinger. For det første må medlemsstaternes skattemæssige suverænitet ikke drages i tvivl, og for det andet skal skatteyderne beskyttes mod nye skattestigninger - suverænitetsprincippet og kontinuitetsprincippet.

Der skal efter planen afholdes et nyt møde med de nationale parlamenters budgetudvalg den 21. juni 2006. Vores mål er som minimum at bringe synspunkterne nærmere hinanden, så Kommissionen kan bruge dem som udgangspunkt i de forslag, den skal stille inden 2008.

Jo Leinen (PSE). - (DE) Hr. formand, ligesom hr. Lamassoure vil jeg også gerne koncentrere mig om reformen af finansieringssystemet. Det nuværende system er umuligt, uretfærdigt, uigennemsigtigt og ikke længere holdbart. At Parlamentet bliver inddraget i reformprocessen i 2008/2009, er et af de vigtigste punkter for os her. Tak til vores forhandlere. Vi har brug for et nyt system, som er gennemsigtigt for borgerne og retfærdigt. Dette system med nettobetallere, nettomodtagere og rabatter skal erstattes med et objektivt system, sandsynligvis med en andel af en skat, som opkræves i alle medlemsstater.

Det andet punkt er gyldighedsperioden for de finansielle overslag. Vi ønsker, at det bliver tilpasset til valgperioden, dvs. fem år i stedet for syv år. Det ville skabe tættere kontakt mellem politik og finansiering og dermed kunne øge den demokratiske kontrol og gennemsigtigheden.

Som tredje punkt mener jeg, det er godt, at vi har overgangsregler, hvis forfatningen kommer. Jeg ønsker naturligvis meget, at den kommer, fordi Parlamentets rettigheder bliver styrket med forfatningen. Det er godt, at der er draget omsorg for det i nr. 4. Jeg vil også gerne nævne, at EU's eksterne politikker er underlagt en bedre finansiell kontrol. Det er normalt den udøvende magts privilegium, parlamenterne bliver altså holdt uden for. Men via budgettet har vi en fod i døren, og også de decentrale institutioner og Europaskolerne - det, som normalt glider en af hænde - er med i denne aftale. Tak til hr. Böge og hr. Sousa Pinto.

Nathalie Griesbeck (ALDE). - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer, kære kolleger, også jeg vil gerne have lov til at takke hr. Lewandowski og ordføreren, hr. Böge, samt hr. Mulder og hr. Walter, der i over et år har ført de meget vanskelige forhandlinger med medlemsstaterne med henblik på at fastsætte Unionens budgetmidler.

Europa har mere end nogensinde før behov for at afsætte omfattende midler til struktur- og samhørighedspolitikkerne samt til politikkerne for innovation, forskning og SMV'er - med ét ord de politikker, der er gunstige for opbygningen af et borgernes Europa og for at kaste glans over Europa på verdensplan. De forslag, Parlamentet stillede i juni 2005, gjorde denne ambitiøse politik mulig.

Jeg skal indrømme, at jeg er skuffet, for det kompromis, vi netop er nået frem til efter lang tids arbejde, savner igen på påfaldende vis ambitioner og fremdrift, og selv om det er lykkedes Parlamentet at tvinge Rådet til at revidere de uacceptable beløb, det foreslog i december sidste år, er de fremskridt, staterne har bevilget, meget langt fra at stemme overens med Europas egentlige behov, som vi alle gerne vil have tilfredsstillet.

Selv om budgetkompromiset kan accepteres i dets nuværende form, fordi det er i overensstemmelse med Rådets politiske valg, er det ikke desto mindre en kendsgerning, at medlemsstaternes ambitioner er lunke, kujonagtige og især er de langt fra på højde med udfordringerne i vores samfund.

Det er imidlertid grunden til, at jeg med fortvivlet sind stemmer for dette kompromis, for uanset hvad der sker, er det mit ønske, at Europa skal blive ved med at gøre fremskridt. Når stien er for smal og tornefuld, er det bedre at gå fremad med små skridt end slet ikke at komme fremad. Jeg afventer nu med stor beslutsomhed dette møde, som skal give os mulighed for at genforhandle en egentlig voluntaristisk politik i 2008 med nye regeringshold, der har et sejlivet ønske om et Europa, og som giver os mulighed for at udøve ...

(Formanden fratog taleren ordet)

Valdis Dombrovskis (PPE-DE). - (LV) Hr. formand, mine damer og herrer, ved dagens afstemning i Europa-Parlamentet vil vi vedtage den interinstitutionelle aftale, man er nået frem til for de finansielle overslag for perioden 2007-2013. Dette bliver en af de mest betydningsfulde og vidtrækkende afstemninger i denne mødeperiode.

Den interinstitutionelle aftale, man er nået frem til, betyder et beløb på 864 milliarder euro til den kommende finansielle ramme eller 1,05 % af EU's samlede nationalindkomst. Det er betydeligt mindre end det oprindelige beløb, som Europa-Parlamentet støttede, og resultatet er, at det bliver nødvendigt at nedsætte beløbet til styrkelse af EU's konkurrenceevne, til videnskab og transeuropæiske net og til EU's regionalpolitik samt til andre områder. Desværre blev tonen i diskussionerne i Rådet bestemt af seks lande, hvis eneste mål var at begrænse udgifterne i EU's finansielle overslag til 1 % af EU's BNI.

Det kompromis, man er nået frem til, omfatter imidlertid en række positive træk. For det første anvender man en fleksibel indfaldsvinkel til indførelsen af et loft over de beløb, man kan modtage fra EU-fondene, således som Europa-Parlamentet anbefalede i sin beslutning. Det betyder, at Letland og Estland er blevet tildelt yderligere ressourcer fra EU-fondene ud over de fastlagte lofter, og Litauen er blevet tildelt yderligere ressourcer med henblik på finansiering af programmer i forbindelse med lukningen af Ignalina-atomkraftværket. For det andet er der beregningen af lofterne ved hjælp af de enkelte medlemsstaters beregning af den økonomiske vækst. For det tredje er der aftalen om tillade brugen af ressourcer fra strukturfondene til boligprojekter. Grænsen på 2 % af de samlede strukturfondsmidler, som er identisk for alle de nye medlemsstater, er imidlertid vanskelig at forstå. Det er f.eks. indlysende, at boligopvarmning er et langt mere påtrængende emne i lande med et barskere klima som Estland og Letland end i sydlige lande som Cypern og Malta. Derfor kan denne ensartede fremgangsmåde ikke forsvares. For det fjerde er der den gradvise udskiftning af $n + 2$ -reglen med $n + 3$ -reglen. Naturligvis skaber anvendelsen af en sådan regel på Samhørighedsfonden stadig tvivl. Denne aftale er imidlertid yderst nødvendig, først og fremmest for de nye medlemsstater, og derfor udviste Europa-Parlamentet en fleksibel indstilling til den samlede størrelse af EU-midlerne.

Herbert Bösch (PSE). - (DE) Hr. formand, i dag hører vi hele tiden, at vi skal stemme for et kompromis. I forbindelse med et kompromis taler man normalt om, om glasset er halvt fuldt eller halvt tomt. Det er ikke tilfældet i dag, og derfor vil de østrigske Socialdemokrater ikke stemme for dette såkaldte kompromis. Der er tale om et tilbagefald til nationalstatslig politik, som den foregående taler også nævnte. Arvesynden i disse finansforhandlinger lå i, at seks stats- og regeringschefer sagde, at de kunne skabe mere Europa, flere europæiske mål med færre penge. Den går imidlertid ikke, hverken hjemme eller i Europa!

Man kan bare bladre lidt i aviserne. F.eks. læs en overskrift i den østrigske avis *Der Standard* i går morges: "EU halter langt bag efter sine egne uddannelsesmål". Vi har seks millioner unge mennesker, som forlader skolerne uden eksamen, og så ser vi tallene for livslang læring, som ligger 42 % under Parlamentets tal. Her kan vi se, at tingene ikke hænger sammen.

Hvis der bliver flertal i dag, påtager vi os et medansvar for et budget, som vi ikke har været med til at præge. Den forskel, som vores fremragende forhandlingsledere - jeg ønsker dem virkelig tillykke, og de har alle min respekt - har forhandlet på plads i de seneste måneder, udgør i forhold til dette budgets samlede beløb for syv år ca. 0,2 %. Det er, hvad det direkte valgte Europa-Parlament kan præstere ved et så stort budget. Det er for lidt, glasset er ikke halvt fuldt, glasset er tomt! Derfor håber jeg, at mange medlemmer af Parlamentet vil nægte at stemme for disse finansielle overslag!

Markus Ferber (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, fru kommissær, hr. formand for Rådet, først vil jeg gerne give udtryk for min glæde over, at det gennem forhandlingerne er lykkedes nu at gøre 25 stats- og regeringscheferes beslutning - som snarere var udtryk for et regeringernes Europa - til en europæisk beslutning. Det skal forhandlingsdelegationen have hjertelig tak for.

Jeg tror også, at det efterhånden er blevet klart i medlemsstaterne, at Europa ikke kan fungere efter princippet "ingen betaler og alle hæver", men at der må findes et fornuftigt kompromis mellem medlemsstaternes krav om, hvad Europa skal yde finansielt, og de midler, som medlemsstaterne er parat til at stille til rådighed. Netop under forhandlingerne med Parlamentets delegation er det blevet klart, hvad det handler om her. Det er en stor succes, som vi har opnået i fællesskab.

Jeg vil imidlertid også gerne sige helt klart, at den interinstitutionelle aftale, som vi forhåbentlig vedtager i dag, indeholder en række muligheder for os selv, nemlig hvordan vi kan yde et bidrag til, at de europæiske skatteyderes penge bliver forvaltet sparsommeligt og ordentligt. Jeg vil gerne tage et enkelt

emne op, nemlig den store sygdom, der hærger Europa, "agenturitis", den sygdom, der består i, at man hele tiden vil oprette nye agenturer. Det har vi nu forhindret Rådet i. Inden for rammerne af den interinstitutionelle aftale kræver det altid Parlamentets tilslutning. Vi er nu de læger, som kan bekæmpe denne sygdom i Rådet. Disse instrumenter bør vi udnytte meget seriøst. Jeg tror, at vi dermed kan skabe en større merværdi for Europa, end hvis vi lader det blive hos Rådet, som holder hemmelige møder.

Neena Gill (PSE). - *(EN)* Hr. formand, må jeg også have love at gratulere hr. Berger og Parlamentets hold, i særdeleshed hr. Walter. De har alle arbejdet meget hårdt gennem vanskelige og langtrukne forhandlinger for at nå til denne aftale.

Det er min faste overbevisning, at forhandlingerne førte til det bedste og mest fornuftige resultat under de givne omstændigheder. Parlamentet gjorde ret i at skubbe på, så medlemsstaterne anvendte flere ressourcer på de ambitiøse programmer, som alle regeringer og politiske ledere har undertegnet. Men hvad der er vigtigere, forhandlingerne har haft afgørende resultater, ikke-økonomiske gevinster, som giver en værdiforøgelse og vil forbedre effektiviteten af de kommende budgetter. Lad mig understrege bare tre ting: forstærkelsen af medlemsstaternes ansvar for at forbedre kontrollen med udgifterne for at nå en positiv udtalelse fra Revisionsretten, en forbedring af gennemførelsen af EU's programmer og et effektivt bidrag fra Parlamentet til revisionen af budgettet i 2008.

Det bedste, vi nu kan gøre, er at fokusere på revisionen af budgettet i 2008. Her må vi reformere budgettets struktur fra øverst til nederst - dekonstruere det for at bygge en ny og forbedret ramme, der afspejler de behov og forventninger, EU vil have i 2014.

En grund til, at vi har haft så mange problemer med at få enighed om fremtidig finansiering, var, at Kommissionen gik glip af en mulighed for at gå til roden af problemet med den nuværende finansielle ramme, nemlig manglen på fleksibilitet. Derfor opfordrer jeg Kommissionen til ikke at forspilde chancen igen.

Nu må vi bygge en finansiell ramme for EU, der demonstrerer gennemsigtighed, og som er streng og udviser solidaritet. Den må være fri fra arven fra fortiden, en ramme, der må kombinere mere end 27 medlemsstaters visioner, og som er fleksibel nok til at møde fremtidige udfordringer.

Françoise Grossetête (PPE/DE). - *(FR)* Hr. formand, hr. Grasser, fru Grybauskaitė, allerførst vil jeg gerne takke min kollega, hr. Böge, for hans fremragende arbejde.

Desværre står vi med en interinstitutionel minimumsaftale. Hr. Böge, De kunne ikke gøre mere, da De i Rådet blev konfronteret med fortalene for en politik, jeg vil kalde en trompe-l'œil-politik, der foregiver at ville forelægge europæerne et budget, der er i overensstemmelse med stats- og regeringschefernes erklæringer i medierne. Det er nødvendigt, at de unge får mulighed for at nyde godt af flere Erasmus-stipendier, men man må konstatere, at der ikke er det fornødne budget til det. Rådet erklærer, at vi skal have mere Europa for at bakke op om de regionale finansieringer, men ønsker ikke at engagere sig på området. Denne trompe-l'œil-politik bilder os ind, at Unionen råder over egne finansieringsløsninger, men selve idéen om en europæisk skat ville være det samme som at lade geværet og indlede et heftigt angreb på Europa selv.

Budgettet tillægger imidlertid forskningen og de europæiske transportnet som f.eks. Lyon-Torino-projektet en vis betydning. Men hvad er der sket med ambitionerne for Galileo? Hvor er den støtte, der skulle opmuntre vores SMV'er til at etablere sig på de internationale markeder? Hvad har De gjort ved Fonden for Udvikling af Landdistrikter? Med denne aftale, som man allerede har planer om at revidere i 2008, er det alligevel sørgeligt, at vi i dag er nødt til at sætte vores lid til denne fremtidige revision. Vi maler en lille del af døren til Europa-huset og lader resten være. Det er et hykleriets budget.

Under disse omstændigheder vil jeg stemme for denne minimumsaftale, for det er jeg ganske enkelt nødt til, men det er med fortvivlet sind, jeg giver Dem min stemme.

Genowefa Grabowska (PSE). - *(PL)* Hr. formand, den interinstitutionelle aftale indeholder et forslag om revision af finansieringsrammen i 2008/2009. Det er et skridt i den rigtige retning, men kun hvis Europa-Parlamentet deltager i denne opgave på de bedst mulige betingelser.

Et yderligere punkt er, at den fremtidige finansieringsramme skal gælde for en femårig periode. De forskellige Parlamenter og Kommissioner skal have ret til at stemme om de finansielle prioriteringer i deres embedsperiode. Det er særligt vigtigt for os, eller med andre ord Parlamentet, fordi det er Parlamentets medlemmer, der træffer de økonomiske beslutninger for EU's borgere og senere står til

ansvar for dem. Derfor er det et positivt tegn, at man ønsker at ændre dette gennem den europæiske forfatning. I artikel 402 foreslår man, at den flerårige finansieringsramme skal fastlægges for en periode på - og jeg citerer - "mindst fem år".

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at vi alle ønsker et finansielt system, der er retfærdigt over for både de gamle og nye medlemmer af EU. Vi ønsker et system, der er gennemsigtigt, og som vil give EU mulighed for at opfylde sine mål ved at benytte sine egne indtægter i stedet for at bruge de finansielle bidrag fra medlemsstaterne. Endelig vil jeg gerne sige, at de, der ikke bryder sig om dette budget, bør tænke på følgende velkendte talemåde: "Hvis man ikke får det, man kan lide, må man lide det, man får."

Mario Mauro (PPE-DE). - (IT) Hr. formand, kære kolleger, parlamentsmedlemmernes taler viser, at vi har svært ved at slippe den tankegang, at glasset er enten halvt fuldt eller halvt tomt.

Mange af parlamentsmedlemmerne betragtede glasset som halvt fuldt, mens mange andre betragtede det som halvt tomt. Men hvad er det for en politisk vigtig kendsgerning - når man ser bort fra de delvise resultater inden for hvert budgetkapitel - der får os til at forstå, at der er tale om et godt resultat? Jeg tror, at der er tale om et politisk resultat i den forstand, at Parlamentet har vist sig at være aktivt og i stand til at sætte skub i en mellemstatslig beslutning og gøre den til en beslutning med europæiske perspektiver. For dette kan vi både takke Reimer Böge, forhandlingsholdet og alle dem, der viste, at de er konstruktivt interesseret i en generations fremtid.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at dette politiske initiativs positive resultat også udgøres af den samling bestemmelser, der ledsager budgetresultatet, og som vil muliggøre adgangen til fællesskabsprogrammerne, så der sikres en solid finansiell forvaltning.

Som ordfører for de transeuropæiske transportnet vil jeg ligeledes gerne understrege, at disse net er en af de afgørende faktorer for, at vi når de målsætninger om økonomisk vækst og vækst i beskæftigelsen i EU, som er fastlagt i Lissabon-dagsordenen. Derfor vil jeg gerne fremhæve nødvendigheden af, at EU's ressourcer først og fremmest bruges på de grænseoverskridende strækninger med høj europæisk merværdi, og at vi herefter beder medlemsstaterne om at gøre en indsats med hensyn til nettens nationale strækninger.

(Bifald)

Yannick Vaugrenard (PSE). - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer, at vedtage disse finansielle overslag ville være det samme som at gå fra sit ord og ikke afsætte tilstrækkelige midler til, at Europa kan nå sine mål.

I juni 2005 vedtog et stort set enigt Parlament 974 milliarder euro. Dette for at få en vellykket udvidelse, en aktiv vækstpolitik med støtte til forskningen og dermed forberede fremtiden.

I dag er det de samme, der belaver sig på at vedtage finansielle overslag, der er amputeret med 110 milliarder euro. Undskyld mig, men så må de forstå det, dem der kan. At vedtage dette ville være det samme som at acceptere en udvidelse i to tempi. Den tidligere udvidelse, som har givet Grækenland, Portugal og Spanien mulighed for at udvikle sig fuldt ud, og den aktuelle udvidelse mod øst med al den højtravende snak, der skjuler den utilstrækkelige finansiering.

Jeg tør vædde med hele Parlamentet på, at vi vil komme til at høre en masse beklagelser over det utilstrækkelige budget, måned efter måned, år efter år, betænkning efter betænkning, men til den tid er det for sent. Det er i dag, Europa-Parlamentet skal bekræfte, at det er det europæiske livs motor. Jeg kan kun gentage det, den boliviske præsident, Evo Morales Ayma, sagde på sit besøg i Parlamentet i forgårs: "Vi skal ikke lyve, vi skal ikke være svage, vi skal være stærke og ikke acceptere finansielle overslag, der kun er finansielle lavprisoverslag".

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. finansminister, fru kommissær, mine damer og herrer, mange af os stemte mod topmødebeslutningen fra december med større lidenskab, end de i dag stemmer for resultatet af de hårde forhandlinger. Hos mange, for mange, iagttagere ville vi sandsynligvis blive mere populære på kort sigt, hvis vi havde sagt nej. Nogle medier ville nok den 5. eller 6. april have haft overskrifter som "Parlamentet viser tænder, Rådet afvist". Men ville vi så virkelig have gjort mere for de europæiske mål, mere for Europas borgere, mere for et bedre budget, mere for et handledygtigt EU? Disse spørgsmål må vi alle stille os i dag.

Uden positiv varetagelse af vores ansvar, uden viljen til samarbejde mellem institutionerne, uden enighed med Europa-Parlamentet og uden vores tilslutning findes der ingen flerårig planlægningsikkerhed, ingen institutionel aftale, intet øget spillerum for de årlige budgetforhandlinger, som vi kan udnytte, ingen revisionsklausul og ingen forbedret medindflydelse på programmerne og kontrollen.

Vi må hver især overveje, om der uden vores tilslutning virkelig ville være 800 millioner euro mere til uddannelse, 400 millioner euro mere til CIP-programmerne for små og mellemstore virksomheder, 100 millioner euro mere til socialpolitikken, 300 millioner euro mere til samhørighedsfonden, 200 millioner euro mere til Natura 2000 og så videre. Med den enighed, der er opnået, har vi sat 7,9 milliarder euro ekstra i bevægelse. Derfor gælder det om at støtte denne enighed til gavn for EU.

Marilisa Xenogiannakopoulou (PSE). - (EL) Hr. formand, Det Europæiske Råds kompromis om de finansielle overslag var i overensstemmelse med de europæiske befolkningers behov og EU's målsætninger. Det har, desværre, fastholdt den doktrin om 1 %, som fastlåser budgettet for det udvidede EU med 25 medlemmer på samme niveau som budgettet for EU med 15 medlemsstater.

Med Parlamentets forhandling opnåede man en marginal forbedring, som ganske vist ligger langt fra EU's reelle finansielle behov, men dog sikrer en fortsat finansiering af fællesskabspolitikkerne på et mindsteniveau. Det er dog klart, at den tankegang, der hersker i Rådet - inden for de rammer, som regeringerne satte i starten - er kortsigtet, begrænset, regnskabsorienteret og administrativ.

Spørgsmålet i dag går derfor videre end debatten om det kommende budget. Det handler om selve Europas troværdighed over for borgerne. Hvis EU med andre ord fortsætter med at opstille mål uden praktisk at sikre sig midlerne og den politiske vilje til at gennemføre dem, vil borgernes tillid fortsætte med at mindske.

I dag er der brug for en anden europæisk strategi, som effektivt fremmer udvikling, beskæftigelse, solidaritet og social samhørighed uden forskelsbehandling, men med perspektiver.

Antonis Samaras (PPE-DE). - (EL) Hr. formand, hr. Böge fortjener stor ros for sit bidrag. Med ham som koordinator var vi i stand til at opnå en fortsættelse af finansieringen af de programmer, der udløb i år, og give garantier for en bedre manøvremargin i et hidtil fuldstændig ufleksibelt budget, så iværksættelsen af nye initiativer og den øjeblikkelige reaktion på nødsituationer svarer til perspektiverne.

Böge-betænkningen bidrager også til at forbedre kvaliteten i gennemførelsen af budgettet: intern kontrol, mulighed for at overføre bevillinger via fleksibilitetsinstrumentet og lovgivningssmidighed. Men først og fremmest har vi sikret en revision af 2009 med vores fulde deltagelse i revisionsprocessen. I 2009 vil behovet for et nyt system med egne midler også blive rejst med fornyet styrke, så vi kan finde de nye økonomiske "brændstoffer" til at fremskynde udviklingen af EU's politikker. Jeg tænker især på nødvendigheden af at gennemføre Lissabon-strategien og især den dimension af Lissabon, der vedrører forskning og innovation, hvor premierministrene har lovet mange ting, men givet ganske lidt til den europæiske borger.

Reimer Böge har, hvor det var muligt, fundet et kompromis mellem vores politiske prioriteter og EU's økonomiske behov. Men vi har alle, med vores systematiske indsats i Budgetudvalget, først og fremmest opnået endnu mere. Vi har, midt i det altoverskyggende problem med 1 % og med hjælp fra alle medlemmerne, standset den stærke tendens fra Kommissionens side - som Rådet hele tiden har bifaldet - og således tilført EU en del af den oprindelige økonomiske styrke, det har krav på.

Giovanni Pittella (PSE). - (IT) Hr. formand, kære kolleger, den aftale, der er indgået, var ikke den, som vi ønskede, selv om Parlamentet kæmpede en værdig kamp for at opnå et mere passende budget. Hvis der er sket fremskridt - og det er der - kan vi udelukkende takke Parlamentet, Parlamentets forhandlingsdelegation og ordføreren.

Rådet må over for de europæiske borgere påtage sig det fulde ansvar for en kortsigtet og nærig synsvinkel, hvor man udelukkende ønskede at få de nationale regnskaber til at gå op og ikke at gøre Europa stor og stærk. Vi er dog tilfredse, eftersom aftalen giver nogle positive svar og stadfæster programmernes iværksættelse den 1. januar 2007.

Spørgsmålet om reformen af budgettets finansiering er stadig uløst. Det er nødvendigt med en gennemgribende reform af opbygningen og procedurerne, hvor det ikke er "noget for noget"-tankegangen, der er fremherskende, men en sand europæisk ånd. Ingen offentlig institution har klaret sig særlig længe uden en direkte forbindelse til borgerne via beskatningen.

Wiesław Stefan Kuc (PSE). - (PL) Hr. formand, EU har for nylig oplevet en række betydelige nederlag, hvoraf det største er nogle landes afvisning af forfatningstraktaten. Konsekvenserne af dette føles stadig mere smertelige. Har vi intet lært? Skal tænkepausen ikke tilskynde os til at anlægge et mere kritisk syn på EU? At dømme efter de finansielle overslag, vi diskuterer i dag, er dette ikke sket.

Til trods for den interinstitutionelle aftale, som er blevet indgået, og som vi ved er den bedst mulige løsning, forstår Det Europæiske Råd ikke Unionens behov. Vi formodes at være borgere fra de samme lande, men vi har et helt forskelligt syn på vores behov. Kan det skyldes, at de statsmænd, der repræsenterer vores lande, ønsker at slå politisk mønt ved hjælp af økonomiske begrænsninger? Har de opnået det? Bedømt ud fra nogle af dem, måske ikke, men det giver os stof til eftertanke. Vi bør tænke over, hvorvidt virkningerne af disse finansielle overslag, som ikke er tilfredsstillende for nogen af siderne, vil være lige så tydelige om to år som den manglende forfatningstraktat.

Karl-Heinz Grasser, formand for Rådet. - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer, jeg er glad for, at jeg får lejlighed til kort at kommentere debatten, og jeg vil kun komme ind på to punkter.

Nogle af de kolleger, som forhandlede med os, f.eks. hr. Mulder og hr. Walter, sagde, at det fra Parlamentets synspunkt var lykkedes at hente det, der kunne lade sig gøre. Der blev forhandlet hårdt, og man opnåede det, der var muligt. Jeg kan kun bekræfte, at man fra Parlamentets side ganske rigtigt gjorde forhandlingerne vanskelige for os som rådsformandskab og forsøgte at lægge pres på og naturligvis opnå de bedst mulige resultater. Når der nu er nogle, der har sagt, at dette kompromis ikke var godt nok, og at de ville stemme imod dette kompromis, fordi man efter deres mening ikke kunne nå de europæiske mål, så vil jeg gerne sige følgende til det: Hvad ville konsekvensen være, hvis vi ikke nåede frem til et fælles kompromis, hvis vi ikke i fællesskab havde fundet en løsning på den interinstitutionelle aftale og de finansielle overslag? Ville det så være det punkt, hvor man kunne genvinde borgernes tillid, som det er blevet sagt? Hvad ville konsekvensen være?

Vi ved udmærket, at hvis aftalen ikke blev indgået rettidigt, ville netop de nye medlemslande ikke kunne få tilstrækkelige midler fra struktur- og samhørighedsfondene, at vi ikke kunne have vedtaget de relevante retsgrundlag, at vi ikke kunne have foretaget programmeringen i de enkelte medlemsstater. Derfor ville det, hvis det ikke var lykkedes for os i fællesskab, hvis vi ikke havde kunnet lave dette kompromis, have været det værst tænkelige signal med hensyn til Europas handleevne, og også et dårligt signal til vores borgere. Derfor er det klart, at når det gælder et så kompliceret grundlag for de finansielle overslag for syv år, en interinstitutionel aftale, som de tre vigtige institutioner i EU - Parlamentet, Kommissionen og Rådet - skal forhandle, er der ingen, der kan få deres vilje, men vi kan alle sende et signal. I fællesskab har vi opnået den bedst mulige løsning for Europa. Det er vores opgave!

Til alle dem, som har sagt, at vi bør forbedre kontrollen, og at der er for lidt gennemsigtighed, kan jeg forsikre, at det virkelig er en hjertesag for mig, at vi også i de kommende måneder og år gør, hvad der er muligt for at forbedre kontrollen, så vi kan forbedre gennemsigtigheden. Det er vigtigt, at vores skatteydere, de europæiske borgere, også kan se, at vi er sparsommelige med pengene, at vi er gennemsigtige og forsøger at undgå misbrug. Her kan jeg love, at vi også fra Rådets side vil forbedre kontrollen væsentligt.

Hermed vil jeg gerne endnu en gang takke Parlamentets forhandlingsteam samt kommissæren og Deres team hjerteligt, og jeg beder Dem stemme for dette kompromis.

(Bifald)

Dalia Grybauskaitė, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand, vi har alle lyttet og debatteret i dag. Vi kan sige, at vi er nået det punkt, hvor historiske begivenheder kan ske. I dag er det en historisk dag for Parlamentet, en historisk dag for det udvidede Europa. Det er også en historisk dag for formandskabet, der kan sige, at hvis De støtter denne aftale, så har formandskabet haft succes.

Jeg vil gerne indbyde Dem til at stemme positivt i dag, til at sende et budskab til europæerne om, at Europa kan være trygt, finansieret og begynde at fungere. I dag ligger denne afgørelse i Deres hænder.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted kl. 11.30.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Filip Andrzej Kaczmarek (PPE-DE). - *(PL)* Hr. formand, de nye finansielle overslag er et kompromis. Er det et godt kompromis? Nogle af de tidligere forslag ville utvivlsomt have været bedre for Europa og vores fremtid. Rent økonomisk er EU ikke så stærkt, som det kunne have været, hvis det var lykkedes at nå til enighed om et større budget. På polsk siger man, at "hvis man ikke får det, man kan lide, må man lide det, man får". I dag ser kompromiset ud til at være en succes. Men det er først efter 2013, at vi finder ud af, om det bliver en lige så stor succes fremover. Til den tid skal vi se på graden af samhørighed i EU, hvor konkurrencedygtig den europæiske økonomi er, arbejdsløshedsniveauet og situationen inden for uddannelsessystemet og den videnskabelige forskning.

Det er vanskeligt at nå til nogen overordnet enighed om de grundlæggende budgetprioriteringer. Jeg er overbevist om, at en vigtig dimension af den europæiske solidaritet er den praktiske solidaritet i form af samhørighedspolitikken. Kvaliteten af gennemførelsen af disse finansielle overslag vil afgøre, hvorvidt EU's hidtil største udvidelse er udnyttet og gennemført fuldt ud. Jeg håber virkelig, at dette sker, og at ingen vil være i tvivl om, at de 10 landes tilbagevenden til den europæiske familie var rigtig og gavnlig ikke kun for disse lande, men for alle europæere. Europa vil blive større og mere magtfuldt til en forholdsvis lav pris.

Véronique Mathieu (PPE-DE). - *(FR)* De finansielle overslag, som beløber sig til 864,316 milliarder euro i forpligtelsesbevillinger, er det skuffende resultat af et kompromis mellem Kommissionen, Rådet og Parlamentet, som har svækket den europæiske ånd og truet med at lamme Unionen.

En Union med 27 medlemsstater vil i perioden 2007-2013 råde over et budget, der er forholdsmæssigt lavere end budgettet for Europa med 15 medlemsstater. Selv om finansieringen af den fælles landbrugspolitik bevares, og budgettet til SMV'er synes styrket, ofres Galileo-projektet, de transeuropæiske transportnet, forskningen, regionalpolitikken, uddannelsen og efteruddannelsen samt kulturen.

Den disciplin, de nationale budgetter var underlagt, gjorde det ikke muligt at øge de nationale bidrag, hvilket forklarer Europa-Parlamentets medlemmers godkendelse af kompromiset.

Dette budget skal reformeres. Det er uretfærdigt, kompliceret og gør det ikke længere muligt at finansiere fremtidige politikker. Der skal vedtages en finansiering baseret på egne indtægter, og disse indtægter skal lægges fast. Det ville give EU fuld budgetmæssig uafhængighed. Disse ressourcer ville være retfærdige, forståelige, ville blive kontrolleret via demokratiske procedurer og overholde kontinuitetsprincippet.

Revisionen af fællesskabsbudgettet, der efter planen skal finde sted i 2008, skal give os mulighed for at gennemføre denne reform, som kan gennemføres uden nogen ændring af de grundlæggende traktater via en aftale mellem Europa-Parlamentet, Kommissionen og et enigt Råd.

Francesco Musotto (PPE-DE). - *(IT)* Afstemningen i dag er særligt vigtig for hele EU, eftersom den markerer afslutningen på to års vanskelige forhandlinger, hvor Europa-Parlamentets medlemmer har kæmpet for, at det kommende budget skulle bygge på en overordnet vision og på et europæisk - og ikke nationalt - perspektiv med stor politisk ansvarsfølelse. Jeg har haft mulighed for at følge disse forhandlinger på tæt hold som medlem af det første midlertidige ad hoc-udvalg, der blev oprettet for at udarbejde et forslag fra Europa-Parlamentet, som kunne styrke samhørighedspolitikken og sikre et optimalt finansieringsniveau for de reformer, der er nødvendige for at opfylde ambitionerne hos EU og de europæiske borgere, som vi er repræsentanter for.

Det lykkedes Europa-Parlamentet at vedtage et budget, der forener de politiske prioriteringer med de finansielle krav, og at modernisere dets opbygning og forbedre dets gennemførelse. Afstemningen i dag giver os nogle finansielle overslag, der indeholder nye og yderst ønskelige elementer såsom større udgiftsmuligheder, større fleksibilitet i forvaltningen og prioriteringer i forbindelse med de transeuropæiske net og programmer med fokus på unges udveksling, fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt naboskabspolitik.

(Mødet udsat kl. 11.25 og genoptaget kl. 11.35)

FORSÆDE: Josep BORRELL FONTELLES*Formand***4. Afstemningstid**

Formanden. - Vi går over til afstemningen.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

4.1. Udnævnelse af et medlem af direktionen for Den Europæiske Centralbank (afstemning)**4.2. Godkendelse af aftale om industrielle design (afstemning)****4.3. Tiltrædelse af aftale om industrielle design (afstemning)****4.4. Indgåelse af den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (afstemning)****4.5. Interinstitutionel aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (afstemning)**

Wolfgang Schäussel, *formand for Rådet*. - (DE) Hr. formand, ærede Parlament, som formand for Rådet vil jeg gerne takke Dem varmt for denne overvældende afstemning. Prøv at tænke tilbage. For et år siden havde vi den helt store krise. Vi havde fiasko med et finansforslag fra det luxembourgske formandskab, som i øvrigt ikke lå så langt fra det, som vi i dag har aftalt i fællesskab. Derfor vil jeg her også gerne sige en stor tak til Jean-Claude Juncker, som havde fortjent at opleve denne dag under sit formandskab.

(Bifald)

Vi har løst denne krise i samarbejde. Parlamentet har ikke kun vist tænder, det er også kommet med konkrete forslag og idéer. Vi har nu i alt med de nye finansielle overslag for syv år 70 % flere penge til konkurrencemålene i henhold til Lissabon-agendaen, men vi har især 60 % mere til de små og mellemstore virksomheder, desuden kan 100.000 flere studerende benytte sig af Erasmus-programmet end i de sidste syv år.

Jeg er også meget glad for, at vi har fået udvidelsesudgifterne på plads. I de næste syv år vil vi - Bulgarien og Rumænien medregnet - i alt stille 160 milliarder euro til rådighed; det er i pengeværdi to gange så meget, som Marshall-planen efter krigen for hele Europa. Parlamentet kan være stolt af denne beslutning, men måske skulle man have taget de 10 medlemmers tiltrædelsesudgifter med i samme omgang, så ville vi have gjort det lettere for os selv med disse finansielle overslag. Det bør være en lektie, som vi kan bruge til at gøre det bedre i fremtiden.

Vi har sat os for, at vi vil løse konkrete projekter, så vi kan genvinde borgernes tillid. Disse finansielle overslag er et sådant konkret projekt, ligesom vejudgiftsdirektivet, det europæiske kørekort eller den fælles beslutning om ikke at give støtte fra strukturfonden til flytning af virksomheder eller arbejdspladser til nye medlemsstater. Det er også et vigtigt skridt fremad.

Vi vil i de kommende uger af det østrigske formandskab fortsætte ad denne vej. Jeg håber på og regner med Deres samarbejde. I juni ses vi igen. Så handler det om Europas fremtid. Held og lykke! Hjertelig tak.

(Bifald)

Formanden. - Kommissionen ønsker ikke at få ordet, men jeg synes, at det er vigtigt, at Parlamentet, via dets formand, supplerer ordene fra den anden gren af budgetmyndigheden.

Denne aftale understreger fuldt ud Parlamentets rolle som budgetmyndighed, og det fremgår klart, at en aftale i Rådet ikke er tilstrækkeligt til at give EU nogle finansielle overslag, men at der også er behov for Parlamentets deltagelse. Og det har Parlamentet gjort efter en lang og vanskelig proces, hvorved vi er nået til en aftale, der for mange medlemmer, og det fremgår af afstemningen, er en minimumsaftale. Det er så afgjort en minimumsaftale, men den gør det muligt for EU at fungere, og der skabes ikke flere problemer end dem, vi allerede har.

Parlamentet vil gerne takke hr. Böge og hele hans forhandlingsteam for den indsats, han har gjort på Parlamentets vegne.

(Bifald)

Jeg vil således viderebringe vores tak til hr. Lewandowski, hr. Böge, hr. Walter og hr. Mulder, men jeg vil også gerne sige, at for mange medlemmer, det vil jeg gerne understrege, er dette det bedste, vi har kunnet opnå. Men selv det bedste er trods alt et minimum med hensyn til mange af de ambitioner, som EU har.

(Bifald)

Omkostningerne ved EU er i henhold til de finansielle overslag 72 cent pr. dag pr. europæer. Det er næppe for meget i betragtning af det, som EU opnår.

Jeg vil, hr. formand for Rådet, gerne sige til Dem, at Parlamentet hilser Deres initiativ om EU's egne indtægter velkommen, og på det interparlamentariske møde, vi afholdt den 8. og 9. maj, tog alle EU's parlamenter også godt imod det. Det er helt sikkert, at de kommende finansielle overslag ikke kan blive forhandlet på samme måde som disse, for systemet har nået sin grænse, og fremover bliver vi nødt til at forny det for at kunne blive ved med at gøre fremskridt.

Jeg vil også gerne takke hr. Lewandowski og alle medlemmerne i Budgetudvalget, og jeg opfordrer dem til alle at deltage aktivt i revisionen af disse overslag i 2008 og 2009.

(Bifald)

(Efter at Parlamentets formand havde opfordret formanden for Rådet, Wolfgang Schäussel, repræsentanten for Kommissionen, Dalia Grybauskaitė, forhandlingsteamet, der består af hr. Lewandowski, hr. Böge, hr. Walter og hr. Mulder, hr. Leinen og hr. Sousa Pinto, til at undertegne aftalen, gjorde de dette)

(Bifald)

(Højtideligt møde åbnet kl. 12.00)

5. Højtideligt møde - Grækenland

Formanden. - Hr. præsident Papoulias, Europa-Parlamentet byder Dem velkommen i dag som en fredens mand, og som en person, der har forpligtet sig over for opbygningen af det nye Europa. Deres tilstedeværelse er en ære for Parlamentet, De er den tredje præsident fra Den Helleniske Republik, der besøgte os, men den sidste besøgte os for 18 år siden.

Jeg vil gerne fremhæve nogle træk ved Deres personlighed og begynde med at understrege, at de to store politiske familier i Grækenland i enighed har ført Dem frem til det højeste embede i staten. Det er sjældent, at alle de politiske partier kan blive enige om at støtte en stor personlighed. Den kendsgerning, at De har modtaget støtte fra hele det politiske spektrum, understreger Deres anerkendte rolle som en mådeholden mand, Deres etiske ansvarlighed og Deres fornuft. I Grækenland siger man faktisk, at De personificerer fornuften.

Det er også en måde at anerkende Deres tidlige kamp for friheden på, Deres tidlige kamp mod nazismen, på et tidspunkt, hvor geværet, på grund af Deres alder, formentlig var højere end Dem selv, og senere Deres kamp for demokratiets genindførelse i Deres land under militærdiktaturet.

Det er også en anerkendelse af Deres konstante stræben efter fred langs grænserne i Deres land med Deres nærmeste naboer, på Balkan og i Mellemøsten. I går besøgte præsidenten for Den Palæstinensiske Myndighed Parlamentet, og jeg synes, at det er godt i dag at minde om, at takket være Deres indgriben

i 1983 kunne mange palæstinensere forlade Libanon på et dramatisk tidspunkt i fuldstændig sikkerhed om bord på de græske skibe, som De mobiliserede med baggrund i Deres ansvar som udenrigsminister.

(Bifald)

Jeg vil også gerne understrege Deres stadige stræben efter dialog med den muslimske verden, som utvivlsomt er den vigtigste udfordring, som Europa står over for i dag, og Deres vilje til at tilnærme de to bredder af Middelhavet til hinanden, hvilket Europa-Parlamentet varmt støtter.

Hr. formand, De blev født i Ioannina, hovedstaden i en smuk region, som de, der har haft lejlighed til at besøge den, kan bekræfte. Ioannina har indskrevet sig i Europas levende historie, for det var der, hvor EU's udenrigsministre, før udvidelsen til 15 medlemsstater, og under Deres ledelse, blev enige om et mindeværdigt kompromis, der letter beslutningstagningen. Det ville være godt, om vi blev ved med at opfinde kompromiser som Ioannina-kompromiset for at fremme den vanskelige beslutningstagning, som nu ikke længere omfatter 15, men 25 medlemsstater, og snart endnu flere.

Vi er allerede 25, og snart bliver vi 27. Balkanlandene står for døren, og De har altid mindet om, at der ikke bliver endelig fred i Europa, og at Europa ikke vil være definitivt genopbygget, før Balkanlandene er blevet juridisk, politisk og økonomisk integreret i EU.

Alle de internationale observatører, der har analyseret Deres diplomatiske missioner, har rost Deres egenskaber, og i særdeleshed, at De er en ordholdende mand, der gør, det han siger, og siger, det han tænker. Dette kan også være en inspirationskilde i disse for Europa så vanskelige tider.

Men der er helt sikkert ingen, eller kun få, der ved, at Den Helleniske Republiks præsident, der besøger os i dag, var stangspringsmester i sine unge dage.

(Bifald)

Europa har så afgjort brug for dygtige stangspringere.

(Bifald)

Karolos Papoulias, præsident for Den Helleniske Republik. - *(EL)* Hr. formand, hr. formand for Det Europæiske Råd, mine damer og herrer, mange tak, fordi De giver mig mulighed for at tale om Europas fremtid i dette forum, som repræsenterer den mest demokratiske institution i EU.

Fordi Europa-Parlamentets medlemmer vælges direkte, har det den størst mulige legitimering fra de europæiske borgere og det klareste mandat til at formulere deres bekymringer og problemer. Jeg tror, at Parlamentets institutionelle rolle vil blive styrket i takt med den europæiske integrationsproces, og det er min overbevisning, at denne udvikling er den naturlige vej frem for vores politiske kultur, især i tider, hvor de europæiske borgere føler sig usikre på fremtiden og ofte føler sig fjernt fra beslutningscentrene.

Jeg vil gerne indlede med en personlig bemærkning: Jeg hører til den generation, der led under nazismen og har oplevet Anden Verdenskrig på egen krop. Denne oplevelse lå til grund for starten på den europæiske vej, en historisk proces med karakter af en fredsplan. Ud af krigens ruiner fødtes håbet og visionen om forbrødring af Europas befolkninger. Der er tale om en historisk landvinding, som er et eksempel på stabilitet i det globale system.

Den vej, der blev åbnet af Jean Monnet, hvorved man lagde fundamentet til konkrete former for praktisk samarbejde og undgik ambitiøse teoretiske planer, førte til oprettelsen af en union, hvis demokratiske, sociale og udviklingsmæssige model ganske vist har visse mangler, men også har gjort sig fortjent til beundring på globalt plan.

Gennemførelsen af den europæiske vision er endnu ikke fuldført og er under uundgåelig indflydelse af den internationale politiske og økonomiske virkelighed. Globaliseringen, en verden med monopoler, de nye vækstøkonomier, folkevandringen, ikke-institutionelle centres indflydelse og udformning af de politiske beslutninger, den asymmetriske trussel fra international terrorisme og miljøproblemer - kombineret med usikker energiforsyning - giver et sammensat internationalt miljø i hastig forandring, der skaber både udfordringer og muligheder for EU. Det er en virkelighed, som kræver, at de europæiske borgere indtager et fuldstændig ærligt standpunkt.

Mens jeg skrev denne tale, kiggede jeg i den elektroniske dialog med de europæiske borgere, som foregår på EU's websted. Jeg læste interessante synspunkter hos hovedsagelig unge mennesker, der lever i forskellige lande, men har de samme bekymringer. Den konklusion, jeg drog af denne oplevelse, er, at EU i dag må vende tilbage til principperne i den europæiske oplysningstid, der var inspirationen til dets start. Frihed, lighed og humanisme er de høje idealer, som bestemte indholdet i den europæiske idé, og som vi igen i dag bør give indhold.

(Bifald)

Frihed er i dag et begreb, der betragtes i sammenhæng med sikkerhedsbegrebet. De europæiske borgere - og alle, der bor i Europa - vil ikke føle sig truet i en verden, der plages af international terrorisme. Samtidig afviser de imidlertid at sælge ud af beskyttelsen af de individuelle rettigheder og personlige friheder.

(Bifald)

Vi forsvarer doktrinen "sikkerhed og frihed", ikke "sikkerhed på bekostning af frihed". Lighed defineres på forskellig vis alt efter, hvilke briller man kigger igennem. Indvandrerne kræver samme behandling, som borgerne i værtslandet får, og nogle gange antager deres krav dramatiske dimensioner. De arbejdsløse kræver samme muligheder for at leve et værdigt liv. Og mennesker, der lever i fattigdom, kræver lige adgang til sundhed og uddannelse som folk med højere indtægt.

Humanisme er således det princip i den europæiske oplysning, som i denne tid viser sig at være det store krav i de europæiske samfund og udgøre en stor risiko for de europæiske ledere.

Hvordan giver man humanisme en betydning? Gennem sin mangeårige historie har EU gjort nogle erfaringer, som allerede er blevet historiske sandheder. Udvikling uden social retfærdighed er tomme ord. Velstand uden velfærd hos mennesker er ikke andet end en selvmodsigelse. EU befinder sig i dag i en periode med en tænkepause, som man har kaldt den periode, der startede efter folkeafstemningerne om den europæiske forfatning. Jeg vil sige, at denne periode først og fremmest bør være en proces med kollektiv selverkendelse, en vej, som fører os til en dybere definition og til selve essensen af EU, hvis vi følger den konsekvent og oprigtigt. Det spørgsmål, vi i virkeligheden bør beskæftige os med, er nemlig ikke et teknokratisk, men et filosofisk spørgsmål, nemlig hvilket Europa vil vi have? Hvilken verden kæmper vi for? Hvilken vision forsøger vi at gennemføre? Og er denne vision en utopi eller et realistisk mål?

Der er vægtige grunde til at være optimistisk. EU har vist sin historiske styrke, men har også vist sin målrettethed. Der ses ofte forsinkelser. Andre gange ses tilbageskridt. Nogle gange er der træthed. Men kursen ligger fast. Den går fremad uden stop. Og det vigtigste er, at selv om de europæiske borgere oplever skuffelser, fortsætter de med at investere deres forhåbninger om et bedre liv og en bedre verden i den europæiske idé. Vi mener, at dialog mellem kulturer er et grundlæggende element i den globale fremgang, og at manglende forståelse, tillid og dialog kan have yderst alvorlige følger, som man har set for nylig, især når der ophobes vrede og en følelse af uretfærdighed.

Den seneste udvidelse af EU, hvor 10 nye lande blev optaget, fremkaldte en chokbølge gennem hele Europa. Der herskede på det tidspunkt den - korrekte - opfattelse, at omkostningerne ved en ikke-udvidelse ville være større end med en udvidelse. Udvidelsen havde en historisk og moralsk dimension. Med optagelsen af de central- og østeuropæiske stater blev der sat punktum for delingen af det europæiske kontinent. Den historiske enhed af alle befolkningerne blev genoprettet med udsigt til en fælles skæbne. Udvidelsen var uden tvivl en meget vigtig udvikling i EU, også med hensyn til eksterne relationer. Den ændrede Europas geopolitiske og hermed dets strategiske størrelse ved at tilføre Centraleuropa større vægt og gøre det til nabo til det kritiske Mellemøstenområde.

Bulgariens og Rumæniens optagelse vil være lige så betydningsfuld, og ligeledes perspektiverne for EU's fuldendelse i næste fase, nemlig med Vestbalkan, når betingelserne er opfyldt. Vi glæder os over denne strategiske udvidelse til Sydøsteuropa. Mit eget land og jeg personligt som udenrigsminister har været i front i forberedelsen og gennemførelsen af denne.

Med hensyn til optagelsesproceduren for Tyrkiet vil jeg gerne fremhæve, at mit land går ind for, at den gennemføres. Det skal dog gøres klart, at en optagelse i EU forudsætter fuld integrering af dets principper og regler, og at dette er et princip i den europæiske kultur, som ikke er til forhandling, og som ikke kan bøjes til fordel for bredere geopolitiske formål. Det er ganske vist - og dette påvirkede også resultatet af folkeafstemningerne om den europæiske forfatning - at den geografiske udvidelse gik forud for den

politiske integrering med det resultat, at der hersker en stærk bekymring, berettiget nervøsitet og til tider skuffelse. Svaret på denne skuffelse kan ikke være andet end fremskyndelse af den politiske uddybningsproces.

Mine damer og herrer, EU blev bygget på ruinerne efter 2. verdenskrig. Det blev bygget som en magt, der står for fred og stabilitet, velstand og fremgang. Efter den kolde krigs afslutning faldt også de sidste mure i selve Europa. Bortset fra den grønne linje, som fortsat skiller Cypren i to og repræsenterer ...

(Bifald)

... et stort europæisk problem, som man stadig mangler at løse.

Et Europa med 25 medlemsstater i dag, og flere i morgen, kan kun eksistere og trives som en selvstændig, stærk og samlet enhed i det internationale system med alt, hvad det medfører.

Krigen mod Irak har på dramatisk vis afsløret EU's splittelse. Der var ikke én stemme, én afgørelse og én retning, men en ufrugtbar konfrontation og klare skillelinjer, som gik ud over de europæiske befolkninger. Det, der binder medlemsstaterne sammen, kan heller ikke kun være den fælles valuta eller et fælles flag, men et system af principper og værdier, en fælles politisk og social kultur.

Vi har udfordringerne foran os. Krisen i forbindelse med Irans atomprogram, energikrisen i forbindelse hermed, der er lige om hjørnet, og som måske går dybere, end den ser ud til, terrorisme, udviklingen i Balkan i forbindelse med færdiggørelsen af Kosovos status, forholdene i Afrika og aids-problemet er alt sammen situationer, som kræver, at EU udtaler sig med én stemme og udformer sin egen strategi. Vi håber, der snart bliver stabile tilstande i Irak. Det har den hårdt prøvede irakiske befolkning virkelig brug for. Løsningen på det palæstinensiske problem med et sikkert Israel og et demokratisk Palæstina vil, sammen med stabilitet i Irak, også genoprette den politiske geografi i dette energimæssigt så vigtige land, som Europa har privilegerede historiske, politiske, kulturelle og handelsmæssige forbindelser med. Jeg finder det også vigtigt, at EU har besluttet at fortsætte bistanden til palæstinenserne, da det kun kan gøre problemerne værre, hvis man fjerner den.

Hvad angår forbindelserne med Iran, er vi kategorisk modstandere af spredning af kernevåben, og samtidig mener vi, at de diplomatiske muligheder, som efter min vurdering ikke er udtømt, bør udnyttes fuldt ud til at opnå enighed. Denne enighed ønsker både de europæiske og alle andre samfund, som hele tiden sender rungende budskaber om fred og dialog mellem kulturerne.

Mine damer og herrer, Lissabon-strategien har netop til formål at imødekomme europæernes bekymringer, som drejer sig om udvikling, arbejdsløshed og social samhørighed med budgetdisciplin og respekt for socialstaten. Midtvejs gennem denne strategi er målene ikke blevet opfyldt. For at sige det rent ud har Lissabon-ligningen, som er korrekt i teorien, fortsat karakter af akademisk retorik med hensyn til planen for dens gennemførelse. En attraktiv retorik for eksperterne, men uforståelig eller selvmodsigende for gennemsnitsborgeren. Denne borger føler sig ofte som en del af Wittgensteins mareridt. Ordene bruges til at dække over meningen. Vi må ikke lade os narre. Det står klart, at der i EU i dag findes to grundlæggende skoler med hensyn til, hvordan Lissabon-målene skal gennemføres. Den ene gruppe går ind for, at socialstatens udvikling og overlevelse i globaliseringen kun kan opnås med radikale reformer af beskæftigelsesforholdene, og en anden gruppe mener, at det er muligt at gennemføre Lissabon-strategien i en globaliseringssituation, uden at det betyder socialstatens opløsning. Jeg mener, at forskellige holdninger er demokratiets grundlæggende privilegium og således en grundsten i EU. For at opnå et sammenfald af holdninger er det imidlertid nødvendigt med en åben, dialektisk udveksling af standpunkter i det europæiske samfund. Det er nemlig borgerne, der giver svarene i sidste ende. Og ansvaret for gennemførelsen af denne nødvendige dialog ligger hos os, politikerne.

Livet i dag er hårdt i en stor del af EU. Selv om man bekæmper arbejdsløsheden, er de små sejre ikke tilstrækkeligt til at imødegå dette store problem. I stedet for at få flere arbejdspladser stiger tallene for arbejdsløshed og underbeskæftigelse i flere lande. I stedet for at få større social beskyttelse af de sårbare befolkningsgrupper skabes flere og flere grupper af udstødte. I stedet for højere livskvalitet til alle uddybes skellene i to tredjedelssamfundene. Landmændene er bekymrede for reformen af den fælles landbrugspolitik. De unge kæmper for et job. Og derefter er de bange for at blive fyret og for at skulle ud og søge efter andet arbejde. Og i sidste ende bekymrer de sig om deres pension og forsikring. Arbejdstagerne er bange for, at deres arbejdspladser flyttes uden for Europa.

Det værste er, at der er skabt en dyb mistillid i vores samfund til beslutningscentre. Det er der en helt klar årsag til: Der er en alvorlig tillidskrise mellem borgerne og teoretikerne, der har med arbejdsrelationer

at gøre. Der er en voldsom social usikkerhed. Ingen udviklingsstrategi kan give resultater, hvis den ikke har mennesket i centrum. Hvis den ikke tager udgangspunkt i princippet om beskyttelse af de svage og undlader at opfatte den internationale situation som et sted, hvor markedets funktion er den eneste regulerende faktor.

(Bifald)

Hvis den ikke investerer i kvalitet i uddannelse, forskning og de nye teknologiske udfordringer. Der er ikke tale om politisk romantisme. Det drejer sig om respekt for de principper, som den europæiske konstruktion er bygget på, nemlig ligheds- og solidaritetsprincippet. Der er også tale om politisk realisme, eftersom det ikke kun én gang, men mange gange, har vist sig, at når den kollektive usikkerhed vokser, når skævhederne og udstødelsen forværres, kommer de sociale spændinger frem på ekstreme måder og med uforudsigelige konsekvenser. Som historiens gang har vist, kan der på denne måde opstå farlige kræfter uden for det politiske system. Menneskets samfund har gennemgået forskellige faser med dominerende økonomiske teorier. Men når folkets røst ikke er blevet hørt, har spændinger og omvæltninger fejlet teorier og teoretikere over ende.

Europas fremtid vil blive skabt af de europæiske borgere og vil afhænge af deres deltagelse i fællesskabet. Dette er både nødvendigt og ønskværdigt i et demokrati. I Perikles' gravtale beskriver Thukydid med en tidløs nøjagtighed, hvilken betydning aktive borgere har for demokratiet. "Kun de, der ikke deltager, betragtes ikke som uambitiøse, men som uden nytte". Der er gået mange hundrede år siden. Men aktive borgere er stadig alfa og omega i fastlæggelsen af vores kurs for et Europa med en global mission. Et Europa, som ikke kun bliver demokratiets og menneskerettighedernes bastion, men også et forbillede for retten til arbejde, udvikling og social samhørighed. Et EU, som vil være humanismens supermagt. Og det sted, hvor jeg står i dag, Europa-Parlamentet, har det store ansvar at sørge for, at borgeren bliver hørt så klart og højt som muligt.

(Stående bifald for præsidenten for Den Helleniske Republik)

Formanden. - Hr. præsident, mange tak for Deres ord. Jeg er sikker på, at de vil være som den stang, De brugte i Deres unge dage, og at de vil hjælpe os med at overvinde de hindringer, som opbygningen af det nye Europa står over for.

De har nævnt mange af de problemer, vi skal løse, og den rolle, som Europa-Parlamentet skal spille i denne forbindelse. De kan være sikker på, hr. præsident, at Europa-Parlamentet vil leve op til Deres opfordring og være sin opgave voksen i forbindelse med de vanskeligheder, vi står over for, og bidrage til at løse dem med dets demokratiske styrke.

Hr. præsident, mange tak.

(Bifald)

(Højtideligt møde hævet kl. 12.35).

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS ROCA

Næstformand

6. Afstemningstid (fortsat)

6.1. EF-tilskud til forbedring af godstransportsystemets miljøpræstationer ("Marco Polo II") (afstemning)

6.2. Transmissible spongiforme encephalopatii (afstemning)

6.3. Finansiering af europæisk standardisering (afstemning)

6.4. De offentlige finanser i ØMU (afstemning)

Før afstemningen om ændringsforslag 10

Dariusz Rosati (PSE), *ordfører*. - (EN) Hr. formand, jeg vil gerne føje følgende til den eksisterende tekst i ændringsforslag 10: "*while fully respecting the Stability and Growth Pact*" (og respekterer samtidig fuldt ud stabilitets- og vækstpakten). Med andre ord, den nye tekst i ændringsforslag 10 skal lyde: "*Encourages the use of the cyclically adjusted deficit concept in national budgetary procedures in order to reduce cyclicality, while fully respecting the Stability and Growth Pact;*" (tilskynder til anvendelse af det cyklisk tilpassede underskudsbegreb i de nationale budgetprocedurer for at reducere cykikaliteten, og respekterer samtidig fuldt ud stabilitets- og vækstpakten).

(Parlamentet godkendte det mundtlige ændringsforslag)

Formanden. - Afstemningen er afsluttet.

7. Stemmeforklaringer

Betænkning af Berès (A6-0136/2006)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. - (PT) De svar, som ansøgeren Jürgen Stark har givet på spørgsmålene fra Økonomi- og Valutaudvalget, viser klart, at han tilslutter sig den pengepolitik, som ECB fører, herunder særlig ECB's primære mål om prisstabilitet. Der kommer altså ingen ændring i målene, og økonomisk vækst og beskæftigelse bliver ikke en del af dem.

Endvidere forsvare han helhjertet stabilitetspakten, og dét i dens 1997-udgave, idet han mener, at reformen i 2005 har betydet en svækkelse. Denne strikt monetaristiske og liberalistiske holdning til gavn for profitten i de store multinationale virksomheder, der opererer i EU, og som ser arbejdstagerne - deres arbejdspladser, rettigheder og lønninger - som en krisejusteringsvariabel, passer med den rolle, som han spillede under indførelsen af den fælles valuta og stabilitetspakten.

Dertil skal det nok en gang bemærkes, at udskiftningerne i ECB's direktion foregår mellem de store lande (en tysker erstatter en tysker), hvilket sammen med stemmerotationen i Rådet tildeler de små lande en periferisk og sekundær position i Den Økonomiske og Monetære Unions pengepolitiske beslutninger.

Vi har derfor stemt imod.

Betænkning af Rocard (A6-0166/2006)

Brigitte Douay (PSE), *skriftlig*. - (FR) Svigagtig kopiering af design er en af grundene til forfalskning. Det er tyveri af virksomhedernes intelligens, som forvansker reglerne for den internationale handel og hvert år betyder, at 100.000 mennesker mister deres arbejde i EU. Det er også en fare for forbrugerne, når de kopierede produkter kan være skadelige for deres sundhed eller sikkerhed. Endelig er det en kilde til skattesvig og socialt bedrageri, som tynger medlemsstaternes regnskab. Alle midler til bekæmpelse af denne plage skal til stadighed styrkes.

Beskyttelsen af design - som er mærket for virksomhedernes kreativitet og nytænkning - er et afgørende element i arsenalet af foranstaltninger til bekæmpelse af forfalskning. Men deres internationale registrering er ofte kompliceret og omkostningskrævende, især for SMV'erne.

Alle de tiltag, der har til formål at forenkle disse procedurer og mindske omkostningerne, vil derfor opmuntre virksomhederne til at indrette sig efter dem og vil have en gunstig indvirkning på forskning og innovation.

Michel Rocards betænkning om tiltrædelse af Genève-aftalen vedrørende international registrering af industrielle design går i den retning, og jeg har derfor stemt for betænkningen.

Betænkning af Sousa Pinto (A6-0144/2006)

Lena Ek, Cecilia Malmström og Anders Wijkman (PPE-DE), *skriftlig*. - (SV) Vi har i dag stemt for hr. Sousa Pintos betænkning om den interinstitutionelle aftale. Ifølge betænkningen er den institutionelle aftale, som Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har indgået, i overensstemmelse med den primære ret og traktaterne. Det er positivt, at vi endelig har fået en afklaring på EU's budget på lang sigt. Samtidig er det en skuffelse, at man ikke nåede længere med hensyn til budgetreformen. Vi havde gerne set en fuldstændig gennemgang af aftalen med hensyn til landbrugsudgifterne og en ordentlig

reform af regionalstøtten. EU's ressourcer skal i større udstrækning rettes mod områder såsom forskning, kriminalitetsbekæmpelse, fattigdomsbekæmpelse og kampen mod klimaforandringer samt mod arbejdet med at gøre EU til verdens mest konkurrencedygtige økonomi. Budgetreformen skal være i fokus ved den gennemgang, som man er enige om skal finde sted i 2008/2009.

Der er også dele i betænkningen, som vi gerne havde været foruden. F.eks. kan nævnes den såkaldte globaliseringsfond samt punkterne vedrørende "egne midler". Vi mener, at medlemsstaterne fortsat skal afgøre, hvilke ressourcer EU disponerer over.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Jeg støtter vores gruppes forslag om at forkaste den interinstitutionelle aftale, som 120 af Europa-Parlamentets medlemmer har stemt for, bl.a. fordi vi afviser:

- en tankegang, der udråber det ene nederlag efter det næste til en mystificeret "sejr", fordi det altid kunne være gået værre,

- en veritabel chikane fra EU's økonomisk mest udviklede lande, de såkaldte rige lande, der har gennemtvunget en relativ reduktion af Fællesskabets budget i en situation, hvor EU er udvidet med 10 lande, hvis økonomiske udviklingsniveau er under Fællesskabets gennemsnit, og hvor der forberedes udvidelse med yderligere to lande.

- en proces, der i stadig større grad favoriserer overnationale beslutninger i penge-, budget-, økonomi- og socialpolitikken - efter de økonomisk mest udviklede landes og de store finansielle og økonomiske gruppers interesser, der i stadig mindre grad tager hensyn til arbejdstagernes og befolkningernes rettigheder, behov og forhåbninger - og som samtidig ganske forudsigeligt skærer de finansielle ressourcer ned, der kunne medvirke til at afdæmpe følgerne af den (uacceptable) kapitalistiske konkurrence mellem lande med vidt forskelligt økonomisk udviklingsniveau.

Cristiana Muscardini (UEN), skriftlig. - (IT) Hr. formand, kære kolleger, jeg kan kun glæde mig over indgåelsen af den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og ikke mindst en forsvarlig økonomisk forvaltning.

Vi skal dog være klar over, at godkendelsen af Det Europæiske Råds beslutning om en revision af budgettet er ensbetydende med en reduktion af udgifterne, navnlig hvis man ønsker at bruge EU's egne ressourcer i stedet for medlemsstaternes bidrag. Så bliver det lettere at fjerne den procentdel, som Parlamentet betaler for meget på huslejen af bygningerne i Strasbourg, eftersom der er tale om en overdreven og uberettiget udgift. Vi skal være bevidste om, at revisionen vil medføre en reduktion af antallet af arbejdssteder og af de talrige rejser, der nogle gange kun bliver foretaget for at styrke en eller anden persons selvtillid.

Selv om den ikke er så spændende, skal også den interinstitutionelle aftale vedtages, og vi er tilfredse med, at forhandlingerne har resulteret i en forening af de politiske prioriteringer og de finansielle krav. Jeg spørger dog mig selv, om en klar adskillelse af et budget med egne ressourcer og medlemsstaternes bidrag ikke giver nogle tekniske vanskeligheder med hensyn til finansieringen af bestemte programmer, medmindre denne adskillelse også kommer til at gælde for programmerne og de politiske målsætninger, der skal nås. Vi håber således på stor klarhed og gennemsigtighed og på en streng holdning, når det gælder om at adskille udgifter og målsætninger.

Betænkning af Böge (A6-0150/2006)

Hubert Pirker (PPE-DE), - (DE) Hr. formand, Jeg har især stemt for Böge-betænkningen, fordi det her er lykkedes Parlamentet at markere, at EU også er en social union og en uddannelsesunion. Det er trods alt lykkedes at forhandle os frem til 800 millioner euro mere til vores ungdom. Med disse penge er der mulighed for at give mange unge mennesker i EU - vi skønner, at det vil være omkring 100.000 flere end sidste gang - en bedre uddannelse i et EU-land og dermed en bedre mulighed for at beskytte sig mod arbejdsløshed.

Kader Arif (PSE), skriftlig. - (FR) Europa er i krise, en dobbelt institutionel og politisk krise. Det er tvungende nødvendigt, at der igen bliver skabt et tillidsbånd mellem de europæiske borgere og institutionerne. Det første tegn, de politiske ledere skal give deres medborgere for at genoprette denne tillid, er et budget, der er på højde med deres ambitioner.

EU åbner sig mod nye lande, og vi har mere end nogensinde før brug for et Europa, der står stærkt på verdensplan, et socialt og konkurrencedygtigt Europa, men det budget, vi har fået forelagt i dag, er ikke acceptabelt.

Gennemførelse af Lissabon-strategien, fremme af F&U, uddannelse og efteruddannelse, ekstern støtte til udvikling og samarbejde, grænseoverskridende infrastrukturprojekter, tilstrækkelige strukturfonde og samhørighedsfonde til at udvise den nødvendige solidaritet med de nye lande - alt dette vil kun blive gennemført i mindst mulig målestok.

Derudover udelukkes enhver ny politik, ethvert nyt opsving er utænkeligt, det er et sklerosens og opgivelsens budget.

Derfor kan jeg ikke stemme for de finansielle overslag, der glemmer den europæiske interesse til fordel for den nationale egoisme, og som skuffer vores befolkning med hensyn til Europas fremtid.

Richard James Ashworth (PPE-DE), skriftlig. - (EN) Den britiske konservative gruppe anerkender fordelene ved den interinstitutionelle aftale og bifalder i særdeleshed muligheden for, at Parlamentet kan få en mere indflydelsesrig rolle ved revisionen i 2008-2009. Vi er også meget glade for kravet om, at de nationale myndigheder skal acceptere et større ansvar for de penge, de giver ud.

Men vi vil gerne påpege, at det kompromis, som parterne har indgået, ikke i tilstrækkelig grad tager højde for de problemer, som EU står over for i dag. I særdeleshed har man forspildt en sjælden mulighed for at ændre den politiske prioritering og er i stedet fortsat med at finansiere de traditionelle udgiftsprogrammer.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg har stemt for EU's finansielle overslag for perioden 2007-2013 med udgangspunkt i Bøge-betænkningen og i lyset af de langvarige, smertefulde og bedrøvelige forhandlinger, der har fundet sted siden første halvår 2005. Jeg har ikke gjort det af overbevisning om, at det er det bedste budget eller det mindst dårlige, men fordi det er det eneste mulige, og fordi jeg ikke vil være en af dem, der ikke tøver med at tynde den krise, EU befinder sig i, med en budgetmæssig krise, som hverken vores medborgere eller de nye medlemsstater, der tiltrådte i 2004, vil kunne forstå. Vi skal huske på, at det ikke er EU, der befinder sig i en finansiel krise, men medlemsstaterne, hvoraf flere står på fallittens rand som følge af en katastrofal styring af de nationale offentlige finanser. Vi skal have afsluttet dette spørgsmål om den britiske rabat, som gennem alt for lang tid har fordærvet de europæiske forbindelser. Endelig glæder det mig, at denne aftale med "2008/2009-gensynsklausulen" er en spire til den uundværlige reform af EU's finanser, der er ved at blive en tvingende nødvendig og uopsættelig etape i den europæiske konstruktion.

Bastiaan Belder (IND/DEM), skriftlig. - (NL) Europa-Parlamentet har ved forhandlingerne om de finansielle overslag for perioden 2007-2013 fået tilføjet et ekstra beløb på 4 milliarder euro til EU-budgettet. Denne tilføjelse er overflødig, især fordi de ekstra midler er til gavn for politikker, som ikke kan henregnes til EU's centrale opgaver. Det støtter min tidligere holdning, nemlig at Parlamentet kun hykler for subsidiaritetsprincippet.

Den interinstitutionelle aftale indeholder gode elementer, når det gælder en bedre forvaltning af EU-budgettet og en mere effektiv bekæmpelse af uregelmæssigheder og svig, hvor også medlemsstaterne påtager sig et ansvar. Jeg er udtrykkeligt modstander af, at der afsættes midler til globaliseringsfonden, fleksibilitetsinstrumentet, Solidaritetsfonden og evt. til europæiske skoler.

Philippe Busquin (PSE), skriftlig. - (FR) Jeg har undladt at stemme, for jeg kan ikke acceptere, at forskningsbudgettet i de kommende tre år ikke øges reelt, når Lissabon-processen og statscheferne i deres erklæringer med rette hævder, at det er en væsentlig prioritering for Europa.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner og Anna Ibrisagic (PPE-DE), skriftlig. - (SV) Vi har i dag stemt for hr. Bøges betænkning om den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin. Det er vigtigt, at der endelig er kommet en afklaring på EU's budget på lang sigt.

Vi er dog kritiske over for betænkningens støtte til den såkaldte globaliseringsfond. Globalisering giver EU-medlemsstaterne store muligheder, og såfremt den medfører udfordringer, håndteres de bedst af medlemsstaterne selv.

Desuden forkaster vi betænkningens forslag om, at EU skal have sine egne midler i stedet for at forlade sig på medlemsstaternes bidrag. Det er medlemsstaterne, der skal bestemme, hvilke ressourcer EU disponerer over. Enhver form for EU-skat er en afvigelse fra det princip.

Joseph Daul (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg har stemt for Bøge-betænkningen, for fraværet af en aftale om de finansielle overslag for perioden 2007-2013 kunne destabilisere EU's arbejde fra og med næste år. Jeg vil gerne takke Parlamentets forhandlere under hr. Bøges ledelse, som har opnået yderligere 4 milliarder euro til vigtige initiativer inden for områderne konkurrenceevne, uddannelse, forskning og udveksling af unge.

Jeg beklager dybt, at Rådet ikke har accepteret at give flere ressourcer til de europæiske landmænd, navnlig inden for området udvikling af landdistrikter, hvor der bliver 20 milliarder euro mindre til rådighed i forhold til Kommissionens forslag. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at minde Rådet om dets forpligtelse til at sikre, at principperne for 2003-reformen af den fælles landbrugspolitik overholdes.

Jeg er 100 % imod Rådets forslag om frivillig graduering, hvorved der overføres 20 % af den direkte støtte til udviklingen af landdistrikter uden nogen pligt til samfinansiering. Et sådant system er uacceptabelt, da det kan destabilisere markedet og være det første skridt på vejen mod en gennationalisering af den fælles landbrugspolitik.

(Stemmeforklaringen forkortet i henhold til forretningsordenens artikel 163)

Mia De Vits (PSE), skriftlig. - (NL) Jeg har med ringe begejstring godkendt de finansielle overslag og den interinstitutionelle aftale. Budgettet er ikke særlig ambitiøst, men uden denne aftale kan vi slet ikke tilbyde de nye medlemsstater et perspektiv. Desuden risikerer de mange programmer at gå i stå. En ny krise på grund af afvisning af de finansielle overslag ville anrette enorm skade for EU.

Brigitte Douay (PSE), skriftlig. - (FR) Som de franske socialister har jeg stemt imod Bøge-betænkningen, som stadfæster den interinstitutionelle aftale om de finansielle overslag 2007-2013.

Parlamentet afviste i januar et budget, som det dengang fandt middelmådigt, og da det mente, at der ikke var nok til at give beskæftigelse, vækst, forskning, de store transeuropæiske net den nødvendige finansielle drivkraft.

Den 6. marts vedtog Budgetudvalget enstemmigt en beslutning, som annullerede disse finansielle overslag, da det ønskede, at forhandlingerne mellem Kommissionen, Rådet og Parlamentet skulle munde ud i et budget, der i højere grad var i overensstemmelse med Parlamentets ønsker.

Der er stadig ikke nok i dag, og de budgetmæssige beslutninger, der skal træffes for at tilfredsstille de berettigede og hele tiden skærpede krav med henblik på at finansiere alle EU's politikker, vil blive meget vanskelige i de kommende år.

Vi skal forklare de europæiske borgere, at ansvaret for dette stramme budget ligger hos de benhårde stats- og regeringschefer, der ikke har villet give EU tilstrækkelige midler til at nå sine mål.

Lena Ek, Cecilia Malmström og Anders Wijkman (PPE-DE), skriftlig. - (SV) Vi har i dag stemt for hr. Bøges betænkning om den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin. Betænkningen godkender de budgetmæssige og finansielle konsekvenser af den aftale, som Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har opnået enighed om. Det er positivt, at vi endelig har fået en afklaring på EU's budget på lang sigt. Samtidig er det en skuffelse, at man ikke nåede længere med hensyn til budgetreformen. Vi havde gerne set en fuldstændig gennemgang af aftalen med hensyn til landbrugsudgifterne og en ordentlig reform af regionalstøtten. EU's ressourcer skal i større udstrækning rettes mod områder såsom forskning, kriminalitetsbekæmpelse, fattigdomsbekæmpelse og kampen mod klimaforandringer samt mod arbejdet med at gøre EU til verdens mest konkurrencedygtige økonomi. Budgetreformen skal være i fokus ved den gennemgang, som man er enige om skal finde sted i 2008/2009.

Der er også dele i betænkningen, som vi gerne havde været foruden. F.eks. kan nævnes den såkaldte globaliseringsfond samt punkterne vedrørende "egne midler". Vi mener, at medlemsstaterne fortsat skal afgøre, hvilke ressourcer EU disponerer over.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), skriftlig. - (PT) Europa-Parlamentets forhandlingsposition vedrørende de finansielle overslag for 2007-2013, udtrykt i dets beslutning af 8. juni 2005, indeholdt kvalitative og kvantitative elementer, der skulle komplettere dem, og som ikke var til forhandling. Disse

elementer erklærede Parlamentet sig i sin beslutning af 18. januar 2006, hvor det forkastede Det Europæiske Råds aftale fra december 2005, "fast besluttet på at forsvare", idet det samtidig var "indstillet på at indgå i konstruktive forhandlinger med Rådet".

Det var det værd!

Selv om jeg erkender, at det endelige forhandlingsresultat, især i de kvantitative aspekter, ikke helt lever op til den holdning, der blev vedtaget i juni, er det en succes. Det "var det eneste mulige kompromis", når man betænker, hvor vigtigt det var at få en aftale. I forhandlingerne lykkedes det Europa-Parlamentet at opnå en forhøjelse på 4 milliarder euro af det samlede beløb til prioriterede politikker og direkte til programmerne, sådan som det tilsigtede. De fleste af de kvalitative elementer afspejles i den nye interinstitutionelle aftale. Af disse fremhæver jeg, at der bliver fuld inddragelse af Parlamentet i 2009-revisionen, fordi det får mulighed for at finde løsninger på de vedvarende underskud og for at forbedre de fremtidige finansielle overslag, så det kan forfølge målene i nævnte forhandlingsposition, der består.

Jeg har derfor stemt for denne betænkning.

Robert Goebbels (PSE), skriftlig. - (FR) Jeg har ikke kunnet affinde mig med at stemme for de ændrede finansielle overslag. Selv om det er lykkedes Parlamentets forhandlere at opnå yderligere 2 milliarder euro over syv år, er forskellen mellem de europæiske ambitioner og den kedelige budgetmæssige realitet slående. De transeuropæiske net har et identificeret behov på 18 milliarder, og vi afsætter 7,2 milliarder. For Galileos vedkommende er de identificerede behov på 2,5 milliarder, mens de afsatte bevillinger er på 900 millioner euro.

Bevillingerne til den intelligente del af den fælles landbrugspolitik, udviklingen af landdistrikterne, reduceres med 50 %. Forskningen, Lissabon-strategien, den sociale politik, kort sagt alle de væsentlige politikker bremses. Europa kan ikke gøre fremskridt med et årligt budget, der knap nok svarer til en tredjedel af det amerikanske militærbudget alene.

Mathieu Grosch (PPE-DE), skriftlig. - (DE) Som alle kompromiser indeholder også det foreliggende nogle svage punkter. Det er imidlertid et skridt fremad, og det bør støttes. Tiltrædelsesforhandlinger og nye initiativer bl.a. inden for forskningen kræver flere midler, og det ville have været et forkert signal for Europa, for de nye medlemslande og for de berettigede forventninger om solidaritet mellem regionerne i Europa, hvis landene ikke havde tilsluttet sig dette kompromis.

Man må imidlertid også erkende, at sådanne forhandlinger bør være mere åbne og gennemsigtige. Det går ikke an, at visse lande kræver solidaritet på et område - f.eks. landbrug - og nægter den på andre områder, f.eks. strukturfondene. Det er på tide, at der bliver sat en stopper for dette egoismernes Europa, til gavn for alle.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) De forslag, som vi siden begyndelsen har stillet til de finansielle overslag for 2007-2013), er følgende:

- Der skal sikres et fællesskabsbudget, der med nationale bidrag ud fra det enkelte lands velstand (målt i BNP) har en omfordelingsfunktion, og som prioriterer reel tilnærmelse mellem de forskellige landes økonomiske udviklingsniveau og en faktisk forbedring af deres arbejdstageres og befolkningers levilkår.

- Der skal gennemføres en dybtgående ændring af den fælles landbrugspolitik med henblik på at værne om det enkelte lands ret til at sikre sin fødevareresuverænitet og -sikkerhed ved at indføre modulering og lofter for landbrugsstøtten og ved at sikre en retfærdig omfordeling af landbrugsstøtten mellem landmænd, produktioner og lande.

- Samhørighedsfondenes afhængighed af stabilitetspagten skal afskaffes, og N+2-reglen (eller N+3-reglen) skal ikke anvendes på denne fond og på strukturfondene.

- Der skal gives fuldstændig kompensation til regioner, der er ofre for den såkaldte statistiske effekt, som f.eks. Algarve.

- Portugal skal ikke miste fællesskabsfinansiering, og der skal oprettes et særligt program med henblik på modernisering af den portugisiske økonomi i sammenhæng med udvidelsen.

Den vedtagne fællesskabsramme går imod disse mål og behov.

Derfor forkaster vi den.

Adeline Hazan (PSE), skriftlig. - (FR) Jeg har stemt imod det europæiske budget for perioden 2007-2013, da det for mig udviser en dramatisk mangel på europæiske ambitioner og en tilbagevendende til de regeringsbaserede logikker, som jeg tager afstand fra, og som vil lamme hele den offentlige indsats i Europa på de europæiske borgeres bekostning.

Med et beløb på 864 milliarder euro, dvs. 1,05 % af de 25 medlemsstaters bruttonationalprodukt, er de finansielle overslag ikke på højde med den historiske udvidelse af Europa med 10 nye medlemsstater og de udfordringer, som Europa vil blive stillet over for i fremtiden.

Jeg mener, at vi er meget langt fra de krav, der blev stillet, da forhandlingerne blev indledt (i juni 2005 vedtog Parlamentet faktisk et budget på 974 milliarder euro, dvs. 1,18 % af BNP). Dette budget passer desværre sammen med svækkelsen af struktur- og samhørighedsfondene, svækkelsen af konkurrenceevnen, væksten og beskæftigelsen og gør al modernisering umulig.

Som medlem af Europa-Parlamentet var det derfor mit ansvar at afvise en sådan aftale, der er i modstrid med den idé, jeg gør mig om et stort Europa.

Jamila Madeira (PSE), skriftlig. - (PT) Jeg har stemt for Böge-betænkningen om den interinstitutionelle aftale, fordi jeg mener, at den udgør den største fællesnævner efter trilogmødets langvarige forhandlinger.

Jeg er dog meget bekymret over den divergens, der synes at være mellem det i aftalen fra december fastsatte og den konkrete gennemførelse.

Således synes der nu at opstå en diskrepans i midlerne til Algarve-regionen under de særlige foranstaltninger, der er vedtaget for regioner, som er ofre for den statistiske effekt. Hvis man skal tro de hidtil kendte data, bliver Algarve-regionen ramt hårdt af den fortolkning, som Kommissionen foretager af aftalen fra december, hvilket kan betyde, at den behandles langt værre end nogen anden mål 2-region, så den heller ikke er støtteberettiget til "phasing out".

Af hensyn til gennemsigtigheden og det gode interinstitutionelle samarbejde finder jeg det særdeles vigtigt, at der sker en afklaring af de fortolkningsgrundlaget i finansieringspakken 2007-2013.

Helmuth Markov (GUE/NGL), skriftlig. - (DE) Min gruppe afviser Böge-betænkningen af følgende årsager. Der står ganske rigtigt i betænkningen, at Parlamentet er skuffet over den foreliggende finansielle ramme. Derfor er det uforståeligt, at der er tilslutning til dette såkaldte kompromis. Der er ganske vist opnået kvalitetsforbedringer i de afsluttende forhandlinger, men det grundlæggende problem er der stadig.

Og det er, at man med denne lille budgetstørrelse ikke kan nå EU's høje samhørigheds- og udviklingsmål.

I dag har vi også talt om betænkningen om budgettet for 2007. Her lyder første afsnit som følger: Parlamentet "er bekymret over det synlige misforhold mellem de udfordringer, som EU står over for, og de midler, der kan være til rådighed under de pågældende udgiftsområder i finansielle overslag for 2007-2013, som er orienteret bagud, til effektivt at tage fat på disse udfordringer, særligt til konkurrenceevne, forskning og innovation, som Rådet og Kommissionen selv har kategoriseret som prioriteter."

2007 er det første år, som de nye finansielle overslag gælder for. Det vidner ikke om det store politiske klarsyn at beslutte en alt for snæver rammeplan, som i forhold til de midler, som oprindeligt blev anset for nødvendige, betyder en nedskæring på 15 % af de midler, der er til rådighed mellem 2007 og 2013, og så lige bagefter at klage over, at der mangler midler.

Sérgio Marques (PPE-DE), skriftlig. - (PT) Jeg har stemt for aftalen mellem Europa-Parlamentet og Rådet af følgende grunde:

1. Portugals og Madeiras fremragende forhandlinger nåede deres mål.
2. Efter pres fra Parlamentet er udgifterne øget med fire milliarder euro.
3. Der er fastsat regler for at få medlemsstaterne til at udvise større ansvarlighed i forvaltningen af EU-midler.

4. Parlamentet har fået en mere central rolle i den revision af Fællesskabsbudgettet, der skal foregå i 2009.

Jeg erindrer om, at jeg var en af dem, der med sin stemme bidrog til Parlamentets beslutning om at forkaste den budgetaftale, som stats- og regeringscheferne var nået frem til midt i december 2005, hvilket tvang Rådet til at sætte sig ved forhandlingsbordet med Parlamentet for at finde en holdning, der var udtryk for de to institutioners fælles vilje.

Jeg konkluderer med at fremhæve, at jeg langtfra er tilfreds med denne aftale. Det er imidlertid den aftale, der var mulig under de nuværende omstændigheder.

David Martin (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg glæder mig over den interinstitutionelle aftale, da den giver økonomisk stabilitet for perioden 2007-2013. Jeg glæder mig også over, at Parlamentet har været i stand til at tilføje ca. 4 milliarder euro til den oprindelige aftale, som Det Europæiske Råd var nået frem til. Dette viser Parlamentets evne til at forhandle effektivt med andre institutioner.

Mairead McGuinness (PPE-DE), skriftlig. - (EN) Jeg stemte for Böge-betænkningen, men vil gerne give udtryk for min bekymring over visse elementer i budgetaftalen, der kan have negativ virkning på det indre marked.

I særdeleshed er muligheden for at bruge 20 %'s graduering i den fælles landbrugspolitik til at finansiere udvikling i landdistrikterne uden at skulle leve op til de aftalte regler om medfinansiering og retningslinjer for udgifter beklagelig og kan føre til en forvriddning af konkurrencen mellem medlemsstaterne.

Det er et angreb på den fælles landbrugspolitik og er i realiteten en bevægelse i retning af at renationalisere landbrugspolitikken.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. - (PT) Hvis politik er det muliges kunst, har ønsket om en aftale om EU's finansielle ramme vist sig at være det mindst muliges kunst, hvilket ikke giver grund til glæde.

EU har over de seneste år gennemgået en udvidelse med nye lande og en politisk integrationsproces, som nødvendigvis bør modsvares af øgede finansielle midler. Det velstands- og sikkerhedsprojekt, som EU udgør, behøver en finansiell ramme, der afspejler Unionens nye dimensioner, hvis projektet skal blive til virkelighed. Hertil kommer, at den solidaritet, der altid har været en bestanddel af EU's finansielle instrumenter, lader sig begrunde både ud fra et retfærdighedssynspunkt og ud fra målet om at fremme et afbalanceret og effektivt indre marked.

Det er ud fra disse overvejelser, særlig umuligheden af at overskride det begrænsede budgetresultat, at jeg stemmer for med denne beklagelse, men også med ønsket om, at hele budgetstrukturen genovervejes på et passende tidspunkt med henblik på gennem en revision af udgiftsområdet at fremme en mere udviklingsvenlig økonomi.

Frédérique Ries (ALDE), skriftlig. - (FR) Så har vi tilbagelagt den sidste etape vedrørende de finansielle overslag (perioden 2007-2013) med vedtagelsen af en samlet finansieringsramme på 866,4 milliarder euro. Et enkelt tal: Hver dag koster Europa alle de europæiske borgere 26 cent.

Efter blokeringerne fra visse medlemsstater (her hentyder jeg til "de seks gerriges klub"), som ville have en lavprisaf tale, kan vi være tilfreds med det vedtagne kompromis, selv om det er langt under Parlamentets oprindelige forslag fra juni 2005 på 975 milliarder euro.

Det er alligevel lykkedes Parlamentet at fravriste dem yderligere 4 milliarder i forhold til Rådets beslutning, 4 milliarder, der primært er afsat til politikker på områderne uddannelse (40.000 ekstra Erasmus-stipendiater!), forskning, konkurrenceevne og innovation.

Til gengæld er andre områder blevet ofret, f.eks. Life+, det stort anlagte miljøprogram, der kun vil blive finansieret med 16 % af det oprindeligt fastsatte beløb.

Alt i alt en tvetydig aftale, et overlevelseshudget, som gør det muligt at sikre en vis kontinuitet, men som langtfra giver Europa tilstrækkelige midler til at nå sit mål.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), skriftlig. - (PT) Jeg har stemt for forslaget til de finansielle overslag for 2007-2013.

Jeg mener dog stadig, at det forslag, som Europa-Parlamentet oprindeligt vedtog, var langt bedre for EU, ikke blot kvantitativt, men især metodologisk.

Mens det af Parlamentet vedtagne forslag er en følge af politik- og prioritetsudformning og derfor et ægte udtryk for en politik, er Rådets beslutning snarere en opsummering af medlemsstaternes krav og har derfor ikke den samme kvalitet.

Jeg har alligevel stemt for forslaget, fordi det ville være særdeles skadeligt, hvis de europæiske institutioner ikke havde en finansieringsramme på mellemlang sigt, et fundamentalt instrument for at udarbejde udviklingsorienterede projekter.

En anden vigtig grund til at stemme for forslaget er aftalen om revisionen af både indtægter og udgifter. Jeg tillægger dette punkt den største vigtighed, da jeg flere gange har givet udtryk for, at den nuværende måde at finansiere EU på har udspillet sin rolle. For første gang står det klart, at denne reform vil få en helt central betydning og kommer til at inddrage Europa-Parlamentet.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. - (NL) Jeg har ikke godkendt den interinstitutionelle aftale.

Europa-Parlamentet anmodede for perioden 2007-2013 om 112 milliarder euro mere end Rådet. Under Blairs afrapportering i december 2005 lød der et ramaskrig fra de store gruppers gruppeformænd, som sagde, at de under ingen omstændigheder ville godkende dette resultat. Fem måneder senere mærker vi, at presset fra hovedstæderne og ganske særligt fra Berlin har været meget effektivt. Alle dyre løfter blev nemlig accepteret. Europa-Parlamentet er tilfreds med en forhøjelse på knap 4 milliarder euro.

Med denne aftale vil det ikke lykkes at tage de store udfordringer, som EU står over for, op på en passende måde. Der bliver sparet på landbrugspolitikens anden søjle, som skal finansiere udviklingen af landdistrikter, og som stiller kvalitet, dyrevelfærd og miljøforvaltning centralt. Men der er ligeledes afsat for få midler til de transeuropæiske net, programmer som Erasmus (kun 140.000 studenter vil fremover blive udsendt i stedet for 170.000 i 2006) og Leonardo (36.000 støttemodtagere i stedet for 50.000), det syvende F&U-program, de sociale dagsordener, strukturfondene, Life+ og Natura, de kulturelle aktiviteter, udenrigspolitikken og vores foranstaltninger for vores naboer. Befolkningens forventninger til Europa vil ikke kunne opfyldes, hvilket er overordentlig ærgerligt.

Marc Tarabella (PSE), skriftlig. - (FR) Mellem det, Parlamentet vedtog i juni 2005 (974 milliarder euro), og aftalen under britisk formandskab fra december 2005 (862 milliarder euro) var der en forskel på 112 milliarder euro.

Efter mangt et møde har aftalen fra trepartsmødet gjort det muligt at snuppe yderligere 2 milliarder. Det er langt fra tilfredsstillende.

Men på et tidspunkt, hvor euroskepticismen vinder indpas i de gamle og de nye medlemsstater, navnlig som følge af den usikkerhed, der er forbundet med udvidelserne og den institutionelle ubevægelighed, mener jeg, det er hensigtsmæssigt at indgyde tillid ved at vedtage de finansielle overslag for de kommende syv år.

Solidaritetsmekanismerne fastholdes i stedet for at vokse, sådan som jeg havde ønsket det.

Derfor stemmer jeg for disse finansielle overslag, men klart uden entusiasme.

Marianne Thyssen (PPE-DE), skriftlig. - (NL) Jeg har stemt for den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og god finansiell forvaltning. Ikke fordi dette var de finansielle overslag, som jeg havde drømt om i forvejen, men fordi de kvalitative forbedringer af den finansielle forvaltning er udmærkede, og fordi de budgetter, der stilles i udsigt, med nød og næppe er gode nok til, at vi ikke skal kaste barnet ud med badevandet.

Jeg synes, at Parlamentet har gjort sit arbejde godt, bedre end nogensinde og især bedre end de to andre institutioner. At vi til trods for Kommissionens ringe engagement og regeringernes nærighed alligevel har solide overslag, skyldes vores forberedelse og vores forhandlere. Under de nuværende omstændigheder er denne aftale bedre end den absolutte usikkerhed, der er omkring hele den finansielle politik.

En ting kan jeg stadig ikke forlige mig med, og det er den måde, hvorpå man behandler udviklingen af landdistrikter og den mulige begyndelse til en ny nationalisering af landbrugspolitikken. Men da vi ikke har nogen garanti for, at vi - uden hverken forfatningen eller de finansielle overslag - kan få landbrugspolitikken ind på det rette spor, var dette ikke tilstrækkelig grund til at afvise det hele.

Betænkninger af Sousa Pinto (A6-0144/2006) og Böge (A6-0150/2006)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. - (PT) Jeg har stemt for den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren, fordi jeg mener, at resultatet af forhandlingerne om de finansielle overslag for 2007-2013 samlet set er godt for EU's 450 millioner borgere.

Der findes ikke ideelle budgetter. I EU's aktuelle økonomiske og politiske sammenhæng er det en god aftale for Europa og Portugal, der vil modtage 22,5 milliarder euro i løbet af disse syv år.

Ud over de kvantitative gevinster i forhold til Rådets tidligere forslag er der også kvalitative fordele for Portugal.

Enhver udskydelse af beslutningen vil betyde forsinkelser i anvendelsen af Fællesskabets midler til at løse folks problemer. EU's borgere - og portugiserne især - vil ikke kunne forstå yderligere forsinkelser.

Jean-Claude Fruteau (PSE), skriftlig. - (FR) Jeg har stemt imod betænkningerne af Sousa Pinto og Böge, som er et udtryk for Europas fordybelse i dets nationale egoisme, som reducerer ethvert størstilet politisk projekt til ingenting og er en alvorlig trussel mod de eksisterende offentlige politikker, navnlig den fælles landbrugspolitik og strukturfondene, som er solidaritetsværktøjer til fordel for de mest sårbare regioner.

I landbrugsafsnittet vil der således frem til 2013 mangle 30 milliarder euro til reformen af den fælles landbrugspolitik, idet forhandlerne ikke har taget højde for to nye medlemsstaters indtræden i EU i 2009.

Udviklingen af landdistrikter, der blev præsenteret som et fremtidigt spor for europæisk landbrug, udviser for sin del et fald på 21 % i de tildelte bevillinger i forhold til den forgangne periode og baner vejen for opløsningen af vores landområder.

Unionens samhørighedspolitik er udsat for de samme drastiske nedskæringer med et fald på 10 % i struktur- og samhørighedsfondene, selv om mange europæiske regioner lider under udviklingsforsinkelser, som tværtimod kræver en omfattende solidaritetsindsats på fællesskabsplan.

Regionerne i den yderste periferi, der berøres direkte af denne budgetmæssige kapitulation, kan desuden ikke regne med udviklingen af nye regionale synergier, idet det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument mister yderligere 6 milliarder euro.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. - (SV) Vi har valgt at stemme nej til begge betænkninger, da vi mener, at de samlede betalingsbevillinger skal være under 1,00 % af EU-medlemsstaternes samlede BNI i overensstemmelse med G6-landenes forslag. Vi ser heller ingen anledning til at juble over, at EU's budget øges med 4 milliarder euro gennem yderligere en forhandlingsrunde på initiativ af Europa-Parlamentets føderalistiske majoritet. De penge havde gjort større gavn i medlemsstaternes politiske prioriteringer, når det gælder udgifter. Vi afviser derfor aftalen om de finansielle overslag for 2007-2013.

Vi tager også stærkt afstand fra diskussionerne i Europa-Parlament om, at systemet for egne midler skal reformeres, og at EU skal have sin egen indtægtskilde, f.eks. ved at lægge afgift på mobiltelefoner i hele EU. EU's budget skal bero på medlemsafgifter fra medlemsstaterne, og medlemsafgifternes størrelse skal fastsættes af Ministerrådet.

Alain Hutchinson (PSE), skriftlig. - (FR) I juni 2005 vurderede Parlamentet, at Unionen havde behov for et budget på 974 milliarder euro for at imødekomme morgendagens udfordringer. Aftalen om de finansielle overslag, der blev indgået den 4. april 2006 som en afslutning på trepartsmødet mellem Parlamentet, Kommissionen og Rådet, er 112 milliarder euro lavere end vores holdning fra 2005. Vi registrerer et fald i budgetmidlerne til konkurrenceevne og vækst (udgiftsområde 1a) på 35 %, til struktur- og samhørighedsfondene (udgiftsområde 1b) på 10 % osv. Med et så stramt budget kan man dårligt forestille sig, hvordan Unionen skal kunne nå Lissabon- og Göteborg-målene. Det er en minimalistisk aftale, som ikke giver Unionen tilstrækkelig handlefrihed til at føre nye fremadrettede politikker.

Disse finansielle overslags eneste fortjeneste er, at de findes! Vi kan ikke udsætte vores afstemning længere, hvis vi vil kunne begynde den nye programmering i tide. Det er bl.a. vigtigt, at medlemsstaterne og regionerne kan udarbejde og indgive deres projekter i tide, hvis de skal samfinansieres allerede i

2007. Det ville ganske enkelt være katastrofalt for de fattigste europæiske regioner ikke at kunne råde over strukturstøtten allerede fra 2007.

Det er grundene til, at jeg undlader at stemme.

Bernadette Vergnaud (PSE), skriftlig. - (FR) Jeg skal ikke gå ind i en kamp om tal for at forklare, hvorfor jeg har stemt nej til betænkningerne af hr. Böge og hr. Sousa Pinto, som begge vedrører de finansielle overslag. Jeg håber ikke, at fortalene for dette kompromis, som de selv kalder "tåleligt", er vrede på mig over, at jeg har andre ambitioner for Europa og dets borgere, end de har.

Jeg vil ikke have et Europa, der er indskrænket til et gement frihandelsområde efter angelsaksisk model, men et Europa, der er baseret på værdier som solidaritet og fællesskab mellem befolkningerne, hvilket altid har været den skabende kraft bag den europæiske fremgang.

Disse finansielle overslag mangler på dramatisk vis ambitioner for det europæiske projekts fremtid og fremmer blot regeringssamarbejdet. Med et fald på 37 % i bevillingerne til vækst og konkurrenceevne og på 10 % til samhørighedsfondene tilintetgør de enhver idé om et nyt europæisk opsving og forhindrer enhver ny politik i de kommende syv år.

Lars Wohlin (IND/DEM), skriftlig. - (SV) Det er beklageligt, at Europa-Parlamentet ikke har taget hensyn til G6-landernes mål om 1 %, men har i stedet arbejdet for en budgetramme, der klart overstiger dette beløb. Aftalen er heller ikke ambitiøs nok med hensyn til nødvendige reformer af såvel landbrugspolitikken som regionalpolitikken. Inden for rammerne af et budget på lang sigt på 1 % af BNI skal der være plads til også at satse på videnskabelig forskning og støtte udvidelsen.

Gennemgangen af EU's finansieringssystem må under ingen omstændigheder føre til, at EU får ret til at opkræve skatter, og det er derfor uheldigt med formuleringer, som implicit antyder, at det er nødvendigt.

Jeg har derfor valgt at afvise de finansielle konsekvenser, som den interinstitutionelle aftale ville medføre, og stemt nej til betænkningen i sin helhed.

Betænkning af Rack (A6-0408/2005)

Andreas Mölzer (NI), - (DE) Hr. formand, jeg har stemt for Rack-betænkningen, selv om jeg mener, at det i betragtning af den store belastning for miljø og mennesker, som udgår fra trafikken, ville være afgørende at øge jernbanens andel i godstransporten. Også på dette område er den private konkurrence voksende, og konkurrencen bliver hårdere. Den østrigske jernbane har ganske vist kunnet øge sin godsmængde, men samtidig måtte man konstatere en vigende indtjening.

En undersøgelse har vist, at en forhøjelse af vejafgifterne for lastvogne næppe ville flytte gods over til jernbanen, men kun ville fremskynde den massive lukning af små transportvirksomheder og til gengæld belaste erhvervslivet og handelen. Kun kvalitets- og strukturforbedringer ville have en positiv effekt i retning af at flytte gods til jernbanerne. Den eneste fornuftige løsningsmodel ville efter min opfattelse være en radikal ændring af vores støttesystem, som hidtil har begunstiget transporter på kryds og tværs af EU. Hvis man absolut vil bevare dette transportvanvid, så bør vi i det mindste kun støtte den såkaldte rullende landevej.

Mathieu Grosch (PPE-DE), skriftlig. - (DE) Det foreliggende program er meget værdifuldt med henblik på en mere miljøvenlig mobilitet. Hvis vi vil aflaste vejene, skal det imidlertid ske ved at gøre de andre transportformer mere effektive (vand, jernbane). Den multimodale transport er imidlertid ikke stærkere end hvert enkelt led i kæden. Særligt jernbanen er fortsat den svage partner, og en nylig status over de multimodale platforme viser tydeligt, hvor de svage punkter er. Derfor ville det være tilrådeligt, at Kommissionen og Parlamentet ud over de foreliggende programmer beskæftiger sig direkte med dette spørgsmål, for ellers vil selv de bedste støtteprogrammer snuble i den manglende effektivitet - bl.a. for jernbanen - og transportvirksomhederne vil ikke kunne se nogen fordel ved at benytte jernbanen.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Det i dag vedtagne kompromis har medført forskellige ændringer, der forbedrer den oprindelige tekst i Kommissionens forslag. Således kommer forordningens anvendelsesområde til også at omfatte mere miljøvenlige transportmidler som jernbaner og indre vandveje, ligesom der tages hensyn til SMV'ernes og de fjernt liggende og følsomme regioners behov med henblik på at sikre større økonomisk og social samhørighed.

På baggrund af disse vigtige ændringer og ihukommende, at formålet med denne forordning ifølge teksten er "at indføre et finansieringsinstrument", der "skal føre til aflastning af det overbelastede vejnet, forbedre godstransportsystemets miljøpræstationer og udbygge den intermodale transport og dermed bidrage til et effektivt og bæredygtigt transportsystem", kan vi ikke acceptere den drastiske nedskæring af programmets budgetbevilling. Det skal erindres, at den oprindelige bevilling var på 740 millioner euro, og at det i dag vedtagne beløb kun er på 400 millioner euro, hvilket svarer til en reduktion på 46 %.

Man hylder indsatsen imod klimaforandringerne, opfyldelsen af Kyoto-protokollen og udviklingen af mere miljøvenlige transportmidler, men man giver ikke tilstrækkelig støtte til at gennemføre disse mål.

Kathy Sinnott (IND/DEM), skriftlig. - (EN) Europas transportsystem forventes at komme ud for en tilvækst i fragtrafikken på vejene på mere end 60 % frem til 2013. Resultatet vil blive større trafikpropper og forringelse af miljøet, flere ulykker og tab af konkurrencedygtighed for Europas industri, der med hensyn til sine forsyningslinjer må forlade sig på omkostningseffektiv transport. Under disse omstændigheder er det nødvendigt med større brug af skift mellem transportformer.

I min valgkreds i Munster har jeg hørt, at havnen i Limerick vil miste væsentlige faciliteter på grund af salg af vigtige arealer. Det vil føre til en forøgelse af den tunge vejtrafik i og omkring Limerick. Jeg ser min stemme i dag som støtte, ikke bare til at opretholde den nuværende lasttrafik på vandet, men også til at flytte gods fra vejene til vandet. Jeg ved, at der ikke er nogen Marco Polo-projekter i Irland, men jeg vil opfordre de berørte parter i Munster og Irland til at se sig om efter projekter, der kan accepteres under Marco Polo.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) KKE's parlamentariske gruppe gør opmærksom på, at den drastiske nedskæring på 50 % af finansieringsrammen fra 740 til 400 millioner euro samt kriterierne for udvælgelse af projekter til gennemførelse af Marco Polo II-programmet i tidsrummet fra 2007 til 2013 har til formål at øge storkapitalens profit og vil ikke dæmpe - og langt mindre løse - de alvorlige problemer, der har med de store trafikflaskehalse at gøre, som findes og forværrer inden for national og international lasttransport, og som resulterer i såvel flere ulykker som ødelæggende konsekvenser for miljøet.

Dette valg indgår i EU's generelle arbejderfjendtlige politik, der gælder specifikt for intern søtransport i henhold til forordning nr. 3577/92/EF, som Nyt Demokratis og PASOK's regeringer i Grækenland har ansvar for i hemmelig forståelse med rederierne, og som har smertelige følger for arbejdstagerne inden for søtransport og landtransport, håndværkerne og de små og mellemstore landmænd.

Af disse årsager stemmer KKE's parlamentariske gruppe ikke for betænkningen om forslaget til forordning om indførelse af Marco Polo II-programmet.

Betænkning af Roth-Behrendt (A6-0161/2006)

Jan Andersson, Anna Hedh, Ewa Hedkvist Petersen, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. - (SV) Vi svenske socialdemokrater har valgt at støtte de kompromisændringsforslag til fru Roth-Behrendts betænkning om TSE, som er stillet af De Europæiske Socialdemokraters Gruppe, Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance og Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre i fællesskab. For os er det vigtigt, at et stort flertal i Parlamentet støtter foranstaltninger til at bekæmpe og fjerne TSE.

Vi mener ikke, at drøvtyggere skal fodres med animalsk protein. Ekspertter på området mener, at dette dog kan være berettiget i særlige tilfælde. Det gælder fiskebensmel som proteinerstatning til kalve. Vores holdning er, at der i givet fald forud for denne proces skal være en nøje kontrol for at sikre, at det aktuelle foder er fiskebensmel og ikke andre former for animalsk protein.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Denne betænkning følger op på Kommissionens oprindelige forslag fra december de 2004, der havde to mål: forlænge overgangsforanstaltningerne og fastsætte regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatiser, hvor et af de centrale punkter er forbud mod, at husdyr fodres med forarbejdede animalske proteiner.

Det i dag vedtagne kompromis fastsætter en række regler for avlsprogrammer med henblik på selektion af TSE-resistens eller eksport og import af dyrefoder.

Trods de senere års fødevare- og dyresundhedskriser, der har haft følger for både mennesker og dyr, imødekommer man dyrefodervirksomhedernes interesser ved at indføre undtagelser for den gældende generelle forbud ved særlig at tillade brug af fiskemel og give Kommissionen mulighed for at indføre delvise undtagelser for eksempelvis unge drøvtyggere. Vi er uenige i denne holdning, der ud over de allerede nævnte problemer rejser viser det uholdbare i den intensive og vertikaliserede produktionsudviklingsmodel, der i dag er fremherskende i landbrug og fiskeri.

Vi har derfor undladt at stemme.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) Forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af smitte med BSE er nødvendig for at beskytte folkesundheden og dyrebesætningerne. På denne måde sikrer man forbrugernes tillid til fødevarerforsyningen.

Antallet af BSE-tilfælde er dalende, men vi er nødt til at sætte som mål at komme definitivt ud af krisen ved at tilpasse os til de nye forhold og træffe forebyggende foranstaltninger. Her skal vi gøre brug af videnskabelige undersøgelser og resultater.

Dagens betænkning har flere positive forslag i denne retning. Den er dog ikke helt fri for modsigelser med bestemte ændringsforslag, der åbner op for godkendelse af anvendelsen af animalske proteiner til drøvtyggere, hvilket opvejer de positive elementer i betænkningen.

Der anvendes også to målestokke, når man tillader eksport til tredjelande af visse modificerede animalske proteiner fra ikke-drøvtyggere, så man sparer udgifter til destruering. Herved anvendes tredjelande til at skaffe sig af med EU's affald.

Denne tankegang er udtryk for foragt for sundheden og sætter den i sidste række, mens profit prioriteres højest. Dette er i øvrigt det dominerende element i det kapitalistiske system, og derfor er det barbarisk og umenneskeligt. Det er også farligt for fødevarer systemet og for befolkningens sundhedstilstand. Vi har al mulig grund til at kæmpe for at vælte dette system.

David Martin (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg stemte for denne betænkning, der har til formål at forbedre EU's nuværende regler for kontrol med overførbart spongiform encephalopati for at bringe EU på linje med internationale aftaler, der reducerer risikokategorierne for BSE fra 5 til 3. TSE'er er forstyrrelser af hjernen på dyr og indeholder underkategorier som BSE og andre sygdomme. Formålet er at strømline risikokategorierne, samtidig med at man forbedrer EU's kontrol med dyrs sundhed og opretholder forbrugerbeskyttelsen.

Jan Mulder (ALDE), skriftlig. - (NL) Folkepartiet for Frihed og Demokrati (VVD) har i dag stemt for Roth Behrendt-betænkningen, selv om den ikke er helt tilfreds med det kompromis, som er opnået mellem Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd. I kompromiset tages der skridt til at lempe forbuddet mod fodring af ikke-drøvtyggere med animalsk mel på betingelse af, at dyr ikke fodres med animalsk mel, der stammer fra deres egen art. Her henvises der til forordningen om biprodukter (EF) nr. 1774/2002, hvori forbuddet mod kannibalisme er fastlagt, fordi det muligvis kan frembyde risiko for fødevarer sikkerheden.

VVD bifalder denne lempelse, men er utilfreds med, at der i kompromiset intet siges om, at der stilles samme krav til importerede produkter. Produkter fra ikke-drøvtyggere fra tredjelande behøver nemlig ikke opfylde nogen som helst betingelser, hvad angår fodring med animalsk mel. VVD mener, at produkter fra tredjelande skal opfylde de samme krav, især hvis fødevarer sikkerheden står på spil.

VVD har alligevel stemt for, fordi kompromiset i mange andre henseender betyder en forbedring af den nuværende situation. Godkendelse af kompromiset betyder en aftale under førstebehandlingen, således at disse forbedringer faktisk kan gennemføres på kort sigt.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. - (SV) Det er godt at udvide forbuddet mod animalsk foder til andre dyr end drøvtyggere, men meget uheldigt, at man laver en undtagelse, der gør det muligt at give fiskemel til kalve. Jeg stemmer derfor imod denne del af forslaget, men ellers er det et godt kompromis. **Betænkning af Pleštinská (A6-0107/2006)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg har stemt for min kollega Zita Pleštinskás fremragende betænkning om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om finansiering af europæisk standardisering. Kommissionens tekst, der blev vedtaget under førstebehandlingen, gør det muligt at give finansieringen af europæisk standardisering det nødvendige retsgrundlag. Standardiseringen er et af de værktøjer, der er nødvendige for at gennemføre fællesskabspolitikkerne, navnlig politikker vedrørende det indre marked og forbedringen af virksomhedernes konkurrenceevne. Det glæder mig, at adgangen til denne finansiering er blevet udvidet til andre end de traditionelle modtagere kaldet "europæiske standardiseringsorganer" og til flere aktiviteter. Det er en væsentlig ledsageindsats, navnlig for de europæiske standarder, der er i konkurrence med andre standarder på verdensplan.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. - (SV) Tekniske standardiseringsforanstaltninger er en forudsætning for, at det indre marked skal fungere tilfredsstillende. Det er dermed nødvendigt at anslå finansiering til de institutter, som skal udvikle fælles standardiseringsnormer. Finansieringen af de omhandlede institutioner og organisationer bør dog drøftes og holdes inden for rammerne af de almindelige budgetforhandlinger. Det er ikke ansvarligt på dette stadie at lave et overslag over, hvilke beløb der skal bevilges til de aktuelle institutter. Vi har således stemt nej til denne betænkning.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. - (SV) Denne lovgivning er baseret på den grundlæggende fejl, at formålet med standardisering er at øge virksomhedernes konkurrenceevne og ikke at gøre det lettere for forbrugerne. Desuden er det eneste logiske, at industrien selv skal betale for standardiseringen, hvis det kun er virksomhederne, der skal drage fordel. Jeg modsætter mig derfor, at EU skal yde bidrag til dette arbejde, som burde være selvfinansieret via afgifter. Jeg stemmer derfor nej til forslaget.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), skriftlig. - (EN) Forslaget består af en række tekniske og proceduremæssige bestemmelser, der sigter mod at forbedre konkurrencen. Det skaber en ramme for finansiering af standardiseringsaktiviteter i forbindelse med gennemførelsen af Fællesskabets politikker.

Der er endnu et forslag, der, hvis man ser rigtigt på det, indfører en bedre ramme for finansiering og letter vedtagelsen af europæiske standarder, særligt for meget små foretagender og produktionsvirksomheder.

Kommissionen må kunne kritiseres, ikke bare for hvad den gør, men ligeledes for, hvad den ikke gør. Det er klart, at for Kommissionen er borgernes velstand og harmoniseringen af de sociale modeller og systemer til social beskyttelse - opad ikke nedad - ikke noget, der prioriteres. Kommissionen fortsætter med at ignorere folkets stemme, der efterlyser harmonisering af de sociale systemer, før et sådant indre marked bliver etableret, hvilket vil føre til social dumpning. I stedet fremlægger den en ny Lissabon-strategi og et direktiv om liberalisering af tjenesteydelser (Bolkestein) som universalløsningen på alle vores problemer.

Det ville være bedst at afholde sig som en protest imod Kommissionens generelle politik og i særdeleshed imod, at Europas borgere står nederst på dens prioriteringsliste.

Betænkning af Rosati (A6-0162/2006)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg har stemt for min kollega Dariusz Rosatis fremragende betænkning om de offentlige finanser i Den Økonomiske og Monetære Union. Det var vigtigt at fastslå, at de offentlige finanser er yderst bekymrende for at sige det mildt med visse medlemsstater, der er ved at gå økonomisk fallit. Derudover må man konstatere, at Fællesskabets procedurer, både hvad angår vækst- og stabilitetspagten og procedurerne for uforholdsmæssigt store underskud, kun delvist kan rette op på denne dramatiske situation eller er ineffektive i en kontekst, hvor den lave økonomiske vækst og de sociale krav sætter EU's reformkapacitet over styr. Den manglende politiske vilje til at bringe lidt fornuft ind i de tvingende nødvendige budgetmæssige justeringer udmønter sig i en dramatisk stigning i gældsbyrden. Hvor længe vil denne ansvarsløshed vare ved? Det er uforståeligt, at den udøvende magts ledere i de berørte medlemsstater ikke med god fornuft og ved at kigge på de vellykkede eksempler rundt om i verden (f.eks. Canada og Danmark) kan forstå, at sunde offentlige finanser er et krav for at opnå større vækst og beskæftigelse.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) Den seneste finansielle udvikling i EU viser et øget underskud og en øget gæld. Det fremgår imidlertid ikke, at plutokratiets profit er øget, og hvem der vinder ved denne politik.

Der er heller ingen tal om fattigdom og arbejdsløshed hos befolkningerne, som hver gang må betale for ødelæggelserne, så kapitalen kan fortsætte sin profitjagt og udnyttelse.

Som forklaring på gælden og underskuddet bruger man den kendsgerning, at de strukturelle reformer, som den arbejderfjendske Lissabon-strategi befaler, går for langsomt. Derfor er de foranstaltninger, der foreslås, forhøjelse af pensionsalderen, fleksible ansættelsesformer, livslang læring og styrkelse af virksomheder. Det er altså foranstaltninger og mål, som vil gøre arbejdstagerne til slaver, der arbejder uden rettigheder til arbejde, pension og grundlæggende menneskelige behov, for at EU-kapitalen kan øge sin konkurrenceevne og sin profit.

Derfor bruges underskud og gæld som alibi for nye bølger af spareprogrammer og afskaffelse af rettigheder, som vil give mere fattigdom, arbejdsløshed og usikkerhed hos arbejdstagerne.

Dette er resultaterne af den kapitalistiske grusomhed i EU's og regeringernes politik. Denne politik er umenneskelig og bør standses. Budskabet i folkets kamp er behovet for folkets velstand.

Sérgio Marques (PPE-DE), skriftlig. - (PT) Jeg takker Dariusz Rosati for en vigtig og betimelig betænkning om de offentlige finanser i Den Økonomiske og Monetære Union, som jeg støtter, hvilket særlig gælder kravet om, at der bør ydes en samordnet og målbevidst indsats for at øge effektiviteten af forebyggende og korrigerende politiske tiltag, der skal styrke og konsolidere de offentlige finanser i EU.

Manglen på de nødvendige reformer har formindsket væksten og beskæftigelsen og belastet de offentlige finanser. Dette spørgsmål vil først blive løst, når alle medlemsstaterne betragter det som et spørgsmål af fælles interesse for EU.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. - (PT) EU's offentlige finanser befinder sig fortsat i en prekær situation. Den europæiske vækst er stadig bekymringsvækkende lav.

De faldende underskud er blot udtryk for økonomiske justeringer, der afspejler forventninger om øget vækst i økonomien, og ikke for de strukturreformer, der er så nødvendige og afgørende for den europæiske økonomis fremtid.

I denne betænkning erindres der derfor om, at de offentlige finanser har en tydelig indvirkning på vækst, beskæftigelse og den makroøkonomiske stabilitet, og Kommissionen og medlemsstaterne opfordres til at arbejde sammen og træffe foranstaltninger, der kan vende den langsomme vækst i den europæiske økonomi og skabe et positivt klima for, at den fælles valuta kan fungere tilfredsstillende. Sådanne foranstaltninger er afgørende for, at den europæiske økonomi kan få en stærk og stabil vækst, der kan skabe nye forretnings- og beskæftigelsesmuligheder for borgerne.

Vi må imidlertid ikke glemme de vanskeligheder, som flere medlemsstater har haft i de senere år med at holde de offentlige underskud inden for de i stabilitets- og vækstpagtens fastlagte rammer. Det er endnu en grund til at følge dette spørgsmål nøje og kræve, at Kommissionen og medlemsstaterne træffer strukturelle foranstaltninger og iværksætter en egentlig samordning af den økonomiske politik.

På denne baggrund har jeg stemt for Dariusz Rosatis betænkning.

8. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 12.50 og genoptaget kl. 15.00s)

FORSÆDE: Luigi COCILOVO

Næstformand

9. Godkendelse af protokollen fra det foregående møde: se protokollen

10. Menneskerettigheder (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Richard Howitt for Udenrigsudvalget om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2005 og EU's menneskerettighedspolitik (2005/2203(INI) - (A6-0158/2006).

Richard Howitt (PSE), ordfører. - (EN) Hr. formand, det er Parlamentets opgave at se nøje på EU's institutioner og drage dem til ansvar, men hvert år siden 1988 har vi ved behandlingen af Parlamentets årlige menneskerettighedsbetænkning set på, hvordan regeringerne i hele verden har klaret sig, men aldrig stillet ubehagelige spørgsmål om, hvilken virkning EU selv har med hensyn til at fremme respekt for internationale love om menneskerettigheder uden for vores område. Det gør vi i år.

Jeg vil gerne takke kollegerne fra det østrigske formandskab, der sammen med os er blevet enige om en større rolle for Parlamentet, nu hvor Rådet forbereder sin årlige menneskerettighedsberetning på vegne af hele Unionen. Det er ikke så meget et spørgsmål om fine følelser hos institutionerne. Det drejer sig mere om, at en samlet og styrket menneskerettighedsberetning fra EU kan give Europa og vores engagement i menneskerettighederne i hele verden en stærkere stemme. Jeg håber, at vores forslag til en årlig EU-liste over lande, der giver anledning til bekymring, vil blive overvejet i denne forbindelse.

Jeg vil gerne også takke kommissæren for hendes støtte til denne holdning og for, at hun har hørt på og svaret Parlamentet ved at gå ind på et særligt juridisk instrument for menneskerettighederne. Det vil gøre det muligt for os fortsat at finansiere menneskerettighedsprojekter trods modstand fra de regeringer, der er ansvarlige for undertrykkelse og misbrug. Det er det rigtige valg.

Naturligvis vil Parlamentet i år og hvert eneste år give konstruktiv kritik. Hvorfor støtter Rådet reformer af FN, der anbringer menneskerettighederne på linje med andre politiske områder, samtidig med at det selv har en arbejdsgruppe på deltid, i forhold til andre udenrigspolitiske arbejdsgrupper, der er bemanded med heltidsansatte embedsmænd fra Bruxelles? Menneskerettighederne er ikke en deltidsbeskæftigelse. Når FN's tropper i Liberia bliver anklaget for voldtægt og tortur, hvordan kan Europa så igangsætte sin egen ESFP-mission i Aceh i Indonesien uden nogen overvågning af menneskerettighederne? Hvorfor tillades det ved forhandlinger om menneskerettighederne med EU, at Rusland kan udelukke menneskerettigheds-ngo'er, og hvorfor får vores menneskerettighedsdialog med Kina ikke engang adgang til simultantolkning? Og anvender Europa virkelig menneskerettighederne konsekvent, når vi ikke kritiserer overtrædelserne både i Kina og Rusland, men er parate til at gøre det over for strategisk mindre betydelige lande som Nepal og Nordkorea?

Forklar familierne til de 99 fagforeningsfolk, der sidste år blev myrdet i Colombia, der anses for det værste land i verden, hvorfor Europa faktisk giver handelspræferencer til dette land for den beskyttelse af internationalt aftalte arbejdstagerrettigheder, som det formodes at yde. Hvorfor har ni medlemsstater, herunder Tyskland, Irland og Portugal, ikke underskrevet den frivillige FN-protokol mod tortur? 11 EU-lande nægter at undertegne Europa-Rådets konvention om aktioner over for menneskehandel, herunder Storbritannien, Frankrig og Spanien.

Hvorfor har syv af vores medlemsstater overvejet at underskrive såkaldte immunitetsaftaler i modstrid med Den Internationale Straffedomstols jurisdiktion? Når forsvarere af menneskerettighederne bliver udsat for dødstrusler for at hævde disse rettigheder, hvordan kan der så være beviser på, at delegationen fra Kommissionen i Zimbabwe - hvor der foregår politiske fængslinger, massefordrivelse og forfølgelse af journalister - selv siger, at den ikke var opmærksom på EU's retningslinjer for overtrædere af menneskerettighederne? Vi kan gøre det bedre.

Vi må sætte en stopper for EU's repræsentanters navlebeskuelse i internationale fora og for første gang virkelig forbinde flersidige og bilaterale forhandlinger i EU, så de lande, der krænker bestemmelserne, ved, at det vil få konsekvenser for handel med EU og EU's udviklingspolitik.

Vi må bruge en mere sofistikeret, graderet skala af sanktioner og gøre det lettere at finde politisk enighed i EU om at anvende dem. Vi bør sikre, at et medlem af enhver delegation fra Kommissionen i 118 lande i hele verden er ansvarlig for at rapportere om og fremme forpligtelserne over for menneskerettighederne. Vi må gøre FN og dets internationale menneskerettighedskonventioner til en kontraktmæssig forpligtelse for stabiliserings-, associerings- og tiltrædelsesprocesserne, og vi må begynde med os selv.

Lad mig endelig, for så vidt angår os selv, henvise til den debat, der i denne uge raser i mit eget land, Det Forenede Kongerige, om hvordan menneskerettighederne kan imødekommes, når vi er truet af terrorisme, menneskehandel og organiseret forbrydelse. Det er på tide at sige, at truslerne kan ændre sig, men at menneskerettighederne er ukrænkelige.

Da forrige generation så Nelson Mandela betegnet som terrorist, da tidligere østtyskere sneg sig over Berlinmuren, da holocaust udgjorde et af de værste folkedrab i verdenshistorien var truslerne om

terrorisme, menneskehandel og racehad en tilskyndelse til at enes om menneskerettighederne, ikke til at nedbryde dem. Så hvis vores generation oprigtigt søger frihed for politiske fanger som Aung San Suu Kyi og vil gøre noget ved den modbydelige handel med kvinder og børn til seksuel udnyttelse og bringe dem, der udøver etnisk udrensning i Darfur og på Balkan, for retten, så må vi forsvare menneskerettighederne som begreb, hjemme såvel som ude. Europa må gøre, som det siger.

(Bifald)

Hans Winkler, *formand for Rådet*. - (EN) Hr. formand, lad mig begynde med noget personligt. Det er min tredje mulighed for at tale til Parlamentet om de brede spørgsmål, der vedrører menneskerettighederne. For så vidt angår det østrigske formandskab, er dette spørgsmål meget klart i vores hjerter, og vi ønsker at håndtere det på en måde, der svarer til det, ordføreren lige har sagt. Vi ønsker, at vores partnere og verden udenom skal fornemme EU som en enhed, der taler med en stemme og formidler Unionens værdier. Som hr. Howitt har sagt, må vi gøre, som vi siger. Det er i høj grad det, formandskabet forsøger at gøre.

Jeg vil gerne begynde med at takke Parlamentet for dets samarbejde, og vi vil også gerne takke kommissæren og Kommissionen for deres bidrag.

Vi er i år taknemmelige over, at Parlamentet for første gang har anlagt en bred tilgang. Det har ikke bare opregnet den ene overtrædelse af menneskerettighederne efter den anden i et givet land, men har anlagt en bredere tilgang og formuleret en tilsvarende politik, hvilket Rådet sætter stor pris på.

For de mennesker, for den kvinde og den mand, der bliver truet og tortureret, fordi de forsvare menneskerettighederne, er det uden betydning, om EU nu taler som Parlamentet, Rådet eller Kommissionen. Det vigtige er, at EU taler. Menneskene regner med EU's støtte, uanset institutionerne, og derfor er samarbejdet mellem institutionerne særligt vigtigt.

Her vil jeg også gerne pege på en ting, som måske ikke hænger direkte sammen med betænkningen, men som jeg finder meget vigtig. Det østrigske formandskab arbejder for om muligt at få agenturet for grundlæggende rettigheder oprettet endnu under vores formandskab og opnå endelig enighed om det. Vi har i formiddags haft et meget konstruktivt møde med Parlamentet og Kommissionen, hvor vi blev enige om grundtrækkene for det kommende agentur for grundlæggende rettigheder. Jeg vil bede Dem alle om at medvirke til, at denne vigtige institution, der skal repræsentere EU som helhed udadtil, snarest muligt kan blive virkelighed. Formandskabet vil arbejde intenst for det.

Vi har gennemgået betænkningen omhyggeligt, og vi takker ordføreren og alle de medlemmer, der har medvirket. Jeg vil gerne tage nogle punkter op. Først er der spørgsmålet om menneskerettighedsretningslinjerne. Menneskerettighedsretningslinjerne, som også med rette fremhæves i betænkningen, har en stor betydning for en styrket gennemførelse af EU's politik. Afskaffelse af dødsstraf og tortur i hele verden samt beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere og børn i væbnede konflikter er det centrale i vores indsats, og jeg vil gerne nævne, at den østrigske udenrigspolitik også under ledelse af den nuværende kommissær Benita Ferrero-Waldner har fokuseret særligt på disse spørgsmål i de forløbne år.

Vi hilser Parlamentets arbejde velkommen, særligt i Underudvalget om Menneskerettigheder, for at forbedre gennemførelsen af retningslinjerne mod tortur og Deres traditionelle engagement for at beskytte mod overtrædelser af menneskerettighederne. Det er et anliggende, som også rådsformand Ursula Plassnik tager meget alvorligt. Forud for topmødet mellem EU, Latinamerika og Caribien modtog Ursula Plassnik menneskerettighedsforkæmpere fra regionen og lovede dem også EU's støtte.

Med hensyn til retningslinjerne mod tortur hører vi hele tiden, at EU ikke griber nok ind i enkeltsager. Vi er naturligvis klar over, at det ofte er timer, der kan afgøre, om mennesker, som er i politiets varetægt, bliver behandlet menneskeligt. Det er rigtigt, men vi må også være ærlige over for os selv og sige, at vores muligheder desværre meget ofte er begrænsede. EU udtaler sig inden for sine muligheds rammer meget klart i tilfælde, hvor der er risiko for tortur og umenneskelig behandling. Desværre kan vi ikke altid forhindre tortur og umenneskelig behandling.

Gennemførelsen af FN's konvention mod tortur og i det hele taget samarbejdet med FN's menneskerettighedssystem har under vores formandskab - og det er kun en fortsættelse af EU's traditionelle politik - været en vigtig del af vores menneskerettighedspolitik, og vi har i alt gennemført sådanne demarcher i over 25 lande.

Naturligvis er netop spørgsmålet om tortur og umenneskelig behandling et vigtigt spørgsmål, som vi igen og igen tager op i vores menneskerettighedsdialoger med tredjelande. Jeg kan selv sige i forbindelse med mine besøg i Kasakhstan, hvor vi havde politiske samtaler med de centralasiatiske lande, samt i forbindelse med mit besøg i det sydkaukasiske område for nylig, at EU ved begge lejligheder meget klart tog spørgsmålet om tortur og umenneskelig behandling og menneskerettighedsspørgsmålet generelt op.

For få dage siden var der valg til FN's Menneskerettighedsråd. I det store og hele kan vi vel være tilfredse, for det viste sig, at visse stater, som notorisk overtræder menneskerettighederne, ikke blev valgt. Det er også i overensstemmelse med den forpligtelse, som EU har påtaget sig, nemlig ikke at stemme for lande, som er kendt for at overtræde menneskerettighederne.

Det første møde i Menneskerettighedsrådet finder sted den 19. juni, altså endnu under vores formandskab. Vi ønsker, at dette nye FN-organ fremover skal sikre et konstruktivt og vigtigt bidrag til det verdensomspændende arbejde inden for menneskerettighedsområdet.

Til sidst vil jeg gerne gentage, at udveksling mellem institutionerne er meget vigtig for effektiviteten af vores bestræbelser i menneskerettighedsspørgsmål. Kun en fælles, omfattende EU-menneskerettighedspolitik vil blive hørt og i sidste ende have effekt.

Præsentationen af EU's årlige beretning om menneskerettighedspolitik for Parlamentets plenum i december, i hvilken forbindelse De traditionelt markerer menneskerettighederne med uddelingen af Sakharov-prisen, og Deres svar på denne beretning er et vigtigt bidrag til det.

Vores fælles mål er en effektiv og synlig menneskerettighedspolitik i EU og at kæmpe for vores værdier. Det yder Europa-Parlamentet et vigtigt bidrag til, som også anerkendes i EU's årsberetning for 2005. Europa-Parlamentets præstationer skal anerkendes og bliver også behørigt anerkendt i den kommende årsberetning, som forberedes under finsk formandskab. Jeg vil gerne endnu en gang takke ordføreren varmt for denne fremragende betænkning.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand, jeg glæder mig meget over denne mulighed for en debat om menneskerettighederne. Jeg takker hr. Howitt for hans udmærkede betænkning. Jeg glæder mig også over den omfattende handlingsanalyse. Som formanden har sagt, må både Parlamentet og Rådet arbejde tæt sammen for at få en omfattende menneskerettighedspolitik. Lad mig fremsætte et par kommentarer og rejse et par spørgsmål.

Først anerkender jeg den stærke støtte fra Parlamentet til det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder, og dets fortsatte interesse. Jeg forsikrer Dem om, at alle de elementer, der bidrager til, at dette initiativ kan få succes, vil blive opretholdt i perioden 2007-2013, f.eks. uafhængighed af regeringsgodkendelse og støtte til organisationer fra det civile samfund. Jeg deler engagementet i at gøre vores initiativer på dette område mere fleksible og i overensstemmelse med de behov, græsrodsorganisationerne har. I år afprøver vi allerede konkrete forbedringer af vores procedurer, i særdeleshed når det gælder efterlysning af forslag. Vi har også behov for bedre at tilpasse programmet til de følsomme situationer og restriktioner, som organisationerne fra det civile samfund ofte står over for. Jeg vil bestemt fortsat forlade mig på Deres støtte til at gennemføre disse ændringer.

For det andet er jeg taknemmelig for anerkendelsen af effektiviteten af EU's valgovervågningsaktiviteter. De viser klart, at EU er engageret i den demokratiske proces og en bæredygtig løsning af konflikter. Det afspejler sig klart i den væsentlige forøgelse af antallet af observationsmissioner i de sidste to år, særlig i situationer, hvor der tidligere har været konflikt, eller hvor man befinder sig i en overgangsfase. Den professionelle og uafhængige tilgang, som EU's valgobservatører har anlagt, er højt respekteret og nyder troværdighed og har indflydelse. Jeg er opmærksom på nødvendigheden af at sikre, at yderligere forøgelser på dette område ikke må tage ressourcer fra andre prioriteter, og jeg kan forsikre Dem om, at jeg vil gøre mit bedste i denne forbindelse.

For det tredje glæder jeg mig over Deres positive kommentarer til EU's menneskerettighedsarbejde i multilaterale fora. Vi gør os store anstrengelser for at konsolidere EU's position i sådanne fora, som ofte bidrager til, at der kan gøres fremskridt. Som formanden allerede har sagt, var EU's ledende rolle klart synlig ved de forhandlinger, der etablerede Menneskerettighedsrådet. Jeg vil gerne rose det østrigske formandskab, som dygtigt styrede os igennem de undertiden vanskelige farvande.

Nu hvor valget til rådet har fundet sted, begynder det virkelige arbejde for dette nye organ, som skal styre det internationale menneskerettighedssystem. Jeg er sikker på, at det vil vise sig mere effektivt end den gamle Menneskerettighedskommission.

For det fjerde vil jeg gerne give udtryk for min anerkendelse for det arbejde, der har ført til rapporten om ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder. Kommissionen prioriterer det højt at få kvinders såvel som børns rettigheder placeret som centrale politiske områder, og det gør jeg personligt også. Det igangværende arbejde på en omfattende beretning om børns rettigheder, der omfatter både indre og ydre EU-aktioner, er et vidnesbyrd herom.

Jeg glæder mig over de anbefalinger, ordføreren har fremsat med hensyn til formatet for denne og kommende beretninger. Jeg håber, at det vil være muligt at gøre menneskerettighedsberetningen fra EU i 2006 til en virkelig interinstitutionel beretning. I denne forbindelse har mine embedsmænd allerede foreslået medlemsstaterne, at 2006-rapporten, som foreslået af Parlamentet, skal indeholde en sektion om retningslinjer for menneskerettighederne, med mere understregning af brugen og virkningen af menneskerettighedsbestemmelser, og den bør også sigte mod at dække alle tre institutioners aktiviteter - både Rådets, Kommissionens og Parlamentets.

Det bør ikke på nogen måde fortolkes som en antastelse af Parlamentets prærogativer til at holde øje med Rådets og Kommissionens arbejde. Men der vil være plads til og behov for en særlig betænkning fra Parlamentet om EU's menneskerettighedspolitik.

Jeg er enig med hr. Howitt i, at EU som helhed bør gøre sig stærkere bestræbelser på at gøre noget ved menneskerettighedsspørgsmålene på en mere systematisk måde, og placere menneskerettighedsspørgsmål centralt i EU's politik. I denne forbindelse er et samarbejde mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen af afgørende betydning. De kan være sikre på, at vi vil deltage i dette.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling*. - (ES) Hr. formand, som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling glæder jeg mig over indholdet i hr. Howitts betænkning, især for den forståelse, han har vist ved at behandle kønsperspektivet tværgående.

Som vi påpegede i vores udtalelse til betænkningen, mener vi, at de internationale retsregler, som støtter og beskytter kvinders rettigheder, systematisk burde gøres til en hjørnesteen i alle de bilaterale forbindelser, i særdeleshed med hensyn til de tredjelande, som EU har undertegnet associerings- og samarbejdsaftaler med.

I anledning af det netop afholdte topmøde mellem EU og Latinamerika har vi benyttet lejligheden til i betænkningen også at beklage det alvorlige problem, der består i tortur og drab af kvinder, blot fordi de er kvinder, og minde om behovet for at få bugt med straffriheden i denne henseende.

Endelig vil jeg også gerne minde om, at vi endnu en gang kan konstatere, at kvinder er hovedofrene i de væbnede konflikter, og samtidig vil vi gerne ud fra et positivt perspektiv fremhæve den afgørende rolle, de spiller i forbindelse med fredsopbygningsarbejdet.

Simon Coveney, for PPE-DE-Gruppen. - (EN) Hr. formand, for det første glæder jeg mig over ændringen af placeringen af debatterne, så det blev muligt at få drøftet menneskerettighedsbetænkningen her til eftermiddag i den bedste arbejdstid. Jeg vil gerne takke formændene for de forskellige grupper for dette. Det er en anerkendelse af vigtigheden af denne betænkning.

I år har vi en helt anden betænkning, både i stil og indhold. Vi foretager i virkeligheden et eksperiment. Parlamentet er gået ind på at ændre formatet for sin menneskerettighedsbetænkning for at få sat skarpere fokus på spørgsmål, hvor EU har direkte påvirkningsmuligheder eller indflydelse, og at fokusere på EU's menneskerettighedspolitik, i særdeleshed med hensyn til retningslinjer, der er blevet formuleret, og resultaterne for de tre institutioner under gennemførelsen af disse retningslinjer.

Det gør vi ud fra den forståelse, at Rådet vil arbejde tæt sammen med os om at frembringe en fælles og samlet menneskerettighedsberetning for EU. Denne beretning vil indeholde en generel vurdering af menneskerettighederne overalt på kloden og af mange af de bredere spørgsmål og udfordringer, såvel som de mere lokale udfordringer. Tidligere har Parlamentet og Rådet, som De ved, begge i alt væsentligt gentaget hinandens arbejde i en vis udstrækning ved at frembringe dokumenter, der lignede hinanden. Jeg så i hvert fald som ordfører sidste år en masse overlapning mellem den betænkning, Parlamentet havde udarbejdet, og den beretning, Rådet havde fremstillet.

Men hvis Rådet ikke i væsentlig grad rådspørger og inddrager Parlamentet, når det udarbejder sin beretning i det kommende år, må vi vende tilbage til vores tidligere metode. Jeg appellerer derfor til Rådet om at få den nye formel til at virke, så vi kan få en fælles stærk og forenet menneskerettighedsberetning, der repræsenterer et europæisk syn på menneskerettighederne, som vi kan udsende til hele verden. Parlamentet kan så fokusere på det arbejde, det er valgt til at gøre: at vurdere, hvordan Rådet og Kommissionen har arbejdet på folkets vegne.

Endelig vil jeg gerne complimentere hr. Howitt for et glimrende stykke arbejde i år under nye og anderledes omstændigheder. Det, at vi kun har 14 ændringsforslag til betænkningen i morgen, afspejler det arbejde, han har gjort. Jeg kan forsikre ham om, at han næppe får sådanne chok, som andre ordførere har fået aftenen før eller på selve den dag, hvor afstemningen finder sted om menneskerettighedsbetænkningen.

Elena Valenciano Martínez-Orozco, for PSE-Gruppen. - (ES) Hr. formand, vi bør alle opmærksomt læse og studere min kollega og ven, hr. Howitts, betænkning, for deri vil De finde udfordringer og svar.

I dag, hvor det store diskussionsemne er sikkerhed - og sikkerhed er bestemt et vigtigt spørgsmål - må vores frygt ikke få os til at sætte spørgsmålstegn ved grundlæggende principper om forsvaret af menneskerettighederne. For det er umuligt at gennemføre et europæisk politisk projekt uden at gøre menneskerettighederne til en hovedprioritet.

Hvis vi slækker på menneskerettighederne - og det gør vi måske - betyder det at give afkald på den demokratiske etik og EU's bedste værdier. Realpolitikken kan ikke blive ved med at pålægge denne dobbeltmoral, der ofte er uholdbar, for det går hårdt ud over vores demokratiske troværdighed.

Personer, der lider under forfølgelse, tortur, forskelsbehandling, frygt og død, forventer en beslutsom og konsekvent aktion fra vores side til beskyttelse af deres menneskerettigheder. Dertil kommer, at vi, hvis vi taler med én stemme på den internationale arena - hvilket Kommissionen og repræsentanten for Rådet også har givet udtryk for - hvis vi forsvarer menneskerettighederne med én stemme på vegne af de 25 medlemslande og med den energi, som EU bør lægge for dagen nu, vil stå stærkere. Det vil betyde, at vi i sidste ende ikke igen, som vi gør det nu, skal overveje, hvad vi kalder for tortur, hvad vi kalder for drab, hvad vi kalder for sikkerhed, og hvad vi kalder for et absolut nødvendigt forsvar af menneskerettighederne.

Johan Van Hecke, for ALDE-Gruppen. - (NL) Hr. formand, fru kommissær, ærede kolleger, denne menneskerettighedsbetænkning er tydelig, fuldstændig og ambitiøs. Det er en opfordring til større koordinering og mere kohærens i EU's og medlemsstaternes menneskerettighedspolitik. Vi ved alle sammen, at ordføreren drømmer om én fælles menneskerettighedsbetænkning, som afspejler Rådets, Kommissionens og Parlamentets standpunkter. Denne drøm kan og vil engang blive til virkelighed, forudsat at Rådet på kort sigt tager Parlamentets udtalelse alvorligt og på længere sigt også lader princippet om, at menneskerettigheder er universelle og udelelige, veje tungere end økonomiske og kommercielle overvejelser.

Jeg støtter ordførerens holdning, nemlig at det europæiske initiativ vedrørende demokrati og menneskerettigheder er et yderst vigtigt instrument i EU's menneskerettighedsstrategi. Jeg deler også kommissær Ferrero-Waldners mening, nemlig at der bør kunne afsættes flere midler til valgobservatørdelegationer, som absolut er væsentlige i perioder efter konflikter, når det gælder om at forstærke demokratiet og menneskerettighederne. Jeg forventer også meget af optagelsen af menneskerettighedsklausuler i alle EU's aftaler.

At indføre gode instrumenter er en ting, at anvende dem konsekvent og modigt er en anden ting. Således er det jo ubegribeligt, at Kommissionen stadig tøver med at anvende Cotonou-aftalens artikel 96 i visse tilfælde af åbenlys krænkelse af menneskerettighederne i AVS-lande som f.eks. nu i Etiopien. En politik, som arbejder med to målestokke, risikerer at skade EU's menneskerettighedspolitikens troværdighed og skal for enhver pris undgås.

Howitt-betænkningens fortjeneste er, at den opgiver kasuistikken, og at den endelig giver udsigt til en mere systematisk og integreret måde at gribe sagen an på. Derfor støtter jeg den med temmelig stor begejstring.

Hélène Flautre, for Verts/ALE-Gruppen. - (FR) Hr. formand, i år har underudvalget besluttet at ændre strukturen af årsberetningen om menneskerettighederne. Der er således ikke længere tale om en vurdering

af situationen i landene, men om en beretning om Kommissionens, Rådets og Parlamentets gennemførelse af EU's instrumenter til fremme af menneskerettighederne og demokratiet. Det er lykkedes, men det var vanskeligt. Vi må takke ordføreren og de politiske grupper.

Parlamentets rolle består i at vejlede, kontrollere og evaluere Rådets og Kommissionens politik. Derfor er det vigtigt, at Parlamentet bliver ved med at udarbejde sin egen beretning. Hvis vi f.eks. skulle være tre om at skrive en beretning, ville vi ikke kunne kritisere de enkelte medlemsstaters aktioner - hvilket vi godt kan med den nuværende beretning - for de pågældende medlemsstater ville bare nedlægge veto mod det. Det ændringsforslag, vi har stillet til artikel 8, går i den retning.

Hr. Howitts betænkning påpeger en række interessante og nyskabende forslag vedrørende mekanismerne til fremme af menneskerettighederne. I betænkningen opfordres der bl.a. til at overveje kvalificeret flertal i Rådet og indføre eventuelle restriktive foranstaltninger over for tredjelande. Den er en logisk opfølgning på den betænkning, Parlamentet har vedtaget, nemlig Agnoletto-betænkningen.

Det foreslås ligeledes at forhindre lande, som ikke respekterer menneskerettighederne, i at få formandskabet i FN's nyligt oprettede Menneskerettighedsråd. I øvrigt foreslås det at indføre et system, hvorigennem medlemmerne af Europa-Parlamentet løbende kan holdes underrettet om demarcher foretaget af Rådet og Kommissionen. Derudover understreges det, at der i Parlamentet skal udarbejdes tværgående menneskerettighedspolitikker.

I denne ånd har underudvalget foreslået at give delegationerne mulighed for at indstille kandidater til Sakharov-prisen. I betænkningen henvises der til visse medlemsstaters krænkelse af retten til frisind, anvendelsen af tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling samt tilbagesendelse af mennesker til lande, der anvender tortur, anvendelsen af diplomatiske forsikringer og ekstraordinær udlevering.

Derfor skal EU's interne og eksterne politikker knyttes tæt til hinanden, og måske skal det overvejes at få Parlamentet til at udarbejde en enhedsrapport om menneskerettighederne i samarbejde med Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, som spørgsmålene om asyl og indvandring kræver.

I denne forbindelse gør jeg indsigelse mod stk. 97, som på en vis måde støtter indførelsen af regionale pilotbeskyttelsesprogrammer. Kommissionen overvejer at gennemføre et af disse første programmer i Belarus, et land, hvor eksemplerne på krænkelse af menneskerettighederne er mangfoldige, som ikke har noget diplomatisk forhold til Unionen, og som ikke giver nogen garanti for beskyttelse af indvandrere. Disse programmer er efter min opfattelse ikke hensigtsmæssige.

Vittorio Agnoletto, for *GUE/NGL-Gruppen*. - (IT) Hr. formand, kære kolleger, hr. Howitts betænkning er et vigtigt fremskridt i forhold til tidligere, eftersom man i betænkningen har forsøgt at analysere følgevirkningerne af EU's menneskerettighedspolitikker og ikke mindst deres effektivitet over for tredjelandene.

Den første gode nyhed i denne betænkning er ønsket om fra næste årsberetning at medtage en undersøgelse af den reelle overholdelse af den demokratiklausul, der blev vedtaget den 14. februar. Desværre må jeg dog konstatere, at hverken Rådet eller Kommissionen har givet nogen præcise oplysninger om, hvordan de agter at gennemføre denne klausul om demokrati og rettigheder i handelsforbindelserne mellem Europa og tredjelandene.

Hvad angår FN's Menneskerettighedsråd, der blev oprettet for nylig, beder man i det dokument, som vi skal vedtage, om, at EU støtter dets aktiviteter og samtidig sørger for en generel ratificering af Rom-statutten om oprettelse af Den Internationale Straffedomstol, navnlig fra USA's side, idet der ikke må gælde nogen juridisk undtagelse for USA. I det pågældende dokument fordømmer man ligeledes specifikt de bilaterale aftaler, som visse EU-lande har indgået med USA for at sikre de amerikanske soldaters straffrihed. Endelig opfordrer man EU til at udvise konsekvens på menneskerettighedsområdet, når det gælder specifikke tilfælde som Kinas krænkelse af det tibetanske folks rettigheder og Guantánamo, hvor man anmoder om en øjeblikkelig lukning af alle særlige fængsler.

Jeg kan dog ikke lade være med at gøre opmærksom på, at der også er visse mangler ved betænkningen, hvor man faktisk overhovedet ikke nævner EU's manglende indsats for at fremme menneskerettighederne i forbindelse med WTO's 6. ministerkonference, som fandt sted i Hongkong. Desuden er artikel 38 alt for vag, hvad Irak angår, eftersom man hverken kritiserer besættelsesstyrkernes krænkelse af menneskerettighederne eller brugen af forbudte våben såsom hvidt fosfor, der blev brugt i Falluja.

Endelig er artikel 41 om Colombia ikke så eksplicit, som den burde være i betragtning af den situation, som borgerne i denne latinamerikanske stat befinder sig i, f.eks. indbyggerne i de fredssamfund, der er involveret i en lang række ustraffede massakrer. Der mangler således en klar fordømmelse af det voldelige klima, der eksisterer i landet, og en indrømmelse af, at der er en sammenhæng mellem denne situation og de nylige lovgivningsinitiativer såsom freds- og sikkerhedsloven, der reelt gør det muligt at medtage paramilitære styrker i den colombianske hær.

Min sidste bemærkning er, at selv om jeg er enig i ønsket om, at Europa-Parlamentet skal inddrages i EU's årsberetning om menneskerettighederne, er det efter min mening lige så nødvendigt, at Europa-Parlamentet fortsætter med at udarbejde sin egen specifikke betænkning, der har til formål at sikre den parlamentariske kontrol med Kommissionens konkrete indsats til fordel for menneskerettighederne.

Georgios Karatzaferis, for IND/DEM-Gruppen. - (EL) Hr. formand, jeg kunne godt tænke mig at vide, hvilke menneskerettigheder vi taler om, når vores økonomiske politik skaber et udpræget klassesamfund.

Hvis vi virkelig vil tænke over menneskerettighederne, skal vi ikke gøre det her i salen, men gå ud på toiletterne og se de kvinder, der arbejder derude. Det er ikke vores slægtninge, der arbejder her, men fattige, respektable nordafrikanske kvinder.

Hvem taler så om menneskerettigheder? Dem, som tilintetgjorde, udryddede en hel race fra jordens overflade, indianerne. Hvem taler om menneskerettigheder? Dem, som byggede deres rigdom gennem mange århundreder på de indfødte i deres kolonier. Hvem taler om menneskerettigheder? Dem, som om aftenen med en øl i hånden nyder en smuk piges skønhed, en svag og fattig pige fra den tidligere østblok. Hvem taler om menneskerettigheder? Dem, som støtter og tolererer diktatorer, der piner deres befolkning for at invadere et andet land. Var det ikke sådan, det gik i Afghanistan og Irak? Hvem taler? Dem, som nu i tre år har lukket øjnene for det, der sker i Irak. Hvem taler? Dem, som accepterer Tyrkiet i Europa, selv om man for et måned siden dræbte en katolsk præst, brændte en dukke af de ortodokse kristnes økumeniske patriark og satte ild til synagogerne.

Så jeg er ikke parat til at tale om menneskerettigheder. Det forbyder min samvittighed mig med alt det, jeg ser omkring mig, og alt det, som vi lader ske.

Inese Vaidere, for UEN-Gruppen. - (LV) Jeg vil gerne takke hr. Howitt for det kolossale arbejde, han har udført med denne fremragende betænkning, der afspejler Europa-Parlamentets rolle i EU's menneskerettighedspolitik.

Med henblik på at nå frem til en vellykket menneskerettighedspolitik er det vigtigt for EU's medlemsstater at gennemføre en fælles, konsekvent og synlig politik i de bilaterale forbindelser med lande, der ikke overholder menneskerettighederne. Vores relationer med Rusland som strategisk partner er meget vigtige. Derfor er det vigtigt, at Kommissionen og Rådet i denne betænkning bliver bedt om at diskutere overtrædelser af menneskerettighederne i Tjetjenien under deres samtaler med Rusland. I betænkningen udtrykkes der håb til FN's nyoprettede Menneskerettighedsråd. Valget af Cuba, Nigeria og andre lignende lande vækker imidlertid bekymring vedrørende valgsystemet, samt om hvorvidt rådets arbejde bliver mere effektivt end Menneskerettighedskommissionen. Derfor skal EU systematisk modsætte sig, at sådanne lande får formandskabet, og Rådet skal udtrykke EU's fælles holdning.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Hr. formand, kære kolleger, det er mit indtryk, at man i betænkningen overdriber den rolle, som EU spiller på verdensplan, når det gælder menneskerettighederne, og det gør man i så høj en grad, at man tydeliggør den manglende systematiske indgriben over for tredjelændene.

Opfordringen til Rådet om at identificere de lande, der giver anledning til særlig bekymring, når det gælder krænkelse af menneskerettighederne, ville give mening, hvis man samtidig greb ind over for disse lande, og ikke mindst hvis man var modig nok til også at gennemføre disse politikker over for store lande som Kina og USA. Der er ingen tvivl om, at vi skal prioritere respekten for menneskerettighederne højt i forbindelse med tiltrædelsesforhandlingerne med Tyrkiet og Kroatien, og det samme gælder for stabiliserings- og associeringsforhandlingerne med landene i den tidligere jugoslaviske republik. Derfor skal Kommissionen vise, at der ikke er nogen gråzoner på dette område.

Jeg glæder mig over, at bekæmpelsen af menneskehandel, der giver næring til den illegale indvandring fra navnlig Vesteuropa, Afrika og Kina, i dag betragtes som en prioritering, som EU-institutionerne i stor udstrækning er fælles om.

Hvad angår de bekymringer, som hr. Howitt giver udtryk for med hensyn til Iran - idet der henvises til de første måneder af præsident Ahmadinejads mandatperiode - synes jeg ærligt talt, at sådanne bekymringer er naive og demagogiske. Jeg mener desuden, at EU's støtte til USA's politik i Irak og krænkelserne i Guantánamo er servil og virker stik imod hensigten.

Endelig er det efter min opfattelse absolut nødvendigt med en progressiv række foranstaltninger og sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af, at menneskerettighederne krænkes. Arrestationer af politiske årsager, forfølgelse af mindretal, tortur og krænkelser af religions-, tale- og ytringsfriheden er nemlig noget, der - uanset hvor de finder sted i verden - kræver konkrete handlinger fra EU's side.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). - (ES) Hr. formand, dette årlige møde understreger klart, at den ufravigelige og uafvendelige forpligtelse, som Europa-Parlamentet har over for menneskerettighedssagen i verden, ikke kun skal gælde for en region, et land og et kontinent, da de er universelle eller almengyldige.

Jeg synes, at vi skal glæde os over den konstruktive kritik, som hr. Howitts betænkning tager udgangspunkt i, idet vi er nødt til at huske på, at vi, før vi kaster os ud i arbejdet med at ordne verden, måske skulle tage et par ture rundt i vores eget hus først.

Europa-Parlamentet fører dets forpligtelse over for menneskerettighedssagen ud i livet ved hjælp af dets beslutninger, ved hjælp af Sakharov-prisen for åndsfrihed og ved hjælp af de faste holdninger, som Parlamentet har lagt for dagen i forbindelse med Den Internationale Straffedomstol og dødsstraffen.

Jeg synes, at vi skal støtte Kommissionens og Rådets indsats for at indføre menneskerettighedsdimensionen i EU's eksterne aktioner over for kandidatlandene, hr. formand, med nabolandene i forbindelse med naboskabspolitikken, fru kommissær, ved hjælp af den demokratiklausul, vi har i forbindelse med tredjelande, ved hjælp af instrumentet til forsvar for demokratiet og menneskerettighederne, og især og ikke mindst ved hjælp af det initiativ, som Kommissionen har iværksat i form af valgobservationsmissioner i tredjelande. Det er et privilegeret instrument, der styrker det billede på respekt af menneskerettighederne, som EU bør forsøge at viderebringe verden.

Det drejer sig kort sagt, hr. formand, om at EU's tre institutioner - Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet - sammen mobiliserer alle deres kræfter, så det 21. århundrede bliver det århundrede, hvor menneskerettighederne og respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder vinder fodfæste i alle verdens regioner.

Józef Pinior (PSE). - (PL) Hr. formand, EU's politik på menneskerettighedsområdet bør forme den europæiske naboskabspolitik og ligeledes blive et effektivt instrument i vore dages globale civilisation til beskyttelse af folk, der trues af folkedrab og krigsforbrydelser, mennesker, der kæmper for demokrati og grundlæggende frihedsrettigheder, og alle dem, der udsættes for diskrimination på grund af etnisk oprindelse, religiøs overbevisning, køn, handicap eller seksuel orientering.

Menneskerettighedspolitikken må ikke omfatte dobbelte standarder - én fremgangsmåde over for små lande og en anden over for store lande, der er af strategisk betydning for EU. Politikken skal være effektiv. I lyset af dette får det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder særlig betydning, og det samme gælder forhøjelsen af budgettet til denne institution. Europa-Parlamentet bør påtage sig ansvaret for at styrke beskyttelsen af menneskerettighederne i EU. Det skal blive et sted, hvor nye initiativer på området vil opstå, og en institution, som koordinerer menneskerettighedsforanstaltningerne for Unionens forskellige institutioner.

Elizabeth Lynne (ALDE). - (EN) Hr. formand, jeg vil gerne takke ordføreren for det store arbejde, han har gjort med denne betænkning. Det glæder mig, at vi har bevæget os bort fra blot en liste over lande, hvor overtrædelser af menneskerettighederne er et problem, og jeg glæder mig over de nye foranstaltninger, vi træffer i denne betænkning. Jeg håber, vi fortsætter på denne måde.

Når det er sagt, er jeg glad for, at situationen i Kashmir er kommet med. Jeg håber, at vi med tiden kan finde en retfærdig løsning, der inddrager befolkningen i Kashmir, og som kan gøre en ende på overtrædelserne af menneskerettighederne fra alle sider. Jeg er også glad for, at vi i denne betænkning opfordrer amerikanerne til at lukke Guantánamo Bay. Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi gør dette, og at de tilbageholdte får en retfærdig rettergang. Også det er medtaget i denne betænkning. Jeg er ked af, at mit ændringsforslag om CIA-flyvninger ikke blev accepteret af udvalget, men jeg noterer mig

ændringsforslag 5, der søger at rette op på denne situation. Det er meget vigtigt, at vi medtager CIA-flyvningerne i denne betænkning.

Jeg ville, som ordføreren ved, gerne have haft en stærkere udtalelse om mennesker med mentale sundhedsproblemer, men jeg er glad for, at de er kommet med. Jeg er også glad for, at handicappede generelt er kommet med, med særlig understregning af FN's konvention om rettigheder for handicappede. Som mange af Dem ved, var jeg Parlamentets ordfører vedrørende dette spørgsmål.

Jeg er glad for, at der er nogle stærke udtalelser om menneskehandel. Jeg har sammen med hr. Coveney og forskellige andre medlemmer ført kampagne vedrørende dette emne i temmelig lang tid.

Men jeg er ked af, at vi gentagne gange får at vide i vores udvalg, at vi ikke kan nævne overtrædelser af menneskerettighederne inden for EU. Det fjerner efter min opfattelse noget af styrken i vores argumentation, når vi taler om overtrædelser af menneskerettighederne i andre dele af verden.

Felekna Uca (GUE/NGL). - *(DE)* Hr. formand, jeg hilser betænkningen om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2005 og EU's menneskerettighedspolitik velkommen. Den har min tilslutning og støtte. I betænkningen belyses effekten af EU's menneskerettighedsdialoger selvkritisk, og den giver en afbalanceret vurdering af dem. Trods de fremskridt, der er opnået, f.eks. gennem initiativerne fra Underudvalget om Menneskerettigheder eller udnævnelsen af en personligt delegeret for menneskerettigheder, er der fortsat mangler, især i EU's menneskerettighedsdialoger med tredjelande.

Her vil jeg gerne endnu en gang pege på menneskerettighedernes enestående betydning. Det er nødvendigt, at der tages større hensyn til disse universelle rettigheder, og at de permanent integreres i alle politiske områder. Det er vigtige opgaver for Parlamentet at forfølge overtrædelser af menneskerettigheder i hele verden og at fremme og beskytte menneskerettighederne. Jeg ville finde det positivt, hvis man fremover også ville se mere på menneskerettighedssituationen i de lande, som ønsker at tiltræde EU.

James Hugh Allister (NI). - *(EN)* Hr. formand, et nyt år med en ny betænkning, men hvad har virkelig ændret sig? Vi trompeterer stadig om menneskerettigheder og bestemmelser om demokrati i partnerskabsaftaler med tredjelande, men overtrædelser heraf synes stort set ikke at få konsekvenser. Bortset fra et enkelt tilfælde af suspension vedrørende det relativt ubetydelige Usbekistan kunne disse bestemmelser lige så godt ikke eksistere, særligt når det gælder større økonomiske kræfter som Kina. Der ser det for nogle af os ud til, at værdien af handelen overtaler Unionen til at gøre mindre, end den kunne ved grove overtrædelser af menneskerettighederne og eksempler på religiøs forfølgelse. Man er faktisk fristet til at sige, at EU tilsyneladende nærer en sådan ærefrygt for Kina, at EU i årets løb har ladet en mulighed for at stå bag et kritisk beslutningsforslag i FN gå fra sig. Ligeledes undgik EU-landene igen problemet, da der viste sig en mulighed dér for at tilslutte sig en fordømmelse af Zimbabwe for dets mange tilfælde af fordrivelse.

Det er rigtigt, at vi snakker meget om menneskerettighederne, men det forekommer mig, at vi alt for ofte holder os tilbage, når der er økonomiske interesser, som vi synes at tillægge større vægt.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). - *(LT)* I dag drøfter vi en meget vigtig betænkning om menneskerettighedssituationen i verden i 2005 og EU's politik på dette område. Jeg vil gerne takke ordføreren, hr. Howitt, for hans samarbejde.

Hr. formand, EU er fortsat førende i verden på menneskerettighedsområdet, og blandt alle EU-institutionerne er Europa-Parlamentet den mest stålsatte forsvarer af menneskerettighederne. Den dårlige nyhed er imidlertid, at Europa er langt bedre til at fremsætte erklæringer end til at overholde dem. Unionen kan udføre et fremragende stykke arbejde vedrørende menneskerettigheder, men på forunderlig vis er den ude af stand til at integrere beslutninger om menneskerettigheder i sine politikker og programmer.

Hvis vi virkelig sætter pris på vores værdier og ønsker at forsvare dem, skal der laves om på denne situation. Efter min mening er det på høje tid at identificere de lande, der giver anledning til størst bekymring i hver af de årlige rapporter og dermed udarbejde et initiativ, der letter fastsættelsen af prioriteringer. Med henblik på at stille kortfattede og præcise oplysninger til rådighed om lande, der er udsat for kriser, og udløse fælles foranstaltninger fra Ministerrådet og medlemsstaternes udenrigsministre har Rådet allerede udarbejdet overvågningslister, som revideres hvert halve år.

Sådanne oplysninger kan bruges til at udarbejde lister over lande, der vækker særlig bekymring med henblik på i særlig grad at henlede opmærksomheden på dem. Det er også klart, at der er behov for betydelige forbedringer med hensyn til respekten for synligheden og formidlingen af rapporter, navnlig blandt journalister og de nationale parlamenter.

Afslutningsvis vil jeg gerne henlede Deres opmærksomhed, hr. formand, på en passus i betænkningen, som efter min mening er meget vigtig. Jeg citerer: "Europa-Parlamentet glæder sig over valget af ytringsfrihed som et centralt menneskerettighedstema under det britiske formandskab; er foruroliget over de mange journalister over hele verden, der bliver dømt for påstået ærekrænkelse af embedsmænd eller politikere; anmoder Rådet om som et første skridt at anbefale et verdensomspændende moratorium for den type fængsling af journalister".

Jeg er helt overbevist om, at vi, Europa-Parlamentet, i denne forbindelse skal nævne de lande, hvor situationen er særligt dårlig, dvs. Cuba, Belarus, Nordkorea og Folkerepublikken Kina. Og dette skal medtages i vores beslutning.

Aloyzas Sakalas (PSE). - *(LT)* Jeg er virkelig tilfreds med hr. Howitts betænkning, som efter min mening er exceptionel, fordi den ikke skelner mellem store og små stater og behandler dem ud fra samme standarder. Men i afsnittet om Kina mangler man efter min mening at fremhæve problemerne i Tibet.

Som vi ved, blev Tibet besat af Kina, men af en eller anden grund har vi anerkendt det som en uadskillelig del af Kina. Kina begår folkedrab på det tibetanske folk, men det nævner vi ikke engang. Alene det faktum, at omkring 3.000 børn, og jeg understreger, at der er tale om børn, hvert år flygter til Indien via Himalaya og Nepal bare for, at de kan lære deres eget sprog, er værd at nævne. Den tibetanske nation og kultur udryddes for øjnene af os. For tibetanerne er blot kulturelt selvstyre en uopnåelig drøm, og forhandlingerne om dette mellem repræsentanterne for Dalai Lama og Kina er skinforhandlinger, eftersom de føres på ekspertniveau og ikke på det principielle niveau.

Jeg mener, at vi bør ændre vores holdning til Tibet, hvis vi ikke ønsker at se det tibetanske folk og deres kultur ødelagt.

Sajjad Karim (ALDE). - *(EN)* Hr. formand, vi er så endnu en gang ved at drøfte menneskerettighedssituationen i verden. Jeg takker ordføreren for det store arbejde, han helt tydeligt har lagt i udarbejdelsen af denne omfattende betænkning, for den samarbejdsvilje, han har vist, og for hans støtte til medtagelsen af Kashmir. For dette vil jeg gerne personligt takke ham.

Kære kolleger, vi taler ofte om menneskerettighederne rent abstrakt, med reference til velkendte emner og temaer, men i dette tilfælde vil jeg gerne anmode kollegerne om at forestille sig, at de er en 18-årig på ferie i udlandet. Man tager en taxa for at besøge sine venner og familie, og det ender med tragedie. Der er ingen vidner, for taxachaufføren bliver slået ihjel, og man går lige til den første polititjente man kan finde. Man siger, at han trak en pistol, og at det, som man gjorde, skete i selvforsvar. Dette fører til en retssag, hvor man bliver frikendt, men så bliver man fundet skyldig, så begynder det forfra, og enhver appelmulighed bliver udtømt, og i sidste instans bliver man dødsdømt, efter at en retfærdig rettergang er blevet smidt ud af regnskabet. Alt det tager 18 år. Halvdelen af sit liv tilbringer man i en dødscelle: en grusom livstidsstraf i sig selv. Det er ikke en abstraktion. Det er historien om den uretfærdige behandling, en britisk statsborger og EU-borger, Mirza Tahir Hussain, fik for kun få dage siden, da han blev dømt til døden den 1. juni, på sin 36 års fødselsdag.

I dag bekræfter vi igen Parlamentets rolle som forsvarer af menneskerettighederne med en lang historie for modstand mod dødsstraf. Jeg bønfalder Dem alle om at leve op til det ansvar, som denne holdning medfører, og om at gøre forestillinger over for Pakistans præsident og appellere om nåde for Mirza Tahir Hussain.

Marek Aleksander Czarnecki (NI). - *(PL)* Hr. formand, under Det Forenede Kongeriges formandskab for nylig intervererede EU diplomatisk i 26 adskilte spørgsmål vedrørende menneskerettigheder og offentliggjorde 49 erklæringer om dette spørgsmål. Det er prisværdigt, at vi bruger så meget tid her i Europa-Parlamentet på spørgsmål vedrørende menneskerettigheder i bredeste forstand. Ved alle mødeperioder i Strasbourg afholder vi forhandlinger om overtrædelser af menneskerettigheder, demokratiske principper og retsstatsprincippet.

Men når vi diskuterer situationen i afrikanske eller asiatiske lande, kan vi ikke se bort fra medlemsstaterne. Disse problemer vedrører en lang række medlemsstater og navnlig nogle af de nye medlemsstater. Lad

os derfor beskytte og kæmpe for menneskerettigheder over hele verden, men lad os holde øjne og ører åbne og huske på, at de ikke altid overholdes lige ved siden af i nabolandet. Jeg siger dette ud fra min faste overbevisning som praktiserende advokat, der ser tydelige beviser for, at disse ting foregår.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). - *(PT)* Howitt-betænkningen er udtryk for en ny tilgang til den måde, hvorpå Europa ser sine bestræbelser for en global menneskerettighedskultur, en tilgang, der forlader den rent deskriptive metode og vurderer, om de europæiske institutioners indsats har den fornødne effekt. Større integration mellem Unionens institutioner, politiske og ikke kun tekniske relationer med Europarådet og et forpligtende rettighedsskærmar – det er grundlaget for en europæisk front, der tager rettighederne alvorligt.

Europa-Parlamentet opfordrer i dag alle de europæiske politiske institutioner til at samles om det store mål om at udbrede humanitetens og retsstatens hellige principper til verden. For Europa må ikke være sig selv nok. Det oplysningsideal, der er Europas grundlag, pålægger det at føre dette rettighedskorstog ud i verden, pålægger det at vise mod over for realpolitikens fristelser, thi interessepolitik betyder uens krav til staterne, når det drejer sig om rettigheder.

Jeg vil gerne fremhæve, hvor vigtigt det er, at Unionen og medlemsstaterne yder en sammenhængende indsats for menneskerettighederne, for der er stadig mange modsigelser på dette felt, og modsætningerne reducerer EU's politiske systems moralske autoritet i dialogen med vore samtalepartnere og svækker virkningen af EU's politik.

Unionsformandskaberne har et stort ansvar for at sikre sammenhæng i EU's og dens medlemsstaters menneskerettighedspolitik. En stærk og samordnet europæisk rettighedspolitik vil stå op imod den liste af rædsler, som ikke kun de underudviklede lande er skyld i. Dødsstraf og udbytning af arbejdskraften i form af virksomhedsudflytning, for at give to meget forskellige eksempler, kan kun imødegås med en kraftfuld samordnet rettighedspolitik. Et mere ambitiøst Europa, hvad angår militær tilstedeværelse, kan kun være et mere ambitiøst Europa, hvad angår et rettighedskultur, et politisk Europa, der har mennesket i centrum, fordi det er selve Europas natur.

John Attard-Montalto (PSE). - *(MT)* Det er klart, at Europa bliver mere synligt og mere aktivt med hensyn til at diskutere spørgsmålet om menneskerettigheder. Men man kan diskutere mængden af overtrædelser af menneskerettighederne, som finder sted rundt omkring os, og som vi tager op, samt hvorvidt Europa virkelig viser tænder. Det er også helt klart, at mange af de forskellige institutioner giver indtryk af, at de handler alene. Jeg tænker ikke på Rådet, Kommissionen og Parlamentet, men f.eks. på bankinstitutionen. Jeg mener, at Europa bør bruge den styrke, vi har. Der er tale om forenelighed, og jeg mener, at man bør etablere et samarbejde med hensyn til løsningen af problemer med menneskerettighederne på den ene side og den økonomiske magt eller magten gennem den bistand, som Europa bør stille til rådighed, på den anden. Jeg er klar over, at det er vanskeligt. Ikke desto mindre vil jeg gerne slutte med at henvise til stk. 14 i nummer 90, hvor det hedder: "glæder sig over valget af ytringsfrihed som et vigtigt tema vedrørende menneskerettigheder." Jeg vil gerne nævne dette, for i mit land, Malta, er to journalister, Daphne Caruana Galizia og Saviour Balzan, netop blevet ofre for brandangreb. Jeg vil gerne udtrykke min solidaritet med maltesiske journalister over for disse angreb, som er et direkte angreb på deres grundlæggende menneskerettigheder. Tak, hr. formand.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - *(FI)* Hr. formandi, fokuseringen på menneskerettighedernes betydning har været et særligt træk ved paneuropæiske organisationer i hele perioden efter Anden Verdenskrig. Menneskerettighedernes betydning er ikke blevet ringere, som årene er gået, men er tværtimod blevet større. På et tidspunkt, hvor samhandelen mellem EU og tredjelande er steget, og EU er engageret i terrorbekæmpelse, er det vigtigt at huske på, at menneskerettigheder ikke er af underordnet betydning eller helt betydningsløse. Menneskerettigheder er ikke mindre betydningsfulde end terrorisme eller aktiv samhandel.

EU kan udøve kolossal indflydelse på menneskerettighederne, hvis vi taler med én stemme. Det er ikke altid lykkedes for EU, men nogle gange er det selvfølgelig sket. I øjeblikket kunne man håbe på, at EU ville koncentrere sig mere om at udrydde sult og fattigdom. Sult og virkelig fattigdom er blandt de værste overtrædelser af menneskerettighederne i verden lige nu.

Jeg vil gerne takke ordføreren hr. Howitt for den fremragende samarbejdsvilje, han har udvist, og for at have taget hensyn til mange af vores ændringsforslag. Det glædede mig desuden at se, at ordføreren udtrykkelig fremhævede betydningen af, at betænkningen var et resultat af et samarbejde mellem

Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Kun på denne måde kan ngo'er, der repræsenterer forskellige politiske grupper og deres synspunkter, komme frem.

FORSÆDE: Janusz ONYSZKIEWICZ

Næstformand

Bogusław Sonik (PPE-DE). - *(PL)* Hr. formand, i min tale vil jeg gerne påpege tre punkter vedrørende Howitt-betænkningen. For det første bør EU have et effektivt finansieringsinstrument i stil med det amerikanske til støtte for dem, der kæmper for menneskerettigheder verden over. De organisationer og selskaber, som ofte arbejder illegalt, og som opbygger og forsvarer demokratiet, ytringsfriheden og respekten for grundlæggende rettigheder, fortjener vores støtte.

Men gennem de seneste 12 måneder har diskussionerne inden for EU's institutioner udelukkende været centreret om oprettelsen af et nyt agentur, agenturet for grundlæggende rettigheder, der efter planen skal beskæftige sig med overholdelsen af disse rettigheder, men kun i EU's medlemsstater. I lyset af dette vil jeg gerne citere stk. 56 i betænkningen, hvor det hedder: "opfordrer Kommissionen til alvorligt at overveje Europa-Parlamentets forslag om at indføre et specifikt menneskerettighedsinstrument for perioden 2007-2013; glæder sig til at modtage Kommissionens meddelelse herom."

Det andet spørgsmål er det beklagelige faktum, at EU afviste at støtte resolutionen om Tjetjenien ved FN's Menneskerettighedskommissions 61. samling. Den russiske hær begår grusomheder i Tjetjenien, og mellem 3.000 og 5.000 tjetjenere er forsvundet sporløst. Det er unavngivne civile, der tilbageholdes af russerne. Ordføreren har helt ret, når han i sin betænkning siger, at den holdning, som EU har anlagt, går ud på at anvende ét sæt regler for små lande og et andet for store lande.

Den tredje ting, jeg gerne vil nævne, er den kritiske situation for kristne, der lever i muslimske lande. Denne situation er blevet forværret i de seneste par måneder. Krigen i Irak og harmen over offentliggørelsen af karikaturtegninger i europæiske aviser har skabt en tilstand af konstant fare for kristne mindretal i den muslimske verden.

Zita Gurmai (PSE). - *(HU)* Hr. formand, vi skal betragte globaliseringsprocessen som en mulighed for at skabe frihed og sociale fremskridt. Globalisering hænger sammen med et større krav om grundlæggende menneskelige frihedsrettigheder, men kun hvis de muligheder, den tilbyder, anvendes korrekt.

Jeg har tænkt over de tanker, som præsidenten for Republikken Grækenland fremførte i dag. Europa er humanismens stærkeste bastion. Det er vigtigt, at vi fortsat kan sige dette fremover, gøre dette klart for resten af verden og gøre det til et eksempel til efterfølgelse.

EU er en international aktør med den vigtige mission at forsvare menneskerettighederne, styrke demokratiet og sikre, at globaliseringen rent faktisk betyder, at der skabes social samhørighed.

Jeg mener, at det er vigtigt, at EU insisterer på håndhævelsen af de grundlæggende menneskerettigheder i sine forbindelser med tredjelande. Den skal være pragmatisk og udnytte mulighederne for politisk dialog, der opstår i forbindelse med samhandelen.

Betænkningens styrke er, at den advarer os om, at vi ikke kun skal overvåge overholdelsen af menneskerettighederne uden for EU's grænser, fordi der er nok at gøre i den forbindelse også inden for vores egne grænser. Betænkningen kan fungere som et solidt grundlag til at sikre, at vi fremover ikke bare vedtager erklæringer om menneskerettigheder, men også vil gøre os umage for at overholde dem og sikre deres håndhævelse. Min tak til ordføreren.

Benita Ferrero-Waldner, Kommissionen. - *(FR)* Hr. formand, hr. formand for Rådet, mine damer og herrer, det er efter min mening helt naturligt, at Parlamentet kræver mere af de andre institutioner, og jeg har naturligvis lyttet meget opmærksomt til de forskellige indlæg. Jeg mener, at kritik er nødvendig, hvis man vil gøre fremskridt. Men både i Howitt-betænkningen og under dagens drøftelser har jeg endvidere kunnet konstatere positive vurderingselementer vedrørende vores politik, som jeg endnu en gang gerne vil takke Dem for.

Når man gør status over et område som fremme og beskyttelse af menneskerettighederne, er resultaterne naturligvis meget forskellige. Jeg vil gerne komme med min analyse af situationen. Er Unionen for det første en vigtig aktør på dette område? Er den en aktør, der betyder noget, og som man regner med?

Mit svar er ja, helt bestemt. Det får vi alle hele tiden bevis for. Vores partnere, statslige og ikke-statslige, stater og internationale organisationer, ser os fortsat som en væsentlig aktør, nogle gange som en uundværlig aktør, i kraft af vores politiske troværdighed, vores indflydelse, vores ekspertise og de instrumenter, vi har til rådighed.

Råder Unionen for det andet over de rigtige værktøjer til at gennemføre sine aktioner? Også her er mit svar positivt. Vi har en række internationale instrumenter til rådighed inden for rammerne af FN og Europarådet for blot at nævne et par stykker. Vi har vores bilaterale aftaler med menneskerettighedsklausulerne, som er blevet nævnt flere gange, og de fælles politiske retningslinjer inden for en lang række sektorer, de politiske dialoger og demarcher af forskellig art. Og så har vi de finansielle, geografiske og tematiske instrumenter.

Er vores bidrag og aktioner tilstrækkelige? Det er det tredje spørgsmål. Her vil jeg nærmere svare nej, især hvis spørgsmålet om vores aktioner stilles globalt. Men hvis vi ser på de enkelte situationer som f.eks. vedtagelsen af en beslutning om oprettelse af det nye Menneskerettighedsråd og meget lande- og personspecifikke situationer, er der adskillige eksempler på, at vi har gjort en forskel. Under alle omstændigheder er Unionen og dens medlemsstater uden tvivl den aktør, hvis bidrag og aktioner er de største på verdensplan. En aktør, der virkelig er til stede, selv om vi ikke altid er så synlige, som vi gerne ville være, eller som De gerne ville have, vi var.

Det sidste spørgsmål: Er vi effektive i den menneskerettighedspolitik, vi fører? Har vi gennemslagskraft? Ligesom Parlamentet så jeg gerne, at vi fik større effektivitet og gennemslagskraft. Det kræver, at vi gør et stort kvalitativt skridt fremad, specielt med hensyn til kohærens. Kohærens mellem den politik, vi fører i Unionen, og den, de forskellige medlemsstater fører. Kohærens mellem Unionens politiske vilje og de nationale interesser, som netop manifesterer sig på centrale tidspunkter for visse bilaterale forhold. Og vi skal i visse tilfælde være bedre til at forene vores multilaterale dagsorden med den bilaterale dagsorden. Derudover har vi behov for at mobilisere alle Unionens institutioner og herunder naturligvis Parlamentet.

Som sagt er vi absolut for en beretning, som udarbejdes af de tre institutioner i fællesskab. Lad os arbejde i den retning! Parlamentet kan regne med mig. Jeg skåner hverken mig selv eller mine tjenestegrene. De kan regne med os med hensyn til evalueringen, men også med hensyn til gennemførelsen af menneskerettighedspolitikken, selv om også vi ofte står ansigt til ansigt med en politisk virkelighed, der ikke er let at håndtere. Men hvis vi vil forbedre vores politiske gennemslagskraft ved bl.a. at styrke kohærens mellem vores europæiske og nationale aktioner og mellem de forskellige institutioner, skal Parlamentets årlige beretning ligesom hr. Howitts betænkning være en inspirationskilde for vores aktioner.

Hans Winkler, *formand for Rådet*. - (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer, ligesom kommissær Ferrero-Waldner vil også jeg gerne ved afslutningen af denne debat udtrykke min glæde over, at vi alle er enige om, at EU's tre institutioner skal tale med én stemme udadtil, hvis det skal være effektivt.

I denne debat er der blevet taget mange emner op. Hver gang vi taler om menneskerettigheder, er spørgsmålet jo i grunden, ligesom for udviklingssamarbejdet, om vi gør nok. Svaret på dette spørgsmål er altid nej, vi kan altid gøre mere. Denne selvkritik må vi alle - Parlamentet, Kommissionen og Rådet - være i stand til at udøve til hver en tid, for når det handler om menneskerettigheder, når mennesker bliver tortureret, når menneskerettighederne trædes under føde - og det sker i mange lande - så betyder det, at vi, som forsvarer menneskerettighederne, ikke gør nok. Derfor må vi hele tiden overveje, hvordan vi kan blive bedre. Denne debat har jo bidraget til, at vi kan gøre os netop denne overvejelse.

Der er blevet nævnt en række spørgsmål. Jeg vil kun ganske kort strejfe nogle af dem. Der blev med rette peget på, hvor vigtigt civilsamfundet er, netop når det gælder menneskerettigheder. De statslige institutioner og regeringerne er i særlig grad anhängige af medvirken fra civilsamfundet, fra ngo'erne. Når jeg f.eks. i de seneste dage har tænkt på erfaringerne fra topmødet mellem EU, Latinamerika og Caribien, så var der også her stærke signaler fra civilsamfundet netop på menneskerettighedsområdet, og regeringerne, men også parlamentsmedlemmerne, må tage disse signaler meget alvorligt.

Inden for udviklingssamarbejdet spiller spørgsmålet om menneskerettigheder, spørgsmålet om god forvaltningsskik, en stadig større rolle. Vi er nok alle enige om - det så jeg også under mine samtaler med Udviklingsudvalget - at målrettet støtte til god forvaltningsskik og menneskerettigheder er et meget vigtigt aspekt inden for udviklingssamarbejdet. Her nævnte hr. Romeva i Rueda med rette spørgsmålet

om vold mod kvinder. Jeg vil gerne pege på, at netop også den østrigske rådsformand Ursula Plassnik er særligt optaget af dette spørgsmål.

Hr. Coveney sagde, at Rådet og Parlamentet ikke skulle gentage hinandens arbejde. Det er jeg helt enig i. Naturligvis må vi respektere hver institutions individuelle rolle. Det er, hvad de tre institutioner må gøre. Men samtidig må vi samarbejde, hvor det er nødvendigt, for at være mere effektive.

Hr. Agnoletto og andre nævnte menneskerettighedsklausulerne samt spørgsmålet om, hvorvidt EU, Rådet og Kommissionen, virkelig bruger disse menneskerettighedsklausuler, som findes i en række aftaler, eller om vi så at sige kun driver realpolitik.

Jeg vil gerne sige, at disse menneskerettighedsklausuler efter min opfattelse er meget vigtige. Det er ikke kun klausuler, som indeholder bestemmelser om sanktioner eller ophævelse af aftaler. De er især - og det er efter min mening det vigtigste - en grund til at føre en dialog med disse stater. Denne ret til dialog, som menneskerettighedsklausulerne i de forskellige aftaler giver os, gør vi også brug af. Det gør vi, uanset om der er tale om store eller små stater.

Jeg kan kun give hr. Vaidere ret. Vi håber alle, at Menneskerettighedsrådet vil være mere effektivt end Menneskerettighedskommissionen. Det var jo grunden til, at EU engagerede sig i sagen. Jeg vil imidlertid gerne bede om, at man ikke allerede nu, før det første møde i Menneskerettighedsrådet overhovedet er begyndt, straks opgiver ævred og siger, at når man ser på, hvem der er blevet valgt, så kan det ikke blive bedre end det gamle. Her må man, selv om man er tro mod principperne, lægge en vis realisme for dagen. Jeg mener bestemt, at der stadig er gode muligheder for, at Menneskerettighedsrådet kan blive et effektivt instrument.

Hr. Salafranca og andre understregede EU's rolle i verden, også i forbindelse med tiltrædelsesforhandlingerne og også i forhold til landene på Balkan. Jeg vil gerne minde om, at Københavnskriterierne fortsat er den vigtigste forudsætning for, at der kan indledes tiltrædelsesforhandlinger med et land, og at spørgsmålet om respekt for menneskerettighederne er et meget vigtigt kriterium, allerede før der indledes tiltrædelsesforhandlinger, og naturligvis også skal være det under forhandlingerne.

Fru Lynne talte om menneskehandel. Jeg er helt enig i, at dette spørgsmål er meget vigtigt. Jeg vil gerne lige nævne, at EU arbejder tæt sammen med OSCE på dette område, og OSCE er meget aktiv her. Vi bør fortsætte dette samarbejde, og igen bør der ikke være overlappning, men synergi.

Fru Lynne og andre har talt om menneskerettighederne i EU. Naturligvis sker der overtrædelser af menneskerettighederne i alle EU-lande, inklusive mit eget. Men det, der gør EU anderledes end andre regioner i verden, er, at vi har effektive instrumenter til at håndtere overtrædelser af menneskerettighederne. Alle medlemmer af EU er også medlemmer af Europarådet og har underskrevet menneskerettighedskonventionen. Der er det enestående instrument, som Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg udgør, og inden for EU har vi også de nødvendige mekanismer og instrumenter til at tage os af eventuelle overtrædelser. Vi bør ikke sammenblende situationen i EU med situationen i andre stater, hvor der ikke findes sådanne instrumenter.

Jeg er helt enig med fru Esteves og andre i, at der ikke bør være dobbeltmoral, og at EU's troværdighed er det vigtigste. Det er derfor, jeg afviser alle påstande om, at vi skelner mellem små og store lande. Jeg mener ikke, at vi behandler det ene land anderledes end det andet, og det er vigtigt.

Så hvis jeg har forstået betænkningen rigtigt, takker jeg Dem alle meget for den støtte, Rådets politik har fået. Lad os fortsætte med at forsvare menneskerettighederne overalt i verden, og lad os gøre det sammen.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Alessandro Battilocchio (NI). - *(IT)* På verdensplan holder EU fanen højt, når det gælder om at forsvare menneskerettighederne. Europa-Parlamentet har ved utallige lejligheder udtalt sig til fordel for en forbedring af leveforholdene og respekten for den menneskelige værdighed, når det gælder mange af de situationer, som den internationale offentlighed desværre konfronteres med dagligt.

Der skal dog stadig gøres en stor indsats, hvis vores hensigter skal omsættes til konkrete handlinger med det formål at gennemføre effektive strategier for at forbedre menneskerettighedssituationen i verden. Først og fremmest skal EU selv sørge for, at EU-politikkerne for eksterne forbindelser, international handel og udvikling giver dette engagement en høj prioritet og medtager menneskerettighedsperspektivet i alle de aktiviteter, der udspringer heraf. Desuden er det nødvendigt, at EU's foranstaltninger er konsekvente i forhold til de foranstaltninger, som de enkelte medlemsstater træffer.

Vi skal være særligt opmærksomme på de lande, som EU har tætte forbindelser til, nemlig kandidatlandene (ikke mindst Tyrkiet) og naboskabspolitikens partnerlande, og jeg tænker også navnlig på de kaukasiske republikker, hvor der - selv om der er sket betydelige fremskridt - stadig er mange uløste spørgsmål, når det gælder etnisk og religiøs tolerance og ytringsfriheden.

Glyn Ford (PSE). - *(EN)* Jeg vil gerne complimentere hr. Howitt for denne betænkning. Vores to betænkninger i Parlamentet om menneskerettighederne i verden og menneskerettighederne i Unionen demonstrerer den betydning, vi tillægger dette spørgsmål. Vores konsekvente kampagne mod dødsstraf, hvad enten det er i USA eller Kina, Iran eller Japan, bør hilses velkommen. Min egen regering i Storbritannien har medvirket til at presse på på dette område under sit formandskab sidste år.

Den eneste kritik, jeg har af betænkningen fra Udenrigsudvalget, er den ujævnhed, man ser nogle steder, og den alt for store afhængighed af tredjehåndskilder. F.eks. bliver Saudi-Arabien knap nok nævnt. Situationen er den, at flertallet af befolkningen - kvinderne - er udsat for en ondsksfuld diskrimination. Tilhængere af alle trossamfund, bortset fra deres egen særlige form for islam, udsættes for forfølgelse, og der er masser af tortur og lemlæstelse. Ligeledes rapporteres der om forfølgelse af journalister i Nordkorea. Men som en, der følger dette land nøje, er det en klage, jeg aldrig har hørt. Der er mange ting, man med rette kan tage op med regeringen i Nordkorea med hensyn til menneskerettighederne i fængsler og fangelejre og den humanitære situation på landet, snarere end disse generelle og uunderbyggede påstande, som ikke tjener vores arbejde til ære.

Katalin Lévai (PSE). - *(HU)* Når vi taler om Det Europæiske Fællesskab og fælles europæiske værdier, er det første, vi skal nævne, beskyttelsen af menneskerettighederne.

Den europæiske forfatning bliver et yderligere og betydningsfuldt skridt fremad, idet chartret om grundlæggende rettigheder får forfatningsstatus, og idet vi skaber et uafhængigt europæisk system til beskyttelse af menneskerettigheder.

Europas stadig mere intensive engagement i udenrigsanliggender betyder, at vi kan udøve betydelig indflydelse på menneskerettighederne, når vi taler med én stemme, og vi kan fungere som en særdeles vigtig aktør på den internationale scene.

Betænkningen viser også, at den nuværende situation er forvirret og selvmodsigende. Selv om EU fortsat er en af de vigtigste beskyttere af menneskerettigheder i verden, er vi langt bedre til at fremsætte erklæringer end til at følge dem op, og i mange tilfælde integrerer eller håndhæver vi ikke menneskerettighedsovervejelser i andre politikker og programmer.

Men vi må glæde os over, at EU sidste års prioriterede støtte til afskaffelsen af dødsstraf verden over, og bl.a. aktivt kritiserede situationen i Kina, Tjetjenien og Zimbabwe samt konsolideringen af faglige rettigheder i Iran og Cambodja.

Efter min mening er det vigtigt, at man prioriterer menneskerettighederne allerhøjest ved forhandlinger om både stabiliserings- og associeringsaftaler i Københavnskriteriernes ånd. Jeg er også tilhænger af, at FN's og Europarådets traktater overholdes - heriblandt f.eks. traktaterne om mindretals rettigheder - som en prioritering inden for de aftalemæssige relationer med kandidatlande og stater, der deltager i stabiliserings- og associeringsprocessen.

Jeg er overbevist om, at Parlamentet som det eneste direkte valgte organ i EU skal spille en førerrolle ved udbredelsen af menneskerettigheder og sikre, at de øvrige EU-institutioner til enhver tid tager højde for menneskerettighederne.

David Martin (PSE). - *(EN)* Jeg glæder mig over denne betænkning fra min kollega, Richard Howitt, om menneskerettighederne i verden 2005. Han gør ret i at henlede vores opmærksomhed på, at mens EU energisk fremmer menneskerettighederne, er dets bestræbelser stort set begrænset til eksperter og særlige enkeltstater. Desværre undlader EU generelt at tage systematisk og kontinuerligt fat på menneskerettighedsspørgsmål over for tredjelande og at placere menneskerettighedspolitikken centralt,

når det gælder Unionens handels-, udviklings- og andre udadrettede politikker over for sådanne lande. Vi behøver en fælles, konsekvent og gennemskuelig politik til håndtering af overtrædelser af menneskerettighederne i tredjelande.

11. Instrument til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde - Europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument - Stabilitetsinstrument - instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA) (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om

- betænkning af Gay Mitchell for Udviklingsudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde (KOM(2004)0629 - C6-0128/2004 - 2004/0220(COD)) (A6-0109/2006),

- betænkning af Konrad Szymański for Udviklingsudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument (KOM(2004)0628 - C6-0129/2004 - 2004/0219(COD)) (A6-0164/2006),

- betænkning af Angelika Beer for Udenrigsudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et stabilitetsinstrument (KOM(2004)0630 - C6-0251/2004 - 2004/0223(COD)) (A6-0157/2006) og

- betænkning af István Szent-Iványi for Udenrigsudvalget om forslag til Rådets forordning om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA) (KOM(2004)0627 - C6-0047/2005 - 2004/0222(CNS)) (A6-0155/2006).

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand, jeg sætter stor pris på, at Parlamentet har besluttet samlet at drøfte pakken med instrumenter til levering af udadrettet bistand til tredjelande for perioden 2007-2013.

Det er over halvandet år siden, Kommissionen stillede sine forslag. Jeg vil gerne anerkende de bestræbelser, Parlamentet og forskellige formandskaber for Rådet har gjort sig for at finde fantasirige og konstruktive løsninger på de udfordringer, vi har mødt med hensyn til disse nyskabende forslag. Den nye forenkledede arkitektur var første skridt på vejen til at strømline alle instrumenter til udadrettede udgifter. Den forenkling, der blev foreslået, blev hilst velkommen både af Parlamentet og Rådet. Og kort efter at Parlamentet begyndte på sit arbejde, blev der rejst en række vigtige spørgsmål. Disse ting blev formuleret i et brev i april sidste år fra formanden for Udenrigsudvalget, hr. Brok, og ordføreren for instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde, hr. Mitchell. Der var seks spørgsmål i alt, og jeg tror, at Parlamentet er blevet stillet helt tilfreds i dem alle.

Deres første anliggende var at sikre, at instrumenterne blev vedtaget under fælles beslutningstagning i alle de tilfælde, hvor traktaten gjorde det muligt. Som reaktion herpå enedes Rådet og Kommissionen om, at stabilitetsinstrumentet skulle gå fra høring af Parlamentet til fælles beslutningstagning. Tre af de fire instrumenter er blevet til under fælles beslutningstagning. Det giver Parlamentet en hel legitim, men hidtil uset grad af lovgivningsmæssig magt over den ramme, der er sat for udadrettede udgifter.

Parlamentet ønskede også at sikre, at instrumenterne ville blive underkastet en midtvejsevaluering og have udløbsdatoer. Dette blev accepteret. Vi er også enedes om, at før man går i gang med denne evaluering, skal Parlamentet se på, hvordan dette instrument virker, for at finde frem til eventuelle dysfunktionelle situationer, som måtte være opstået, og betænkningen fra Parlamentet ville blive overvejes af Kommissionen i forbindelse med evalueringen af instrumentet. Hvis evalueringen skulle pege på problemer, der kræver vedtagelse af de relevante instrumenter og forordninger, vil Kommissionen stille de nødvendige lovforslag. Denne evaluering bør foretages i 2009, som Parlamentet har anmodet om.

Parlamentet ønskede også at adskille de finansielle rammer for forskellige geografiske regioner og tematiske sektorer. Kommissionen har leveret en opdeling af rammerne for de instrumenter, der er vedtaget ved fælles beslutningstagning, og er enig i at medtage en opdeling i forordningerne.

En af de største udfordringer har været involveringen af Parlamentet i fastsættelse af prioriteringer og udarbejdelse af strategidokumenter. For så vidt angår fastsættelsen af prioriteringer, vil de nødvendige politiske elementer blive medtaget i udkastet til forordninger. Det er gjort både hvad angår stabilitetsinstrumentet og det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument. Desværre afspejler de

fremskridt, der er gjort med hensyn til disse instrumenter, sig endnu ikke i instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde.

Parlamentets fremtidige involvering i strategidokumenter dækkes nu af to erklæringer, der er vedføjet den interinstitutionelle aftale. Jeg har skrevet til hr. Brok om, hvordan disse kan virkeliggøres. Vi forestiller os en mekanisme til dialog med Parlamentet, som skal gøre det muligt for os til den tid at forelægge de udvalgte strategidokumenter, forklare vores valg og få Parlamentets synspunkter vedrørende valgene, og hvordan strategien skal gennemføres.

Endelig hvad angår instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde, ønskede Parlamentet at have en klar skelnen mellem politik over for udviklingslande og over for industrialiserede lande. Det har vi ingen vanskeligheder ved at acceptere.

Der har været stærk efterspørgsel fra Parlamentets side efter et særligt instrument til at støtte demokrati og menneskerettigheder. I januar 2006 formulerede Kommissionen sin vision for det tematiske program om demokrati og menneskerettigheder. Jeg erkender, at Parlamentet ikke er overbevist i denne sag. Jeg har lyttet til Parlamentet, og jeg forstår grundene. Derfor føler jeg mig forpligtet til at løse dette problem til Parlamentets tilfredshed som en del af den samlede aftale om instrumenterne. Det er en klar forpligtelse på Kommissionens vegne til et særskilt menneskerettighedsinstrument. Det er en holdning, Rådet deler.

Jeg vil nu gerne sige et par ord om hvert af de instrumenter, Parlamentet har fået forelagt i dag.

Instrumentet til førtiltrædelsesbistand - IPA - har Parlamentet hilst velkommen for at lægge vægten på en politisk strategi. Der har været en frugtbar dialog om forslaget til forordning med Parlamentets ordfører, hr. Szent-Iványi. Faktisk enedes Coreper den 3. maj om en kompromistekst for IPA, der tog fat på en række spørgsmål, der bekymrede Parlamentet. Kommissionen støtter helt dette kompromis, der i vid udstrækning afspejler de ændringsforslag, hr. Szent-Iványi fremsatte i sin betænkning. Det glæder mig at kunne fremsætte en formel erklæring i dag, som jeg håber også vil løse de væsentligste tilbageværende spørgsmål for Parlamentets involvering i at ophøre med at betale støtte:

"The Commission will take due account of any request made by the European Parliament to the Commission to submit a proposal to suspend or restore Community assistance, and will provide a prompt and sufficiently detailed reply thereto" (Kommissionen vil tage hensyn til enhver anmodning fra Parlamentet til Kommissionen om at forelægge et forslag om at suspendere eller genindføre bistand fra Fællesskabet, og vil give et hurtigt og tilstrækkeligt detaljeret svar herpå).

Med hensyn til stabilitetsinstrumentet vil jeg gerne takke ordføreren, fru Beer, for den centrale og positive rolle, hun indtil nu har spillet under forhandlingerne, som har håndteret følsomme institutionelle spørgsmål. Betænkningen fra Udenrigsudvalget har haft en meget positiv virkning på det politiske kompromis, man nåede frem til i Coreper, og det vil jeg gerne takke Dem for. Dette kompromis er meget fint afbalanceret. Jeg tror, det vil danne basis for en aftale mellem institutionerne.

For at tage højde for bekymringer fra Parlamentet er vi også enedes om mere politisk indhold under stabilitetsinstrumentet. Der er en styrket henvisning til respekten for menneskerettighederne i relation til kampen mod terrorisme. Kommissionen er parat til at fremsætte en politik erklæring, der yderligere understreger dette og bekræfter dens engagement i at underrette Parlamentet om særlige bistandsforanstaltninger, når de vedtages. Jeg vil skrive til Dem om kort tid og formulere nogle idéer om etableringen af et fredsskabelsespartnerskab til forbedring af den praktiske gennemførelse af civile fredsskabelsesprojekter.

For det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument har vi arbejdet intensivt med hr. Szymanski, Parlamentets ordfører og formandskabet. Som resultat heraf har vi nu en tekst, der tager fat på det, der ligger Parlamentet på sinde. En aftale om denne tekst blev nået i Coreper i sidste uge, og vi håber meget, at en aftale nu er inden for rækkevidde på dette grundlag.

For instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde er arbejdet ikke så langt fremskredent som for de andre instrumenter. Jeg er imidlertid overbevist om, at de vigtigste byggesten til et kompromis er inden for rækkevidde. Takket været ordførerens, hr. Mitchells, stringente argumenter er der enighed om, at den nye lovgivningsmæssige ordning skal bevare Parlamentets rettigheder under fælles beslutningstagning. Det er nu et spørgsmål om, hvordan man bedst kan gøre det. Kommissionen efterlyser en pragmatisk holdning, i betragtning af at vi er enige om at ville nå en ægte forenkling af bistand til tredjelande.

Lad mig mere konkret gå ind på de vigtigste ændringsforslag til hr. Mitchells betænkning. I betragtning af det samlede antal vil jeg koncentrere mig om dem, der har med opbygningen af instrumentet at gøre.

Først og fremmest går en række ændringsforslag - ændringsforslag 48, 50, 51, 54, 55, 56, 65, 66 og 67 - ud på at etablere særskilte politikfastsættende regler og en flerårig finansiell ramme, der skal vedtages med fælles beslutningstagning ud over instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde. Dette alternativ til at medtage det politiske indhold og de finansielle bestemmelser i selve forordningen strider mod målet om forenkling. Kommissionen er mere end villig til at udvide det geografiske og tematiske politiske indhold i instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde for at bevare Parlamentets rettigheder. Det har vi sagt ved adskillige lejligheder. Men vi mener, at den bedste måde at gøre dette på, er ved at følge Rådets formandskabs forslag og at gøre det i en enkelt forordning.

For det andet afspejler tre ændringsforslag - ændringsforslag 4, 23 og 114 - en af de generelle ting, som Parlamentet har fremhævet, og som jeg allerede har nævnt: fortsættelsen af et instrument, der støtter demokrati og menneskerettigheder.

For det tredje er der fem ændringsforslag - ændringsforslag 1, 5, 6, 23 og 115 - der bygger på den indledende anmodning om at foretage en klar skelnen mellem samarbejde med de industrialiserede lande og med udviklingslande. De går faktisk endnu videre og foreslår at udskille samarbejdet med industrilandene fra instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde. Kommissionen forstår den bekymring, der ligger til grund for disse ændringsforslag. Kommissionen kunne f.eks., hvis det er en betingelse for at nå frem til et endeligt kompromis med en klar og logisk struktur, overveje en udskillelse af samarbejdet med de industrialiserede lande i et særligt instrument.

For det fjerde er der tre ændringsforslag - ændringsforslag 2, 25 og 26 - der opfordrer til ændring af det juridiske grundlag, dvs. et enkelt juridisk grundlag, artikel 179, uden artikel 181a i traktaten. Jeg ved, at den juridiske sagkundskab er uenig om dette. For Kommissionen drejer det sig om juridisk sikkerhed. Kommissionen forstår også Parlamentets argument om, at en bredere forståelse af udviklingssamarbejdet vil give den nødvendige sikkerhed. Jeg vil være parat til at genoverveje vores holdning, hvis man sikrer en bred definition af udviklingssamarbejdet på basis af artikel 179.

For det femte er der et ændringsforslag - ændringsforslag 51 om udgifter i de forskellige programmer - der giver anledning til særlig bekymring. Det er etablering af udgiftsmål for programmerne. Det vil gå imod princippet om partnerskab og ejerskab for lande, der drager fordel af ordningen, og det vil indføre stivhed i gennemførelsen af programmet.

Der er også et antal andre ændringsforslag, som det vil være nødvendigt at drøfte mere indgående. Der blev forelagt et dokument for Parlamentet, der formulerer Kommissionens holdning til hvert enkelt ændringsforslag⁽¹⁾. Jeg ønsker ikke at give indtryk af, at vi er langt fra hinanden vedrørende alle disse spørgsmål. Ud af 117 ændringsforslag kan Kommissionen acceptere 26 fuldt ud og 40 delvis eller i princippet. Det betyder, at halvdelen af ændringsforslagene er helt ukontroversielle.

Endelig vil jeg gerne sige et par ord om sikkerhed på det nukleare område. Det har været en vigtig del af vores tidligere arbejde, og det vil det fortsat være. Ændringen af det juridiske grundlag gjorde det nødvendigt at skabe et særligt instrument for samarbejdet om nuklear sikkerhed, som oprindeligt var med i stabilitetsinstrumentet. Jeg forstår, at udkastet nu er sendt til Rådet og Parlamentet, så De kan begynde at udarbejde en udtalelse.

Jeg vil gerne slutte med at sige et par ord om vejen frem. Der er grund til optimisme med hensyn til at nå til enighed om teksten i to af de instrumenter, der er underkastet fælles beslutningstagning: stabilitetsinstrumentet og det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument. Ligeledes håber jeg, at den erklæring, jeg fremsatte om instrumentet til førtiltrædelsesbistand er tilstrækkeligt til at gøre det muligt for Parlamentet at afgive sin udtalelse.

Hvad nu med instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde? Det er et afgørende element i opbygningen. Instrumentet dækker bistanden til Asien, Latinamerika og Sydafrika såvel som til afgørende temaprogrammer. Det er centralt for pakken og alt for vigtigt til at blive udeladt. Jeg er overbevist om, at vi kan gøre det, som det er nødvendigt at gøre for at sikre, at den fuldstændige juridiske ramme er på plads inden årets udgang.

⁽¹⁾ *Kommissionens holdning til Parlamentets ændringsforslag i Mitchell-betænkningen*: se bilag.

Formandskabet har allerede gjort adskilligt med hensyn til det politiske indhold af instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde. Der vil være en mulighed efter Parlamentets førstebehandling for at nå til enighed om de afgørende indholdsmæssige spørgsmål før vedtagelsen af Rådets fælles holdning. Det kunne dække visse begrænsede ændringer af opbygningen, som ikke ville underminere princippet om forenkling og de nødvendige politiske bestemmelser. Den konsensus, man nåede frem til, kunne afspejle sig i Rådets fælles holdning, som Rådets formandskab håber at vedtage i juni. Det ville i høj grad lette en rettidig aftale ved andenbehandling.

Endelig deler vi ansvaret for tilvejebringelse af effektiv bistand til vores partnere fra 1. juni 2007 og fremover. Med aftalen om det finansielle overslag og de foreløbige resultater, der er nået med hensyn til den juridiske pakke, er jeg overbevist om, at vi er tæt på at nå dette mål.

Hans Winkler, *formand for Rådet*. - (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer, jeg synes, at vi i dag - netop med hensyn til de finansielle overslag og de forskellige instrumenter - har grund til en vis optimisme, og i formiddags kunne vi underskrive et vigtigt dokument. De vedtog med et meget klart flertal et vigtigt kompromis, og jeg tror også, at kommissærens tale lige før giver anledning til en optimistisk grundstemning. Jeg håber, at det vil lykkes mig som repræsentant for Rådet at bidrage til denne optimistiske grundstemning. Meget af det, som kommissæren sagde, svarer også til Rådets holdninger. Her trækker vi på samme hammel, og vi håber, at det meget snart vil lykkes os at få disse vigtige instrumenter i hus, som er emnet for vores debat i dag.

Samarbejdet over de seneste uger har ikke været let, men det har været konstruktivt, og det har vist, hvor stor overensstemmelse der i sidste ende er mellem institutionernes interesser. Jeg vil også gerne på Rådets vegne takke for dette samarbejde, som har været hårdt, men konstruktivt. Gennem dette samarbejde er det lykkedes os allerede under Parlamentets førstebehandling at nå til enighed om indholdet i tre af de fire instrumenter, nemlig førtiltrædelsesinstrumentet, naboskabsinstrumentet og stabilitetsinstrumentet. Det er ikke nogen selvfølge, når man tænker på, hvor komplekst spørgsmålet er, og det er i sig selv et vældigt fremskridt.

Jeg vil også gerne endnu en gang - kommissæren har allerede gjort det - minde om, at Rådet i forbindelse med hvert enkelt af disse instrumenter har accepteret en række ændringsforslag, og det var ikke de mindst vigtige. Det gælder ikke kun for de retsakter, som er underlagt den fælles beslutningsprocedure, men også for førtiltrædelsesinstrumentet, som er underlagt høringsproceduren. Jeg vil heller ikke lægge skjul på, at den pakke, der nu foreligger, var meget omstridt i Rådet, og at det kun med stort besvær og takket være en stor indsats også fra rådsformanden i COREPER lykkedes at få den igennem i en række delegationer.

Nu vil jeg kort kommentere de enkelte instrumenter. Hvert af disse instrumenter har jo som bekendt sin egen forhandlingshistorie, og jeg vil gerne begynde med de to instrumenter, som er underlagt den fælles beslutningsprocedure, nemlig naboskabsinstrumentet og stabilitetsinstrumentet. Med hensyn til naboskabsinstrumentet - og her vil jeg også gerne takke hr. Szymański for det meget konstruktive samarbejde - så glæder vi os over at kunne konstatere, at vi i vidt omfang nåede til enighed. Som repræsentant for Rådet mener jeg at kunne sige, at vi har imødekommet så godt som alle Parlamentets krav. Vi har gjort instrumentet mere fleksibelt, vi har afskaffet begrænsningen af de støtteberettigede prioriteter, vi har styrket samarbejdets konditionalitet og præciseret, at internationale aftaler, især om menneskerettighedsspørgsmål, skal overholdes. Jeg minder om den debat, vi tidligere har haft i denne forbindelse. Vi har også fået fremhævet, at vi anser civilsamfundets rolle for meget vigtig og vil støtte og fremme det.

Med hensyn til det grænseoverskridende samarbejde har vi forankret partnerskabsprincippet og desuden understreget, at regionerne skal inddrages, som Parlamentet har krævet. Stabilitetsinstrumentet - her er en tak til fru Beer på sin plads - er, som De ved, et særligt følsomt instrument, som også kræver stor fingerspidsfølelse. Det befinder sig nemlig i en gråzone mellem første og anden søjle, og det giver også anledning til - det indrømmer vi også gerne som Rådets repræsentanter - alvorlige institutionelle spørgsmål. Vi er imidlertid kommet et godt stykke videre, og Rådet har bestræbt sig på at komme Parlamentet i møde i en række spørgsmål også på dette område. Vi har imødekommet Parlamentets ønske om ikke kun at fastsætte høringsproceduren, men den fælles beslutningsprocedure. Under vanskelige forhandlinger lykkedes det os at opfylde Parlamentets ønske om et bredt gyldighedsområde. Det har kommissæren også allerede nævnt.

I den forfatning, der nu foreligger, omtales også aktiviteterne inden for nedrustning, forbedret kriseforebyggende instrument, krisestyring, mediation og foranstaltninger til at tage hensyn til kvinders

og børns situation i krisituationer. Det er alt sammen krav, som vi netop har forlangt og støttet under den forrige debat i forbindelse med sammenhængen i den europæiske menneskerettighedspolitik.

Under trilogen den 10. maj lykkedes det os endelig at finde løsninger, som bl.a. tager højde for Parlamentets krav om en *conditionality clause* for foranstaltninger inden for terrorbekæmpelse med tilsvarende erklæringer fra Kommissionen. Derfor kan jeg på Rådets vegne sige, at der dermed også kunne fremlægges et godt resultat. Førtilrædelsesinstrumentet - og her takker jeg hr. Szent-Iványi - er i sagens natur et særligt vigtigt instrument. Jeg behøver heller ikke forklare, hvor vigtigt det er netop for det østrigske rådsformandskab og dets prioriteter netop på dette område, fordi det netop er knyttet til EU's fremtidige udvikling. Derfor var det vigtigt for Rådet at forhandle med Europa-Parlamentet om substansen i retsakten og ligesom ved de andre instrumenter, jeg har nævnt, at tage højde for Parlamentets betænkeligheder, selv om dette instrument ikke hører under den fælles beslutningsprocedure. Vi har f.eks. lagt større vægt på kønsaspektet og det sociale sammenhold og udvidet potentielle kandidaters adgang til programmerne. Vi har også taget hensyn til Parlamentets krav om at blive inddraget i forbindelse med strategiske spørgsmål som f.eks. suspendering af IPA-midler.

Vores fælles mål er EU's fulde handleevne på hele det udenrigspolitiske område, hvilket dog endnu ikke er opnået trods disse meget glædelige fremskridt. Nu handler det om at finde holdbare løsninger for at bringe processen videre så hurtigt som muligt og omgående vedtage forslagene til retsakten, forordningsforslagene. Det må nu være Rådets, Parlamentets og Kommissionens fælles mål. Vi må tage denne målsætning alvorligt. Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til endnu en gang indgående at forklare, hvorfor vi må afslutte denne proces og de forordningsforslag, der er tale om, så hurtigt som muligt.

Hvad angår naboskabs- og stabilitetsinstrumentet, så udløber de tidligere forordninger med udløbet af dette år. Her skal det lykkes os at finde en løsning, ellers er der risiko for, at vi fra næste år ikke kan finansiere samarbejdet med landene under naboskabspolitikken, som bør ligge os særligt på hjerte. Det ville heller ikke være muligt at gribe ind i forbindelse med kriser og katastrofer, hvis disse instrumenter ikke kom på plads i rette tid. Med hensyn til førtilrædelsesinstrumentet skal der først udarbejdes og vedtages en fylldig gennemførelsesforordning, ellers kan de midler, man med besvær har forhandlet sig frem til, ikke udnyttes. Derfor bør Parlamentets afstemning finde sted senest i juni. Vi vil ikke have finansieringshuller på dette område.

Derfor vil jeg gerne på Rådets vegne appellere til Dem alle om ikke at bringe den rettidige vedtagelse af instrumenterne i fare. Dermed kommer jeg til det næste og vel også vanskeligste stikord, nemlig instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde, som jeg må indrømme giver os problemer, og som jeg kort vil kommentere. Her har Rådet vist vilje til at gå ind på nogle centrale krav fra Parlamentet. Det håber jeg er almindeligt kendt.

Der er derfor bestemt vilje til at opdele DCECI i to instrumenter, et for udvikling og et andet for økonomisk samarbejde. Dermed opfyldes vel et ganske vigtigt krav for Parlamentet. Også Parlamentets krav om - også dette har kommissæren allerede nævnt - at oprette et ekstra instrument inden for menneskerettighederne betragter vi med velvilje i Rådet. For at fuldt ud at respektere Parlamentets medbestemmelsesret har Rådet også længe været indstillet på at forhandle de vigtigste elementer i de geografiske og tematiske programmer udførligt med Parlamentet og formulere dem i fællesskab, ligesom det var tilfældet med de andre instrumenter.

Som De kan se, er Rådet indstillet på at imødekomme Parlamentet og dets ønsker et langt stykke hen ad vejen. Der er kun én ting, jeg må sige helt klart. Instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde må ikke blive splittet yderligere op. Hvis det blev delt i endnu flere bestanddele, ville vores målsætning om at forenkle den samlede struktur for EU's eksterne hjælp blive helt absurd. Det ville være det stik modsatte af det, som vi har sat os for under overskriften "bedre lovgivning". Det har kommissæren allerede sagt, og jeg vil gerne for Rådets vedkommende understrege det eftertrykkeligt.

Rådet beklager derfor, at det trods forhandlingsviljen og trods viljen til en lang række indrømmelser endnu ikke er lykkedes at finde en løsning omkring dette instrument som for de tre andre instrumenter.

Vi er ikke i tvivl om, at Parlamentet ligesom Rådet ønsker at indhente dette så hurtigt som muligt. Netop for de fattigste lande på kloden ville det være uforståeligt, hvis de kom til at betale regningen for en interinstitutionel kontrovers. Derfor håber jeg, at det vil lykkes os at finde en løsning, så vi ikke står i et juridisk tomrum efter 1. januar 2007. Vi må ikke udskyde dette arbejde, og jeg vil som afslutning sige helt klart, som kommissæren også allerede har sagt, at Rådet har brug for denne enighed for også

at kunne få de andre tre instrumenter endeligt i hus. For os er de indrømmelser, som vi har gjort i forbindelse med førtiltrædelsesinstrumentet, naboskabsinstrumentet og stabilitetsinstrumentet, og viljen til at overveje et separat menneskerettighedsinstrument, uløseligt forbundet med en enighed om instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde. Det er et vigtigt punkt, og her er Kommissionen og Rådet helt på samme linje.

Vi har altså brug for en pakkeløsning, og til det formål har vi brug for Parlamentets kompromisvilje og gode vilje. Det skylder vi ikke kun vores partnere, men i sidste ende også den europæiske offentlighed, som forventer løsninger fra os og har meget lidt interesse og forståelse for interinstitutionelle skærmydsler, og som bestemt ville være skuffet, hvis vi fra januar 2007 ikke kunne gennemføre vores udenrigspolitik i det omfang, som vi alle i fællesskab har sat os for.

Gay Mitchell (PPE-DE), ordfører: - (EN) Hr. formand, før jeg går ind i substansen, vil jeg gerne udtrykke min glæde over tilstedeværelsen af Kommissionen og Rådet. Jeg påskønner særlig de bestræbelser, forskellige formandskaber har gjort sig for at finde en løsning på de tilbageværende problemer i forbindelse med det oprindelige kommissionsforslag om instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde.

Når vi drøfter dette instrument, må det vigtigste for os være udviklingslandenes interesser, og i særdeleshed hvad angår den fattigste del af deres befolkning. Det er Udviklingsudvalgets sag at repræsentere deres interesser på EU-niveau og at sikre, at de fastholdes på EU's politiske dagsorden. Det er derfor, vi argumenterer for et særligt instrument, der skal dække udviklingslandenes behov, nemlig lindring af fattigdom sammen med ægte økonomisk samarbejde og bæredygtig udvikling, og ikke bare et standardinstrument for alle de lande, der ikke er dækket af noget andet instrument. Jeg mener, at dette synspunkt nu er bredt accepteret, og jeg håber, at Kommissionen nu også vil gøre det.

Det er klart, at Parlamentet deler Kommissionens ønske om større effektivitet, forenkling og fleksibilitet på det lovgivningsmæssige område, men ikke kan tillade, at dette sker på bekostning af dets egen kompetence og på bekostning af selve demokratiet. Parlamentet udøver i realiteten sin kompetence på det politiske område på tre niveauer: fastlæggelse af politiske prioriteter, hvilket betyder fælles beslutningstagning på det politikfastsættende niveau, overvågning af gennemførelsen og budgetmæssige beføjelser.

Disse tre niveauer supplerer hinanden, og Parlamentet, der er den eneste institution, som er direkte valgt af de europæiske borgere, bør stræbe efter at få større indflydelse på dem alle tre. Men vi bør ikke acceptere en forøgelse af Parlamentets beføjelser på det ene niveau på bekostning af vores nuværende beføjelser på det andet niveau. Fælles beslutningstagning står ikke til forhandling. Parlamentet kæmpede i mange år for at få det, og nu er det fastlagt i traktaten.

Det glæder mig at høre kommissærens forsikringer om fælles beslutningstagning her i dag. Må jeg sige til formandskabet, at forskellen i forhold til instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde er, at det søger at erstatte 16 forordninger, vedtaget ved fælles beslutningstagning, med én forordning. Jeg er helt forbløffet over, at Kommissionen og Rådet så let kan enes om at fjerne Parlamentets rolle. Vi bør heller ikke tillade, at menneskerettighedsinstrumentet, som Parlamentet konsekvent har efterlyst, skal bruges til at få os til at give afkald på vores beføjelser med hensyn til fastlæggelse af politik. Menneskerettighederne er for vigtige til at blive brugt som et forhandlingsobjekt ved interinstitutionelle forhandlinger.

Bolden ligger nu på Kommissionens banehalvdel. Mit forslag, at gøre udviklingssamarbejdsinstrumentet til den eneste administrative og proceduremæssige forordning for udviklingssamarbejdet, giver ikke alene Kommissionen den administrative forenkling og fleksibilitet, den søger, men sikrer også, at gennemførelsen af politikken bliver taget ud af det politiske livs uforudsigelighed. Prioriteterne må ændres hurtigt i overensstemmelse med vores og vores partners politiske dagsordener, men en regulering af proceduren vil sikre, at gennemførelsen kan fortsætte uhindret.

Som ordfører for instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde er jeg fast besluttet på at fortsætte med det intensive arbejde, der er blevet lagt i dette, og sikre, at det er på plads som en proceduremæssig forordning i god tid inden årets udgang. Nu hvor Kommissionen har erkendt, at det politiske indhold for udviklingssamarbejde skal etableres ved fælles beslutningstagning, er det på tide at fremlægge formelle lovforslag om geografiske og tematiske prioriteter, så Parlamentet og Rådet endelig kan sætte gang i lovgivningsprocessen. Både det geografiske og det tematiske indhold står Parlamentets hjerte nær og kræver en grundig debat.

Vi taler om prioriteringer fra vores samarbejde med Latinamerika, Mellemøsten, Centralasien, Det Fjerne Østen og Sydafrika, om vores prioriteter med hensyn til menneskelig og social udvikling, om bæredygtig forvaltning af naturressourcer som vand og energi, om miljøet og de ikke-statslige aktørers rolle. Disse ting kræver en fuld og ordentlig debat i Parlamentet. Eftersom vi ved, at forhandlingen om så store og følsomme spørgsmål vil blive vanskelig, og tiden nu er ved at løbe ud, vil jeg gerne underrette Rådet og Kommissionen om, at Udviklingsudvalget vil etablere arbejdsgrupper for at drøfte det politiske indhold. Det vil sætte gang i forhandlingerne i Parlamentet og med de andre institutioner, når vi først har modtaget formelle forslag.

Som jeg sagde indledningsvis, taler vi om samarbejde med hundreder af millioner af fattige i verden. De trænger til vores fortsatte støtte. Af denne grund har vi brug for et juridisk grundlag. Det er op til Kommissionen at foreslå det med tiden. Jeg glæder mig over tonen og indholdet i kommissærens indlæg i dag, men der er meget arbejde at gøre, og jeg håber, at vi snart kommer i gang med at gøre det.

Konrad Szymański (UEN), ordfører - (PL) Hr. formand, hvis nogen i Parlamentet ønskede at anvende en god-strisser-ond-strisser-metode over for Kommissionen og Rådet, ville det være svært at finde en bedre måde at gøre det på end ved at sætte hr. Mitchell og mig på talerlisten efter hinanden.

Da Kommissionen fremlagde sin pakke i 2004, var en ting ukontroversiel og fik ros over hele linjen, nemlig forenkling. Forenkling er den store dyd ved hele den pakke, der blev fremlagt i 2004, eftersom den gør det lettere for parter uden for EU at benytte vores retsgrundlag til eksternt bistand. Men Parlamentet mener tydeligvis, at denne forenkling ikke kan gennemføres på bekostning af en begrænsning af de politiske mål for vores eksterne bistand, og ingen af disse må gennemføres på bekostning af Parlamentets tilsynsbeføjelser. Derfor kom der 124 ændringsforslag med i min betænkning til Udenrigsudvalget.

Jeg vil gerne takke de ansvarlige i de politiske grupper for deres arbejde og engagement. Dette gælder bl.a. hr. Tannock, fru Morgantini, fru Napolitano, hr. Belder og hr. Väyrynen. Uden bistanden fra sekretariatet i Udenrigsudvalget og i den politiske gruppe, jeg tilhører, ville det ikke have været muligt for os at opnå en så klar forhandlingsposition i dag. Uden det kolossale engagement og indsatsen fra det østrigske formandskab under ledelse af ambassadør Woschnagg, uden kommissær Ferrero-Waldners engagement og uden bidraget fra hr. Brok, der som formand for Udenrigsudvalget leder vores forhandlingsdelegation, ville det realistisk set ikke have været muligt, at vi i dag overvejer at vedtage dette instrument ved førstebehandlingen, noget, der er særdeles vigtigt. Vi må huske på, at vores nuværende retsgrundlag, i form af Meda og Tacis, de vigtigste instrumenter for naboskabs- og partnerskabsbistand, udløber ved årets udgang. Vi må give vores eksterne partnere mest mulig tid til at forberede sig på denne kolossale og vigtige ændring af retsgrundlaget for eksternt bistand.

I løbet af de 18 måneders arbejde i Parlamentet har vi gjort betydelige fremskridt. For det første har vi udvidet paletten med politiske mål for finansieringsinstrumenterne inden for naboskabs- og partnerskabspolitikken, og vi har indført bestemmelser, der gør bistanden afhængig af overholdelsen af menneskerettigheder og demokratiske standarder. Vi har indført ændringer, der vil gøre det muligt at anvende naboskabspolitikken på lande som Belarus, der undgår samarbejde med EU. Vi har sikret EØS' og Schweiz' rolle vedrørende opgaverne inden for naboskabspolitikken og gjort det muligt for disse lande at deltage i gennemførelsen af EU's naboskabspolitik. Til trods for det, jeg vil betegne som den statslige karakter af naboskabspolitikken, har vi styrket de ikke-statslige organisationers rolle.

Efter at have lyttet til kommissær Ferrero-Waldners og hr. Winklers taler kan vi i dag sige, at vi takket være de interinstitutionelle aftaler står med en garanti for, at der oprettes et nyt, separat instrument for menneskerettigheder og demokrati. Instrumentet bliver fleksibelt nok til, at vi kan nå vores mål i et retligt og politisk fjendtligt miljø. Som vi alle ved, står vi hyppigt i sådanne fjendtlige situationer.

I dag peger alting i retning af vores evne til at nå et kompromis i denne meget vigtige sag, nemlig Europa-Parlamentets overvågningsrolle, både med hensyn til planlægning og gennemførelse af naboskabspolitikken. Jeg er naturligvis klar over, at ethvert kompromis er usikkert, som dette er for Parlamentet. Men jeg vil anbefale, at man stemmer for dette, for alle, der deltager i et kompromis skal huske på, at det vil give os den tilfredsstillende, at vi har bragt denne fantastiske proces til afslutning, men det vil også være et lidt ubehageligt kompromis. Jeg er sikker på, at ingen af os er begejstrede for dette kompromis, men jeg er sikker på, at den fremherskende følelse her er tilfredshed med at være nået til enighed.

Jeg håber, at vi når frem til denne aftale inden sommerferien og endnu vigtigere inden afslutningen af det østrigske formandskab. Det østrigske formandskab har lagt en masse hårdt arbejde i denne sag, og de fortjener ros for deres arbejde. Jeg behøver næppe tilføje, at vores sydlige og østlige naboer ivrigt afventer afslutningen på vores arbejde. Endnu en gang vil jeg gerne takke alle, der har bidraget til gennemførelsen af dette projekt.

Angelika Beer (Verts/ALE), ordfører. - (DE) Hr. formand, fru kommissær Ferrero-Waldner, hr. Winkler, som ordfører for Udenrigsudvalget om stabilitetsinstrumentet vil jeg gerne kaste et blik tilbage og understrege, at Kommissionens idé, den såkaldte Prodi-pakke for forenklinger, var en god idé - trods alt bliver 40 instrumenter reduceret til 6 for at kunne gøre udenrigspolitikken hurtigere og mere effektiv. På denne vej ville vi gerne følges med Kommissionen, også selv om det ikke altid var uden gnidninger.

Denne dybtgående reform af Fællesskabets udenrigspolitik, som vi diskuterer i dag, kan kun ske i forbindelse med en længe påkrævet opvurdering af Europa-Parlamentet, for i betragtning af omfanget af EU's aktiviteter som global aktør vil vi ikke længere spille rollen som tilskuere til regeringsbeslutningerne. Tværtimod vil vi være aktivt med i dem.

Med denne betænkning om stabilitetsinstrumentet har jeg derfor foreslået at indføre en *call back*-procedure, som skal give os parlamentsmedlemmer mulighed for at standse politisk uforsvarlige initiativer allerede i planlægningsfasen. For mig er der den sammenhæng, at jo mere aktive vi er udenrigspolitisk, jo mere skal Parlamentet inddrages. Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at Europas 450 millioner borgere også forventer denne demokratiske legitimation, og at den bliver kontrolleret. Det er vores opgave, og derfor vil der også komme nye opgaver til Udenrigsudvalget, når dette nye stabilitetsinstrument er trådt i kraft. Vi vil skulle søge informationer og efterprøve dem i en tidlig fase. Nu har vi mulighederne for det, og vi vil helt sikkert også bruge dem.

På denne baggrund var de hidtidige forhandlinger med Rådet og Kommissionen ganske vist noget træge og slæbende i starten - i 18 måneder ventede vi på konkrete forslag fra Rådet - men nu er vi i den afsluttende fase, og det er ganske glædeligt. Her vil jeg gerne takke Dem, fru Ferrero-Waldner, og alle de andre kolleger, som deltog i trilogien, især ambassadør Woschnak, men naturligvis også vores udvalgsformand Elmar Brok og alle dem, som jeg ikke kan nævne nu, og som har gjort dette arbejde lettere for os.

Jeg vil endnu en gang kort nævne de punkter, som lå os særligt på sinde, og hvor der nu er en aftale på plads. Fru Ferrero-Waldner, De har foreslået os en *call back*-procedure, som svarer til vores forestillinger. De har for det andet i forbindelse med *review*-klausulen givet os Kommissionens løfte om, at De vil tage hensyn til Parlamentets ønsker i forbindelse med disse ændringer. For det tredje er vi blevet enige om indholdsmæssige punkter. Det var meget vigtigt for os, og det vil også være meget vigtigt i den praktiske udenrigspolitik. Jeg vil f.eks. nævne vores krav om en *peacebuilding commission*. Med hensyn til landminer, med hensyn til kvinder og børn, med hensyn til konditionalitet for antiterrorforanstaltninger og revisionsklausulen lykkedes det os at nå til enighed.

Lad mig illustrere det. Efter tsunamien førte vi en meget samarbejdsvillig dialog, vi overvejede, hvordan man kan sammenfatte instrumenter, som i dag går i gang alle sammen på én gang, og hvordan kan hurtigere kan få nødvendig hjælp fra EU ud til folk. Jeg er meget taknemmelig for, at vi nu har Kommissionens gennemførlighedsundersøgelse om det civile fredskorps, og jeg mener, at det i forbindelse med koordinationen er vores ansvar som politikere, at de rigtige veje bliver ført sammen på en forenklet måde.

Efter de sidste to triloger af tegnede der sig også muligheder for kompromis som følge af den erklæring, vi i går fik fra Kommissionen. Jeg vil gerne vende tilbage til Deres udtalelser om terrrorspørgsmålet. De sagde, at disse foranstaltninger bliver indledt på grundlag af menneskerettighederne og folkeretten. Det var en vigtig grundlæggende forudsætning for os, så terrorbekæmpelsen kan gå i den rigtige retning.

Med hensyn til koordineringen inden for *peacebuilding* vil jeg drøfte Deres forslag fra i går aftes med mine kolleger, som hidtil har fulgt arbejdet aktivt. Jeg vil tro, at vi også kan finde en løsning her, og at vi så vil få klarhed over, hvordan Kommissionen agter at afstemme aktiviteterne på dette område med Rådet og andre aktører.

I betragtning af tidspunktet er det usædvanligt, men vi fører i dag en principdebat. Vi befinder os i opløbsfasen, så vi i juni kan stemme om stabilitetsinstrumentet ved førstebehandlingen. Til slut vil jeg imidlertid gerne gentage, at hvis vi virkelig tager forpligtelsen på menneskerettighedsområdet alvorligt,

så må De sørge for, at forslaget om et instrument for demokrati og menneskerettigheder snarest muligt bliver sendt til Parlamentet, for for os er spørgsmålet om menneskerettigheder og demokrati ikke til forhandling, og det er heller ikke noget afpresningsinstrument over for Udviklingsudvalget.

Paavo Väyrynen (ALDE), *stedfortræder for ordføreren*. - (FI) Hr. formand, hr. Szent-Iványi er ordfører for instrumentet for førtiltrædelsesbistand, men han er ikke til stede, fordi kommissæren har sendt ham langt væk over havet for at føre tilsyn med valget i Fiji. Hr. Szent-Iványi lader hilse og beder os på hans vegne takke kommissæren for hendes tale, som er i fuld overensstemmelse med den aftale, man er nået frem til om dette spørgsmål.

En større omorganisering af finansieringen af de eksterne relationer gennemføres nu gennem de forordninger, der diskuteres nu. Tidligere finansieringsinstrumenter kombineres, og beslutningsprocesserne reformeres. Det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument skal erstatte de nuværende Tacis- og Meda-systemer. Det grænseoverskridende samarbejde skal omfatte en ny ordning, der giver mulighed for en fleksibel kombination af finansieringen af eksterne forbindelser via naboskabs- og partnerskabsinstrumentet på den ene side med finansieringen på medlemsstaternes område via Den Europæiske Regionaludviklingsfond på den anden.

Hidtil har det grænseoverskridende samarbejde været meget besværligt, idet beslutningssystemerne for finansiering under Tacis inden for eksterne forbindelser og finansieringen af regionaludvikling inden for Unionen har været meget forskelligartede. Det bliver en massiv udfordring at harmonisere de administrative procedurer og forbinde dem. Den kommende gennemførelsesforordning skal udformes meget omhyggeligt, og der skal tages højde for Parlamentets synspunkter i sagen.

For alle finansielle instrumenter har vi brug for et beslutningssystem, der sikrer Parlamentets indflydelse, også efter at forordningerne er vedtaget. Forhandlingerne om dette spørgsmål er gået virkelig godt. Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa er tilfreds med, at de øvrige institutioner endelig har godkendt Parlamentets opfordring til at indføre et instrument for menneskerettigheder og demokrati.

Instrumenterne for de eksterne relationer udgør et hele, og der skal opnås enighed om alle deres bestanddele mellem Rådet, Kommissionen og Parlamentet. Dette kræver fleksibilitet fra alle sider, også fra Europa-Parlamentet. Ændringerne af finansieringsmekanismerne er så betydelige, at vi kan forvente problemer ved den praktiske anvendelse. Alle institutioner skal være parate til om nødvendigt at foretage ændringer af de forordninger, der nu vedtages inden for den nuværende finansieringsperiode.

Jeg var skyggeordfører for ALDE-Gruppen, ENPI-forordningen blev drøftet, og jeg vil gerne takke min kollega hr. Szymański for hans samarbejde. Jeg er særligt glad for, at den nordlige dimension og samarbejdet med vores nordlige naboer også er omfattet af forordningen.

Irena Belohorská (NI), *ordfører for udtalelsen fra Udenrigsudvalget*. - (SK) Jeg vil gerne opfordre mine kolleger til at overveje deres stilling vedrørende retsgrundlaget for den foreslåede forordning. Det er nødvendigt at bevare et dobbelt retsgrundlag og derved sikre, at Udenrigsudvalget fremover kan spille en rolle i forbindelse med udvikling og økonomisk samarbejde. Hvis artikel 179 alene udgør retsgrundlaget, vil denne proces udelukkende ligge i Udviklingsudvalgets hænder, og vores udvalg vil miste sine beføjelser. De har allerede talt om menneskerettigheder her, selv om disse hører under AFET's portefølje.

Jeg vil også gerne henlede opmærksomheden på, at man har fortalt mig, at et dobbelt retsgrundlag vil undergrave Europa-Parlamentets beføjelser. Dette er ukorrekt, eftersom det i artikel 25 i udtalelsen fra Parlamentets Retsudvalg klart siges, at hvis der er tale om et dobbelt retsgrundlag, vil artikel 179 og 181a føre til anvendelse af en fælles beslutningsproces, hvorved Parlamentet får større beføjelser. Hvis vi har et enkelt retsgrundlag baseret på artikel 179 alene, er der fare for, at programmer som Erasmus Mondus eller andre uddannelsesprogrammer samt studiestipendier vil forsvinde.

Artikel 179 kan ikke dække det brede spektrum af udvikling og økonomisk samarbejde. Den vil f.eks. ikke dække sektorsamarbejde på områder som transport og energi. Ikke alle typer samarbejde kan puttes ind under betegnelsen "udviklingssamarbejde". Desuden finder artikel 179 kun anvendelse på udviklingslande, og EU har ikke sin egen definition af udviklingslande, som den har lånt fra OECD. I artikel 181a taler man på den anden side om tredjelande, hvilket betyder, at definitionen er mindre restriktiv. Hvis artikel 181 falder væk, vil nogle lande automatisk være udelukket.

Mine damer og herrer, hvis vi vedtager dette direktiv med et enkelt retsgrundlag, vil det betyde, at artikel 181 ikke længere vil være med i aftalerne, og dermed giver vi *carte blanche* til Kommissionen.

Mauro Zani (PSE), *ordfører for udtalelsen fra Udviklingsudvalget. - (IT)* Hr. formand, kære kolleger, jeg vil tale om det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument, som jeg har beskæftiget mig med som ordfører for udtalelsen fra Udviklingsudvalget.

Denne nye politik, der er blevet nødvendig efter den sidste store udvidelse, dækker et meget bredt geografisk område. Hovedformålet med denne politik er som bekendt indførelsen af et fælles område med fremgang og sikkerhed for at fremme den økonomiske integration og det politiske samarbejde mellem EU og dets partnerlande. Der er tale om en udfordring, som samtidig er en lejlighed til at benytte sig af de muligheder, som denne politik giver, også på udviklingsområdet, eftersom størstedelen af de lande, der nyder godt af naboskabspolitikken, netop er udviklingslande.

Naboskabs- og partnerskabsinstrumentet skaber en tæt forbindelse mellem den interne samhørighed og den eksterne samhørighed. Ud fra denne synsvinkel hænger sikkerheden således sammen med udviklingen. Derfor vil jeg gerne henlede Kommissionens og Rådets opmærksomhed på, at udviklingspolitikken bør have større betydning som instrument i EU's eksterne forbindelser.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE), *ordfører for udtalelsen fra Kultur- og Uddannelsesudvalget. - (ES)* Hr. formand, jeg hilser dette naboskabsinstrument, som vi snart vil vedtage, og som vi drøfter i dag, velkommen, og jeg glæder mig især over alle de ændringsforslag, der har styrket civilsamfundets vægt i naboskabspolitikken.

De talsmænd, der har talt før mig, afventer fortsat et egentligt instrument, som Kommissionen har sagt, at den vil forelægge, med henblik på at styrke menneskerettighederne og støtten til demokratiet. Men det er klart, at det naboskabsinstrument, vi drøfter nu, efter dets gang gennem Parlamentet er blevet suppleret med mange henvisninger til denne beskyttelse af menneskerettighederne og til forholdet til civilsamfundet og de ikke-statslige aktører. Jeg beder Kommissionen om at være opmærksom på dette forhold, og om at den, når den skal gennemføre denne aftale med nabolandene, husker, at mange af disse ikke er demokratiske. Den skal derfor være meget opmærksom på, at den med dette instrument ikke kan styrke ikke-demokratiske regimer, og at den skal derfor altid være meget opmærksom på disse ikke-statslige aktører.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE), *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender. - (DE)* Hr. formand, fru kommissær, hr. formand for Rådet, kære kolleger, jeg vil gerne takke ordføreren for naboskabsinstrumentet, hr. Szymański, fordi han har optaget så mange af vores udvalgs idéer. Det betød en forbedring af Kommissionens forslag.

Set fra Beskæftigelsesudvalgets synspunkt kan jeg kun understrege, hvor vigtigt det er at prioritere den sociale dimension højere i forbindelse med støtten under naboskabsinstrumentet. Netop ved EU's ydre grænser har vi at gøre med enorme økonomiske forskelle. Det er kun muligt at mindske spændingerne, hvis den sociale dimension bliver støttet ligeværdigt ved tilnærmelsen til EU.

Jeg vil gerne endnu en gang fremhæve den betydning, som arbejdsmarkedets parter har i forbindelse med naboskabsinstrumentet. At styrke og fremme dem er en absolut forudsætning for partnerskabet med disse lande. Gennemførelsen af uddannelsesinitiativer og deres rolle i samfundet i forbindelse med handlingsplanerne er vigtige succeser for Parlamentet.

László Surján (PPE-DE), *ordfører for udtalelsen fra Budgetudvalget. - (HU)* Hr. formand, Budgetudvalget var glad for at kunne beskæftige sig med de finansielle aspekter af disse spørgsmål. Vi var glade for, at aktiviteterne inden for vores udenrigspolitik og naboskabspolitik fremover vil blive gennemført inden for en mere gennemsigtig og forenklet struktur.

Vi har en talemåde: et dårligt naboskab er en tyrkisk forbandelse. Det stammer fra dengang, hvor en stor del af Ungarn var besat af det ottomanske rige. Vi er interesserede i et godt naboskab, og jeg mener, at dette instrument vil bidrage til at forhindre EU i at bygge mure eller opføre en kinesisk mur omkring sig selv og i stedet tilskynde det til at hjælpe sine naboer med at få fremgang på en effektiv måde. Det vil også være en fordel for vores sikkerhedssituation.

Vi støttede tanken om, at vi i nogle situationer f.eks. kan fravige medfinansieringsbidraget, for i mange af vores nabolande vil de involverede organisationer være ude af stand til at støtte et sådant program med egne ressourcer. Jeg beder Parlamentet støtte forslaget, og jeg vil gerne takke alle for deres arbejde.

Andres Tarand (PSE), *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi*. - (ET) Hr. formand, forbindelserne mellem de gamle og de nyere naboer spiller en vigtig rolle i EU's udenrigspolitik. For nylig har vi gennem medierne hørt, at finansieringen af projekterne i nogle tilfælde er ret uklar. Selv om jeg vil anbefale det arbejde, som ordføreren har udført, har jeg som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi to kritiske bemærkninger vedrørende uklarheden i EU's udgifter.

Den første vedrører Europa-Parlamentets rolle ved forberedelsen, forvaltningen og revisionen af projekter, som var med i ændringsforslaget fra Industriudvalget, men ikke i den endelige tekst. Forslaget om at gøre partnere til juridiske enheder er heller ikke med.

Min anden bemærkning vedrører indførelsen af den nordlige dimension i udkastet med samme udgangspunkt. Den nordlige dimension er utvivlsomt et yderst vellykket skridt fra finsk side i forbindelserne mellem EU og Rusland. Dens udstrækning er imidlertid ikke blevet defineret. Ind imellem fremstilles den som en umiddelbar naboskabspolitik for medlemsstaterne - dvs. Finland, Estland, Letland, Litauen og Polen.

Den tredje og bedste mulighed er et godt naboskab mellem de otte medlemsstater fra Østersøområdet og Rusland, hvilket naturligvis ikke udelukker, at andre lande kan blive inddraget.

Tak, hr. formand.

Barbara Kudrycka (PPE-DE), *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender*. - (PL) Hr. formand, det var helt naturligt, at medlemmerne af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender interesserer sig for en standardisering og forenkling af proceduren for integreret grænseforvaltning og for indvandring, asylpolitik, kriminalitetsforebyggelse og forebyggelse af menneskesmugling på den ene side og samtidig fremme retsstatsprincippet, domstolenes uafhængighed og god administrativ praksis som beskrevet i det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument.

Vi kan ikke i fællesskab bekæmpe kriminalitet eller opbygge en grænseinfrastruktur, hvis de midler, der afsættes til formålet, forsvinder i en sump af korruption eller inkompetence. Derfor vil jeg gerne understrege, at medlemmerne af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender har tillid til, at den praktiske støtte til kampen mod kriminalitet og menneskesmugling vil gå hånd i hånd med støtte til et uafhængigt retssystem, forsvarlig forvaltning og borgerlige frihedsrettigheder. Det er nødvendigt for at skabe balance mellem omkostninger og fordele, og således at krav og fordele afvejes på en sådan måde, at vores naboer ikke blot er klar over omfanget af deres forpligtelser, men også får øje på de værdier, der for dem virker overbevisende og nødvendige for et bedre og mere sikkert liv.

Tokia Saïfi (PPE-DE), *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om International Handel*. - (FR) Hr. formand, fru kommissær, hr. Winkler, det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument forenkler EU's eksterne støtte og styrker samarbejdet med vores naboer. Det er en god ting.

Vi skal ikke desto mindre være forsigtige med de finansielle bevillinger, der afsættes til naboskabspolitikken. Der skal tages hensyn til forskellene mellem vores naboer mod øst og naboerne mod syd, hvis reformer skrider fremad i forskelligt tempo. Vi skal sørge for, at den europæiske finansielle støtte bliver ved med at være stabil, og især at den aktuelle fordeling opretholdes.

Jeg tænker her på vores naboer i Middelhavsområdet, som inden for rammerne af Barcelona-processen har et særligt forhold til EU. Vi skal vise og bevise, at vores partnerskab fortsat er en prioritering ved at styrke vores politiske, økonomiske og kulturelle samarbejde.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE), *ordfører for udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget*. - (NL) Hr. formand, fru kommissær, ærede medlemmer af Rådet, konkret støtte i de kommende år af borgere på begge sider af EU's ydre grænser har vi i Regionaludviklingsudvalget, og jeg som medordfører (artikel 47), i særdeleshed arbejdet på. Denne aftale under førstebehandlingen af det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI) ligger nu inden for rækkevidde, som hr. Szymański sagde.

De europæiske grænseregioner tilbydes mulighed for i de kommende år også med midler fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, omkring 700 millioner euro om året, ved de ydre grænser at gennemføre konkrete programmer over en bred skala, bl.a. folkesundhed, undervisning, økonomi, miljø osv.

Det er meget vigtigt, at vi også i samråd med Rådet har opnået overensstemmelse om gennemførelsen. Vi har især kunnet bibeholde metoden fra Interreg i regionalpolitikken. I den forbindelse har vi ført drøftelser med De Europæiske Grænseregioners Arbejdsfællesskab og det nydannede net af eksterne, østlige grænseregioner, der kaldes Neighbour. De siger, at de kan klare det, for de har fået og overtaget brugbare forslag.

Endelig har vi også opnået enighed om en overgangsordning. Forberedende foranstaltninger kan finansieres. Hvis det ikke skulle lykkes at opnå enighed med regionerne og den nationale stat ved de ydre grænser, vil vi efter den 1. juni 2010 træffe konkrete foranstaltninger for at kunne anvende pengene inden for grænserne i vores egne medlemsstater og ikke lade dem gå tabt. Således foreligger der fra 2007 et konkret, gennemførligt Euro-Middelhavs-partnerskabsinitiativ (EMPI). Jeg takker hr. Szymański og Rådet for den store indsats, de har gjort for at nå til enighed.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE), *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om International Handel.* - (PL) Hr. formand, jeg er meget glad for, at kommissær Ferrero-Waldner betragter det økonomiske samarbejdsinstrument som vigtigt, og jeg kan ikke se noget forkert ved at gøre det til et område, hvor den fælles beslutningsprocedure vil blive taget i anvendelse på et tidspunkt, selv om det endnu ikke er tilfældet i dag.

Som ordfører for Udvalget om International Handel om instrumentet for førtiltrædelsesbistand vil jeg gerne sige, at vi ønsker at hjælpe kandidatlandene med grænseoverskridende aktiviteter vedrørende etablering af markedsøkonomi, ikke-statslige organisationer, gennemførelse af WTO-principperne og alle akademiske udvekslinger. Samtidig har vi et fast krav om, at Kommissionen fremlægger årlige rapporter for Parlamentet, så vi kan se, hvad midlerne er øremærket til, og således at vi om nogle år kan undgå at føle os skuffede over, at de er forsvundet et sted hen, og vi ikke ved, om bistanden virkelig er nået ud til EU's kandidatlande eller ej.

Gábor Harangozó (PSE), *ordfører for udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget.* - (EN) Hr. formand, først vil jeg gerne takke ordføreren, hr. Szent-Iványi, for vores positive samarbejde om udarbejdelsen af Regionaludviklingsudvalgets udtalelse om førtiltrædelsesinstrumentet. Det er min opfattelse, at denne betænkning udgør en mulighed for på alle stadier at sørge for involvering af Parlamentet i kontrollen med og forvaltningen af det nye IPA.

I denne forbindelse er det ikke nok med høringer. Faktisk bør der på grund af den budgetmæssige og politiske karakter af de spørgsmål, der står på spil, træffes foranstaltninger til en procedure med fælles beslutningstagning. Jeg mener, at den manglende synlighed med hensyn til omfanget af finansiering pr. land, pr. mål og pr. komponent bør håndteres på en klar måde, og at det nye instrument bør sikre klarhed og forudsigelighed for Unionens forpligtelser over for dets partnerlande. Desuden bør der tages passende hensyn til de særlige omstændigheder og mulige vanskeligheder for de lande, der skal drage fordel af det. Alternative gennemførelsesarrangementer bør derfor være i kraft for at undgå problemer i forbindelse med delt forvaltning.

Pierre Schapira (PSE), *ordfører for udtalelsen fra Udviklingsudvalget.* - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer, jeg glæder mig igen over ændringen af retsgrundlaget for stabilitetsinstrumentet og takker Kommissionen og Rådet for at have accepteret denne ændring. Jeg glæder mig ligeledes over, at forhandlingerne med Rådet har gjort det muligt at indskrænke stabilitetsinstrumentets anvendelsesområde ved at begrænse samarbejdspolitikkerne inden for områderne fredsbevaring og terrorbekæmpelse. Kommissionens forslag om indførelse af en ikke-obligatorisk *call back*-mekanisme gør det imidlertid ikke muligt at dæmme op for Parlamentets manglende magt i forbindelse med den fælles beslutningstagning om det politiske indhold.

For så vidt angår Mitchell-betænkningen, glæder det mig, at Parlamentet ikke har givet efter for Kommissionen og Rådet. I morgen skal vi stemme om en tekst, som opretholder Parlamentets beføjelser og giver det mulighed for at bevare sin rolle som sideordnet lovgivningsmyndighed vedrørende den politiske retning for det nye samarbejds- og udviklingsinstrument. Der er ingen grund til at give efter, for denne magt ligger fast. Den politiske retning, vi vil have fælles beslutningstagning om, træder i stedet for de 16 forordninger, der alle var underlagt proceduren med fælles beslutningstagning. Den første kamp er kæmpet, og vi afventer nu, at Kommissionen hurtigt foreslår os et politisk indhold for at få afsluttet andenbehandlingen inden årets udgang.

Jeg er imidlertid bekymret over naboskabsinstrumentet. Dette instrument rejser de samme spørgsmål som udviklingsinstrumentet, men det svar, der er blevet givet, er et helt andet. Ligesom instrumentet til

finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde er dette instrument underlagt proceduren med fælles beslutningstagning, men det har ikke noget politisk indhold. Ligesom instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde træder det politiske indhold, der skal defineres, i 15 ud af de 17 lande under naboskabsinstrumentet i stedet for et dusin tematiske forordninger underlagt proceduren med fælles beslutningstagning.

Parlamentet, som ønsker at bevare sine beføjelser, har selv foreslået *call back*-mekanismen for at kunne give sin mening til kende om naboskabsinstrumentets politiske indhold inden for rammerne af proceduren med fælles beslutningstagning, hvis der skulle opstå uoverensstemmelser med Kommissionen. Vi er valgte medlemmer af en forsamling, og vores arbejde er pr. definition politisk. Derfor vælger vi at lovgive om det mest tekniske aspekt af partnerskabet - de proceduremæssige rammer - men vi tier stille med den politiske strategi. I dag ville vi være klar til at give afkald på *call back*-mekanismen og give efter for Kommissionen og Rådet for at få vedtaget denne tekst under førstebehandlingen.

Hvorfor skulle vi give afkald på en fastslået ret? Hvorfor skulle vores lovgivningsbeføjelser indskrænkes, når Parlamentet vinder store lovgivningsmæssige sejre i andre sager som f.eks. havnetjenesterne, direktivet om tjenesteydelser og i morgen om instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde? Jeg forstår, det er nødvendigt at nå frem til et hurtigt kompromis med Rådet og Kommissionen om dette instrument, men hvilken valgt repræsentant kan på anstændig vis stemme for at miste sine fortrinsrettigheder?

Antonis Samaras (PPE-DE), *ordfører for udtalelsen fra Budgetudvalget*. - (EL) Hr. formand, muligheden for at reagere på truslen mod menneskerettighederne og demokratiet er et indlysende og nødvendigt mål.

Med hensyn til forslaget indhold vil jeg på Budgetudvalgets vegne sige om stabilitetsinstrumentet, at proceduren med fælles beslutningstagning - som alle parter nu accepterer - helt sikkert er den anbefalede procedure, set med juridiske øjne.

Hvad gennemsigtighed og fleksibilitet angår, sikrer gennemsigtighed, at man undgår overlappinger inden for de forskellige aktiviteter, især i forbindelse med FUSP, mens fleksibilitet giver mulighed for at gribe ind i tide og forbedre effektiviteten.

Til sidst vil jeg sige, at jeg naturligvis ikke har nogen indvendinger mod den vejledende budgetramme, der foreslås, og jeg vil gerne erklære, at vi i Budgetudvalget via den årlige budgetprocedure vil kæmpe for at få størst muligt udbytte af stabilitetsinstrumentet.

David Martin (PSE), *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om International Handel*. - (EN) Hr. formand, jeg støtter fuldt ud målene i "Prodi-pakken" om en forenkling af strukturen i vores foranstaltninger udadtil. Som den største yder af udviklingshjælp til udviklingslandene, en afgørende handelspartner for de mindst udviklede lande og en vigtig yder af teknisk og økonomisk bistand har EU en forpligtelse til at sikre, at vores initiativer skaber merværdi og er ordentligt koordinerede og sammenhængende.

Udvalget om International Handel har tre væsentlige årsager til bekymring i forbindelse med pakkerne i almindelighed og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde i særdeleshed. For det første har vi i relation til retsgrundlaget dannet os den opfattelse, at artikel 179 var et utilstrækkeligt grundlag, og at vi havde behov for et retsgrundlag, der indbefattede samarbejde både med udviklingslande og industrialiserede lande: med andre ord medtagelse af artikel 181a. Ikke desto mindre respekterer vi Udvalgsudvalgets opfattelse, at det at få dette med i et enkelt instrument indebærer en risiko for sårbarhed i forholdet mellem udviklingsmål og industrielle mål.

Den anden ting, der bekymrer os, er den tilsyneladende nedtoning af handelens betydning i den samlede pakke. Vi ønsker, at handelsrelateret bistand skal have et klarere fokus, og spekulerer på, hvordan handelen, når der mangler et temaprogram, kan håndteres inden for de foreslåede strukturer i de nye instrumenter.

Endelig deler vi de andre udvalgs bekymring for en udhuling af den parlamentariske kontrol og mener, at Parlamentet gjorde ret i at afvise de oprindelige forslag i 2004. Det gennembrud, vi har nået over for Rådet og Kommissionen vedrørende revision og udløbsbestemmelser, bør føre til en positiv afstemning i morgen, men Parlamentet må nu fuldt ud engagere sig i at fastsætte politiske prioriteringer gennem pakken.

Charles Tannock, for *PPE-DE-Gruppen*. - (EN) Hr. formand, først vil jeg gerne complimentere ordføreren, hr. Szymanski, for det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument - der vil erstatte de nuværende Tacis- og Meda-programmer i 2007. Det er efter min opfattelse afgørende for budgetdisciplinen og budgetproceduren. Det vil dække Euromed-landene i Barcelona-processen og de vestlige NIS-lande, såvel som de tre kaukasiske republikker, der i øjeblikket udgør de europæiske naboskabspolitiklande, som jeg er Parlamentets ordfører for. Ligesom Rusland, der ikke er en del af den europæiske naboskabspolitik, men har adgang til de fire fælles rum, er de alle afgørende nabolande, hvis geopolitiske stabilitet og økonomiske velstand er af afgørende betydning for EU's interesser. Det er nødvendigt, at vi er omgivet af en ring af venner, der har adgang til frie markeder og sikkerhed inden for deres grænser og deler EU's værdier, særlig med hensyn til menneskerettigheder og opbygning af demokrati.

Selv om den bistand, der gives via disse dedikerede instrumenter, er generøs - med hensyn til det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument drejer det sig om en størrelsesorden på 12 milliarder euro for det næste finansielle overslag - er den mindre pr. hoved end den, der gives til EU-kandidatlandene i førtiltrædelsesprocessen. Ikke desto mindre er det et væsentligt bidrag til teknisk bistand og investering i afgørende infrastrukturprojekter, der kan supplere det arbejde, som EIB og EBGU gør.

Jeg mener også, at bistand og handelsprivilegier skal være den gulerod, der kan føjes til pisken, som består af betingelser som en del af det europæiske naboskabs- og partnerskab, for at sikre, at jo tættere disse lande nærmer sig EU's værdier, jo mere kan de belønnes i fremtiden. Det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument må forblive en del af proceduren med fælles beslutningstagning under artikel 179, med passende overvågning og tilsyn fra Parlamentet.

Jeg glæder mig også over Kommissionens indrømmelse - og jeg forstår, at Rådet også vil tilslutte sig dette - der går ud på at skabe et særligt instrument for menneskerettigheder og demokrati, der vil lette EU's højt prioriterede støtte til opbygning af større menneskerettighedsværdier, demokrati og frihed i resten af verden.

Miguel Ángel Martínez Martínez, for *PSE-Gruppen*. - (ES) Hr. formand, der er et vist ubehag i Udviklingsudvalget på grund af de vanskeligheder, der er opstået med Kommissionen og Rådet om behandlingen af udviklingssamarbejdsinstrumentet.

Vi vedtog den første Mitchell-betænkning for mere end et år siden i Udviklingsudvalget, og siden da har den været blokeret på grund af Kommissionens og Rådets smukke ord om, at de ville tage hensyn til vores argumenter og kritik i forbindelse med Kommissionens første forslag. Disse tilbud er imidlertid ikke blevet konkretiseret til trods for en vis indsats og fremgang, der dog ikke har udmøntet sig i en tekst fra Kommissionen til Parlamentet.

Vi så især tre problemer i forbindelse med forslaget. For det første var det ikke fornuftigt kun at have ét instrument til udviklingssamarbejde og samarbejde med den udviklede verden. Det bekymrede os, at man kunne overføre midler, der var afsat til udviklingen af de sydlige lande, til samarbejdet med de nordlige lande. På dette punkt ser det ud til, at Rådet og Kommissionen nærmer sig vores forslag.

Det andet rejste punkt er mere alvorligt. Vi kunne ikke acceptere, at Parlamentet mistede beføjelser, det allerede har i henhold til de 16 instrumenter, som man nu ønskede at forene i et eller to. Hele processen med opbygningen af det nye Europa har været en konstant spænding for at konsolidere de demokratiske fremskridt i de interinstitutionelle forbindelser, der fundamentalt set er blevet udmøntet i større beføjelser for Parlamentet i forbindelse med beslutningstagningsproceduren.

Det forslag, som Kommissionen forsvarede, og som stiller effektivitet og demokrati op over for hinanden, har overrasket os, for ikke at sige, at det har gjort os harmfulde. Man har ønsket at reducere Parlamentets beføjelser med den begrundelse, at de komplicerer processen og gør den mindre effektiv. Det er ikke Udviklingsudvalget hierarki, der er på spil, men derimod Parlamentets beføjelse, og på dette punkt vil vi ikke vige en tomme. Her er der ikke sket nogle objektivt målbare fremskridt.

Konfliktens tredje spørgsmål har været, at Kommissionen, og især Rådet, har forsøgt at indføre aktioner i udviklingssamarbejdet, som har med sikkerhed, terrorisme og indvandring at gøre. Nogle af disse kan være relevante. Men det er uacceptabelt, at de skal finansieres med midler, der var afsat til udviklingssamarbejdet.

Vi kan f.eks. ikke acceptere, at udgifterne til tilbagesendelse af ulovlige indvandrere bliver finansieret med instrumentet til udviklingssamarbejde. Disse programmer har brug for et særligt instrument og bør

finansieres ad anden vej. På dette område kan der også anes et vist fremskridt i vores forhandling med Kommissionen og Rådet.

Hr. formand, vi skal stemme om den tekst, man har foreslået os, med et håb om, at Kommissionen ved andenbehandlingen forstår og accepterer vores argumenter, om muligt med Rådets støtte og forståelse.

Frithjof Schmidt, for *Verts/ALE-Gruppen*. - (DE) Hr. formand, her i Parlamentet er der jo enighed om, at vi har hurtigt brug for en reform af instrumenterne til finansiering af udviklingssamarbejdet. På dette område findes der i dag 16 forskellige forordninger med forskellige fokuspunkter og forskellige løbetider. Den hidtidige procedure er kompliceret, uoverskuelig og uigennemsigtig.

Kommissionens forslag til en reform er imidlertid et skoleeksempel på, hvordan man ikke skal gribe det an. Forenkling og effektivitet er ikke det samme som at udhule Parlamentets medbestemmelsesret, systematisk at sammenblende udviklingssamarbejde og udenrigshandelspolitik over for industrilande og skabe et uklart retsgrundlag for anvendelsen af de udviklingspolitiske midler.

Jeg har i dag, fru kommissær, hørt modstridende udtalelser - forsigtigt formuleret - fra Dem om disse tre kernepunkter. Lad os tage det som anledning til at håbe, at der er ved at ske noget i Kommissionen. Vi har brug for denne ændring, for tiden er ved at løbe fra os. Ved årsskiftet udløber mange forordninger. Vi vil komme ud i en usikker retstilstand, hvis vi ikke bliver enige.

Vi ønsker afstemningen i Parlamentet nu, så der ikke opstår det rygte, at det var Parlamentet, der trak det ud med denne aftale. Derefter må vi forhandle. Det østrigske rådsformandskab er kommet med nogle gode idéer til, hvordan et kompromis kunne se ud. Nu er det op til Kommissionen at opgive sin henholdende taktik på disse punkter, komme os i møde og forhandle et kompromis, som ikke ser forenkling og fuld medbestemmelse for Parlamentet som modsætninger.

Luisa Morgantini, for *GUE/NGL-Gruppen*. - (IT) Hr. formand, kære kolleger, selv om der blev givet udtryk for utilfredshed, vil jeg gerne rette en oprigtig tak til Kommissionen og formandskabet samt til hr. Mitchell, Udenrigsudvalget og alle medlemmerne af parlamentsudvalgene og de respektive sekretariater for det store arbejde, de har gjort for at nå frem til en aftale om fire instrumenter for foranstaltningerne udadtil. Ved hjælp af samarbejde og interinstitutionel dialog vil det lykkes os at nå til et positivt og effektivt resultat, som er i alle de pågældende aktørers interesse, navnlig aktørerne i udviklingslandene.

Hvad udviklingssamarbejdsinstrumentet angår, er der sket betydelige fremskridt med hensyn til udløbsdatoen, revisionsklausulen og andre spørgsmål. Under forhandlingsprocessen lykkedes det at overvinde forskellene.

Med denne førstebehandling afslutter vi nu den første fase, så vi hurtigst muligt kan gå videre til oprettelsen af en taskforce under Udviklingsudvalget. Det er en beslutning, som udvalget selv har truffet, og denne taskforce vil, lige så snart vi har modtaget Kommissionens formelle forslag, gøre det muligt for os at drøfte opbygning og indhold, så vi hurtigst muligt når frem til en fuldstændig aftale, idet ansvaret for eventuelle mangler så vil være alles ansvar og ikke blot en af parternes ansvar.

Man er efter vores mening nået frem til en fornuftig løsning på et af de afgørende punkter i hr. Mitchells betænkning, nemlig at holde samarbejdet med udviklingslandene og samarbejdet med de industrialiserede lande adskilt. Jeg håber virkelig, at det også lykkes os at finde en løsning med hensyn til Parlamentets beføjelser til at fastlægge de tematiske og geografiske prioriteringer. Disse prioriteringer må ikke opgives, ikke mindst når man tænker på, at det pågældende dokument erstatter 16 forordninger, som er vedtaget med den fælles beslutningsprocedure.

Paul Marie Coûteaux, for *IND/DEM-Gruppen*. - (FR) Hr. formand, lad os udvide debatten, for alt det, vi taler om, og alle dagens indlæg forudsætter, at der findes en fælles udenrigspolitik. Det skal vi huske.

Det er imidlertid åbenbart undgået enkeltes opmærksomhed, at når franskmændene og derefter nederlænderne for et år siden sagde nej til den europæiske forfatning, var det fordi, de ikke ville give slip på deres mest dyrebare eje, nemlig deres verdensopfattelse, sådan som den kommer til udtryk i deres udenrigspolitik.

De ønsker netop ikke at få en udenrigsminister, sådan som forfatningen foreslog det, om det så var hr. Solana, og endnu mindre at give ham tjenester og bevillinger. Nej, de vil ikke have den samme

udenrigspolitik som f.eks. Storbritannien, Italien og andre, der på FN's opfordring invaderer Irak uden Sikkerhedsrådets godkendelse og dermed lader hånt om folkeretten og selve idéen om folkeretten.

De vil ikke have en supermagt, der anvender bortførelser, deportationer og tortur, som USA, hvilket vi har set med den famøse affære om CIA's angiveligt hemmelige fly, og dette med stiltiende samtykke fra vores myndigheder, navnlig fra hr. Solana, som bestemt ikke lader os glemme, at han var NATO's generalsekretær. Hvis hr. Solana vil forsvare menneskerettighederne, jamen så må han fordømme Washington og deres europæiske håndlangere, som ved deres tavshed er medskyldige i bortførelser og tortur, i stedet for at yppe kiv med de sydlige lande, der er for lidt afrettede efter hans smag, eller som måske er for tæt knyttet til Frankrig.

Vi vil stemme imod disse bevillinger og disse finansielle overslag, som er dødbringende for Europa og den europæiske værdighed.

FORSÆDE: Sylvia-Yvonne KAUFMANN

Næstformand

Eoin Ryan, for UEN-Gruppen. - (EN) Fru formand, jeg vil gerne complimentere min kollega, hr. Mitchell, for det arbejde, han har gjort på denne betænkning. Der er en række ting, jeg gerne vil fremhæve i dag.

Jeg mener, det er afgørende, at Parlamentet bevarer sine beføjelser under den fælles beslutningstagning vedrørende strategiske prioriteringer og geografiske og tematiske bistandsprogrammer. Det må også gælde for den flerårige finansielle ramme. Det er afgørende, at vi ikke tillader Kommissionen at indføre et enkelt instrument i disse tilfælde. Jeg mener, at omfanget af EU's udviklingsbistand i overensstemmelse med millenniumudviklingsmålene bør begrænses til kun at gælde udviklingslandene.

Med hensyn til finansiering af bistand mener jeg, at den budgetmæssige støtte skal godkendes af Revisionsretten og modtagerlandenes parlament. Enhver suspension af bistand skal besluttes af Ministerrådet med kvalificeret flertal efter Parlamentet, men vi må sikre, at enhver økonomisk bistand og hjælp til afvikling af gæld bliver organiseret på en sådan måde, at vi sikrer, at visse korrupte afrikanske ledere, uden at nævne navne, ikke kan genopruste for at støtte deres yderst tvivlsomme regimer.

EU er verdens største yder af bistand og er ansvarlig for 55 % af al udviklingsbistand. Desværre er meget af den bistand ikke til meget nytte for udviklingslandene, medmindre vi også får handelen til at arbejde for dem. Jeg foreslår en væsentlig udvidelse af bistanden til handel, som skal sigte imod at hjælpe udviklingslandene til at hjælpe sig selv ved at sætte dem i stand til at realisere markedsmæssige muligheder.

Jeg mener, at det er af afgørende betydning, at Parlamentet ikke mister de lovgivningsmæssige beføjelser, det har sammen med Rådet vedrørende spørgsmålet om udviklingsbistand.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (ET) Fru formand, fru kommissær, hr. Winkler, som skyggeordfører for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater støtter jeg Parlamentets indsats for at finde en rolle for sig selv som en aktiv fælles partner inden for områder, der omfatter strategiske udenrigspolitiske valg. Jeg var positivt overrasket over fru Ferrero-Waldners bemærkninger i dag om, at Kommissionen er enig i både gennemførelsen af revisionsklausulen og i Europa-Parlamentets ret til deltagelse med hensyn til stabiliseringsinstrumentet.

Det er vigtigt, at disse dokumenter skaber en direkte forbindelse mellem nødhjælpsstøtte, EU's udviklingssamarbejde og gennemførelsen af menneskerettighedspolitikken. Målsætningen om at etablere en gensidig additionalitet mellem den bistand, der kanaliseres gennem stabiliseringsinstrumentet og bistanden inden for rammerne af de tre resterende udenrigsinstrumenter fortjener også anerkendelse. Vi har således mulighed for at skabe et integreret strategisk EU-program, der forbinder de vigtigste politiske instrumenter med elementer af det nye stabiliseringsinstrument.

Jeg er glad for, at Rådet og nu Kommissionen har støttet Udenrigsudvalgets anmodning om et særskilt "instrument for menneskerettigheder og demokrati". Med perspektivet om dette instruments gennemførelse opstår der en mulighed for at indgå aftaler om de resterende tre udenrigspolitiske instrumenter.

Dagens budskab er det, at Europa-Parlamentet har opstillet et mål om i betydelig grad at øge dets ret til deltagelse i de nævnte emner. Nu forventer vi også, at Kommissionen tilbyder lovgivningsinitiativer til realisering af de pågældende ulandsbistandsinstrumenter.

Gennemførelsen af disse instrumenter vedrørende alle tredjelande og de samme kriterier er imidlertid et langt vanskeligere spørgsmål. Her er det helt nødvendigt, at EU's integrerede udenrigs- og sikkerhedspolitik gennemføres i praksis og ikke kun i teorien. Denne politik skal koordineres på en mere bestemt og effektiv måde, hvis der skal skabes de nødvendige generelt etablerede rammer for en reaktion på krisesituationer.

Mange tak.

Margrietus van den Berg (PSE). - *(NL)* Fru formand, for halvandet år siden fremsatte Kommissionen nye forslag om de finansielle instrumenter til udenrigspolitikken, herunder udviklingssamarbejde, med det formål at forenkle og rationalisere. Det er jeg fuldstændig enig i. Den måde, hvorpå Kommissionen ville gøre det, ville imidlertid betyde, at Europa-Parlamentet, selv om det nu - med 16 forordninger - har ret til fælles beslutningsprocedure, snart kun skulle have en rådgivende rolle på udviklingssamarbejdsområdet.

Europa-Parlamentet ønsker medbestemmelse om udformningen af politikken, når det gælder tematiske og geografiske programmer, og om fordelingen af pengene over prioriteterne. Og dernæst ønsker Kommissionen - dette er et andet spørgsmål vedrørende dette instrument - at skære økonomisk samarbejde med ikke-udviklingslande og udviklingssamarbejde over én kam ved at anvende et dobbelt retsgrundlag. Det er og bliver uacceptabelt for Europa-Parlamentet.

Vi mener, at vi nu har spildt 18 måneder på grund af mangel på nye forslag fra Kommissionen. Men det er endnu ikke for sent. Udviklingsudvalget er rede til på grundlag af Mitchell-betænkningen at oprette en taskforce, og vi er rede til at skynde os, på én betingelse, nemlig at Kommissionen de kommende uger fremsætter forslag.

For det første et justeret instrument, udelukkende til udviklingshjælp og med udelukkende artikel 179 som grundlag, altså begrænset til officielle udviklingsudgifter. For det andet særskilte forslag om tematiske og geografiske programmer. Vi er rede til at begrænse antallet af ordninger, men vi vil kunne være med til at bestemme politikken hovedtræk. For det tredje ønsker vi finansielle prioriteter, enten gennem flerårige finansrammer eller gennem optagelse af en meget ringe procentsats i de geografiske og tematiske forslag. Vi foreslår 50 % af al EU's officielle udviklingsstøtte (ODA) til millenniummålene og inden for disse en fordobling af de nuværende udgifter til grundlæggende skolegang og grundlæggende sundhedspleje.

Det er nu op til Kommissionen at beslutte, om den vil gøre forretninger, eller om vi sammen skal fortsætte med at blokere det hele. Så blokerer vi for forenkling og rationalisering, og dermed er vi tilbage ved disse 16 instrumenter og alt det umulige mikromanagement, som de medfører. For at fattigdommen skal kunne bekæmpes troværdigt og effektivt, anmoder jeg Rådet og Kommissionen om at acceptere vores tilbud. Jeg takker det østrigske formandskab for den indsats, som det hidtil har gjort på dette område.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - *(FR)* Fru formand, giver Unionen med sine forskellige finansielle instrumenter sig selv tilstrækkelige midler til at varetage sine udenrigspolitikker helt og fuldt? I et Europa, der skuffer, er det euroskepticismen, der stiger. At skuffe sine partnere er det samme som at risikere, at de vender sig bort fra Unionen. Jeg håber, at naboskabsinstrumentet bliver effektivt og giver den forventede regionale stabilitet.

Har Unionen ved f.eks. at inddrage landene i det sydlige Kaukasus i sin naboskabspolitik taget højde for de berørte befolkningers forventninger? Jeg taler om en underregion, jeg kender godt. Med sine grænser til Rusland, Tyrkiet og Iran befinder den sig i dag i centrum for den europæiske og internationale debat. Ved at garantere sikkerheden dér, garanterer vi også vores egen sikkerhed. Nabolandene har i denne forbindelse brug for omfattende midler for at kunne iværksætte de aktionsplaner, de er i færd med at udarbejde, og man kan kun beklage, at EU og Parlamentet ikke deltager i forhandlingerne. Men det vigtige er, at dette instrument, naboskabspolitikken, ledsager disse lande i deres demokratiske proces, og at Unionen kan fungere som en veritabel aktør i forbindelse med den fredelige løsning af konflikter, i det sydlige Kaukasus' tilfælde de såkaldt fastfrosne konflikter i Nagorno-Karabakh og Abkasiens, samt i forbindelse med fredsplanerne for Sydossetien. Disse lande har af egen fri vilje vendt sig mod vores europæiske værdier, og de skal bestyrkes i deres aktioner.

Da vi i dag skal gøre mere og gøre det bedre med de til rådighed stående midler - hvilket ser ud til at være nøgleordet for dagens arbejde - skal jeg derfor opfordre Kommissionen til ikke at tage fejl i forbindelse med fordelingen af de magre til rådighed stående midler og investere i projekter, hvis grundlæggende principper er varig fred og regional stabilitet, respekt for menneskerettighederne og demokratiet og bæredygtig udvikling.

Tobias Pflüger (GUE/NGL). - (DE) Fru formand, dette stabilitetsinstrument er en meget interessant model, men der er et helt centralt problem ved det. Det er så at sige et forsøg på at gå ud over det, der er fastsat i Nice-traktaten - nemlig at der ikke findes noget selvstændigt militærbudget - og indføre noget ad bagdøren. Det mener jeg er meget problematisk. Det formuleres imidlertid meget åbent i dette dokument, at de nye finansieringsinstrumenter i væsentlig grad skal "bidrage til EU's udvikling som *global player*." Det er forholdsvis åbent formuleret, at det især handler om militærudgifter.

I Nice-traktaten står der, at et selvstændigt militærbudget ikke er muligt, og det bør man faktisk holde sig til. I stedet afprøver og udvider man stykke for stykke finansieringsmuligheder ad bagdøren. Et andet problem er, at dette finansieringsinstrument er så ubestemt. Det kan nemlig bruges til at finansiere både civile og militære projekter. Jeg vil opfordre Dem til at sige helt åbent, at De ønsker at finansiere militære indsatser, og at gøre det helt åbent, så kan man behandle det politisk. På denne måde er det meget problematisk.

Derek Roland Clark (IND/DEM). - (EN) Fru formand, vi får hele tiden at vide, at vi skal lytte til folket, ikke mindst af den græske formand her til formiddag. Lad os gøre det og erkende, at folket, når man spørger dem direkte, siger nej til forfatningen, ikke mindst fordi de ser med forfærdelse på bevillingen af flere og flere af deres penge til førtiltrædelsen og endog førkandidatlande, hvoraf nogle er underudviklede. Her er det afgørende, at man skiller udviklede lande fra udviklingslande, og at disse midler ikke skal bruges til europæiske lande alene. Så EU bør tænke på tredjeverdenslandene uden for EU, hvor Unionens midler ville gøre mere gavn.

Faktisk fører EU's aktiviteter ofte til fattigdom i den tredje verden, hvilket er grunden til, at mit parti ønsker at lægge denne bistand tilbage i hænderne på medlemsstaterne alene. Så sent som i går stemte Parlamentet for at tillade EU's flåder at fiske i Sao Tome og Principes samt Angolas farvande. Vi ved alle, hvad der så sker. EU's flåder overfisker farvandene, så de lokale går bankerot, og fiskebestandene ødelægges mange år frem. Hvor meget er de ydre forbindelser så værd?

I går gav vi EU's flåder tilladelse til at fiske i Marokkos farvande og afviste specifikt forslag om, at medlemsstaterne skulle kunne forbyde deres flåder at fiske i Vestsaharas farvande. Halvdelen af dette ulykkelige lands befolkning lever i flygtningelejre i Algeriet på grund af Marokkos militære magtovertagelse. Se, det er politisk og ucivil usikkerhed! Sådan bringes Vestsahara til tiggerstaven i stedet for at blive hjulpet. Men der bor kun 300.000 mennesker der. De har givet afkald på vold i modsætning til visse andre lande, der modtager midler fra EU, så verden glemmer dem.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Fru formand, jeg vil gerne udtrykke min beundring over for ordføreren hr. Szymański og de øvrige ordførere. Jeg vil også gerne fremhæve nogle få sager vedrørende det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument. Vi taler i dag om et instrument, der er en del af værktøjerne til oprettelse af partnerskaber og naborelationer mellem EU og tredjelande. Men er midlerne, der vist kun udgør 1,5 % af EU's udgifter, tilstrækkelige? Vil disse midler virkelig sætte os i stand til at fremme demokratiets udbredelse, respekten for menneskerettigheder og opbygningen af det civile samfund?

Med en sådan model skal man være særligt opmærksom på at anvende objektive kriterier for fordelingen af midlerne. Gennemførelsesbestemmelserne bliver også vigtige. Vi har ikke megen tid. Det er godt, at Rusland nævnes i punkt 9 i begrundelsen. Det er imidlertid en skam, at der ikke blev lagt samme vægt på Ukraine. Endelig vil jeg sige, at det finansielle instrument giver EU - der er hjemsted for knap 7 % af verdens befolkning - mulighed for at bidrage til den globale stabilitet og sikkerhed samt til nedbringelse af fattigdommen. Det er gavnligt for os alle og vil være en europæisk merværdi.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). - (EL) Fru formand, hr. formand for Rådet, fru kommissær, jeg vil allerførst understrege betydningen af den forhandling, vi har i dag, både på grund af emnet, og fordi det er en forhandling, der er baseret på en meget bred enighed.

Vi er alle bekendt med, at det signal, vi sender til tredjelandene i dag ved at drøfte dette emne i Europa-Parlamentet, er vigtigt, uanset hvilken relation disse lande har til EU.

Jeg vil naturligvis complimentere alle ordførerne, og især hr. Szent-Iványi, hvis betænkning jeg har beskæftiget mig mest med, både fordi han har været meget samarbejdsvillig gennem hele processen i Udenrigsudvalget, og for de forslag, han er kommet med. Og den kendsgerning alene, at vi vedrørende hr. Iványis betænkning har en indbyrdes aftale her i Europa-Parlamentet og med Kommissionen og med Det Europæiske Råd, finder jeg meget vigtigt.

Det er ligeledes vigtigt, at førtiltrædeshjælpen naturligvis gives til de to kandidatlande, Kroatien og Tyrkiet, men også til lande, der på længere sigt kan se frem til optagelse, som f.eks. landene på det vestlige Balkan.

Endelig er jeg meget glad for, at vi er nået frem til en aftale om det efter min opfattelse alvorlige spørgsmål om retsgrundlaget for artikel 181. Jeg mener således, at den aftale, der er indgået om høring af Parlamentet, er vigtig, og jeg tror, den vil blive gennemført på den bedst mulige måde.

Ana Maria Gomes (PSE). - (EN) Fru formand, idéen om, at seks forordninger, der ikke er underlagt fælles beslutningstagning, og som drejer sig om mange detaljerede emner, kan integreres til én enkelt forordning og karakteriseres som en del af en bestræbelse på at få bedre lovgivning, er uacceptabel for min gruppe.

Tror Kommissionen og Rådet virkelig, at man får bedre lovgivning ved at skære Parlamentet helt ud af proceduren? Hvordan kan man bringe EU tættere på borgerne samtidig med, at man forsøger at tage beføjelser fra den eneste direkte valgte EU-institution, hvis medlemmer har den tætteste kontakt til EU's borgere? Parlamentet kan ikke opgive sin kompetence og sin overvågningsrolle. Vi har brug for at opretholde et demokratisk tilsyn og at bygge på vores ansvar for udvikling og foranstaltninger udadtil.

Der er syv måneder, til forordningerne om foranstaltninger udadtil skal træde i kraft. Lad os se Kommissionen følge sine ord op med penge og give Parlamentet tilstrækkelig tid til at lovgive i forbindelse med de forslag, som - lad os huske på det - Kommissionen er desperat efter, men endnu ikke formelt har stillet.

Kommissionen og Rådet bør høre efter. Parlamentet lader sig ikke afpresse, når det gælder menneskerettigheds- og demokratiinstrumentet. Desuden ville en opgivelse af fælles beslutningstagning være et farligt tilbageskridt for udviklingen af EU. Parlamentet vil ikke tillade, at dette sker.

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). - (DE) Fru formand, det glæder mig, at de nye programmer under IPA skal have en klar politisk retning. Det glæder mig, at man har taget ved lære af erfaringerne. Midlerne skal nu anvendes mere resultatorienteret, effektivt og fleksibelt.

Vi ved, at den gradvise europæiske integration er den drivende kraft i forandringsprocesserne i landene på det vestlige Balkan, men også i Tyrkiet. Det er i Parlamentets interesse at blive inddraget i formuleringen af rammebestemmelserne, vurderingen af resultaterne og konklusionerne i rette tid. Vi vil tage Kommissionens løfter i denne retning meget alvorligt. Det gælder også for nabolandspolitikken. Vi må presse på for at sikre, at klar overholdelse af den internationale lovgivning og konventionerne er en lige så stor selvfølge som vores solidaritet. Dermed styrker vi ikke bare en solid økonomisk udvikling, men bidrager især til at styrke civilsamfundet som grobund for den europæiske integration.

Nirj Deva (PPE-DE). - (EN) Fru formand, sidste år så vi millioner af unge, der marcherede for at gøre fattigdom til historie. De bekymrer sig om fattigdom. Den har også betydning for os.

Sidste år så vi også Europas befolkning - Frankrig og Nederlandene - afvise forfatningen, fordi EU for dem var for langt fra det, der optog dem. Nu har vi en chance for at forene deres bekymring for fattigdommen og vores for forbindelse med Europas befolkning.

Parlamentet er det punkt, hvor der er forbindelse, gennemsækelighed og ansvarlighed. Det er derfor, den fælles beslutningstagning er så vigtig. Det er derfor, gennemsækelighed er så vigtig. Det er derfor, ansvarlighed er så vigtig. Det er derfor, at det ikke nytter at erstatte 16 instrumenter med fælles beslutningstagning med et. At erstatte instrumenter for aids, tuberkulose og malaria, politikker vedrørende seksuel og reproduktiv sundhed, foranstaltninger for bæredygtig forvaltning af skove - herunder dem i udviklingslandene, politikker vedrørende konsolidering af demokrati og lov og orden, respekt for menneskerettighederne, fremme af ligestilling mellem kønnene i udviklingslandene, decentraliseret samarbejde, samfinansiering med andre ngo'er, fødevarebistand og fødevareforvaltning, udviklingssamarbejdet med Sydafrika, med Latinamerika, med Asien - det er tåbeligt! Hvem i Kommissionen har fundet på dette? Jeg tror ikke, at kommissæren har noget at gøre med det. Vi må

være ansvarlige. Vi må rapportere tilbage til vores befolkning. Vores befolkning forventer, at vi fortæller dem, hvad vi gør med deres penge, og det kan vi ikke gøre, hvis der kun er ét udviklingssamarbejdsinstrument, som skal dække hele det politiske spektrum.

Vi må formulere en politik. Formålet med parlamenter er at formulere en politik, at gennemføre og føre tilsyn med gennemførelsen og at gøre rede for pengene. Det er det, parlamenter er til for, og vi kan ikke undvige vores ansvar. Jeg tror ikke, at nogen i Kommissionen skal forestille sig, at Parlamentets medlemmer vil afskaffe deres pligter.

Jeg komplimenterer hr. Mitchell for en udmærket betænkning.

(Bifald)

Marianne Mikko (PSE). - *(ET)* Fru formand, mine damer og herrer, i vores repræsentanters ændringsforslag til instrumentet for naboskabspolitikken lægges der med rette vægt på europæiske værdier. Det er godt, at instrumentet giver mulighed for at gå uden om regeringer. Desværre bliver de geopolitiske prioriteter ikke defineret. EU's endelige målsætning med disse ikke ubetydelige beløb er ikke nærmere angivet.

Der er mange antydninger. Det er klart, at Rusland ud over instrumentet for naboskabspolitikken har særskilte rammer og en nordlig dimension. Med andre ord erkender EU automatisk eksistensen af et russisk indflydelsesområde.

I øjeblikket er Moldova kastebold for den russiske bjørn. Kreml lukker for gasrørledningerne og udtørker landets største kilde til eksportindtægter, nemlig vinindustrien. Dermed afprøver Moskva ikke kun Moldovas, Georgiens og Ukraines ukuelighed men også, om EU har nogen som helst udenrigspolitisk ryggrad. Derfor skal vi bruge skatteborgernes penge som et redskab til at feje de sidste spor af den kolde krig til side i dette forenede Europa. I stabilitetens interesser skal der fokuseres flere finansielle ressourcer på at demokratisere områderne i det tidligere Sovjetunionen.

Tak.

Elmar Brok (PPE-DE). - *(DE)* Fru formand, fru kommissær, hr. formand for Rådet, jeg vil gerne takke Rådet og Kommissionen for de vellykkede forhandlinger, som vi har ført om en række instrumenter, som hører under Udenrigsudvalgets ansvarsområde. Jeg vil også gerne takke de tre ordførere, hvoraf de to har behandlet medbestemmelsesområder, fordi de har gennemført procedurerne sådan, som man gennemfører medbestemmelsesprocedurer, hvilket fører til, at vi med sikkerhed kan afslutte sagen ved førstebehandlingen i juni, hvis menneskerettighedsinstrumentet kommer til.

Jeg vil gerne sige, at det ikke er antallet af forordninger, der afgør Parlamentets rettigheder, men deres indhold. Vi har efter min opfattelse opnået meget på de tre områder, som hører under mit udvalg, med medbestemmelse ved stabilitetsinstrumentet, med de muligheder, der er opstået med den finansielle regulering, med opdeling af midlerne og styrket politisk indhold. *Review*-klausulen, som skal opfyldes endnu i dette Parlament af denne Kommission, løftet om at gøre den til en lovgivningsmæssig proces, muligheden for en *mid-term review* på det indholdsmæssige område med Europa-Parlamentets medbestemmelse - det er kun nogle punkter, som giver os større muligheder i forhold til, hvad vi har haft tidligere.

Det er vigtigt, at der er få, overskuelige regler, for det giver gennemsigtighed. Med de 30 regler, vi hidtil har haft, var der ikke et øje, der kunne finde ud af det, heller ikke vi. Derfor mener jeg, at dette er en bedre vej, som forhåbentlig vil virke. Vi kan være stolte af vores arbejde. EU bruger fire gange så mange penge på eksternt hjælp som USA. Derfor bør vi anstrenge os for at forbedre hjælpen og forhandle nogle regler på plads, så den hurtigt kan blive gennemført. Det er et spørgsmål om udførelsen. Der skal fokuseres mere på den europæiske politik ved anvendelsen af instrumenterne. Netop dette punkt vil Parlamentet lægge stor vægt på ved kontrollen af Kommissionen.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - *(EN)* Fru formand, det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument er vigtigt for de nye medlemsstater, herunder Litauen. Grænsen til vores nabolande er næsten 1.000 km. Vi er meget ivrige efter, at demokrati, menneskerettigheder, økonomisk velstand og større offentlig velfærd skal slå rod bag denne grænse i Rusland og Belarus. Med en omskrivning af den tidligere tyske udenrigsminister, Hans-Dietrich Genschers, ord kan vi sige, at borgerne i EU aldrig vil være trygge og tilfredse, hvis der hinsides Unionens grænser lever mennesker, som er økonomisk tilbagestående og mangler rettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Jeg vil gerne understrege, at dokumentet også giver mulighed for at benytte økonomiske ressourcer til de lande, der er tilbøjelige til at fastfryse samarbejdet med EU. Vi må koordinere disse muligheder med et projekt om at skabe en europæiske demokratisk fond til støtte for de civile samfund, som det er blevet foreslået af Litauens præsident, Valdas Adamkus, samt af tyske socialdemokrater og medlemmer af Europa-Parlamentet.

Hubert Pirker (PPE-DE). - *(DE)* Fru formand, fru kommissær, hr. formand for Rådet, det er i EU's interesse at tilnærme nabostaterne, især de sydøsteuropæiske stater, til EU's standarder. Det giver stabilitet i den pågældende region, og det giver stabilitet for hele EU.

Vores hidtidige programmer er langt hen ad vejen blevet anvendt med stor succes. Vi kunne nævne en lang række eksempler, især fra Balkan. Derfor glæder det mig, at Kommissionen er begyndt at udvikle nye programmer for perioden efter 2007 sammen med Parlamentet. Det er nødvendigt at gøre det, fordi det netop er i begge parter interesse. Det er imidlertid også i Parlamentets og alles interesse at sørge for, at midlerne under disse programmer så også bliver anvendt optimalt. Jeg kan af egen erfaring fortælle Dem, at der er for mange projekter, hvor der er for mange diskussioner og for lidt konkret handling og hjælp. Der er for mange projekter, som bliver gennemført parallelt og overlapper hinanden, og nogle gange konkurrerer projekterne med USA og andre stater. Der finder i hvert fald ikke nogen koordinering sted.

Min anmodning til Kommissionen består derfor af tre punkter. For det første bør man skaffe sig et overblik over de igangværende projekter og dernæst bevare dette overblik og sørge for en koordineret anvendelse af midlerne og koordinering mellem projekterne. For det andet bør man kun godkende projekter, hvis de virkelig tilbyder en praktisk hjælp, som sikrer en forbedring af standarderne. For det tredje skal udbetalingen af midlerne være knyttet til, at der opnås resultater.

Det glæder mig, at kommissæren har erklæret, at vi vil gennemføre en kontrol i 2009, som skal vise, hvor vi er godt i gang, og hvor der er mangler. Alt i alt handler det om, at vi kan garantere, at EU's penge bliver brugt optimalt til gavn for sikkerhed og stabilitet i hele regionen.

Alexandra Dobolyi (PSE). - *(HU)* Fru formand, for at udvide de mange fordele ved det økonomiske og politiske samarbejde til nabolandene har EU oprettet den såkaldte europæiske naboskabspolitik. Gennem anvendelsen af de nye og ofte mere fleksible europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrumenter, som Kommissionen foreslår, vil EU have en direkte eller indirekte indflydelse på ca. 400 millioner borgere i 17 eksterne lande. Det nye finansielle instrument er meget vigtigt, og det vil få en betydelig merværdi ved udviklingen og formidlingen af grænseoverskridende og regionalt samarbejde, det vil styrke retsordenen, og det vil fremme god regeringsførelse.

Vi er kommet igennem en lang forhandlingsproces, og selv om Kommissionen har lagt meget arbejde i dette emne, finder jeg fortsat ikke dets fremgangsmåde over for Parlamentet helt imødekommende med hensyn til de fire instrumenter. Kommissionen og Rådet er opmærksomme på det faktum, at Parlamentet glæder sig over en procedureforenkling, men Parlamentet accepterer ikke en reducere af sin kontrollerende rolle af hensyn til forenkling - hverken med hensyn til den eksterne repræsentation af EU eller dets budget.

Panagiotis Beglitis (PSE). - *(EL)* Fru formand, det løfte, som kommissær Ferrero-Waldner har givet i dag om, at Kommissionen er parat til at stille forslag om et særskilt finansielt instrument til forsvar af demokratiet og menneskerettighederne, er allerede en positiv udvikling. Vi afventer Kommissionens forslag, som vil have sit helt eget retsgrundlag. Kommissionens forslag bør dog ikke være på bekostning af Europa-Parlamentets lovgivningsbeføjelser og især ikke dets beføjelser på budgetområdet, især når vi taler om spørgsmål, der hænger direkte sammen med EU's udenrigspolitik. Vi ved jo alle, at de europæiske borgere kræver styrkelse af Europa-Parlamentets beføjelser, ikke svækkelse.

Jeg vil gerne nævne og påpege over for fru Ferrero-Waldner, at der i det nye finansielle program for demokrati og menneskerettigheder, som hun vil forelægge - og dette er et særlig vigtigt og følsomt spørgsmål - også bør indgå finansiell støtte til centre for rehabilitering af torturofre, både i og uden for EU. Kommissionen har indtil i dag været den største finansielle bidragsyder til disse centre, og deres fortsatte drift udgør et grundlæggende humanitært ansvar.

Libor Rouček (PSE). - *(CS)* Fru formand, mine damer og herrer, det er en vigtig dag for Europa i dag. Vi har endelig vedtaget de finansielle overslag for 2007-2013, hvilket også er godt nyt for kandidatlandene og landene på det vestlige Balkan. Disse lande vil nu få en bedre fornemmelse af de tilgængelige

ressourcer under førtiltrædelsesinstrumentet (IPA). Jeg glæder mig meget over etableringen af IPA. Jeg er overbevist om, at det vil fremme kvaliteten og skabe mere fleksible individuelle politikker i førtiltrædelsesperioden, og det vil også muliggøre et grænseoverskridende og regionalt samarbejde mellem de lande, der forbereder sig på en tiltrædelse, og de nuværende EU-medlemmer, hvilket jeg finder meget vigtigt. Ligesom de foregående talere kunne jeg imidlertid godt have ønsket en større inddragelse af Parlamentet i formuleringen og udarbejdelsen af individuelle strategier og inden for områder som f.eks. beslutninger om suspension af bistand.

Riitta Myller (PSE). - (FI) Fru formand, det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument er faktisk meget velset. Europa-Parlamentet har gennem lang tid udtrykt ønske om, at samarbejdet mellem EU og dets naboer gøres lettere. I praksis har det været meget problematisk, at EU's egne Interreg-programmer og de programmer, der gennemføres i naboregionerne, har været fuldstændigt adskilte, og at det har været umuligt at realisere fælles projekter på begge sider af grænserne.

Selv om vi nu introducerer det étsteds-princip, vi har ønsket os så længe i naboskabs- og partnerskabspolitikken, bliver det udfordrende at føre det ud i livet. Vi må huske på, at de ydre grænseregioner er forskellige. Der skal ikke blot tages hensyn til befolkningsgrundlaget men også til de politiske behov ved den regionale fordeling af ressourcerne.

Hans Winkler, formand for Rådet. - (DE) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer, jeg vil gøre det kort, fordi det allerede er så sent. Mit indtryk af denne debat er, at der her er fælles bestræbelser, en fælles interesse i at få afsluttet forhandlingerne om alle instrumenterne så hurtigt som muligt. Rådsformandskabet har allerede i et brev til ordførerne Mitchell og van den Berg udtrykt vilje til at begynde med samtalerne allerede i næste uge, og jeg konstaterer med taknemmelighed, at fru Morgantini i sit indlæg talte om nødvendigheden af disse samtaler. Det vil vi gøre i en positiv ånd.

Her vil jeg gerne rette en særlig tak til hr. Brok, som sagde det, som jeg for rådsformand allerede har forsøgt at sige i udvalget, nemlig at Rådet naturligvis ikke er ude på at beskære Parlamentets rettigheder. Vi har - også af hensyn til vores troværdighed over for vores partnere - ingen intention om at forsøge at beskære Parlamentets rettigheder og muligheder for at medvirke. Tværtimod. For os handler det om troværdigheden og om at forbedre effektiviteten. Derfor er det ikke nødvendigt at tælle instrumenterne og måle dem på, hvor effektive vi er. Det er meget vigtigere, at vi kommer videre med indholdet.

Jeg takker alle for viljen til at samarbejde med formandskabet, og jeg vil til sidst gerne citere fra det brev, jeg nævnte:

"I can assure you that the Presidency and the Council are fully committed to finalising a compromise on the DCECI before the summer break and will not spare any efforts as far as working time and personnel capacities are concerned" (Jeg kan forsikre Dem for, at formandskabet og Rådet er fuldt ud engagerede i at færdiggøre et kompromis om instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde inden sommerferien og ikke vil sky nogen anstrengelse, hvad angår arbejdstid og personalekapacitet).

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. - (EN) Fru formand, hr. formand for Rådet, først og fremmest vil jeg gerne sige, at dette var en meget intens debat om meget vigtige instrumenter. Jeg mener, at De har set, at vi har været meget åbne. Men jeg må også korrigere en misforståelse ved at sige, at vi helt klart ikke modsætter os fælles beslutningstagning. Instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde er helt igennem underlagt fælles beslutningstagning. Lad mig klart sige, at vi ikke ønsker at afskaffe fælles beslutningstagning. Dette er en fuldstændig misforståelse og en ukorrekt fortolkning.

Vi mener, at det er muligt at arbejde på det grundlag, vi har. Kommissionen har accepteret, at tilføjelse af yderligere politisk indhold til instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde meget tæt bør følge det politiske indhold i de 16 nuværende forordninger, for så vidt de stadig afspejler nuværende realiteter og politiske prioriteter. Men lad os ikke bevare den nuværende struktur som den eneste referenceramme. Det er unødvendigt kompliceret. Vi siger, at de politiske bestemmelser i disse forordninger udmærket kan overføres til og om nødvendigt tilpasses hovedforordningen vedrørende instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde.

Jeg erindrer, at De altid ønsker hurtig og effektiv gennemførelse. Hvordan kan vi gøre det, hvis vi gør tingene endnu mere komplicerede? Jeg kunne ikke være mere enig med hr. Brok. Det er ikke antallet af forordninger, men indholdet i forordningerne, der muliggør fælles beslutningstagning.

Et andet mindre punkt vedrørende anmodningen om nye forslag fra Kommissionen: På dette stadium af drøftelserne og i betragtning af det påtrængende behov for hurtigt at nå til enighed mener Kommissionen, at det er nødvendigt at bruge formandens forslag som grundlag. Alle elementerne er allerede på bordet. Jeg mener, de på en meget fair måde afspejler, hvad Kommissionen selv ville have foreslået, da vi var tæt involverede i udviklingen af dem. Desuden forbereder Rådet også selv sin holdning på basis af disse forslag, så det er også i Parlamentets interesse at arbejde ud fra dette grundlag, at give input og følgelig at etablere grundlaget for en forhandlet fælles holdning. Lad mig også gentage vores ønske om at komme videre, men nu må vi virkelig begynde at forhandle.

Formanden. - Forhandlingen under ét er afsluttet.

Afstemningen om Mitchell-betænkningen finder sted i morgen kl. 12.00. Afstemningen om de andre betænkninger finder sted i juni.

Bilag - Kommissionens holdning

Betænkning af Mitchell (A6-0109/2006)

Kommissionen kan acceptere følgende ændringsforslag:

7, 8, 9, 11, 13, 14, 19, 24, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 76, 77, 78, 80, 82, 88, 92, 99, 102, 113, 117

Kommissionen kan acceptere følgende ændringsforslag dog i en ændret formulering:

17, 30, 31, 33, 36, 37, 38, 40, 62, 64, 86, 90, 100, 101, 105

Kommissionen kan principielt acceptere følgende ændringsforslag:

16, 18, 27, 28, 61, 87, 104

Kommissionen kan delvist acceptere følgende ændringsforslag:

3, 10, 22, 25, 26, 32, 39, 43, 53, 56, 57, 60, 63, 70, 71, 73, 79, 93

Kommissionen kan ikke acceptere følgende ændringsforslag:

1, 2, 4, 5, 6, 12, 15, 20, 21, 23, 35, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 58, 59, 65, 66, 67, 68, 69, 72, 74, 75, 81, 83, 84, 85, 89, 91, 94, 95, 96, 97, 98, 103, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 114, 115, 116

12. Spørgetid (spørgsmål til Rådet)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er spørgetiden (B6-0207/2006).

Vi behandler en række spørgsmål til Rådet.

Første del

Formanden. - Spørgsmål nr. 1 af **Bernd Posselt** (H-0300/06)

Om: Kroatiens tiltrædelse

Hvilke muligheder er der efter rådsformandskabets opfattelse, for at Kroatien kan blive EU-medlem i dette årti? Hvor langt er tiltrædelsesforhandlingerne kommet?

Hans Winkler, formand for Rådet. - (DE) Fru formand, det glæder mig, at jeg atter kan aftjene spørgetiden under Deres ledelse, og jeg vil begynde med det første spørgsmål fra Bernd Posselt om fremskridtene i tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien.

Lad mig begynde med at sige, at der for tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien ligesom for alle andre tiltrædelsesforhandlinger gælder det princip, at hvert land bliver vurderet på sine egne præstationer. Af hensyn til offentligheden må dette princip hele tiden understreges, og tempoet i forhandlingerne afhænger ene og alene af, hvordan tiltrædelseskandidaten - i dette tilfælde Kroatien - opfylder forudsætningerne

for et medlemskab. Naturligvis skal der samtidig, som det er fastsat i de relevante beslutninger, også tages hensyn til EU's optagelsesevne. Rådet kan og bør ikke nævne nogen dato for afslutningen på de forhandlinger, der blev indledt den 3. oktober.

Hvad de næste skridt angår, så har Rådet den 20. februar i år vedtaget tiltrædelsesparkerskabet for Kroatien, og i dette tiltrædelsesparkerskab fastsættes de prioriteter, som skal opfyldes på vejen mod tiltrædelse.

Kommissionens screeningrapporter om forhandlingskapitlerne videnskab og forskning, uddannelse og kultur, offentlige indkøb samt konkurrence foreligger. Rådet har gennemgået screeningrapporterne om de to første kapitler, videnskab, forskning, uddannelse og kultur, og opfordret Kroatien til at fremlægge deres udgangspunkt for forhandlingerne. Dem har jeg nu også modtaget, og Rådet vil nu skulle definere en fælles holdning. Det er planen, at der skal indledes forhandlinger om disse første kapitler den 13. juni i forbindelse med en tiltrædelseskonference på udenrigsministerniveau.

Jeg vil gerne gentage, at det i sidste ende afhænger af tiltrædelseskandidaternes egne fremskridt, om forhandlingerne kan fortsættes, og hvor hurtigt det kan ske.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) I sidste uge var jeg i Split sammen med PPE's gruppeledelse. I Kroatien er der stor bekymring over, at et kapitel kun kan afsluttes, hvilket jo skal ske enstemmigt, hvis også forhandlingerne med Tyrkiet om det pågældende kapitel er afsluttet.

Kan Rådet endnu en gang præcisere, at det ikke er tilfældet? De sagde jo, at alle bliver bedømt efter fortjeneste. Men der er risiko for, at der her fortsat bliver arbejdet med en tidsmæssig parallelitet, som sagligt og ud fra landenes størrelse overhovedet ikke er begrundet.

Hans Winkler, formand for Rådet. - (DE) Juridisk set er der ingen kobling mellem forskellige tiltrædelsesforhandlinger. Der kan naturligvis opstå en faktisk kobling, hvis der fremlægges screeningrapporter for flere kandidater samtidig, som i tilfældet med Tyrkiet og Kroatien. Så opstår der en vis tidsmæssig parallelitet. Men der er ikke tale om en kobling. Derfor føres forhandlingerne fortsat ud fra det princip, at hver enkelt tiltrædelseskandidat bliver behandlet ud fra sine egne fremskridt, og at der ikke er nogen sammenhæng med forhandlingerne med andre tiltrædelseskandidater.

Richard Corbett (PSE). - (EN) Hvornår tror Rådet, at forhandlingerne vil tage fat på det institutionelle kapitel? Når det sker, hvilket tilbud vil de nuværende medlemsstater så give Kroatien omkring antallet af stemmer, som Kroatien kan få i Rådet? Bliver det et tilbud baseret på det nuværende afstemningssystem, som alle medlemsstater er enedes om at ændre i forfatningstraktaten, eller bliver det baseret på et tilbud fremsat på basis af forfatningstraktaten? Og hvis det er tilfældet, vil det så være muligt uden at genåbne alle de spørgsmål, der står i forbindelse hermed, og som vi troede var løst med forfatningstraktaten? Vil det derfor ikke være nødvendigt at se på hele forfatningspakken endnu en gang?

Hans Winkler, formand for Rådet. - (EN) Som svar på hr. Corbetts spørgsmål, så er den normale procedure, at institutionelle spørgsmål behandles til sidst. Naturligvis afhænger den ordning, der til sin tid vil komme til at gælde for repræsentationen af de nye medlemsstater i EU's organer og institutioner, meget af debatten om fremtiden for EU og fremtiden for forfatningen. Men det ligger stadig ude i fremtiden, og jeg kan ikke forudsige, hvad der vil ske.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Jeg vil gerne stille et spørgsmål, som minder om hr. Posselts. Han påpegede den potentielle farlige parallelitet med Tyrkiet. Jeg kan se en anden problematik, som er mere principiel.

Vi har i disse dage store vanskeligheder med at organisere Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse på en sådan måde, at vi på den ene side overholder de datoer, som faktisk blev udmeldt af Rådet på et meget tidligt tidspunkt, og på den anden side også sørger for, at tiltrædelseskandidaterne virkelig også opnår det, som vi forventer af dem. I Kroatiens tilfælde ser det lidt anderledes ud. Man har opnået meget, der er sket meget, men det er skudt meget langt ud i fremtiden.

Hans Winkler, formand for Rådet. - (DE) Det er ikke min opfattelse, hr. medlem. Der er ikke noget, der bliver udskudt. Vi anerkender alle, at Kroatien har gjort store fremskridt. Vi har også belønnet disse fremskridt. Der er overhovedet ingen grund til at tvivle på, at forhandlingerne vil skride hurtigt fremad,

og at de opnåede fremskridt også bliver behørigt honoreret. Jeg kan ikke se nogen forbindelse til andre tidligere eller fremtidige forhandlinger.

Formanden. - Spørgsmål nr. 2 af **Paulo Casaca** (H-0348/06)

Om: Udvisning af europæiske familier fra Canada

Befolkningen i Portugal har med foruroligelse fulgt den seneste tids gentagne reportager i medierne om emigrantfamilier, der efter mange års ophold i Canada og generelt kun med to ugers varsel bliver repatrieret af Canada og vender tilbage til Portugal. Disse familier har ofte børn, der er født i Canada, og som hverken kender Portugal eller taler portugisisk. Kommissionen oplyste i sit svar på skriftlig forespørgsel E-2208/00 om europæiske borgeres emigration til USA og Canada, at de "negative virkninger", som "1996-udvisningsloven (Illegal Immigration Reform and Immigration Responsibility Act)" kunne få for EU-borgere var "blevet drøftet med medlemsstaterne i Rådets arbejdsgruppe vedrørende konsulære spørgsmål, og taget op over for USA's regering". Kan Rådet oplyse, om det allerede har taget eller på nuværende tidspunkt agter at tage et tilsvarende initiativ for at forsøge at gøre de canadiske myndigheder opmærksomme på den dramatiske situation, som disse europæiske emigrantfamilier i Canada befinder sig i?

Hans Winkler, formand for Rådet. - (DE) Som svar på dette spørgsmål må jeg henvise til, at konsulære anliggender - og dette er et konsulært anliggende - som bekendt hører under de nationale myndigheders kompetence. Så vidt Rådet ved, er denne sag inde i en fremskredet forhandlingsfase mellem Portugal og Canada. Derfor kan jeg kun konstatere, at Rådet ikke har nogen egentlig kompetence i dette spørgsmål. Jeg kan kun tilføje, at dette spørgsmål efter den berørte stats ønske ikke længere bliver behandlet i Rådets kompetente arbejdsgruppe om konsulære anliggender.

Paulo Casaca (PSE). - (PT) Jeg må sige, at jeg er temmelig forbavset over at høre det svar. Jeg vil gerne minde om, at jeg, da jeg for fire eller fem år siden stillede Kommissionen et lignende spørgsmål om USA, fik at vide, at Rådet var i gang med at behandle sagen i en gruppe med speciale i konsulære spørgsmål. Vi står altså over for et begreb med vigende betydning, et unionsborgerskab, der engang fandtes, som blev taget alvorligt for fire-fem år siden, men som ikke tages alvorligt nu. Jeg vil gerne vide, hvordan det kan være muligt.

Hans Winkler, formand for Rådet. - (DE) Jeg må henvise til, at det i sidste ende kommer an på, hvad den pågældende stat selv vil. Hvis en medlemsstat i EU vil behandle et spørgsmål, som i sig selv er et nationalt anliggende, som et nationalt spørgsmål og som et bilateralt anliggende og forhandle dette spørgsmål med tredjelandet, så bør EU ikke blande sig. Hvis Portugal skulle ønske noget andet og give udtryk for det, ville Rådet naturligvis undersøge det.

Formanden. - Spørgsmål nr. 3 af **Elena Valenciano Martínez-Orozco** (H-0364/06)

Om: Arrestation af kvinder og børn i Iran

I Iran er der i de seneste måneder sket en række arrestationer af kvinder og børn, hvis eneste forbrydelse består i, at de er gift med/børn af politiske aktivister, som arbejder mod styret i landet. Der er tale om samvittighedsfanger, som de iranske myndigheder holder som gidsler for at tvinge de pågældende aktivister til at overgive sig. Er Rådet orienteret om arrestationen af Masouma Kaabi og hendes fireårige søn Aimad, af Hoda Hawashemi og hendes to yngste børn Ahmad og Ossama på henholdsvis 4 og 2 år, af Soghra Khudayrawi og hendes fireårige søn Zeidan, samt af Sakina Naisi, der blev arresteret, mens hun var gravid i tredje måned og som i begyndelsen af april måtte indlægges på hospitalet, hvor man måtte afbryde svangerskabet, efter al sandsynlighed på grund af den dårlige behandling, hun havde været udsat for i fængslet. Har Rådet rettet nogen form for appel til de iranske myndigheder med krav om, at disse kvinder og børn straks løslades? Har det udtrykt foruroligelse over krænkelserne af konventionen om barnets rettigheder, som Iran har ratificeret?

Hans Winkler, formand for Rådet. - (DE) EU og Rådet følger generelt menneskerettighedssituationen i Iran med opmærksomhed og også med voksende bekymring. Det var EU, som på FN's 60. generalforsamling var med til at fremsætte en resolution om menneskerettighederne i den islamiske republik Iran og dermed også offentligt gav udtryk for sin bekymring over situationen i Iran over for verdensoffentligheden. Jeg kan forsikre medlemmet om, at EU benytter alle til rådighed stående muligheder - offentligt, fortroligt, i erklæringer og demarcher - til at give udtryk for denne bekymring over menneskerettighedsovertrædelserne i Iran, og det vil EU fortsat gøre.

Med hensyn til Masouma Kaabi og hendes søn, så skal de angiveligt være blevet løsladt mod kaution for få uger siden. EU følger situationen og vil benytte enhver lejlighed til at tage disse meget berettigede bekymringer og anliggender op.

Elena Valenciano Martínez-Orozco (PSE). - (ES) Jeg vil blot gøre Rådet opmærksom på, at det ikke drejer sig om en generel henvisning til menneskerettighederne i Iran, men om, at vi taler om konkrete sager. De har omtalt den konkrete sag om den person, der er blevet frigivet, men ikke alle de sager, hvor de ikke er blevet frigivet. Jeg tænker på en meget speciel sag, ikke på et generelt forsvar af menneskerettighederne i Iran, da vi rent faktisk gør dette med en vis virkning. Det kan man ikke sige om den direkte intervention i de konkrete sager, vi har kendskab til.

Hans Winkler, formand for Rådet. - (DE) Naturligvis ligger bekymringen om de enkelte skæbner EU og Rådet særligt på sinde. Netop i enkeltsager er det vigtigt at gå frem på en måde, som er effektiv og ikke har den modsatte effekt. Det er vanskeligt. Jeg har selv arbejdet længe nok inden for dette område til at vide, at det ofte er meget vanskeligt at finde den rigtige måde og på den ene side ikke give indtryk af, at man ikke interesserer sig for disse sager, men på den anden side heller ikke ved at gå for offentligt frem risikere, at der sker det modsatte af det, som man ønsker.

De kan være forvisset om, at EU og Rådet gør sig store anstrengelser for at finde den rigtige måde i hvert enkelt tilfælde - naturligvis ligger netop enkelte menneskers skæbne os på hjerte. Jeg må imidlertid sige åbent og ærligt - og jeg indrømmer, at det til tider er meget frustrerende - at EU's muligheder nogle gange er meget begrænsede, og at vi heller ikke altid opnår den ønskede effekt. Det lader vi os imidlertid ikke standse af, og vi vil fortsætte ad denne vej.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - (EN) Hr. formand for Rådet, De sagde, at EU's beføjelser er begrænsede, hvilket jeg accepterer. Men den ene ting, som EU kunne gøre, er at fjerne etiketten "fredløse og terrorister" fra Folkets Mujahediner. Jeg rejste dette spørgsmål for nogle få måneder siden og bad Dem overveje at forelægge det for Rådet. De sagde til min henrykkelse, at De ikke blot ville overveje det, men faktisk ville gøre det. Kunne De delagtiggøre os i de fremskridt, De har gjort eller forventer at gøre, eller hvornår det vil ske?

Hans Winkler, formand for Rådet. - (EN) Dette spørgsmål er faktisk blevet forelagt for Rådet, og her overvejer man det stadig. Jeg håber, at jeg snart vil være i stand til at give Dem et konkret svar, men jeg kan ikke gøre det i dag. Jeg beder om Deres overbærenhed og lidt mere tålmodighed.

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Som De ved, er menneskerettighedsdialogen mellem EU og Iran blevet afbrudt. Vi ved også, at Iran er interesseret i at genoptage denne dialog, men vi kender også til problemerne.

Hvad er Deres opfattelse af situationen? Vil dialogen snart blive genoptaget, og hvad ville denne dialog kunne give i de konkrete tilfælde, der blev nævnt?

Hans Winkler, formand for Rådet. - (DE) Her vil jeg starte med at sige - sådan som jeg har sagt før - at det er et spørgsmål om balance. Iran har en meget konkret interesse i at genoptage denne menneskerettighedsdialog. Naturligvis er Rådet principielt interesseret i at føre en sådan dialog med Iran, fordi det giver lejlighed til at tage mange ting op i denne sammenhæng, inklusive enkeltsager. Men det går naturligvis ikke, at EU indlader sig på en dialog, som den anden part så at sige misbruger som alibi eller hvidvaskning. Derfor har EU nogle meget konkrete idéer om, hvilke betingelser en sådan dialog bør finde sted under.

En af forudsætningerne for, at EU indgår i en sådan dialog, er visse konkrete forhåndsudmeldelser. Til disse forhåndsudmeldelser og forventninger fra EU's side hører især også løsladelse af politiske fanger. Men vi er som sagt villige til dialog. Og hvis Iran er seriøst interesseret i en sådan dialog, vil EU gerne gå ind i den på de nævnte betingelser.

Formanden. - Spørgsmål nr. 4 af **Laima Liucija Andrikiene** (H-0396/06)

Om: Nødvendigheden af en effektivt koordineret/fælles energipolitik i EU

Energisikkerheden har altid været et af EU's største økonomiske og politiske problemer. Afhængigheden af russisk olie og gas er blevet et varmt diskussionsemne i EU, navnlig i år, og EU har tydeligvis forstået, at energiforsyningen i det kommende årti vil spille en langt mere evident politisk rolle end tidligere. Mangelen på en effektiv EU-energipolitik over for Rusland sætter Kreml i stand til at spille europæiske

virksomheder og deres regeringer ud mod hinanden i deres bestræbelser for at få adgang til gas og investeringsmuligheder. Grønbogen om energi er fuld af henstillinger, men giver ingen mulighed for at gennemføre beslutninger på det vitale område energidiversitet. Er EU i stand til at gennemføre en effektivt koordineret energipolitik, som inden for den nærmeste fremtid kan konverteres til en egentlig fælles energipolitik? Er EU i stand til at imødegå Ruslands pipeline-monopol for så vidt angår transporten af olie og gas fra Centralasien til Europa? Er EU i stand til at sikre gensidighed og øget åbenhed i Ruslands energisektor? Vil Rådet være i stand til at rejse spørgsmålet om gensidighed og åbenhed fra de russiske energivirksomheders side allerede på det næste G8-topmøde?

Hans Winkler, formand for Rådet. - (DE) Dette spørgsmål vil jeg gerne svare lidt mere udførligt på, selv om jeg kan tage yderligere stilling til det kl. 21.00, hvis jeg er rigtigt informeret - Rådet har jo sagt ja til at være her kl. 21.00 og deltage i denne debat.

Rådet mener, at det af medlemmet rejste spørgsmål om en koordineret og fælles EU-energi politik har den allerstørste betydning. Jeg vil gerne pege på, at Rådet i konklusionerne fra det uformelle rådsmøde i marts om "en ny energipolitik i Europa" pegede på denne problematik og traf beslutninger om dette spørgsmål under overskriften "energi politik for Europa". Herunder blev det konstateret, at Europa har mange udfordringer på energiområdet, nemlig den voksende afhængighed af importeret energi og diversificeringen, som endnu er begrænset. I konklusionerne kræver Rådet derfor helt klart en energipolitik for Europa, som går på en effektiv fællesskabspolitik, sammenhæng mellem medlemsstaterne og sammenhæng mellem initiativerne på de forskellige politiske områder, og som i tilstrækkelig grad og på en afbalanceret måde opfylder målsætningerne forsyningssikkerhed, konkurrenceevne og bæredygtighed.

I denne forbindelse vil jeg gerne nævne, at det netop inden for energispørgsmålet skal undersøges meget omhyggeligt, hvad der hører under staternes kompetence, og hvad der kan gøres på europæisk niveau. Her skal der opnås synergieffekter. Det Europæiske Råd konstaterede desuden, at forsyningssikkerheden bør øges, bl.a. ved at udvikle et fælles eksternt koncept, fremme energialogen mellem EU og de vigtigste partnere og foretage en stærkere diversificering med hensyn til eksterne energikilder, leverandører og transportruter.

Netop dette udenrigspolitiske aspekt vil EU og Rådet skænke særlig opmærksomhed i de kommende uger. Rådet vil sammen med Kommissionen og på grundlag af de eksisterende strukturer arbejde hen mod en mere effektiv udformning af dialogen mellem EU og Rusland. Der vil jo snart være lejlighed til at komme ind på dette spørgsmål i forbindelse med topmødet, og det vil være et af de væsentligste emner på dette topmøde. Desuden kræver Rådet med henblik på ratifikationen af energichartertraktaten, at forhandlingerne om transitprotokollen afsluttes. Den juridiske ramme, som disse instrumenter ville give, ville øge energimarkedernes gennemsigtighed og konkurrence og samtidig bidrage til at skabe gunstige investeringsbetingelser i de kontraherende parters lande.

I forbindelse med dette fælles energikoncept skal der også være mulighed for et ægte energipartnerskab over for Rusland, og sikkerhed og forudsigelighed for alle skal sikres. Det skal påpeges, at dette spørgsmål ikke lige pludselig er opstået ud af det blå, men at Rådet gennem længere tid har udviklet en interesse i en effektiv og koordineret energipolitik. Spørgsmålet er bare blevet særligt aktuelt nu, og det skete, da det østrigske formandskab var otte timer gammelt, kl. 8.00 den 1. januar i år, da den kendte udvikling blev sat i gang med Ruslands afbrydelse af gasforsyningen.

Den gradvise opbygning af en juridisk ramme på energiområdet, f.eks. støtte til vedvarende energi eller liberaliseringspakkerne, som skal sikre en fuldstændig åbning af det fælles marked for energi til næste sommer, bidrager allerede til en koordineret og fælles energipolitik, som medlemmet med rette kræver.

Med hensyn til spørgsmålet om diversificering af energikilderne og transportruterne, så er den nylige vedtagelse af beslutningen om transeuropæiske energinet et vigtigt skridt i denne retning. Indgåelse af trakten om energifællesskabet med de sydøsteuropæiske lande, som jeg vil få lejlighed til at sige mere om i debatten kl. 21.00, bidrager også til dette mål, idet det interne energimarkedskoncept udvides til også at omfatte nabolandene.

I denne forbindelse venter Rådet spændt på den vurdering af energistrategien, som Kommissionen vil forelægge for Rådet og Parlamentet til næste år, og som især skal behandle de nødvendige mål og foranstaltninger for en eksternt energipolitik på mellemlang og lang sigt.

Endelig kan jeg med hensyn til G8-topmødet sige, at Rådet naturligvis ikke hører til gruppen af G8-lande, og at Rådet derfor heller ikke deltager i møderne. Rådet er dog indstillet på at behandle spørgsmålene om gensidighed og gennemsigtighed i andre relevante fora som energidialogen mellem EU og Rusland.

Disse vigtige spørgsmål blev også behandlet for ganske nylig i et brev fra energikommissær Piebalgs og formanden for Rådet (energi), hr. Bartenstein, til den russiske energiminister Christenko.

Laima Liucija Andrikiénė (PPE-DE). - (EN) Fru formand, jeg har ikke noget tillægsspørgsmål. Jeg ville blot takke rådsformanden for hans meget detaljerede svar.

Paul Rübiger (PPE-DE). - (DE) Først vil jeg gerne ønske Rådet tillykke med, at det er lykkedes at få det indre marked for slutforbrugere i 2007 med i de afsluttende dokumenter. Der venter stadig et stort arbejde, men jeg tror, at det vil komme Lissabon-strategien til gode. Mit spørgsmål er, hvordan det egentlig ser ud med energifællesskabet. Kan det udvides med flere stater, og hvilke stater kunne der især være tale om?

Hans Winkler, formand for Rådet. - (DE) Oprettelsen af energifællesskabet gør gode fremskridt. Traktaten er nu underskrevet af fire stater. Jeg ser ikke nogen grund til, at man ikke skulle kunne udvide denne traktat til andre stater, hvis det er gavnligt. Så vidt jeg ved, er der imidlertid ingen konkrete planer i den retning i øjeblikket.

Forhandlingerne med Tyrkiet, som ikke har underskrevet aftalen, fortsætter også. Tyrkiet er som transitland og bindeled logisk nok meget interessant. Jeg kunne forestille mig, at den fremtidige udvikling også ville føre til en udvidelse af antallet af traktatstater.

Richard Seeber (PPE-DE). - (DE) Hr. formand for Rådet, Kommissionen har produceret et fint papir om EU's energiforsynings sikkerhed. Vi ved imidlertid, at kompetencerne på dette område er meget opsplittet. Hvad kan rådsformandskabet gøre, for at Europa kan optræde fælles især over for Rusland, og hvad kan man gøre for også at opretholde de standarder for bæredygtighed, som vi har opnået i Fællesskabet, hos vores partner Rusland inden for energiproduktionen?

Hans Winkler, formand for Rådet. - (DE) Hvis der er behov for en yderligere tilnærmelse af denne opsplittede kompetencesituation, som De med rette betegner den, vil Kommissionen skulle stille forslag om retsforskrifter. Med hensyn til en troværdig fælles energiudenrigspolitik, så arbejder Rådet på at udarbejde et fælles koncept i en opfølgning på beslutningerne fra marts. Til dette fælles koncept er også den højtstående repræsentant blevet bedt om at komme med forslag. Der vil også komme noget fra hr. Solana i denne forbindelse, fordi det er et meget vigtigt spørgsmål i forbindelse med EU's fælles udenrigspolitik.

Anden del

Formanden. - Spørgsmål nr. 5 af **Mairead McGuinness** (H-0032/06)

Om: Direkte beskatning

Har Rådets formandskab henvendt sig til andre EU-medlemmer om sit forslag om at indføre en form for direkte beskatning til at finansiere EU's budget? Kan formandskabet i bekræftende fald redegøre for, hvad der indtil nu er gjort, og om formandskabet forventer, at Rådet gør fremskridt på dette område i de kommende måneder?

Alfred Finz, formand for Rådet. - (DE) Den østrigske forbundskansler udtalte sig på Europa-Parlamentets møde i januar 2006 om mulighederne for at indføre en direkte finansieringskilde for EU. Dengang diskuterede man de finansielle overslag, som hovedsagelig finansieres af medlemsbidrag fra de enkelte stater, og derfor kom diskussionen om en egen direkte finansieringskilde for EU's budget op igen.

I forbindelse med eigheden om de finansielle overslag for 2007-2013, som blev opnået på Det Europæiske Råd i december 2005 - i dag er aftaleværket blevet underskrevet, den såkaldte interinstitutionelle aftale er altså blevet afsluttet med succes i dag - er Kommissionen blevet bedt om at foretage en omfattende undersøgelse af alle aspekter af EU's udgifter, også den fælles landbrugspolitik og systemet med egne indtægter, inklusive rabatten til Det Forenede Kongerige, og rapportere om det i 2008 eller 2009.

Denne fremgangsmåde blev bekræftet i april 2006 i en fælles erklæring fra alle tre institutioner om den nye interinstitutionelle aftale. Her vil jeg imidlertid gerne understrege, at vi også i dette spørgsmål må gå frem efter princippet om enstemmighed, og det er naturligvis et spørgsmål, som er vanskeligt at løse, fordi alle stater ikke er enige, især ikke om, hvilken direkte finansieringskilde der skal findes. Jeg tror også, der gennemgående er meget forskellige meninger om dette her i Europa-Parlamentet.

Gay Mitchell (PPE-DE), stedfortræder for spørgeren. - (EN). Jeg vil gerne takke formandskabet for dette svar. Jeg noterede mig for nylig, at en kollega fra Parlamentet antydede, at der skulle lægges en skat på sms'er og e-mails. Hvis vi virkelig vil genere folk og gøre de unge til modstandere af EU, kunne det være en måde at gøre det på!

Jeg vil gerne stille ministeren et spørgsmål om hans svar. Han sagde, at spørgsmålet om en direkte skat lå på bordet. Kan han over for Parlamentet bekræfte, at det ikke længere er på bordet? Eller ligger det stadig på bordet til drøftelse, og kan det komme til drøftelse igen i nær fremtid?

Alfred Finz, formand for Rådet. - (DE) Spørgsmålet bliver ikke bare diskuteret, det bliver også nærmere undersøgt, og det vil være et stående emne i Økofin-Rådet, fordi der især skal evalueres. Det blev jo aftalt i forbindelse med de finansielle overslag. Vi håber altså, at der her er sat en proces i gang, som vil kunne afsluttes positivt.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) I stedet for at lede efter nye finansieringskilder, f.eks. i form af direkte EU-skatter, og i stedet for hele tid at forhøje udgiftssiden, ville det efter nok det store flertal af EU-borgernes mening være på høje tid endelig at få styr på svig og ødselhed. Hvad mener Rådet om det?

Alfred Finz, formand for Rådet. - (DE) Jeg hører til det østrigske finansministerium, og jeg er helt enig med Dem i, at ethvert budget har to sider, nemlig en udgiftsside og en indtægtsside. Der er to muligheder for at få sit budget til at slå til. Vores mål er at opnå et balancerende budget i det mindste via konjunkturudligningen ved på den ene side at øge indtægterne, hvilket naturligvis ikke er populært hos borgerne og erhvervslivet. På den anden side tilstræber vi en mere effektiv udformning af udgifterne, det drejer sig altså om at begrænse udgifterne, men med tilsvarende effektivitet i forbindelse med indtægterne at sørge for, at alle de afgifter, som er fastlagt i loven, også faktisk tilflyder staten, i stedet for at indføre nye afgifter.

Det er en vigtig diskussion, og jeg har for nylig været på besøg i nogle af de nye medlemsstater for at tale om disse emner, f.eks. om momsbedrageri, som er et stort problem i hele Europa. Det skønnes at beløbe sig til 70 milliarder euro. Det samme gælder for bekæmpelse af smugleri. I Østrig drøftede vi under vores rådsformandskab i februar i Wien med skatteeksperter, hvordan man kan få styr på momsunddragelsen med andre afgiftssystemer og forbedringer i de eksisterende systemer.

Formanden. - Da de vedrører samme emne, behandler vi under ét spørgsmål nr. 6 af **Katerina Batzeli** (H-0314/06)

Om: Yderligere harmonisering af skattereglerne

Efter den gældende ordning fører hver enkelt medlemsstat sin egen skattepolitik i overensstemmelse med de konkrete nationale økonomiske og sociale forhold og behov, idet de fælles regler om beskatning er yderst begrænsede. Denne opsplittning af skattepolitikken i EU skaber imidlertid ofte skattemæssige forhindringer for virksomheder, især for SMV'er, som har store omkostninger ved at overholde reglerne, og som også udsættes for dobbeltbeskatning, når de har aktiviteter i en anden medlemsstat. De forskellige nationale skattesatser skaber endvidere en ulige skattemæssig konkurrence, især mellem nye og gamle medlemsstater, som fører til en ulige behandling af virksomhederne og er et af incitamenterne til udflytning af virksomheder til medlemsstater med lave skattesatser. Mener Rådet, at indførelse af mere sammenhængende fælles regler om skattepolitikken ville sikre en mere lige behandling af skatteyderne i EU og ville give nye impulser til EU's konkurrencedygtighed? Hvor langt er man kommet i forhandlingerne med henblik på at fremme princippet om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, som Europa-Parlamentet for nylig afgav samstemmende udtalelse om?

og spørgsmål nr. 10 af **Othmar Karas** (H-0373/06)

Om: Ensartet beregningsgrundlag for selskabsbeskatning

I anledning af det uformelle møde i Økofin-Rådet drøftede man bl.a. også indførelsen af et ensartet beregningsgrundlag for selskabsbeskatning. Det viste sig i den forbindelse endnu en gang, at en række medlemsstater var afvisende over for denne tanke, eller i det mindste var yderst skeptiske. Hvilke konkrete resultater kan man efter det østrigske formandskabs opfattelse forvente inden for den nærmeste fremtid i betragtning af enstemmighedsprincippet i forbindelse med skatte- og afgiftsmæssige anliggender? Står dette spørgsmål også på dagsordenen for de kommende formandskaber?

Alfred Finz, *formand for Rådet*. - (DE) Fru formand, disse spørgsmål handler om et ensartet beregningsgrundlag for selskabsbeskatning. Kommissionen er i øjeblikket i gang med de tekniske forberedelser til et forslag om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag. Disse forberedelser er lagt i hænderne på en arbejdsgruppe under Kommissionen selv, der blev nedsat efter det uformelle Økofin-Råd i september 2004. Den 5. april i år præsenterede Rådet Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for en meddelelse om hidtidige fremskridt og næste skridt hen imod et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag. I denne meddelelse redegøres der først for de hidtidige fremskridt som indikeret i titlen, og derefter identificeres de områder, hvor Kommissionen ønsker politisk støtte og retningslinjer for det videre tekniske arbejde.

På det uformelle møde i Økofin-Rådet, der blev afholdt på formandskabets opfordring i Wien den 7. april, blev ministrene præsenteret for Kommissionens første rapport om de tekniske forberedelser. Ved afslutningen på dette uformelle rådsmøde sagde rådsformanden hr. Karl-Heinz Grasser, at diskussionerne havde vist, at et stort flertal går ind for dette beregningsgrundlag. Efter ministerens skøn ville dette beregningsgrundlag give omkostningsbesparelser for virksomhederne og forenkle de nationale skattesystemer. Endvidere udtalte kommissæren med ansvar for beskatning, hr. Kovács, at selv om det ikke var nogen let opgave at tage kraftigt til orde for et harmoniseret selskabsskattegrundlag, så havde ministrene haft en informativ meningsudveksling over frokosten. Fremover vil Kommissionen aflægge regelmæssige beretninger til Rådet om udviklingen i arbejdet. Formandskabet har sat en indledende meningsudveksling mellem ministrene om Kommissionens meddelelse på dagsordenen for Rådets møde den 7. juni i år. Formanden forventer, at Kommissionens og medlemsstaternes bidrag til førnævnte arbejdsgruppe vil muliggøre hurtige fremskridt med de tekniske forberedelser.

Som hr. Kovács, der er den ansvarlige kommissær på området, sagde på det seneste uformelle rådsmøde, kommer spørgsmålet også på dagsordenen for det følgende rådsformandskab - som planlagt i årsprogrammet. Det er et problem, der således ikke kan løses i den nærmeste fremtid, men som kræver en længere forberedelse.

Stavros Arnautakis (PSE), *stedfortræder for ordføreren*. - (EL) Fru formand, hr. formand for Rådet, er der foretaget eller vil der blive foretaget en undersøgelse af konsekvenserne af indførelsen af et fælles beskatningsgrundlag?

Alfred Finz, *formand for Rådet*. - (DE) Fru formand, der foreligger endnu ingen omkostningsberegninger. Vi er nødt til at vente på undersøgelsen, der kommer til at tage nogen tid. Det er ikke muligt at opgive en dato for dens færdiggørelse.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Fru formand, emnet viser naturligvis, at enstemmighed er en hindring ikke kun for beskatning i almindelighed men også inden for beskatningsspørgsmål. Som rådsformanden har sagt, er der flertalsopbakning til dette ensartede beregningsgrundlag, men der er endnu ikke tegn på en åben dør til en aftale. Jeg har nu følgende spørgsmål til rådsformanden: Med hans kendskab til modargumenterne, hvor mange lande er så stærke modstandere heraf, og tror han, at det vil være muligt at overvinde enstemmighedshindringen? Bør vi ikke også helt afskaffe enstemmighed i tilfælde af beskatning med betydning for det indre marked?

Alfred Finz, *formand for Rådet*. - (DE) Fru formand, problemet med enstemmighed i et EU med 25 medlemsstater er særligt akut i beskatningsspørgsmål. De medlemsstater, der for nylig har indført et helt anderledes skattesystem som f.eks. et enhedsskattesystem - dvs. en enhedstarif for virksomhedsskat, indkomstskat og lignende - har vanskeligt ved at støtte et ensartet beregningsgrundlag. Det er naturligt for disse lande at protestere, da de i øjeblikket nyder godt af den skattemæssige konkurrence. Helt konkret er der fire lande, der protesterer imod at indføre det ensartede beregningsgrundlag for hurtigt eller at gennemføre ændringer overhovedet. Efter min mening kan situationen kun afhjælpes med en

forfatning, som Europa har brug for - og jo flere lande der kommer med i EU, jo mere nødvendigt bliver det - så vi også kan træffe flertalsafgørelser på dette område. Som vi også har set i forbindelse med en reduktion af omsætningsafgifterne, der var en meget hård nød at knække, er der problemer forbundet med enstemmighed i så vanskelige sager som beskatning, når det handler om at træffe de nødvendige beslutninger af hensyn til økonomien, væksten og beskæftigelsen - hvilket også kan ses i forbindelse med Lissabon-processen. For at det kan gøres, skal der være en fleksibel beslutningsproces, og Rådet skal have mulighed for at skride til handling.

Formanden. - Spørgsmål nr. 7 af **Eoin Ryan** (H-0333/06)

Om: Statteharmonisering

Kan Rådet fremskaffe økonomiske data, som beviser, at indførelsen af en harmoniseret virksomhedsbeskatning vil hjælpe med at forbedre den konkurrencemæssige stilling i alle EU's medlemsstater?

Alfred Finz, formand for Rådet. - (DE) Fru formand, dette spørgsmål handler om samme emne. Spørgsmålet om at finde et ensartet beskatningsgrundlag handler om skatteharmonisering, og der er også blevet spurgt om, hvilke dokumenter der findes desangående. Desværre findes der endnu ikke tilgængelige data om, hvor store beløb, der kan spares på denne konto - dvs. hvor store omkostninger økonomien kan spares for. Ikke desto mindre offentliggjorde Kommissionen for nylig den europæiske skatteundersøgelse, ifølge hvilken virksomheder, der opererer på tværs af grænserne - og specielt smv'er - udsættes for betydelige tab på grund af de forskellige skattesystemer i EU, og det er på ingen måde til fordel for konkurrencen.

I denne forbindelse vil jeg også gerne henlede Parlamentets opmærksomhed på Kommissionens meddelelse "På vej mod et indre marked uden skattemæssige hindringer", der var stilet til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, og som havde som sit primære formål at lette byrden på økonomiske aktiviteter i EU. Endvidere bad formanden for Kommissionen på det uformelle møde i Rådet i Wien den 7. og 8. april om at få detaljerede beregninger over de økonomiske fordele ved et konsolideret beskatningsgrundlag.

Generelt set vil jeg imidlertid gerne pointere, at spørgsmålet om interne afregninger er en enorm administrativ byrde for virksomhederne på det indre marked, og denne byrde ville næppe eksistere, hvis man gennemførte et konsolideret beskatningsgrundlag. Rådet har tidligere vedtaget adskillige foranstaltninger, der skal gøre det lettere at gennemføre grænseoverskridende økonomiske aktiviteter i Fællesskabet, såsom moder-datterselskabsdirektivet, fusionsdirektivet og direktivet om renter og royalties. Kommissionen har også præsenteret Rådet for et forslag om at ændre direktivet om renter og royalties, der i øjeblikket fortsat diskuteres i Rådet.

Eoin Ryan (UEN). - (EN) Skal jeg forstå det sådan, at grunden til, at vi gør dette, er, at det er godt for embedsmændene? Synes De ikke, at det er mærkeligt, at de lande, der ikke vil harmonisere beskatningen, er de lande, der har den højeste vækstrate, den laveste arbejdsløshed, de højeste investeringer i infrastruktur og de laveste personskatter? Slår det Dem ikke som mærkeligt, at det er de lande, som ikke ønsker at harmonisere beskatningen og faktisk ikke ønsker at blande sig i andre folks skattesystemer? De lande, der har en høj skat, høj arbejdsløshed og lav vækst er dem, der ønsker at harmonisere skatten. Det forekommer mig besynderligt, at vi ikke vil følge de lande, der har økonomisk succes i øjeblikket, men ønsker at indføre et skattesystem, som har fiasko i andre dele af Europa.

Alfred Finz, formand for Rådet. - (DE) Fru formand, vi beskæftiger os her med spørgsmålet om retfærdig skattekonkurrence. EU betragter retfærdig skattekonkurrence som et grundlæggende princip i alle sager og interesser. Det er rimeligt, at alle deltagere skal være ligestillede. Skattekonkurrencen skal være resultatet af forskellige skattesatser.

Det, der her er tale om, er flad beskatning. Nogle af de nye medlemsstater har for nylig indført et nyt skattesystem, hvor skattesatserne for virksomheder er meget lavere end satserne i de gamle medlemsstater. Relativt unfair - fordi de alle er nettomodtagere - resulterer det i skattekonkurrence, der giver anledning til spørgsmålet om, hvorvidt disse lande i lyset af de betydelige skattereduktioner i realiteten fortsat kan leve op til de sociale overførselsforpligtelser, de deler med alle andre medlemsstater: pensions- og sygesikringssystemer.

Eugenijus Gentvilas (ALDE). - (EN) Jeg er helt enig i, at der er forskelle mellem forskellige lande, men De taler mest om nye medlemsstater, som har gennemført nye beskatningssystemer, og om unfair konkurrence. Da de nye medlemsstater indtrådte i EU, kendte de ikke noget til EU's planer om at harmonisere skatterne. Jeg er derfor uenig i den opfattelse, at vi ikke konkurrerer på en fair måde med alle medlemsstater i EU.

Alfred Finz, formand for Rådet. - (DE) Fru formand, en harmoniseret selskabsbeskatning handler på den ene side om at forenkle systemet for erhvervslivet, så beskatningsgrundlaget ikke er forskelligt i alle lande - hvor land A har anderledes afskrivningsfaciliteter end land B eller land C - men derimod altid er ens, da det udgør et stort problem for virksomhederne. Virksomheder, der opererer internationalt, har opremset de mange forskellige lovgivninger, der gør sig gældende alene for motorkøretøjssektoren - bilproduktionen - samt omfanget af den dermed forbundne administrative byrde.

På den anden side handler denne harmonisering om rimelig og gennemsigtig konkurrence. Gennemsigtig konkurrence betyder, at virksomhedsprofitten - grundlaget - beskattes efter ensartede principper, og at konkurrencen skyldes forskellige skattesatser. Vi ønsker ikke at eliminere konkurrencen. Den skal altid gennemføres i Lissabon-processens betydning.

Det andet punkt handler om, at vi er et indre marked, og at et indre marked kræver fælles regler.

Formanden. - Spørgsmål nr. 8 af **Robert Evans** (H-0324/06)

Om: Skattelylande

Hvordan begrundet Rådet, at der fortsat eksisterer skattelylande som Liechtenstein, Andorra og Kanaløerne? Hvilke foranstaltninger ønsker formandskabet, at der skal træffes for at håndtere disse uregelmæssigheder, som berører alle EU-borgere negativt?

Alfred Finz, formand for Rådet. - (DE) Fru formand, i forbindelse med dette spørgsmål vil jeg gerne pointere, at Økofin-Rådet den 3. juni 2003 vedtog direktivet om beskatning af opsparing. Dette direktiv skal sikre, at grænseoverskridende opsparingsindtægter, der tilflyder EU-borgere i form af renter, enten beskattes i den medlemsstat, hvor de bor, eller kildebeskattes i den medlemsstat, der anses for at være kildestaten.

For at udelukke konkurrencefordrejninger med vigtige finanscentre uden for EU foreskriver direktivet også, at samme eller tilsvarende foranstaltninger anvendes af en række territorier og tredjelande. Disse lande omfatter 10 afhængige og associerede territorier såsom Isle of Man samt de fem europæiske lande Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino og Schweiz. Foranstaltningerne i direktivet og de aftaler, der er indgået med tredjelande og territorier, er anvendt af alle de 40 berørte aftaleparter siden 1. juli 2005. Det er i princippet muligt at udvide direktivets territoriale anvendelsesområde til andre relevante finanscentre.

Den 1. december 1997 vedtog Rådet en resolution om en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning, der omhandler potentielt skadelige skattebestemmelser, der i betydelig grad påvirker eller kan påvirke placeringen af erhvervsaktiviteter i Fællesskabet. 66 skattebestemmelser i de gamle medlemsstater og 30 i de nye medlemsstater er klassificeret som skadelige af Gruppen vedrørende en Adfærdskodeks for Erhvervsbeskatning og i det store og hele blevet udfaset. Gruppen vedrørende en Adfærdskodeks for Erhvervsbeskatning fokuserer nu på sit fremtidige arbejde, og Rådet forventer at modtage en rapport herom i juni måned.

Robert Evans (PSE). - (EN) Jeg takker Rådet for dette meget fyldige svar. Jeg er stadig forbløffet over, at situationen får lov at fortsætte. Liechtenstein må belaste Østrigs økonomi, sådan som det krænker systemet så tæt på landet. Jeg er forbløffet over, at de større EU-stater tillader, at disse unormale tilstande fortsætter uden for EU, men inden for det større område. Disse stater er yderst afhængige af vores velvilje. Andorra bruger euroen, Kanaløerne bruger det engelske pund, men de vælger og vrager mellem de love, de vil overholde. De udnytter huller, som EU tillader, og vi fortsætter med at tillade dette og sætte nogle få rige mennesker i stand til at udnytte systemet, så de kan gøre grin med vores EU-forordninger. Til trods for alt, hvad rådsformanden har sagt, synes jeg stadig, det er forbløffende, at vi lader disse unormale tilstande fortsætte. Jeg ville have troet, at der var behov for endnu mere handling, end han lige har nævnt.

Alfred Finz, formand for Rådet. - (DE) Fru formand, jeg er enig med det ærede medlem i, at et marked, der dækker næsten hele Europa, ideelt set skal have skatteregler, men de skal også være effektive, og

nabolande og om muligt lande uden for kontinentet skal være underlagt de samme regler, da vi ellers giver EU's offentlighed mulighed for at investere sine penge i udlandet, hvor sådanne regler ikke er gældende. Derfor var det vigtigt at overvinde enhver modstand - og jeg besøgte selv nogle af disse lande, da der blev forhandlet om aftalerne. Under alle omstændigheder har Liechtenstein, San Marino og de tidligere nævnte lande underskrevet denne aftale, og på denne måde garanterer vi endelig, at disse territorier følger ensartede skatteregler.

Vi vil selvfølgelig også gerne have andre lande til at følge dette eksempel. Specielt Schweiz, der er placeret midt i Europa, bør bestræbe sig på at anvende de europæiske regler, og landet bør også være bundet af disse regler gennem en aftale.

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Fru formand, formanden for Rådet må selv have hørt kritikken om, at skattelylande i stigende grad anvendes til hvidvaskning af penge. Landenes bestemmelser om hvidvaskning af penge lever ikke op til de normale høje standarder, eller også anvendes de ikke korrekt. Overvejer rådsformandskabet og EU i almindelighed at samarbejde med disse lande om at tage fat på og løse dette problem?

Alfred Finz, formand for Rådet. - (DE) Fru formand, jeg vil vende tilbage til dette spørgsmål senere. Et spørgsmål vedrører hvidvaskning af penge. Det er naturligvis vigtigt, at der anvendes ensartede retningslinjer om hvidvaskning af penge i alle landene i et udvidet økonomisk samarbejdsområde - FATF er et vigtigt organ i denne forbindelse. Kommissionen afholder også forhandlinger om dette emne.

Formanden. - Spørgsmål nr. 9 af **Gay Mitchell** (H-0339/06)

Om: Økonomiske og finanspolitiske rammer

Vil Rådet fremkomme med opdaterede oplysninger om gennemførelsen af de fremtidige økonomiske og finanspolitiske rammer, der blev fastlagt på Rådets forårsmøde i 2005?

Alfred Finz, formand for Rådet. - (DE) Fru formand, nu går vi fra beskatning til budgetspørgsmål. Her er der tale om medlemsstaternes overholdelse af deres budgetter. Efter drøftelserne på Rådets forårsmøde i 2005 stillede Kommissionen forslag om ændring af forordning nr. 1466/97 og 1467/97, der udgør de lovgivningsmæssige komponenter af stabilitets- og vækstpacten. De relevante ændringsforordninger blev vedtaget den 27. juni 2005 efter langvarige drøftelser - under hvilke det blev hævdet, at den gamle stabilitets- og væktpact var død. Begge forordninger blev vedtaget i henhold til den procedure, der er fastsat i traktatens artikel 252, og forordning nr. 1056/2005 blev vedtaget efter en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Endvidere skabte Økofin-Rådet den 11. oktober 2005 en revideret adfærdskodeks vedrørende gennemførelsen af stabilitets- og vækstpacten og retningslinjer for indholdet og formatet af stabilitetsprogrammet og konvergensprogrammet. Alle disse regler er offentligt tilgængelige på samme måde som oplysninger om Rådets hidtidige tiltag i forbindelse med den reviderede stabilitets- og væktpact. Sidstnævnte omfatter følgende retsakter: afgørelser i overensstemmelse med artikel 104, stk. 6 EF om forekomsten af uforholdsmæssigt store underskud i Italien, Portugal og Det Forenede Kongerige; henstillinger om foranstaltninger til justering af disse underskud i medfør af artikel 104, stk. 7 EF; en afgørelse i henhold til artikel 104, stk. 8 EF om, at Ungarns indsats som svar på Rådets henstillinger om afhjælpning af dets uforholdsmæssigt store underskud har været utilstrækkelige; og også en rådsbeslutning, der i henhold til artikel 104, stk. 9 EF advarer Tyskland om at træffe foranstaltninger vedrørende den underskudsreduktion, der skønnes nødvendig for at udbedre situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud.

Endvidere har Rådet afgivet udtalelser om alle medlemsstaternes opdaterede stabilitets- og konvergensprogrammer, der er udarbejdet for første gang under de nye lovgivningsmæssige rammer for den ændrede stabilitets- og væktpact. I en nøddeskal kan jeg sige, at stabilitets- og vækstpacten har vist sig at være levende og funktionel trods kritikken om, at den skulle være død. Det kan også aflæses af det betydelige fald i antallet af underskud i 2005 sammenlignet med 2004.

Gay Mitchell (PPE-DE). - (EN) Jeg takker formandskabet for dette svar.

Jeg forstår, at den økonomiske vækst forudsiges at blive 2,3 % i EU og 2,1 % i euroområdet i 2006, en stigning fra henholdsvis 1,6 % og 1,3 % i 2005. Men deler rådsformanden ikke min bekymring for, at vækstraterne ikke synes at kunne omsættes til forudsigelser af stigende beskæftigelse?

Jeg forstår, at man forventer, at der skulle blive skabt en million arbejdspladser de næste 12 måneder, men arbejdsløsheden vil stadig og stædigt forblive høj, på omkring 8,4 %. Deler De ikke min bekymring over, at den økonomiske vækst ikke omsættes til arbejdspladser? Hvad gør man for at håndtere dette problem?

Alfred Finz, formand for Rådet. - (DE) Fru formand, det var netop af denne grund, at vi gav Lissabon-strategien så høj en prioritering på det Det Europæiske Råds seneste møde. Her diskuterede man vækst, da vækst er et middel til at øge beskæftigelsen og dermed reducere arbejdsløsheden. Der blev opstillet specifikke mål inklusive en gradvis skabelse af 1 million job. Det er et meget vigtigt udgangspunkt, at disse mål nås i praksis. Arbejdsløshed er det vigtigste problem i Europa i øjeblikket. Specielt det nuværende rådsformandskab har truffet meget konkrete og målrettede foranstaltninger desangående.

En faktor, der i øjeblikket bringer væksten i fare, er olieprisernes udvikling. Man skal gøre sig denne potentielle risiko meget klart. Vi håber, at stabiliteten gendannes i denne henseende - specielt i den globale politik. For størstedelens vedkommende er spørgsmålet om oliepriser i øjeblikket ikke så meget et udbudsproblem som et psykologisk fænomen. Spørgsmålet om Iran er allerede blevet nævnt. Vi skal gøre vores yderste for at sikre, at vi på den ene side virkelig får vækstrater - en meget håndgribelig tilstedeværelse - i den internationale konkurrence med USA og det asiatiske økonomiske samarbejdsområde, og at vi på den anden side ved hjælp af politisk stabilitet får alle de risici, der gang på gang dukker frem, og som naturligvis har potentialet til at påvirke den økonomiske vækst, til at spille en mindre fremtrædende rolle.

Hvis vi skal reducere arbejdsløsheden betydeligt, skal vi imidlertid sigte efter endnu bedre vækstrater. En vækstrate på ca. 3 % vil reducere arbejdsløsheden betydeligt. Derfor er en vækstrate på 2,6 - selv om det er en god rate sammenlignet med de foregående år - fortsat for lav.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Fru formand, hvilke foranstaltninger foreslår Rådet for at motivere de lande, der gang på gang bringer stabilitets- og vækstpagten i fare med deres uforholdsmæssigt store underskud, til at være mere disciplinerede?

Alfred Finz, formand for Rådet. - (DE) Fru formand, jeg vil atter henvise til mit tidligere svar. Jeg har nævnt alle de berørte lande - med Italiens underskud som et førsteklases eksempel. Man skal hele tiden huske på, at disse lande - specielt Italien - har afholdt valg i år, hvilket naturligvis forhindrer en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud som dette, fordi de politiske beslutninger udskydes i et stykke tid. Italien har garanteret, at det med sin nye regering nu vil træffe alle de foranstaltninger, som Rådet har foreskrevet. Jeg har sat navn på alle de lande, der giver anledning til bekymring: Italien, Portugal, Det Forenede Kongerige, og blandt de nye medlemsstater specielt Ungarn med dets underskud på 6 %. På hvert eneste møde i Rådet arbejdes der konsekvent hen imod en reducere af underskuddet, hvilket har båret frugt.

Jeg vil gentage, at der i regnskabsåret 2005 var en generel reduktion i underskuddet sammenlignet med de foregående år.

Formanden. - Da den tid, der er afsat til spørgetiden, er udløbet, vil de ubesvarede spørgsmål blive besvaret skriftligt (se Bilag).

Spørgetiden er afsluttet.

(Mødet udsat kl. 19.30 og genoptaget kl. 21.00)

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS ROCA

Næstformand

13. Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af energifællesskabstraktaten - Energifællesskabets traktat for Sydøsteuropa (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om

- henstilling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi om forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af energifællesskabstraktaten (13886/1/2005 - C6-0435/2005 - 2005/0178(AVC)) (Ordfører: Giles Chichester)(A6-0134/2006),

- mundtlig forespørgsel af Giles Chichester for Udvalget om Industri, Forskning og Energi til Rådet om energifællesskabets traktat for Sydøsteuropa (O-0024/2006 - B6-0020/2006) og

- mundtlig forespørgsel af af Giles Chichester for Udvalget om Industri, Forskning og Energi til Kommissionen om energifællesskabets traktat for Sydøsteuropa (O-0025/2006 - B6-0206/2006).

Giles Chichester (PPE-DE), ordfører og spørger: - (EN) Hr. formand, jeg er ikke sikker på, at jeg nogensinde har fået tildelt så meget tid her i Parlamentet, men jeg er glad for, at det sker i selskab med en udvalgt skare!

Jeg vil gerne begynde med at sige noget mere om hensigten med vores to spørgsmål til Rådet og Kommissionen. Jeg vil gerne understrege, at det er vores spørgsmål - selv om det er glædeligt for mig at se mit navn på dem, så er spørgsmålene stillet på vegne af mit udvalg.

Jeg er meget glad for at se, at formandskabet trods alt kan være til stede. Jeg erkender, at dette kan have været ubelejligt, men at have denne debat på dette tidspunkt er også i nogen grad ubelejligt for mig. Jeg kunne være et andet sted og spise asparges.

Fordi Rådet har ændret det oprindelige kommissionsforslag med hensyn til den rolle, Parlamentet skal spille i høringsprocedurer, til simpelthen at underrette Parlamentet om beslutninger, som Rådet træffer, må jeg spørge, hvorfor det ser ud til, at Rådet forsøger at komme uden om Parlamentet. Hvad kan Rådet have at skjule? I forbindelse med den åbenlyse modvilje mod at møde op her i aften har substansen i vores spørgsmål øget relevans. Tillad mig derfor at minde Rådets repræsentant, hr. Winkler, om vores to spørgsmål.

Det første er: Hvilken mekanisme forestiller Rådet sig til forudgående information af Parlamentet forud for vedtagelsen af Rådets holdning omkring institutionerne i energifællesskabstraktaten? For det andet: Med hvilke midler og af hvem vil Parlamentet blive informeret på forhånd om den stilling, som EU's repræsentanter indtager i energifællesskabstraktatens organer, såsom den permanente gruppe på højt plan? Før Parlamentet bliver indbudt til at stemme om anbefalingerne vedrørende energifællesskabstraktaten i morgen, har vi brug for nogle svar og forsikringer fra Rådet vedrørende disse punkter, og jeg og andre vil høre omhyggeligt efter.

Eftersom dette er en meget vigtig sag, skaber den traktat, der er stillet forslag om, en interessant præcedens ved at udstrække *acquis communautaire* på et begrænset og meget specifikt område til tredjelande, selv om to af dem måske snart tilslutter sig EU, mens andre befinder sig på forskellige stadier af forhandlinger om tiltrædelse.

Det er også vigtigt, fordi energi i øjeblikket ses som et meget vigtigt spørgsmål, hovedsagelig på grund af begivenheder ved årets begyndelse. Disse begivenheder var noget i retning af at kaste en stor sten i en dam, så der blev skabt ringe. Energi er vitalt for vores livsform, for vores livskvalitet og for vores levestandard, så det er også vigtigt, hvordan vi organiserer markederne og sikrer vores forsyninger.

Idet jeg nu går over til spørgsmålet til Kommissionen, vil jeg gerne begynde med at anerkende den høje grad af samarbejde og den positive reaktion på vores bekymringer, som vi har fået fra hr. Piebalgs. Faktisk glæder jeg mig over hans åbne og konstruktive holdning ved møderne og i det brev, han sendte for nylig om problemerne i forbindelse med underretningen af Parlamentet om energifællesskabets aktiviteter, hvor han tog fat på nogle af de emner, der bekymrer mit udvalg omkring sociale spørgsmål og menneskerettighedsspørgsmål. Jeg er sikker på, at Rådet vil tilslutte sig hans tilbud om at underrette Parlamentet på forhånd om EU's holdning, der i vigtige spørgsmål skal forebringes energifællesskabets institutioner. Jeg glæder mig over forsikringen i hans brev om, at han finder det yderst vigtigt, at Parlamentet er fuldt ud informeret på forhånd om vigtige beslutninger, der skal træffes af energifællesskabet.

Nu kommer jeg til de præcise detaljer, der er indeholdt i vores spørgsmål til Kommissionen, og som jeg føler stadig kræver et svar. Rådets beslutning om indgåelse af energifællesskabstraktaten fastslår i artikel 4, stk. 3, bestemmelser for at yde "*mutual assistance in the event of disruption*" (gensidig bistand i tilfælde af afbrydelse) - se traktatens afsnit IV, kapitel IV. Men alligevel står der om afgørelser i samme artikel, at EU's holdning "*in the event of special circumstances*" "*may go beyond the acquis*

communautaire" (under særlige omstændigheder kan gå ud over *acquis communautaire*). Så det første spørgsmål er: Hvad kan disse særlige omstændigheder bestå i? Det andet spørgsmål er: Hvad menes der med sætningen, at det: "*may go beyond the acquis communautaire*" (kan gå ud over *acquis communautaire*)? Jeg anmoder kommissæren om at konkretisere disse to spørgsmål for os.

Mit sidste punkt - med hvilke midler og af hvem Parlamentet vil blive underrettet på forhånd om den holdning, Kommissionen indtager inden for forskellige organer i energifællesskabstraktaten - er blevet besvaret generelt i kommissærens brev. Men jeg vil gerne opfordre ham til at dele yderligere tanker, han måtte have vedrørende detaljerne i gennemførelsen af disse løfter, med Parlamentet.

Endelig kommer jeg til det afgørende element: om Parlamentet bør stemme for henstillingen. Lad mig sige, at jeg anerkender Kommissionens gode hensigter, når den tilbyder at underrette mit udvalg om det arbejde, der bliver gjort med forberedelsen af og forhandlingen om denne traktat, selv om vores reaktion kunne have været mere imødekommende og mindre mistænksom over for, hvad der blev foreslået, hvis det ikke var kommet ud af den blå luft, uden at vi havde noget forhåndskendskab til det.

Jeg anerkender og påskønner også Kommissionens bestræbelser på at overtale Rådet til at føre denne traktat ad vejen til proceduren med samstemmende udtalelse i stedet for at forsøge at liste den igennem. Men jeg må bemærke, at det var efter, at vi begyndte at sætte spørgsmålstejn ved en mulig imperialisme fra Kommissionens side.

Denne traktat kunne give et vigtigt budskab til landene i Sydøsteuropa og endnu længere borte, nemlig at EU er i stand til at se ud over sig selv og ønsker at inddrage dem i familien af europæiske nationer. Jeg er ikke helt sikker på, hvor meget trøst Bulgarien vil få af dette i betragtning af den tidligere beslutning om at gennemtvinge en tidlig lukning af Kozloduy - en beslutning, som der efter min opfattelse ikke længere er nogen teknisk retfærdiggørelse for, men måske kunne traktaten hjælpe til at afbalancere dette negative budskab.

Jeg vil slutte med at udtrykke et håb om, at Rådet i særdeleshed vil være i stand til at give os tilstrækkelig trøst her til aften, så vi kan gå videre til en positiv afstemning i morgen.

Hans Winkler, *formand for Rådet*. - (EN) Hr. formand, hr. kommissær, først og fremmest vil jeg gerne sige, at det virkelig er en fornøjelse for mig at deltage i denne debat om et spørgsmål, som jeg betragter som meget vigtigt, for i Rådets øjne er denne sag meget vigtig. Jeg blev ikke indbudt til at spise asparges i aften, så min skæbne er ikke så tung som Deres, men som fast repræsentant for Østrig i Europarådet havde jeg i fem år den fornøjelse at blive inviteret til disse fester.

Med Deres tilladelse, hr. formand, og med mine undskyldninger til hr. Chichester vil jeg fortsætte på tysk, men jeg håber, at jeg vil kunne give grundige svar på de spørgsmål, der er blevet stillet til Rådet.

Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer, Rådet betragter bestemt traktaten om oprettelse af energifællesskabet mellem Det Europæiske Fællesskab og de sydøsteuropæiske lande som et vigtigt instrument af indlysende årsager: sikkerhed af elektricitets- og gasforsyningen til Det Europæiske Fællesskab og til de kontraherende parter i regionen. Det østrigske formandskab blev gjort opmærksom på dette emne på en noget dramatisk måde blot nogle få timer efter, at gasforsyningerne den 1. januar kl. 08.00 blev afbrudt til ikke kun Ukraine og Moldova, men også til Centraleuropa. Det gjorde os alle inderligt opmærksomme på, hvor desperat situationen var blevet.

Som udvalget med rette bemærker, er et af målene med denne traktat at udvide EF's energimarked til landene i regionen med gennemførelsen af den gældende fællesskabsret om energi, miljø, konkurrence og vedvarende energikilder. Det slår mig som værende særligt vigtigt af hensyn til homogeniteten og sammenhængen i en paneuropæisk strategi.

Som følge heraf er energifællesskabstraktaten karakteriseret ved det faktum, at et af de vigtigste aspekter af arbejdet i de organer, den lægger op til, er gennemførelsen af de relevante bestemmelser af fællesskabsretten. Endvidere tager artikel 25 i denne traktat sigte på, at der kan træffes foranstaltninger til gennemførelse af ændringsforslag vedrørende den gældende fællesskabsret i overensstemmelse med udviklingen af den europæiske fællesskabsret. Jeg finder også denne dynamiske reference meget vigtig. Rådet vil gerne understrege, at det naturligvis betyder, at Parlamentet helt fra begyndelsen er direkte involveret i udarbejdelsen af EU-regler og vedtagelsen af disse regler af begge vores institutioner under den fælles beslutningstagning. Derfor skal disse regler dernæst optages inden for rammerne af energifællesskabstraktaten.

Betydningen af Parlamentets rolle ved vedtagelsen af energifællesskabstraktaten afspejles også i valget af retsgrundlag - dvs. i det faktum, at Parlamentet har en ret til at afgive samstemmende udtalelser, jf. EF-traktatens artikel 300, stk. 3. Vi taler derfor ikke blot om en ret til høring. Rådets ændringsforslag til Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af energifællesskabstraktaten, som spørgsmålet fra det ærede medlem hr. Chichester vedrører, handler om Europa-Parlamentets rolle i beslutningstagningen. Rådet har ganske rigtigt slettet artikel 5, stk. 3 i forslaget, der omhandlede høringsproceduren. Det skal imidlertid understreges, at der i Kommissionens forslag kun var lagt op til høring af Europa-Parlamentet i det enkelte og særlige tilfælde i forbindelse med udarbejdelse af fællesskabets holdninger til afgørelser, der træffes af energifællesskabet i henhold til energifællesskabstraktatens artikel 100, stk. iii - dvs. i afgørelser om udvidelsen af denne traktat til andre energiprodukter og speditio nsfirmaer eller andre vigtige netværksinfrastrukturer. Med andre ord vil Kommissionen under Kommissionens forslag præsentere Rådet for et udkast vedrørende oprettelsen af en fællesskabsholdning til denne type ændringsforslag til energifællesskabstraktaten, og Rådet vil derefter skulle rådføre sig med Parlamentet om denne holdning. En sådan procedure er imidlertid ikke fastsat i EF-traktaten, og den vil derfor ligge ud over dens procedurer og dermed ændre dens institutionelle balance.

I stedet indeholder EF-traktaten - helt præcist artikel 300, stk. 2 og 3 - bestemmelser om, at Europa-Parlamentet straks og fuldt ud skal informeres. Selv om EF-traktaten ikke indeholder bestemmelser om en forudgående underretning af Parlamentet i tilfælde af et scenario som det beskrevne: f.eks. udvidelsen af energifællesskabstraktaten - hvor udeladelsen er relevant - vil formandskabet for Europa-Parlamentet give regelmæssige oplysninger om alle de vigtige aspekter af den foreslåede holdning fra Rådet.

Jeg vil derfor i denne forbindelse gerne sige - som medlemmerne af Udvalget om Industri, Forskning og Energi vil huske - at de seneste rådsformandskaber, der behandlede dette emne, informerede Parlamentet inden for rammerne af deres indlæg til dette udvalg om situationen vedrørende energifællesskabstraktaten. Jeg vil også gerne gøre Parlamentet opmærksom på det faktum, at der i visse tilfælde - specielt når det er nødvendigt af politisk vigtige årsager - ikke er noget til hinder for, at Rådet på eget initiativ kan høre Parlamentet.

Jeg vil også understrege, at energifællesskabstraktaten primært udvider den gældende fællesskabsret, i hvis vedtagelse Parlamentet er fuldt ud involveret. Nu vil jeg gå videre med beslutningsprocessen i energifællesskabets organer samt med de holdninger, som vedtages af fællesskabet i disse organer.

Som medlemmerne af Europa-Parlamentet ved, består energifællesskabets institutionelle rammer af Ministerrådet, den permanente gruppe på højt plan og Reguleringsudvalget. Parlamentet er ikke direkte involveret i den beslutningsproces, der er vedtaget med de kontraherende parter i energifællesskabstraktaten. Ifølge artikel 52 i denne traktat skal Ministerrådet imidlertid præsentere Europa-Parlamentet og de kontraherende parters nationale parlamenter for en årsberetning om energifællesskabets arbejde.

Med hensyn til den holdning, som skal vedtages af Det Europæiske Fællesskab i disse organer, er der fastsat bestemmelser herfor i artikel 4 i forslaget til Rådets afgørelse om indgåelsen af energifællesskabstraktaten, og den vedtages af Rådet i henhold til de relevante bestemmelser i EF-traktaten. Et vigtigt aspekt af denne beslutningsproces er kravet om, at Fællesskabets holdninger til energifællesskabets afgørelser, der falder ind under energifællesskabstraktatens afsnit III og IV, skal være i overensstemmelse med den gældende fællesskabsret med undtagelse af foranstaltninger, der falder ind under kapitel IV under afsnit IV i den pågældende traktat, der handler om gensidig bistand i tilfælde af energiforsyningsafbrydelser.

Med hensyn til Parlamentets engagement stipulerer artikel 4, stk. 5, i forslaget til Rådets afgørelse - som foreslået af Kommissionen - at Parlamentet straks og fuldt ud skal underrettes om afgørelser truffet af Rådet om udarbejdelse af fællesskabsholdninger i energifællesskabstraktatens tre organer. Der er intet formelt krav om forudgående informering af Parlamentet, men formandskabet agter bestemt at informere Parlamentet regelmæssigt. Der vil blive stillet krav til Kommissionen om at gøre det samme.

Endvidere - og Rådet vil tage hensyn hertil - vil den afgørelse, som Parlamentet træffer, når det er blevet informeret, bestemt påvirke Fællesskabets fremtidige afgørelser.

Jeg håber, at dette indlæg ikke kun besvarer det ærede medlems spørgsmål, men at det også mildner enhver frygt for, at Parlamentet ikke involveres på behørig vis. Under alle omstændigheder kan jeg

endnu en gang på Rådets vegne understrege, at det er vigtigt for os, at Parlamentet regelmæssigt informeres og involveres ikke blot med hensyn til alle de spørgsmål, hvor dets inddragelse er en forfatningsmæssig retting, men også i alle spørgsmål vedrørende denne traktats funktion.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand, før jeg svarer på de spørgsmål, der er blevet stillet til mig, vil jeg gerne begynde med at forklare energifællesskabets samlede tilgang. Vi ved, og der er i nogen grad enighed om, at de to vigtigste veje til at forøge energisikkerheden i EU, er diversifikation og styrkelse af markeds kræfterne. Udvidelse af EU's eget marked, så det kommer til også at omfatte vores naboer, vil gradvis rundt om EU skabe et område med samme regler og med samme handels-, transit- og miljøbestemmelser.

I denne forbindelse takker jeg Dem for at give mig denne mulighed for at fremlægge et succesrigt initiativ inden for det sydøsteuropæiske område. Det er ikke kun fordi det er nødvendigt, at EU agerer i dette område. Sammenbruddet af energisystemet i det tidligere Jugoslavien har været ødelæggende for det regionale marked ved at afbryde elektricitetsforbindelserne og handelsvejene og ved at tvinge systemet til permanent at arbejde på et grundlag, der overstiger dets kapacitet.

På den anden side har industriel tilbagegang og demografiske forskydninger stillet krav, der er langt mere uberegnelige og varierede, så de tekniske udfordringer ved at holde systemet i live forhindrede udviklingen og umuliggjorde en ny begyndelse. Faktisk blev nogen EU-bistand brugt til at købe elektricitet og brændselsolie til øjeblikkeligt forbrug. Denne situation kunne ikke fortsætte.

Bortset fra disse umiddelbare behov traf Kommissionen et strategisk valg om at se på de langsigtede behov, at samle international enighed om en vej frem og skabe et reelt grundlag for efterkrigssamarbejdet i regionen.

I dag kan jeg for Parlamentet præsentere resultatet af vores fælles arbejde. Det er værdifuldt for stabiliseringen og den økonomiske udvikling af disse lande. På mindre end 10 år er vi gået fra krig til samarbejde og forvaltningen af den mest væsentlige sektor i økonomien: energien. Hen ad vejen har vi stået over for vanskeligheder og undertiden skepsis, og jeg må takke Parlamentet for at have hjulpet os med at overvinde disse vanskeligheder. Jeg vil gerne i særdeleshed takke ordføreren, hr. Chichester, og skyggeordførerne.

De spørgsmål, vi har drøftet, har ikke kun at gøre med investeringer. Vi har også taget fat på miljøspørgsmål og sociale spørgsmål i vores debat. Så oprettelsen af energifællesskabet for Sydøsteuropa imødekommer klart de behov, regionen og hele EU har.

Lad mig nu gå over til spørgsmålet. For det første indeholder energifællesskabstraktaten en procedure, der sikrer samarbejde og gensidig bistand mellem parterne i tilfælde af afbrydelse af gas- eller elektricitetsforsyningen, som rammer et medlem. Det er en ganske vigtig bestemmelse. Et eksempel er den gaskrise, der for nylig opstod mellem Rusland og Ukraine, men også f.eks. strømafbrydelsen i Italien i 2003, der viste nødvendigheden af solidaritet mellem de europæiske lande og vigtigheden af samt fordelene ved at have en sådan solidaritetsbestemmelse i energisektoren. Jeg vil også erindre om, at Serbiens gasforsyning i denne vinter blev afbrudt i ganske lang tid.

I forlængelse af forslaget til afgørelse om indgåelse af energifællesskabskontrakten må de holdninger, der kan indtages af EU under afsnit IV i energifællesskabstraktaten, hvor der tales om oprettelse af et fælles energimarked for EU og landene i Sydøsteuropa og som indeholder en bestemmelse om gensidig bistand, være inspireret af det eksisterende *acquis communautaire*.

Da gensidig bistand muligvis ikke er helt dækket af det nuværende *acquis* - og vores *acquis* i visse tilfælde måske ikke er ambitiøst nok - var det vigtigt at indføre en vis fleksibilitet for denne begrænsning med hensyn til bestemmelsen om gensidig bistand. Henvisningen til særlige omstændigheder muliggør denne fleksibilitet. Det vil i sidste instans være op til Rådet at afgøre ved kvalificeret flertal, om disse særlige omstændigheder blev opfyldt i det enkelte tilfælde. Efter min opfattelse drejer dette sig om situationer, der er yderst alvorlige og kan føre til total afbrydelse af forsyningen.

Naturligvis må enhver foranstaltning, der drejer sig om bestemmelsen om gensidig bistand, forblive inden for de eksterne kompetencer af EU. Lad mig i denne forbindelse understrege, at energifællesskabets afgørelser om gensidig bistand skal træffes enstemmigt, så EU får vetoret vedrørende alle afgørelser, der måtte blive vedtaget.

Lad mig for det andet understrege, at Kommissionen gennem sit forslag til Rådet hele tiden har arbejdet for en større rolle til Parlamentet med hensyn til ratifikationen af energifællesskabstraktaten. I denne forbindelse mener jeg, at det er yderst vigtigt, at Parlamentet, når traktaten er trådt i kraft, på forhånd bliver fuldt ud informeret om vigtige afgørelser, der skal vedtages af energifællesskabet.

I denne forbindelse vil Parlamentet blive underrettet på forhånd om alle halvårslige ministerrådsmøder i det europæiske energifællesskab. Jeg har også instrueret mine medarbejdere om at sikre, at Parlamentet bliver underrettet på forhånd om EU's holdning i energifællesskabets institutioner til vigtige spørgsmål, og at De får fuld adgang til energifællesskabets dokumenter. Der er ingen restriktioner for officielle dokumenter fra energifællesskabet, og alle dokumenter om politik bliver lagt ud på energifællesskabets hjemmeside. Disse dokumenter bliver tilgængelige for alle, der har interesse i dem.

Herudover vil energifællesskabets ministerråd, som det er fastlagt i traktaten, hvert halve år forelægge en beretning om energifællesskabets aktiviteter for Parlamentet og alle andre berørte nationale parlamenter, som rådsformanden nævnte. På linje med de forslag til konklusion, der er fremlagt, vil Kommissionen yderligere hvert tredje år forelægge en beretning om energifællesskabet for Parlamentet.

Jeg håber, at mine svar på spørgsmålene er tilfredsstillende. Jeg vil også gerne nævne de spørgsmål, det ærede medlem har med hensyn til Kozloduy, fordi jeg gerne vil udskille dette spørgsmål fra energifællesskabstraktaten.

Energikapitlet med Bulgarien blev lukket i 2002, og begge parter er enedes om at lukke dette kapitel på basis af, at reaktor 3 og 4 af Kozloduy vil blive lukket af hensyn til sikkerhedskravene. Det betyder, at vi har givet Bulgarien hjælp til at håndtere denne situation. Så jeg mener ikke, at disse spørgsmål har noget at gøre med hinanden, fordi beslutningerne er blevet truffet gennem gensidig forståelse, og vi har gjort et ganske omfattende arbejde for at hjælpe Bulgarien med at håndtere konsekvenserne af lukningen af reaktor 3 og 4 af Kozloduy-værket.

Jerzy Buzek, for PPE-DE-Gruppen. - (PL) Hr. formand, tak for Deres omfattende svar, som vi nu må analysere for at blive helt klar over den aktuelle situation. En informationsudveksling er tydeligvis vigtig. Jeg vil gerne takke kommissær Piebalgs for hans særligt aktive samarbejde med Parlamentet. Efter konflikten i januar ved vi nu, at energisikkerhed ikke kun er et problem, der berører de enkelte medlemsstater, og at det ikke kun er en udfordring for hele EU. Vi har brug for en fælles europæisk tilgang til dette emne.

Energifællesskabstraktaten er et skridt i den rigtige retning. Den indeholder bestemmelser om et integreret gas- og energimarked i en del af Europa, den fremmer investeringer, og den øger gasforsyningsikkerheden i EU. Traktaten stipulerer imidlertid også, at investeringsbeslutninger vil blive overført fra nationalt plan til centralt plan, da denne metode er mere produktiv både med hensyn til omkostninger og administration.

Traktaten er således en god løsning. Den viser, at energisikkerhed kræver en ny tilgang - også med hensyn til EU's udenrigspolitik. Det er et godt retligt instrument til forvaltning af energiforbindelserne med Ukraine, der agter at underskrive traktaten. Europa-Parlamentet har ved adskillige lejligheder understreget vigtigheden af at sikre energiforsyningerne på baggrund af et harmonisk samarbejde mellem EU-medlemsstaterne, hvilket kræver de lovgivningsmæssige løsninger, som Kommissionen annoncerede først på året. Det er vigtigt, at dette samarbejde findes både i og uden for EU, nemlig med tredjelande, for at undgå indblanding i de enkelte landes interesser og for ikke at udelukke nogen medlemsstat fra de foreslåede løsninger.

Reino Paasilinna, for PSE-Gruppen. - (FI) Hr. formand, jeg vil både takke Rådet og kommissæren for, at Parlamentet fortsat får lov til at deltage i disse sager fremover.

Energifællesskabstraktaten, der blev underskrevet i oktober, integrerer ni lande i Sydøsteuropa med vores energimarked. Det er en historisk begivenhed i mindst to betydninger.

For det første er den uden fortifælde, da lovgivningen vedrørende det indre marked for elektricitets- og gassektoren for første gang vil blive udvidet til ni lande uden for EU. For det andet er der tale om den første multilaterale aftale, der gælder for hele Sydøsteuropa efter opløsningen af det tidligere Jugoslavien. Det bliver nødvendigt med en masse samarbejde, hvilket til gengæld vil stabilisere regionen.

Oprettelsen af energifællesskabet er på mange måder et rationelt og forsvarligt projekt. Energisektoren i Balkanregionen er underudviklet og lider fortsat under følgerne af en krig, der fandt sted for et årti

siden. Der er hyppige strømafbrydelser, og der er ingen sikker energikilde tilgængelig. Endvidere lider miljøet under gamle kraftværker og deres emissioner, og der er tilmed alvorlige problemer i form af manglende investeringer og manglende konkurrence. Formålet med energifællesskabstraktaten er at udvikle energiinfrastrukturen ved hjælp af lån fra finansielle institutioner. Der er skønmæssigt behov for ca. 25-30 milliarder euro til investeringer i elektricitetssektoren i de kommende 10 år. Det er et faktum, at et levedygtigt og pålideligt energisystem også vil lokke investorerne til, hvilket vil udvikle regionens økonomiske situation, forbedre den generelle stabilitet og reducere emigrationen. Det er også vigtigt, at EU gør energiforsyningen mere pålidelig (vi taler også ud fra vores eget synspunkt) og reducerer afhængigheden af enkeltleverandører. Balkanregionen er også en vigtig rute til Mellemeøstens energi i området omkring Det Kaspiske Hav.

Der er også anledninger til bekymring. Selv om energien i det sydøstlige Europa i øjeblikket er underprissat, har store dele af befolkningen ikke råd til at købe elektricitet. Når energisektoren bliver markedsbaseret, bliver den kapitaliseret, så priserne vil uundgåeligt stige. Underskriverne af traktaten skal derfor sikre sig, at de offentlige serviceforpligtelser opfyldes, og at priserne er rimelige, så de fattige også kan få råd til elektricitet og gas. Parlamentet insisterer på, at parterne skal underskrive en juridisk bindende protokol. Det er vigtigt med en sådan bindende forpligtelse. Det indre marked skal anvende standarder inden for f.eks. områderne vedrørende arbejdsforhold og social lighed - specielt da der er tale om en energisektor, der kommer til at høste enorme overskud.

Fiona Hall, for ALDE-Gruppen. - (EN) Hr. formand, vi ved, at etableringen af et indre energimarked for EU og landene i Sydøsteuropa indebærer fordele for begge parter. For Balkanlandene hjælper det med at etablere den pålidelige energiforsyning, der er nødvendig for økonomisk vækst, og for os i EU letter det adgangen til gasressourcerne i Mellemeøsten og rundt om Det Kaspiske Hav, så diversiteten og forsyningssikkerheden forøges - hvilket er særlig vigtigt efter de ringe i vandet, som hr. Chichester talte om.

Men der har været bekymringer, og det nyttige brev fra kommissær Piebalgs besvarer ikke helt disse. Det er ikke klart, om energifællesskabsstaterne vil blive forpligtet på EU's charter om grundlæggende rettigheder. Det er ikke klart, om det indre marked vil blive støttet af normer for sundhed, sikkerhed og beskæftigelse som i EU. Det er ikke klart, om der bliver nogen kontrol med efterspørgselsiden af energien, som der er via EU's lovgivning om energieffektivitet, eller om miljøhensyn, såsom kontrollen med forurenende stoffer og udledning af drivhusgasser, har fået tilstrækkelig opmærksomhed. Der bliver ikke lige konkurrencevilkår, hvis disse normer mangler.

Der er også spørgsmålet om korrupsionen i energisektoren. For at give bare et eksempel undersøgte det britiske bagmandspoliti et britisk firmas involvering i det statslige serbiske energiselskab efter påstande om, at der blev brugt penge fra korrupsion til at beskytte krigsforbrydere.

På grund af alle disse bekymringer er det forståeligt, at Parlamentet ønsker både at blive holdt underrettet og rådspurgt, før der træffes beslutninger. Jeg beklager, at Parlamentet endnu ikke har medbestemmelse på dette område, og jeg ville ønske, at vi havde en forfatning, som kunne sikre dette, men det er en skandale, at høringsmekanismerne kan blive svækket.

Vi glæder os over hr. Piebalgs forsikringer om, at han vil holde Parlamentet underrettet, før noget sker, men vi behøver også lignende nagelfaste forsikringer fra Rådet. Ikke desto mindre er det at blive holdt underrettet ikke det samme som at blive rådspurgt. I betragtning af hvor alvorlige de spørgsmål er, som truer energifællesskabstraktaten, ville det være dybt beklageligt, hvis Parlamentet blev tvunget ud på sidelinjen. Der kan i realiteten ikke blive foretaget noget demokratisk tilsyn med denne traktat, for det er klart - ikke mindst ud fra hvad Rådet har sagt i aften - at de reelle beslutninger vil blive truffet af den højt placerede gruppe af ikke-valgte snarere end af ministrene selv.

Rebecca Harms, for Verts/ALE-Gruppen. - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer, min gruppe støtter den nuværende traktat, men vi vil gerne fremhæve en række punkter, der allerede har været nævnt, for at modificere vores samtykke med nogle forhold.

Efter vores mening bør alle underskriverne af traktaten udarbejde en uforbeholden tilslutning til europæiske grundlæggende rettigheder eller med andre ord til EU's charter om de grundlæggende rettigheder. Vi mener, at det er helt nødvendigt for bl.a. at hindre et sammenbrud i det energimarked, som vi stræber efter, at bestemmelserne i aftalememorandumet - indvirkningen på beskæftigelse, sociale standarder, arbejdsvilkår, sundhed og miljø - får et bindende retsgrundlag. Kommissionen og Rådet skal tage opfordringen om at gøre disse ting bindende meget alvorligt.

Efter vores mening er det meget vigtigt, at denne traktat ikke muliggør eller forfølger energistrategier, der havde været hensigtsmæssige for mindst 20 år siden. Vi mener, at energieffektivitet skal være et meget vigtigt anliggende i denne nye traktat, og at det marked, vi ønsker at skabe, ikke udelukkende skal være afpasset efter efterspørgsel. I overensstemmelse med diskussionen om større autonomi i Europas energiforsyning, skal overvejelserne vedrørende vedvarende energikilder have en central placering i alle regioner under denne traktat.

Vi frygter meget, at en for hurtig og uovervejede privatisering af sektoren kan være skadelig. Vi har haft erfaringer med en for hurtig privatisering af statsmonopoler, og vi mener, at Kommissionen skal huske at tage hensyn til offentlighedens interesser i privatiseringen og strategierne herfor.

Vladimír Remek, for GUE/NGL-Gruppen. - (CS) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer, jeg ønsker at anerkende den indsats, som alle, der har deltaget i udarbejdelsen af disse dokumenter, har ydet, især indsatsen fra ordføreren. Jeg er enig i ordførerens indledende analyse og redegørelse, herunder de spørgsmål, som han rejste. Hvad angår selve traktaten er det efter min opfattelse lykkedes os at etablere en acceptabel platform for samarbejde om håndtering af energispørgsmål med lande i forskellige regioner, der endnu ikke er EU-medlemsstater, med henblik på at opnå forenelighed med EU-retten. Da jeg ikke er ukritisk fortaler for en magtfuld liberalisering af markedet, bifalder jeg, at Kommissionen har til hensigt at behandle de dermed forbundne sociale aspekter i et separat memorandum. Det er meget positivt for alle, ikke blot for borgerne i den pågældende region. En integration af energimarkederne vil utvivlsomt give større forsyningssikkerhed, både i Sydøsteuropa og i EU generelt. Jeg deler dog ikke det optimistiske synspunkt om, at etableringen af et energifællesskab vil medføre billigere energipriser, det er i hvert fald ikke sket endnu i Tjekkiet. Jeg ønsker at komme med en afsluttende kommentar. Jeg mener, at det er på tide at tage spørgsmålet om et uafhængigt europæisk kontrolcenter for transmissionsnet op til behandling med henblik på at løse eventuelle operationelle problemer, især i forbindelse med elektricitetsforsyningen i EU's medlemsstater og deres umiddelbare naboer.

Nils Lundgren, for IND/DEM-Gruppen. - (SV) Hr. formand, jeg vil gerne kort fremsætte nogle synspunkter. Det indre marked er den vigtigste kilde til velstand, som EU giver os. For det indre marked er det uden tvivl også vigtigt at forene gas- og elnettet, også i Sydøsteuropa. Det mindsker, som vi har hørt fra mange talere her, risikoen for, at forstyrrelser i en produktionsenhed rammer store områder. Det skaber stabilitet. Det er ganske udmærket, at vi også kan regne med at få internationale tilsynsmyndigheder. Måske lærer folk i regionen også at samarbejde, så det mindsker risiciene for voldsomme konflikter af den slags, som vi har set tidligere.

Så vidt så godt, men så kommer den giftige pil. Pludselig står der i betænkningen, at et fælles marked naturligvis også fører til en fælles udenrigspolitik. Det gør det overhovedet ikke, men det kan misbruges på denne måde. Det, vi ser her, er netop et misbrug i overensstemmelse med Jean Monnets berømte tradition. I stedet for åbent at diskutere fordele og ulemper ved en fælles udenrigspolitik, så sniges den ind i en helt anden sammenhæng. Det er en meget almindelig teknik.

Vi ved i virkeligheden, at Europas folk ikke ønsker mere overstatslighed. Dette afsløres i det øjeblik, hvor folkets vilje udtrykkes i folkeafstemninger i stedet for at blive kanaliseret via det politiske etablissement. Jeg mener, at ordlyden om en fælles udenrigspolitik bør fjernes. Vi skal ikke skabe en sådan politik ved hjælp af løsninger på energiproblemerne i Sydøsteuropa.

András Gyürk (PPE-DE). - (HU) Hr. formand, energifællesskabstraktaten er en succeshistorie. Det er værd at bemærke, da succeshistorier som denne er meget sjældne. Nu om dage er det mere sandsynligt, at kombinationen af politik og energi skaber konflikter frem for at løse konflikter. Man kan illustrere det med talløse eksempler, lige fra Ruslands manøvre, der potentielt var en trussel imod hele EU's gasforsyning, til Bolivias nationalisering, som blev fejret så entusiastisk forleden af Parlamentets venstrefløj.

Energifællesskabstraktaten er en forfriskende undtagelse og en ægte europæisk succeshistorie, som EU kan være stolt af. Efter tre års vedholdende og standhaftig indsats kan vi endelig realisere vores målsætning: et samarbejde om modernisering og genopbygning af energiforsyningen i den krigshærgede Balkan-region, som vil være af afgørende betydning for sikkerheden i Europa.

Jeg støtter naturligvis denne målsætning, ligesom jeg støtter og kræver, at Parlamentets rolle som kontrolinstans, hvad angår traktaten, sikres. En af årsagerne er, at jeg er overbevist om, at stabiliseringen af energisektoren i Balkan-regionen vil lette diversificeringen af EU's energiforsyning. Jeg er sikker på, at traktaten vil medvirke til at fremme gennemførelsen af gasrørledningsprojektet i Nabucco, som netop

har dette formål, og spille en afgørende rolle i mindskelsen af den unilaterale afhængighed af gasimport fra Rusland hos medlemsstater i Central- og Østeuropa, herunder Ungarn.

Jeg er sikker på, at alle disse målsætninger kan opfyldes, og at oprettelsen af energifællesskabet vil være et vægtigt argument for den fælles europæiske energipolitik, som også fremmes gennem grønbogen. Hvis disse målsætninger opfyldes, kan EU skabe flere succeshistorier og fortsat sætte et eksempel over for de nabolande og -regioner, der ønsker at udjævne forskellene.

Britta Thomsen (PSE). - (EN) Hr. formand, da vi udstrakte det indre marked til nabolandene, skulle vi ikke bare fremme den økonomiske dimension i EU, men ligesom da vi fremmede det indre marked i selve Unionen, skulle vi også have den sociale dimension med.

Balancen mellem de to dele går tabt, for så vidt angår energifællesskabstraktaten. Indeholder traktaten f.eks. ikke deltagelse af arbejdsmarkedets parter? Ved andre lejligheder understreger Parlamentet, Rådet og Kommissionen vigtigheden af den sociale dialog. En tidlig deltagelse fra arbejdsmarkedets parter side i de relevante udvalg for dialog i diverse sektorer, som i elektricitets- og minesektoren, har været positiv for arbejdsmarkedets parter i de nye medlemsstater. Vi ved, at liberaliseringen af det indre marked for elektricitet og gas vil nødvendiggøre mange strukturelle forandringer og indebære nye udfordringer for virksomhederne og arbejdsstyrken, og ligeledes for borgerne, med hensyn til overkommelige priser og forsyningssikkerhed.

Vi forlanger, at deltagerlandene skal forpligte sig til at respektere og gennemføre det europæiske charter om grundlæggende rettigheder, og jeg håber, at Kommissionen og Rådet vil arbejde hen imod et godt memorandum med juridisk bindende bestemmelser, som også sikrer demokratisk kontrol med denne sektor. De bør yderligere garantere at ville føre tilsyn med reguleringsmyndighedernes arbejde og de relevante deltageres ressourcer og høringsprocesser.

Derek Roland Clark (IND/DEM). - (EN) Hr. formand, at købe energi fra et andet land er én ting. De politiske forgreninger i dette tilfælde er noget helt andet, og her er der et dokument, der betyder noget. EU anvender *acquis communautaire* som et af de grundlæggende principper, som alle medlemsstater højtideligt har underskrevet. Hvordan kan det udstrækkes til lande, der ikke engang er kandidater endnu?

EU foreslår at gå ud over *acquis communautaire* og se bort fra formaliteterne under særlige omstændigheder. Hvad er disse omstændigheder? Hvor kort er Deres hukommelse? Vi har hørt denne undskyldning før. Den førte til en katastrofe, som vi stadig lider under, og til ondt, som vi stadig ikke forstår.

Måske ved De, at jeg ikke ønsker, at mit land skal være med i EU, men det er det i øjeblikket, og jeg er demokrat. Parlamentet her med ordentligt valgte delegerede bør rådspørges og bør være den endelige dommer. At slette bestemmelsen om at kræve, at Rådet skal rådspørge Parlamentet, før det vedtager Kommissionens henstilling, udelukker Parlamentet fra enhver meningsfuld debat.

Det drejer sig alt sammen om udvidelse gennem bagdøren. Side 6 i henstillingen drager en parallel med Kul- og Stålfællesskabet, og hvordan det startede EU, som det var dengang. Når det er tilfældet, hvorfor så ikke sige det? Hvorfor holde det hemmeligt? At udelukke Parlamentet, at have særlige omstændigheder, som bestemmes af et ikke-valgt organ, at have hemmelige motiver: alt dette er begyndelsen til det totalitære. Nej, gør ikke nar, for den form for indstilling er præcis forklaringen på, at alle demagoger og diktatorer igennem tiderne er sluppet af sted med det.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. kommissær, mine damer og herrer, jeg vil starte med at ønske tillykke med traktaten. EU bevæger sig efter min opfattelse i den rigtige retning, nemlig i retning af samarbejde og håndtering af de udfordringer, som det globale energimarked skaber.

Mine spørgsmål er følgende. Hvilke lande er fortsat i gang med forhandlinger? Hvilke prioriteter fastsætter vi? Og det vigtigste spørgsmål: er virkningerne af Kyoto-protokollen analyseret i relation til denne traktat? Hvilken betydning vil det have for energiproduktionen? Hvilke forskellige energikilder vil der opstå, og hvilket investeringsmiljø vil der blive udviklet på dette område? Efter min opfattelse giver traktaten os mulighed for at oprette visse strukturer og dermed opfylde Lissabon-målsætningerne.

Hans Winkler, formand for Rådet. - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer, under forhandlingen er der allerede givet udtryk for, at Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af

energifællesskabstraktaten har historisk betydning og ikke kun er til fordel for EU, men for alle de involverede lande.

Det forholder sig naturligvis ikke sådan, at det kun er noget, vi gør for disse lande, idet EU også drager fordel af traktaten. Som hr. Buzek og andre har nævnt, er det også af stor betydning, at det er et paneuropæisk spørgsmål frem for et spørgsmål, der kun vedrører de sydeuropæiske lande eller EU - for sådan kan et integreret energimarked ikke fungere. Traktaten bidrager ikke kun til energisikkerhed og energiforsyning, men til større stabilitet i Europa generelt. Som alle ved, har især det østrigske formandskab i de seneste måneder forsøgt at fremme samarbejdet med de sydøsteuropæiske lande og landene på Vestbalkan for at opnå fremskridt i retning af stabilitet og fred i Europa.

Det er potentielt meget interessant at bemærke, at energifællesskabstraktaten helt bevidst er udarbejdet efter samme model som traktaten om Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab - der, som alle ved, er grundlaget for EU. Medlemmer som hr. Paasilinna har endvidere nævnt, at vi med energifællesskabstraktaten har mulighed for at løse meget lokale og specifikke energi- og miljømæssige problemer i Sydøsteuropa. En række talere har rejst miljømæssige spørgsmål, f.eks. om den øgede dødelighed som følge af vinterkulden, nedbrydningen af miljøet på grund af emissioner fra tidligere kraftværker, anvendelsen af træ til opvarmning, som resulterer i skovning, og den ikke-bæredygtige anvendelse af vådområder og vandløb til hydroelektrisk kraft.

Som nævnt i forhandlingen er det i Europas interesse at inddrage mere end de sydøsteuropæiske lande - som eksempel er det Kaspiske Hav nævnt. Jeg ønsker i denne sammenhæng også at nævne, at formandskabet sendte en trojkamission til Kasakhstan for at møde repræsentanter for alle de centralasiatiske lande samt en mission til det sydlige Kaukasus. Energispørgsmålet - både i forhold til producent- og transitland - er særlig vigtigt for begge disse regioner. Der er rejst andre spørgsmål i dag, f.eks. om Nabucco, som er et andet vigtigt projekt, der vil medvirke til at beskytte Europas energiforsyning.

Der er også udtrykt tvivl om traktaten, og det er naturligvis forståeligt, men jeg mener, at spørgsmålet om traktaten skal ses i sammenhæng med EU's overordnede bestræbelser i relation til Sydøsteuropa. Jeg ønsker at minde Parlamentet om, at alle lande, der har tiltrådt traktaten, er involveret i stabiliserings- og associeringsprocessen, som naturligvis også omfatter respekt for menneskerettigheder, grundlæggende rettigheder og andre EU-bestemmelser. Formålet med det netværk af aftaler, vi har indgået med de sydøsteuropæiske lande, er at tilføre EU's værdier til disse lande også, og det omfatter naturligvis værdierne i henhold til EU's charter om grundlæggende rettigheder.

Derfor er energifællesskabet efter min opfattelse en unik aftale, et vellykket projekt, og det ønsker vi, at det fortsat skal være. Den opfattelse har jeg også fået bekræftet i de øvrige indlæg i dag. Der er derudover ingen tvivl om, at Europa skal tale med én stemme til tredjelande om energipolitik, og at processen til integration af vores nabolande i det europæiske indre marked skal fortsætte. Som jeg nævnte i den indledende redegørelse, ønsker jeg at slå helt fast, at Parlamentet naturligvis skal spille en central og vigtig rolle i denne proces, og at der ikke er tale om, at Rådet forsøger at begrænse Parlamentets rettigheder - det kan under ingen omstændigheder lade sig gøre på grund af den interinstitutionelle struktur. Vi har tværtimod en aktiv interesse i, at Parlamentet er involveret i tilstrækkelig grad. Parlamentet vil derfor være involveret i alle de vigtige spørgsmål angående energifællesskabet i overensstemmelse med EF-traktaten, men stadig, som jeg har nævnt, i henhold til en bred fortolkning af bestemmelserne. Parlamentet vil endvidere blive fuldt ud informeret om udviklingen.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand, jeg vil forsøge at tage fat på nogle af de spørgsmål, der er berørt i debatten om de nye lande, der måske vil tilslutte sig Fællesskabet i de kommende år.

Jeg mener virkelig, at Tyrkiet er tæt på at slutte sig til Fællesskabet. De har arbejdet herpå siden oprettelsen af Fællesskabet. Det er ganske vigtigt for Tyrkiet som kandidatland - vi har indledt forhandlinger med det, og det er også et meget vigtigt transitland - at det kan og bør undertegne traktaten. To andre lande - Ukraine og Moldova - har også udtrykt interesse for at tilslutte sig.

Spørgsmålet om, hvad vi har råd til, er meget vigtigt, for energipriserne bør være til at betale for borgerne i disse lande. Artikel 33 i kapitel IV tager fat på dette spørgsmål, for så vidt som Fællesskabet kan tage fat på det. Mens vi har etableret Fællesskabet, har vi været opmærksomme på sociale spørgsmål. Jeg er enig i, at den sociale holdning i Europa bestemt bør rettes mere præcist mod de lande, der arbejder hen

imod en vision, som en dag gerne skulle komme tættere på EU's. Et aftalememorandum er et godt første skridt i denne retning.

Vi har set omhyggeligt på vedvarende energi og energieffektivitet. Kapitel VI tager fat på dette spørgsmål. Vedrørende Kyoto dækker artikel 13 i kapitel III dette spørgsmål - selv om der ikke står særlig meget - og bestemmelserne om vedvarende energi og energieffektivitet i traktaten vil bestemt hjælpe med til, at Kyoto-målene nås.

Med hensyn til privatisering foreskriver Fællesskabet ikke nogen form for initiativer på dette område. Enhver bestemmelse om privatisering vil blive truffet af de pågældende landes regeringer.

Med hensyn til priser tror jeg, at landene allerede betaler ekstremt høje energipriser. Et energifællesskab kunne bringe disse priser ned på grund af de nye investeringer, det ville bringe med sig. Det vil også hjælpe med at indsamle betalinger, for der skyldes mange penge. Der er diversifikation. Disse lande betaler nogle af de højeste gaspriser til leverandøren. Leverandøren i disse områder bekymrer sig ikke så meget om rimelige priser. Det betyder, at energifællesskabet kunne bringe meget mere stabilitet - i det mindste med hensyn til priserne - og kunne tilmed reducere priserne for forbrugerne. I tilgift hertil medfører *acquis communautaire* forpligtelser med hensyn til public service, hvilket indebærer, at man må tage fat på spørgsmål vedrørende de mest sårbare mennesker i vores samfund.

Investeringerne fra Verdensbanken - EIB er også meget aktiv i denne region - og andre investorer vil komme, så snart traktaten er godkendt og ratificeret.

Jeg tror, der har været nogle misforståelser om udenrigspolitikken. Traktaten tager slet ikke fat på dette spørgsmål. Der står i traktaten, at i visse tilfælde, når energien købes fra tredjelande, kan energifællesskabet indføre restriktioner, hvis disse lande negligerer miljøet eller sociale spørgsmål. Det giver muligheder. Traktaten begrænser på ingen måde de beføjelser, som de lande, der deltager i den, har til at træffe selvstændige udenrigspolitiske afgørelser. Det er meget rimeligt at se på disse spørgsmål, for hvis vi skal fremme bæredygtighed, har vi ikke råd til at købe energi fra et tredjeland, hvor miljøstandarderne bliver negligeret, og hvor prisen på energiressourcer af den grund måske er lavere. Så jeg mener, at der har været en misforståelse.

Jeg tror faktisk, at traktaten tjener regionens interesser og ligeledes EU's, og jeg håber virkelig, at de lande, der deltager i dette fællesskab, vil få stor fordel af den.

Formanden. - Som afslutning på forhandlingen har jeg modtaget et beslutningsforslag⁽²⁾, jf. forretningsordenens artikel 108, stk. 5.

Forhandlingen under ét er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen kl. 12.00.

14. Kommissionens årlige politikstrategi for 2007 (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af James Elles for Budgetudvalget om 2007-budgettet: Kommissionens meddelelse om den årlige politikstrategi for 2007 (APS) (2006/2020(BUD)) (A6-0154/2006).

Fru Grybauskaitė står øverst på listen over talere, men jeg har forstået, at hun foretrækker, at ordføreren skal begynde. Er De klar til at begynde, hr. Elles?

James Elles (PPE-DE), ordfører. - (EN) Hr. formand, normalt siger vi "damerne først", men jeg er glad for at indlede processen, for ellers vil vi komme til at gå i cirkler.

Med dagens beslutning om udformningen af de nye finansielle overslag bag os skal vi se fremad og udarbejde den generelle strategi for gennemførelse i de kommende år, uanset dens fejl med hensyn til balance eller tildelt udgiftsniveau. Fra første færd er det bemærkelsesværdigt, at den årlige politikstrategi behandler regnskabsåret 2007 som en løbende serie i Kommissionens embedstid, der skal gennemføre de veletablerede prioriteter som velfærd, sikkerhed og Europa som en global partner. Vi har en anden mening. Vi mener ikke, at det er *business as usual*. Tværtimod mener vi, at budgettet for 2007 er en

(2) Se protokollen.

god mulighed for at slå en ny strategisk tone an for den måde, som EU udarbejder sin politiske dagsorden på.

Når jeg læser dokumentet, skinner en tydelig følelse af selvtilfredshed igennem, fru kommissær, en kraftig fornemmelse af, at det ikke er så pressende at håndtere de globale økonomiske politiske udfordringer, som EU står over for. F.eks. er der ingen specifik omtale af Kinas og Indiens kraftige vækst i den globale økonomi. Det vil uden tvivl påvirke både indenrigs- og udenrigspolitikkerne betydeligt det næste år. Hvis de strategier, der udarbejdes på regionalt og lokalt plan, f.eks. som i Thames Valley, regner denne faktor som en presserende prioritet, så hvorfor har Kommissionen valgt at udelade den?

Kort sagt virker det snarere som et rutinemæssigt bureaukratisk dokument uden seriøst politisk lederskab eller vejledning. Der er tre indbyrdes forbundne prioriteter i dokumentet.

Den første prioritet er den kombinerede effekt af færre ressourcer i henhold til de nye finansielle overslag, og da der dukker nye udfordringer op, har vi ikke andet valg end at fastsætte tydelige prioriteter i det næste budget. Disse prioriteter skal målrettes, så de afspejler de kommende udfordringer. Det er mere en proces, som foregår i perioden for de finansielle overslag end i selve 2007-budgettet. Ved fastsættelse af politikprioriteter for de eksterne forbindelser skal 2007-budgettet danne grundlag for et stadigt mere åbent EU. Vores borgeres sikkerhed og velfærd afhænger af, hvor effektivt EU kan håndtere de globale udfordringer i en verden, der er meget anderledes end verden for blot 10 år siden. Vi bør snarere sigte mod at være førende end at tøjle globaliseringsprocessen. Under disse omstændigheder er det vigtigt for EU at udarbejde en konsekvent, overordnet strategi, som bedre vil definere de strategiske prioriteter for det 21. århundrede for verden udenfor, og det skal begynde med dette budget.

Den anden prioritet, som er forbundet med den første prioritet, er at sikre, at EU-borgerne er sikre på områderne for frihed, sikkerhed og retfærdighed, samt sektoren for energiforsyning, som vi netop har drøftet.

Den tredje prioritet, som ikke er mindre vigtig for os, omhandler indenrigspolitikkerne. Her skal vi fokusere på de områder, der er vigtige for Europas konkurrenceevne og vores velfærd fremover. De omfatter forskning og innovation, innovative foranstaltninger til SMV'er, støtte til livslang læring til opdatering af kompetencer og vigtige infrastrukturprojekter.

I lyset af begrænsningerne af EU's finansielle ressourcer skal vi se nærmere på EU-udgifternes kvalitet. Begyndelsen af nye finansielle overslag giver en betydelig mulighed for at indlede et løbende program til vurdering af EU-aktiviteternes resultater. Gennem cost-benefit-analyser vil vi tage skridt til at vurdere, om de specifikke tiltag opfylder deres mål, hvad deres effekt var i forhold til den tildelte udgiftskvalitet, og hvilken europæisk merværdi de har bidraget med.

Vi er overbevist om, at et sådant fokus på kvaliteten er afgørende for at kunne kompensere for en manglende budgetmæssig kvalitet. Det vil betyde, at vi skal slette programmer, hvis de ikke længere giver valuta for pengene, og oprette programmer, der er mere relevante for et globalt miljø under forandring. Det vil også betyde, at vi undgår at anvende offentlige midler, f.eks. en informationspolitik, hvor EU-finansierede tiltag kunne erstatte levedygtige, løbende private initiativer.

Vi mener, at Parlamentet skal tage initiativ til at påbegynde forberedelserne til midtvejsevalueringen af den næste flerårige finansielle ramme, som er planlagt for 2008. Det vil gøre det muligt grundigt at revurdere EU's udgifter og indtægter og ryste op i systemet for at skabe momentum til at tilpasse vores politikprioriteter.

Som konklusion giver budgetproceduren for 2007, som det første budget i de nye finansielle overslag, en reel mulighed for en bred mobilisering til at tilpasse de nye politikudfordringer i forbindelse med en verden i hurtig udvikling. Det passer, fru kommissær, med Kommissionens fokus på en resultatbaseret politik, men der er brug for en mere bred global vision. Lad os være åbne over for nye idéer og sætte kraftigt fokus på politikprioriteter, mens vi samtidig forbedrer EU's ansvarlighed.

Endelig bifalder jeg varmt allerede fra starten bidrag fra alle parlamentsudvalg til at fastsætte sektorbestemte prioriteter for dette budget. Jeg mener, at vi har en god mulighed for at skabe vores kommende politikker sammen og reagere effektivt på EU-borgernes behov.

Formanden. - Da hr. Elles ganske rigtigt havde lov til at tale først henhold til artikel 142, stk. 5, vil jeg gerne rose Dem, fru kommissær, for Deres præcise kendskab til Parlamentets forretningsorden.

Dalia Grybauskaitė, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand, det drejer sig ikke kun om kendskab, men om respekt. Jeg vil gerne takke hr. Elles for en meget god indledning til en proces, hvor vi tager fat på det første år af de nye finansielle overslag efter en vellykket underskrift og afstemning i dag i Parlamentet. I dag indleder vi en proces, hvor vi vil være seriøst engageret i at forberede det første år i disse finansielle overslag, et symbolsk vigtigt år.

Politikprioriteterne er fastsat i betænkningen om APS, og vi mener, at de grundlæggende mål og prioriteter i Kommissionens femårige strategiske målsætninger afspejles i forslaget til 2007-budgettet. Hvad angår velfærd, vækst og beskæftigelse, er ca. 43 % af vores foreløbige budgetforslag øremærket til Lissabon-strategien i kraft af udgiftsområde 1a og 1b.

Kommissionen er også forpligtet til et tæt samarbejde med EIB om de nye finansielle instrumenter til at øge EU-budgettets løftestangseffekt til Lissabon-relaterede prioriteter, herunder transeuropæiske net og støtte til SMV'er.

Med hensyn til solidaritet, sikkerhed og frihed, som er vigtige prioriteter i APS, har vi allerede afsat 291 millioner euro til solidaritet og migrationsforvaltning, herunder Fonden for De Ydre Grænser and Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandssstatsborgere.

Kommissionen foreslår en stigning på 17 % til miljøpolitikkerne, herunder udvidelse af ordningen for handel med emissionskvoter til de nye medlemsstater.

Med hensyn til de eksterne forbindelser er vi enige om, at Europa som verdenspartner skal støtte dette område finansielt. Det vigtigste tiltag for 2007 er opstarten af nye programmer såsom førtiltrædelsesinstrumentet og EU's naboskabs- og partnerskabsinstrument. Vi skal også fortsat styrke forbindelserne med vores partnere i udviklingsverden.

Med hensyn til forvaltningspraksis og menneskelige og finansielle ressourcer for 2007 vil jeg gerne understrege, at vi allerede har anmodet om 610 nye poster i forbindelse med den seneste udvidelse og 230 som forberedelse til Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse. Kommissionen foreslår, at omrokingen af ca. 600 medarbejdere inden for generaldirektoraterne skal opfylde prioriteter, som ikke er relateret til udvidelsen.

Hvad angår valuta for pengene, støtter jeg fuldt ud en mere bred og makroøkonomisk fremgangsmåde til at vurdere, hvordan de europæiske finansielle ressourcer anvendes. Jeg er overbevist om, at den nye del III i IIA om sund finansiel forvaltning er og bliver effektivt og fuldstændig gennemført.

Jeg har foreslået at indføre et varslingsystem, som sikrer mere præcise prognoser og tæt overvågning af budgetgennemførelsen.

Vi vil lytte godt efter og tage højde for alle de holdninger, som De giver udtryk for her i dag og fremover. Vi er altid villige til at samarbejde med Dem og Rådet på en fordomsfri måde, og vi håber, at det giver et meget godt resultat, nemlig et gunstigt budget ved årets udgang.

Jürgen Schröder (PPE-DE), ordfører for udtalelsen fra Udviklingsudvalget. - (EN) Hr. formand, jeg vil gerne anføre nogle bemærkninger set ud fra et udviklingssamarbejdsrelateret synspunkt. Jeg mener, at Kommissionen forsøger at lægge forskellige budgetposter sammen. Hvis det lykkes, kan Parlamentet ikke længere beslutte, hvor meget der tildeles til vigtige sektorer såsom bekæmpelse af hiv/aids. Parlamentet bør ikke lade dets befojelser blive indskrænket på denne måde.

For det andet henviser Kommissionens APS-dokument slet ikke til millenniumudviklingsmålene eller sektorer, der er vigtige for fattigdomsbekæmpelse, især undervisning og fattigdomsrelaterede sygdomme.

Desuden må jeg insistere på, at "forenklingen" af den lovgivningsmæssige sammenhæng for eksterne aktioner i perioden 2007-2013 ikke må medføre mindre gennemsigtighed ved brugen af ressourcer til udviklingssamarbejde, og at der ved fordelingen af budgetposter til geografiske områder og tematiske sektorer i 2007-budgettet skal være mindst samme synlighed som i 2006-budgettet.

Endvidere vil jeg nævne betydningen af Kommissionens overvågning af medlemsstaterne og deres niveau for statslig udviklingsbistand, da visse medlemsstater angiver deres niveau for statslig udviklingsbistand for højt ved at tage højde for midler, som faktisk ikke er en del af den statslige udviklingsbistand. Niveauet for statslig udviklingsbistand er forbundet med støtteeffektivitet og -kvalitet. Kommissionen skal fortsat gennemføre Paris-dagsordenen for støtteeffektivitet og vise offentligheden, at EU's udviklingsstøtte gør en forskel.

Endelig vil jeg gerne understrege behovet for altid at sætte fattigdomsbekæmpelsen øverst på EU-dagsordenen og som følge heraf behovet for at stræbe efter, at en betydelig andel af støtten skal gå til de mindst udviklede lande.

David Martin (PSE), *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om International Handel*. - (EN) Hr. formand, de globale udfordringer, som EU står over for, har aldrig været større, og alligevel skal vi møde disse udfordringer med begrænsede midler. Det er derfor afgørende, som Kommissionen så rigtigt sagde, at disse midler er rettet specifikt mod vores prioriteter.

Udvalget om International Handel støtter fuldt ud Kommissionens bestræbelser på at forbedre samspillet mellem EU's udenrigs- og indenrigspolitikker. Vi mener, at alle nye politikinitiativer vedrørende det indre marked bør vurderes nøje ud fra deres eksterne effekt.

Udvalget om International Handel støtter ordførerens opfordring til Kommissionen om at målrette ressourcerne med de nye globale udfordringer, som vi står over for, især Kinas og Indiens vækstøkonomier. Udvalget ønsker at understrege, at en vellykket Doha-runde kan bidrage til at frigøre ressourcer. For det første vil en fjernelse af alle former for eksportsubsidier inden for landbruget inden 2013 medføre betydelige budgetbesparelser. For det andet vil en vellykket runde medføre vækst i EU's økonomi samlet set og derfor hjælpe EU-budgettet med at stige.

Et vigtigt element, der skal gøre Doha-runden vellykket, er at overtale udviklingslandene til at deltage i Doha. I denne henseende har EU anerkendt, at udviklingslandene skal være forbundet med verdens handelssystem, hvis de skal have noget ud af Doha. På G8-topmødet i juli sidste år lovede kommissionsformand Barroso 1 milliarder euro om året i handelsrelateret bistand. Hvis ikke vi yder den bistand, vil udviklingslandenes kynisme ved WTO-drøftelserne blot tiltage.

Udvalget om International Handel mener, at en kosmetisk ommærkning af den nuværende støtte ikke er nok. Der skal reelt være tale om nye midler. Vi vil gerne foreslå både ordføreren med hensyn til de konklusioner, som udvalget har truffet på baggrund af betænkningen, og Kommissionen, at sidstnævnte årligt bør aflægge rapport til os om, hvordan den bruger de 1 milliarder euro, som hr. Barroso lovede i handelsrelateret bistand, så vi kan se, at løftet indfries på et gennemsigtigt grundlag.

Janusz Lewandowski, *for PPE-DE-Gruppen*. - (PL) Hr. formand, ved middagstid i dag afsluttede vi forberedelserne til de nye finansielle overslag, og i aften genoptages forhandlingen om de årlige budgetter. Erfaringen i denne valgperiode viser, at der ikke kan fastlægges et budget, som kan køre videre i det uendelige, selv om der er visse procedurer, som kan køre videre. Der er derfor ingen budgetrutine, da alle vores budgetter indtil nu har haft specifikke karakteristika. Budgettet for 2005 var det første i et udvidet Europa, budgettet for 2006 byggede bro over de tidligere og de nye finansielle overslag, hvorimod budgettet for 2007 vil være starten på en ny generation for flerårige programmer, og det er det specifikke for budgettet for 2007.

Vores ordfører, hr. Elles, har defineret prioriteterne og fået støtte til disse prioriteter fra hovedparten af Budgetudvalget. Med hr. Elles' overtalelsesevne vil han helt sikkert opnå parlamentarisk flertal. Det vigtige spørgsmål i forhandlingen om budgetstrategien for 2007 er ikke længere Kommissionens strategiske retningslinjer, men de tal, som Kommissionen har præsenteret for 2007, da de helt klart er påvirket af denne nye generation af programmer - og det ses tydeligt i afsnit 1a, afsnit 3a og i afsnittet om udenrigspolitik.

Jeg mener endvidere, at en effektiv lancering af en ny generation af flerårige programmer er en af de grundlæggende metoder til at måle, hvor vellykket budgettet for 2007 er, samtidig med, at de prioriteter, som hr. Elles har defineret, opretholdes. Hvis vi kan få lanceret programmerne ordentligt, kan vi genoptage den årlige rutine, som endnu en gang vil vise sig ikke at være så rutinemæssig alligevel.

Catherine Guy-Quint, *for PSE-Gruppen*. - (FR) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer, som hr. Lewandowski sagde, har vi siden i morges kendt den endelige ramme for de europæiske budgetter i de kommende syv år. Siden i morges har vi således været bevidst om, at Parlamentet skal være beskedent og ydmygt, i de forslag, det stiller. Selv om rammen i sig selv er ny, er der også en anden nyhed, håber jeg, nemlig at dette budget kommer til at gælde for 27 medlemsstater.

Som koordinator i Europa-Parlamentets Socialdemokratiske Gruppe ligger det mig på sinde at forsvare overholdelsen af de forpligtelser, vi har over for de europæiske borgere. Vores prioriteringer er stadig først og fremmest de interne politikker, der skal understøtte Lissabon-målsætningerne, men også miljøet

og udviklingen af landdistrikter, der er den eneste garanti for balance i den fysiske planlægning. At fremme bæredygtig vækst og jobskabelse i Unionen indebærer, at medlemsstaterne på behørig vis gennemfører den gældende lovgivning og den foreslåede lovgivning, men også at vi foreslår mere ambitiøse mål på området. 2007 skal ligeledes være det år, hvor politikken for kommunikation med borgerne får et nyt opsving.

På samme måde er jeg for en velafbalanceret tilgang til forvaltningen af Unionens ydre grænser, for vi kan ikke stille os tilfreds med en ensidig, sikkerhedsbaseret tilgang. Indvandringspolitikkerne skal modsvares af integrationen af tredjelandsstatsborgere og solidariteten i forvaltningen af grænserne. Sikkerhed hænger også sammen med beskyttelse af de individuelle frihedsrettigheder, det må vi ikke glemme! Vi skal således udvikle politikkerne til fordel for flygtninge. På det udenrigspolitiske område er nøgleordene udvikling, demokratisering og menneskerettigheder, men også respekt for millenniumudviklingsmålene, som er en absolut prioritering. Unionen skal give sig selv de nødvendige værktøjer for at få indflydelse på den internationale scene.

Endelig tillader jeg mig at tale for Den Europæiske Investeringsbanks samfinansiering af de programmer, der er afgørende for konkretiseringen af Lissabon- og Göteborg-strategien. Det er en god ordning. Til gengæld vil jeg gerne minde om, at det er nødvendigt at sikre tilstrækkelig offentlig finansiering til at skabe de betingelser for løftestangseffekten, som EIB forventer. Lånegarantier og andre tilsvarende foranstaltninger har ikke til formål at erstatte den friske kapital, som kun Unionen kan garantere.

Fru kommissær, jeg vil gerne sige, at jeg med stor interesse har læst, at Kommissionen regner med, at den europæiske vækst vil accelerere i 2006. En høj vækst, for den ventes forøget med 2,6 %. Man kan læse i Deres pressemeddelelser, at Europa skulle være i stand til at skabe 3,6 millioner job. Bortset fra at disse overslag er skrøbelige, navnlig som følge af udsvingene på oliemarkederne, mener De da, at denne vækst er tilstrækkelig til at give Europa de finansielle midler, det har behov for for at udvikle sig?

Endelig vil jeg gerne ønske hr. Elles held og lykke. Han skal nu forsøge at give dette budget ambitioner, men jeg tror, det bliver vanskeligt at finde midler til den ambitiøse politik, de europæiske borgere forventer, i en så stram og mager budgetramme.

Kyösti Virrankoski, for ALDE-Gruppen. - (FI) Hr. formand, jeg ønsker først og fremmest at takke ordføreren, hr. Elles, for en meget konstruktiv betænkning om Kommissionens årlige politikstrategi. I betænkningen skitseres de prioriteter, som Parlamentet har identificeret og været fortalere for i forhandlingerne om den finansielle ramme. ALDE-Gruppen ønsker især at understrege betydningen af uhindret funktion af det indre marked, og derfor har den stillet to ændringsforslag.

EU's største udfordring er at mindske arbejdsløsheden. Derfor er programmer til fremme af vækst og beskæftigelse meget vigtige. Blandt disse programmer er især det syvende rammeprogram, der omhandler forskning og udvikling, og programmet for konkurrenceevne og innovation for små og mellemstore virksomheder. Programmerne skal iværksættes hurtigst muligt.

Struktur- og samhørighedspolitikken vil være blandt de største udfordringer, som EU står over for i den kommende programmeringsperiode. Der er afsat betydelige summer til disse programmer i den nye finansielle ramme, især for de nye medlemsstater. Det er vigtigt, at disse midler anvendes. Derfor skal programmerne iværksættes hurtigst muligt og effektivt. Ideelt bør de iværksættes i løbet af 2006 og senest næste år, ellers vil de midler, der er afsat til programmerne, ikke blive udnyttet, som var det, vi oplevede i de første år af programmeringsperioden for Agenda 2000 med det resultat, at gennemførelsen af projekterne blev forsinket og samtidig medførte en ophobning af udestående forpligtelser, der stadig ikke er opfyldt.

Parlamentet skal forberede sig på midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme og landbrugsreformen i god tid. I denne forbindelse skal spørgsmålet om den obligatoriske samfinansiering af direkte landbrugsstøtte helt klart rejses. På denne måde vil EU's budgetudgifter blive mindsket, forskellene i medlemsstaternes udjævnet, og medlemsstaternes ansvar for at anvende midlerne hensigtsmæssigt og gøre mere for at sikre landmændenes indkomstgrundlag inden for rammerne af det nuværende udgiftsloft vil blive øget. Vores gruppe støtter denne form for samfinansiering. Vi giver med disse observationer vores støtte til betænkningen.

Gérard Onesta, for Verts/ALE-Gruppen. - (FR) Hr. formand, vores ordfører har udført et meget seriøst og meget komplet stykke arbejde. Det er ikke ment som en fornærmelse mod ham, når jeg siger, at

interessen for denne aften's arbejde dog er ret begrænset, meget begrænset endda, især i lyset af den afstemning, Parlamentet afholdt i morges.

Da Parlamentet erklærede, at beløbet for de finansielle overslag skulle øges markant, og regnede med at få en trecifret tillægsbevilling, håbede jeg, at den ville blive mindst tocifret. Ikke desto mindre vedtog vi i morges en kun etcifret tillægsbevilling på 2 milliarder plus 2 milliarder. Manøvfriheden for alle de kommende politiske retningslinjer er således blevet ekstremt begrænset, praktisk talt lig med nul. Ordføreren erklærer allerede i første punkt, at de finansielle overslag 2007-2013 er tilbageskuende og dermed ude af stand til at leve op til disse udfordringer. Han understreger i øvrigt i punkt 2, at den årlige politikstrategi ikke tager højde for, hvor presserende det er at reagere på disse udfordringer. Så er alt vist sagt!

Under disse omstændigheder forsøger min gruppe naturligvis at definere et par prioriteringer. Den første, som går i ordførerens retning, består i at maksimere gennemslagskraften. Når man kun har få midler, skal de bruges effektivt. Der skal derfor gennemføres seriøse undersøgelser af omkostningseffektiviteten med hensyn til Lissabon- og Göteborg-strategien. Man glemmer alt for ofte, at disse strategier ikke kun vedrører konkurrenceevnen, men også den sociale dimension og beskæftigelsen. At investere i bæredygtig udvikling er efter Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliances opfattelse en god ting.

Den anden prioritering vedrører rendezvous-klausulen. Fru kommissær, vi tror på - eller snarere - vi forsøger stadig at tro på rendezvous-klausulen, som vi også vedtog her til morgen. Takket være denne klausul kan vi måske endelig få frigjort nye margener, navnlig på landbrugsområdet. Jeg beklager dog, at vores venner fra Europa-Parlamentets Socialdemokratiske Gruppe har besluttet at slette passagen om den støtte, man kunne yde til landbruget, evt. på nationalt plan. Med denne rendezvous-klausul har vi i morges ladet et par enkelte døre stå åbne. Her til aften konstaterer vi, at de kun står en smule på klem på trods af det kvalitetsarbejde, vores kollega har udført. Lad os for guds skyld lade dem stå, som de står!

Esko Seppänen, for GUE/NGL-Gruppen. - (FI) Hr. formand, fru kommissær, GUE/NGL-Gruppen har givet udtryk for sin utilfredshed med den finansielle ramme for perioden 2007-2013 ved at stemme imod hr. Böges betænkning på dagens plenarmøde.

Hovedårsagen er, at det lave niveau for bevillinger ikke afspejler det behov, der efter GUE/NGL-Gruppens opfattelse er afgørende for udviklingen af positive europæiske programmer. Den nye finansielle ramme er efter vores opfattelse lidt for tilbageskuende i hr. Elles' betænkning. Vi ønsker mere samhørighed, mere videnskab og forskning, mere miljøbeskyttelse og større social velfærd.

GUE/NGL-Gruppen mener ikke, at der er behov for at militarisere EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik. Militarisering var et af Rådets vigtigste fokusområder i den nye finansielle ramme, og Rådet sørgede endvidere for finansiering heraf i den nye interinstitutionelle aftale med Parlamentet.

Selv om EU's forfatningstraktat blev forkastet, vil Kommissionen og Rådet muligvis forsøge at oprette en fælles EU-forvaltning for udenrigsanliggender. Det vil betyde flere beføjelser for EU på bekostning af medlemsstaterne. Suveræniteten i forbindelse med udenrigspolitik er et af de vigtigste punkter for en uafhængig stat.

Hvad angår Lissabon-målsætningerne, har vi i vores gruppe fordømt deres begrænsede anvendelsesområde i forbindelse med social velfærd. Målsætningerne inddrager kun virksomhedernes behov, ikke de ansattes behov. Kommissionens forslag om en særlig globaliseringsfond er en skuffelse, idet en betingelse for EU-støtte er store afskedigelsesrunder, hvor mindst 1.000 arbejdstagere mister deres arbejde. GUE/NGL-Gruppen støtter heller ikke Kommissionens informationspolitik. EU's institutioner anvender midler til formidling af information i form af propaganda i stedet for at overveje, hvorfor offentligheden kritiserer EU.

Vi skal fokusere på udarbejdelsen og gennemførelsen af de flerårige programmer, ellers vil vi i 2007 opleve en dramatisk underudnyttelse af mange af bevillingerne.

Nils Lundgren, for IND/DEM-Gruppen. - (SV) Hr. formand, mine damer og herrer, Budgetudvalgets betænkning giver et elegant overblik over dets område, peger på mange for ulandene vigtige spørgsmål, taler om betydningen af at spare på EU's midler og understreger vægten af streng prioritering. Er nogen imod dette? Nej. Problemet med betænkningen er dog, at der ikke tages stilling til, hvilket niveau disse vigtige spørgsmål skal behandles på. Er det på EU-niveau eller nationalt niveau? Der tages ikke stilling

til, hvordan reguleringen skal ændres for at fremme denne bedre økonomi, og der tages ikke stilling til, hvad der skal afskaffes eller reduceres, så noget andet kan prioriteres.

Lad mig komme med nogle forslag. En meget stor del af forslagene om at stimulere væksten for at klare globaliseringens krav om tilpasning osv. består af forhold, som medlemsstaterne selv håndterer bedst i egentlig konkurrence med hinanden om at finde gode løsninger. Det omfatter næsten hele Lissabon-dagsordenen, politikken om små virksomheder og forskningen. Det er vanskeligt at finde årsager til, at disse spørgsmål skal reguleres på EU-niveau.

Vigtige opgaver på EU-niveau er f.eks. at regulere handelen med emissionsrettigheder for kuldiioxid. Der har EU taget føringen i verden, og det vil være katastrofalt, hvis dette system, som Rusland og Japan skal indtræde i om et par år, ødelægges med tiden. Handelen med emissionsrettigheder skal omstruktureres nu. Et vigtigt skridt kan være, at medlemsstaternes regeringer kan sælge emissionsrettigheder på auktion til virksomheder. Derudover skal emissionsrettighederne udvides til at omfatte en større del af økonomien og mange flere lande. Det er en central opgave af global karakter for EU.

Vi taler gang på gang om subsidiaritetsprincippet, men når det bliver alvor, så forsvinder det. Ifølge betænkningen er næsten alle problemer nogle, som EU skal tage sig af. Den regulering, som skal ændres, er bl.a. landbrugspolitikken. Her skal udviklingen gå i retning mod en renationalisering af omkostningerne for gradvist at få politiske muligheder for at liberalisere hele systemet.

Endelig skal vi konkret diskutere, hvad der skal afskaffes eller reduceres, når noget andet prioriteres. Vi skal for alvor i gang med at analysere og diskutere, hvilke EU-institutioner der skal afskaffes. Vi bør f.eks. nedlægge Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Det er to institutioner, som har overlevet sig selv. Vi skal endelig komme dertil, at vi gør Bruxelles til Europa-Parlamentets hjemsted og lader den bygning, som vi befinder os i i øjeblikket, blive f.eks. et EU-universitet. Det vil være særdeles fordelagtigt for Parlamentet, men også for Strasbourg som by. Det ville indebære, at byens servicevirksomheder - hoteller, restauranter, taxier osv. - ville blive belastet mere jævnt med tiden og i løbet af året i stedet for at være overbelastet nogle få dage om måneden og lide af underbeskæftigelse derimellem.

Sergej Kozlík (NI). - (SK) Hvis man ikke kan ændre forhold på grundlag af principper, skal man i det mindste have en principfast holdning hertil. Der var tilsyneladende mange principfaste tiltag i godkendelsesprocessen for budgetforslaget for 2007.

Den 3. maj vedtog Kommissionen et foreløbigt budget for 2007 som det første skridt i retning af fastlæggelse af et budget for det første år i en syvårig periode, men jeg håber ikke, at det vil være lige så vanskeligt at fastlægge budgettet i årene fra 2007 til 2013. Hvis kommissæren betragter det foreslåede budget som et minimalistisk budget, er jeg enig. Det er dog vanskeligt at se, at budgettet vil kunne bidrage væsentligt til fremme af konkurrenceevnen i Europa. Det er et ret konservativt budget.

Det er imidlertid korrekt, at det kompromis, der blev indgået om budgetloftet for den finansielle ramme for 2007-2013, ikke giver Kommissionen meget bevægelsesfrihed. Det illustreres ved de pågældende data om den samlede stigning i betalinger sammenlignet med 2006. Den samlede vækst på 3,9 % i betalinger er ret moderat. Hvis vi tager højde for den forventede inflation på 2 % i 2007, er der kun 1,9 % mere i reel støtte til europæisk politik i samme år - og det på et tidspunkt, hvor 30 millioner bulgarere og rumænere skal tiltræde EU i januar 2007.

Der er efter min opfattelse sket positive ændringer i budgetstrukturen. Udgifter til naturrigdomme og landbrug vil kun stige med 1,2 %, hvorimod midler til konkurrenceevne og samhørighedspolitik med henblik på vækst og beskæftigelse vil stige med over 12 %. Den effektive anvendelse af disse midler vil dog være et vigtigt spørgsmål.

Overførsel af viden inden for økonomien bør støttes med yderligere midler til programmer vedrørende konkurrenceevne og innovation, udvikling af transeuropæiske netværk og livslang læring. Et nyt element er globaliseringsfonden på 500 millioner euro til støtte af arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af industriel omstrukturering. Den effektive anvendelse af disse midler vil også være et vigtigt spørgsmål.

Vi kan fortsætte diskussionen om, hvorvidt vi skal lægge lidt til her og fjerne lidt der. Kommissionen har med sit forslag fastlagt et stramt, men ikke urealistisk niveau. Det vil være vanskeligt for Europarådet

at mindske dette budgetmæssige niveau, og det vil være vanskeligt for Europa-Parlamentet at hæve niveauet. Budgetkompromiset for 2007 vil derfor ligge tæt på dette niveau.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). - (ES) Hr. formand, fru kommissær, det er klart, at det første, vi burde tale om, er, hvordan selve denne forhandling om den årlige politikstrategi fungerer, eftersom formålet i princippet var at etablere en korrekt kommunikation med Kommissionen, når budgetprioriteringerne for denne politik skal fastsættes. Men endnu en gang har vi modtaget det foreløbige budgetforslag et par dage før, at vores kollega, fru Jensen, forelægger sin betænkning om den årlige politikstrategi i plenarforsamlingen.

Under alle omstændigheder har vi allerede skåret nogle uger fra, og sandsynligvis vil vi før afslutningen af indeværende valgperiode have opnået, at denne forhandling om den årlige politikstrategi finder sted samtidig med, at Kommissionen gennemfører sit foreløbige forslag til budget.

Jeg vil også gerne sige, at vi fuldt ud støtter ordføreren, James Elles, såvel nu som i de vanskelige tider, der vil komme, når de finansielle overslag, vi har vedtaget i dag, skal presses til det yderste - disse så bagstræberiske forslag, som ordføreren selv kalder dem, og jeg er enig med ham - for der er meget, der skal vises.

Rådet skal vise, at den tror på sine egne forpligtelser. For det første ved at være til stede ved denne forhandling, men jeg kan se, at det ikke har haft tid til at blive. For det andet, at Kommissionen skal være i stand til at overbevise et meget følsomt Parlament om, at det kan fastholde et acceptabelt udgiftsniveau med henblik på at fastholde og finansiere fællesskabsprogrammerne. For det tredje er det også nødvendigt, at Parlamentet holder nøje øje med udgiftskvaliteten og Rådets holdning til budgettets størrelse.

Vi håber, at dette budget, som ordføreren forudser meget interesse ting med, og som er det første af de syv budgetter vedrørende de finansielle overslag, bliver ændret, og at der kan ske fremskridt med hensyn til budgetproceduren, f.eks. ved det første forlig, og især, hr. formand, med hensyn til de parlamentariske udvalgs prioritering af fællesskabsprogrammerne. Der er færre ressourcer, og derfor må det enkelte udvalg leve op til sit eget ansvar.

Neena Gill (PSE). - (EN) Hr. formand, jeg vil gerne lykønske hr. Elles med betænkningen om den årlige politikstrategi. Jeg vil gerne fremhæve tre områder. Idet jeg taler som ordfører for Udvalget om Industri, Forskning og Energi, vil jeg gerne indlede med at sige, at jeg støtter ordførerens henstilling til Kommissionen og medlemsstaterne om være særlig opmærksomme på de områder, der danner grundlag for en sund, moderne økonomi, som f.eks. forskning og udvikling, innovation, kundskaber, færdigheder, informations-samfundsteknologier og energi. Effektive investeringer på de områder giver et fremragende afkast på lang sigt. EU kan ikke tænke kortsigtet og stadig konkurrere globalt og tiltrække de højtuddannede, da det vil skabe en langsommere økonomisk vækst, end det ellers ville være tilfældet.

Dernæst vil jeg gerne støtte ordføreren, når han opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre den eksisterende og foreslåede EU-lovgivning vedrørende færdiggørelsen af det indre marked. Lissabon-strategien er ikke blevet prioriteret tilstrækkeligt, selv om den sigter mod forbedringer på områder, hvor borgerne ønsker fremskridt, f.eks. beskæftigelsesvækst. Som kommissionsformand Barroso fortalte Parlamentet ved hans første tale i juli 2004, skal vi vise borgerne, at Europa kan indfri dets løfter.

Som medlem af Budgetudvalget må jeg sige, at jeg er uenig i ordførerens betoning af vores strategiske partnerskab med USA. Jeg mener, at EU skal skabe solide og konstruktive forbindelser i lige stor udstrækning med alle globale aktører, især da kommissæren har foreslået en meget skuffende støttereduktion i udgiftsområde 4 i APS. Det betyder, at vores traditionelle prioriteter og forpligtelser reduceres. Derudover afsættes der ikke ekstra midler til de nye aftaler, som vi har indgået, herunder et stadig mere vigtigt strategisk partnerskab med Indien.

Da midlerne er knappe, anmoder jeg Kommissionen om at sikre sig, at ingen midler går tabt. Kan Kommissionen garantere, at de fornødne foranstaltninger og mekanismer iværksættes, som hr. Virrankoski fremhævede, for at sikre en effektiv gennemførelse og fuldstændig udnyttelse? Vi ønsker ikke at sende millioner af euro tilbage til medlemsstaterne ved årets udgang.

Anne E. Jensen (ALDE). - Hr. formand, fru kommissær! Jeg vil gerne takke vores ordfører James Elles for et visionært oplæg til arbejdet med budgettet 2007. Visionært, fordi der tænkes flere år frem i tiden.

Visionært, fordi der lægges vægt på at udfylde de nye rammer for udenrigspolitikken, og visionært, fordi der sættes fokus på den del af budgettet, der skal sikre den økonomiske vækst og styrkelse af EU's globale konkurrenceevne.

Jeg vil særligt fremhæve den nye cost-benefit-tankegang i budgettet, hvor vi år for år vurderer nytten af de enkelte programmer i forhold til omkostningerne. De informationer, vi samler på den måde, skal selvfølgelig indgå i en evaluering og en midtvejsevaluering af den flerårige budgetramme i 2008-2009. Det er nu, vi skal forberede grundlaget for at kunne ommøblere budgetrammen væk fra ting, der fungerer dårligt, til nye behov. Der skal herske effektivitet og "noget for noget" i EU's budget. Hele dette arbejde skal foregå i tæt samarbejde med fagudvalgene. Dermed videreudvikler vi de senere års stadig tættere samarbejde med fagudvalgene om at opbygge det årlige budget.

På udenrigsområdet skal vi nu udfylde de nye regelsæt, hvorefter Parlamentet er med til at udvikle strategiske rammer og dermed får et grundlag for at følge op på den førte politik. Vi kan dermed se, om vi når de mål, der er opstillet med budgettet. Arbejdsformen herfor skal selvfølgelig udvikles, og det er vigtigt, at det arbejde får en god start. Den ny budgetramme betyder, at der kommer en pæn vækst i den del af budgettet, der går til forskning, innovation, uddannelse og transport. Alligevel vil jeg gerne fremhæve, at bevillingerne til transportinvesteringer slet ikke lever op til de ambitioner, medlemslandene selv har opstillet for de transeuropæiske net. Kommissionen har sat alle sejl til for at sikre en langt bedre gennemførelse af projekterne, og nu må Rådet så vise, at de vil leve op til egne vedtagelser. Det er medlemsstaterne, der har ansvaret for at finde finansieringen, når de ikke vil betale via budgettet.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer, der er mange risici forbundet med finansåret 2007, både hvad angår tallene og procedurerne for gennemførelse af de flerårige programmer baseret på finansforordningen.

De nye programmer har et potentiale, der kun kan udnyttes ved at forbedre procedurerne. Det er vigtigt for alle involveret, især brugerne af programmerne, at den lovgivningsmæssige proces, der er forbundet med finansforordningen, gennemførelsesforordningen og de flerårige programmer, nu kan afsluttes hurtigst muligt, for at iværksætte hurtig behandling fra Kommissionens tjenestegrene. Vi afventer utålmodigt gennemførelsen af Kommissionens reviderede forslag om en reform af finansforordningen.

Da vores udkast blev vedtaget, lovede Kommissionen at inkorporere en lang række af vores ændringsforslag. På det pågældende tidspunkt lagde Parlamentet særlig vægt på vigtige punkter gennem en afstemning ved navneopråb, der resulterede i et sjældent set flertal i Parlamentet. Hurtigere, strammere og mere effektive procedurer var det, medlemmerne lagde vægt på, for at opnå hensigtsmæssige og fordelagtige investeringer af de europæiske midler. Det er endvidere meget vigtigt, at Parlamentets rettigheder sikres.

Vi skal undersøge Kommissionens reviderede udkast, som er på dagsordenen i morgen, men for at foretage en dybtgående analyse skal vi fokusere på alle aspekter - ikke blot rammerne, men også indholdet. Parlamentet skal vide, hvilke punkter Kommissionen og Rådet ønsker at inkorporere i gennemførelsesforordningerne, for at kunne vurdere i hvilket omfang vores afgørelse er gennemført - i begge dokumenter.

Jeg ønsker at forsikre kommissæren om, at Parlamentet vil gøre sit yderste for at sikre, at forslaget vedtages straks. Jeg vil opfordre Kommissionen til at fremlægge hele forslaget, både finansforordningen og gennemførelsesforordningen, hurtigst muligt, for at sætte os i stand til at indlede de nye programmer med de nye procedurer i god tid inden den nye programmeringsperiode.

Jeg ønsker endvidere at appellere til Rådet om at opretholde det konstruktive samarbejde, således at Europa og borgerne i Europa samt medlemsstaterne og institutionerne kan opnå bedre og især mindre omkostningskrævende forvaltning.

Paulo Casaca (PSE). - (PT) Fru kommissær, hr. ordfører, også jeg vil gerne takke for Deres glimrende forslag. Det gælder særlig de transatlantiske forbindelser, en vigtig prioritet, der undertiden glemmes, men som ordføreren lykkeligvis har lagt vægt på. Jeg mener i alle tilfælde, at det store spørgsmål i denne sag er, at vi står med et forslag, der er under det fra sidste år, og som også er under den grænse, som de finansielle overslag pålægger os.

Jeg mener, at vi i den nye ramme, der skal til at begynde, på ingen måde kan tillade os at fortsætte vores tidligere praksis, hvor vi systematisk ikke udnyttede hele den finansielle ramme. Jeg finder det aldeles

afgørende, at vi med en finansiel ramme, som vi alle ved er ekstremt begrænset i forhold til de europæiske ambitioner, bliver i stand til at udnytte den til det yderste, og jeg mener her, at Kommissionen spiller en fundamental rolle, hvorfor jeg gerne vil appellere til Kommissionen om ikke mere at fremlægge projekter, der ligger under de finansielle rammers lofter.

Gérard Deprez (ALDE). - (ES) Hr. formand, for mig er den vigtigste nyhed i aften, at Barça har vundet. Tillykke!

(FR) Hr. formand, som medlem af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa og som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om 2007-budgettet vil jeg allerførst udtrykke min glæde over, at sikkerhedsdimensionen for EU, såvel den interne som den eksterne sikkerhed, med rette figurerer blandt det begrænsede antal politiske prioriteringer, vores ordfører, hr. Elles, har bevaret på 2007-budgettet.

Ingen kan benægte, at forebyggelsen og bekæmpelsen af terrorismen, at forbedringen af kontrollen ved de ydre grænser, at optrævelingen af netværk for illegal indvandring er reelle og alvorlige udfordringer, der kræver egnede politikker og tilstrækkelige midler. Ingen kan heller ikke benægte, at det drejer sig om områder, hvor integrerede aktioner på fællesskabsplan bibringer en ubestridelig merværdi i forhold til medlemsstaternes indsats, når de handler individuelt. Og endelig kan ingen benægte, at det drejer sig om problemer, der med rette og i vid udstrækning bekymrer Unionens borgere, hvilket alle opinionsundersøgelser og barometre i øvrigt også viser, og som det efter de europæiske borgeres opfattelse ikke blot er naturligt, men også nødvendigt at løse på europæisk plan.

Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer, jeg mener, at der for at forsone Europa med de europæiske borgere sandsynligvis er brug for langt færre tågede diskussioner og langt færre propagandabrochurer, men derimod for langt flere politikker og foranstaltninger, der på effektiv vis løser de problemer, folk rent faktisk oplever, og som de mener er vigtige og bør prioriteres. Den interne sikkerhed er et af disse områder. 2007-budgettet giver os lejlighed til at begynde at holde op med at skuffe dem.

Formanden. - Hr. Deprez, mange tak for Deres indlæg og Deres lykønskning, men De burde samtidig kondolere ordføreren.

László Surján (PPE-DE). - (HU) Hr. formand, den nye finansielle ramme er kun lige fastlagt, og nu drøfter vi allerede manglerne. Kommissionen har ikke kunnet løse den umulige opgave, og EU vil inden for denne finansielle ramme ikke kunne opnå et gennembrud på områderne for konkurrenceevne, forskning eller innovation, der rent faktisk er udpeget som prioriteter af både Rådet og Kommissionen. I Kommissionens årlige politikstrategi er der ingen elementer til fremme af en økonomisk reform, som kan imødegå udfordringerne.

Den konkurrence, der skabes globalt og i Europa på grund af den voksende asiatiske økonomi, ignoreres tilsyneladende. Hvis medlemsstaterne står sammen, kan de måske klare disse globale udfordringer, men hvis de ikke samarbejder, vil de helt sikkert stå som taberne i de forventede processer.

Budgettet for 2007 er skuffende, fordi det burde være strategisk, men budgettet lider faktisk under sine egne store begrænsninger. Ifølge indikationerne vil budgettet hovedsageligt være fordelagtigt for de nye medlemsstater. Den treårige overgangsperiode er slut, og de skal endelig dele udviklingsressourcerne i samme omfang som de øvrige medlemsstater. De kan således iværksætte en omfattende udvikling, hvis de kommer over startvanskelighederne og ikke holdes fast i det nuværende niveau på 20-30 % for udnyttelse af ressourcerne.

Endelig ønsker jeg at takke hr. Elles, vores ordfører, for hans kritiske og grundige arbejde. Jeg håber, at Parlamentets holdning stadig vil have indflydelse på den endelige fastlæggelse af budgettet.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Hr. formand, 2007 vil utvivlsomt være et år med store udfordringer for Europa og Europas borgere. Udvidelsen af EU med endnu to lande, den løbende ratifikationsproces i forbindelse med forfatningstraktaten og - vigtigst af alt - startfasen til gennemførelse af de nye finansielle overslag skal støttes med en effektiv gennemførelse af EU's politikker, således at de globale udfordringer imødekommes, og forventningerne fra Europas borgere opfyldes.

Fastlæggelse af prioriteterne for det kommende år er i lyset af alle disse forhold strategisk vigtig for hvert af de syv år, der dækkes af de nye finansielle overslag. Det er derfor overraskende og bekymrende, at der allerede er tydelige uoverensstemmelser mellem de globale udfordringer, som EU står over for,

og de foranstaltninger, der skal sikre en bedre konkurrenceevne for den europæiske økonomi. Derudover har Kommissionen med hensyn til identifikationen af udfordringerne tilsyneladende ikke bemærket de dynamiske ændringer, der finder sted i den globale økonomi, især i markederne med den hurtigste udvikling, f.eks. de kinesiske og indiske markeder. Hvad angår den interne politik skal Kommissionen ifølge Lissabon-målsætningerne utvetydigt støtte elementer af en moderne økonomi som f.eks. videnskabelig forskning, innovation og informationsteknologier på både EU-plan og nationalt plan.

I lyset af den voldsomt stigende globale konkurrence er det endvidere af afgørende betydning at formulere en strategi, der gør det muligt for arbejdsgivere og arbejdstagere at tilpasse sig de ændringer, der finder sted. I denne sammenhæng kan globaliseringsfonden, som er drøftet i dag, være det første skridt i den rigtige retning, og revisionen af EU-budgettet, der er fastsat til 2008, vil være et reelt instrument til tilpasning af de flerårige finansielle rammer til en verden i hastig udvikling. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan håndtere den krise, som EU oplever på nuværende tidspunkt.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer, jeg vil starte med at takke hr. Elles for betænkningen. Den årlige politikstrategi for 2007-budgettet vil være afgørende for udformningen af den yderligere positive udvikling i Europa. Støtten til de to interne politikker - Lissabon-målsætningerne og politikken for landdistrikterne - er efter min opfattelse særlig vigtig at nævne i denne sammenhæng.

I lyset af den demografiske udvikling og globaliseringen er det hensigtsmæssigt at lægge større vægt på vores reformerede politik for landbrug og landdistrikter. I dette tilfælde vil det især være Lissabon-målsætningerne, som kan og skal anvendes til at løse de nuværende problemer som f.eks. arbejdsløshed og økonomisk stagnation. Den fælles landbrugspolitik, EU's eneste fælles politik, har konstant været genstand for reformer i de sidste årtier sammenlignet med andre politikområder. De lovgivere, der fastlægger landbrugspolitikken, og landmændene har gentagne gange vist deres vilje til at bringe ofre og acceptere ændringer af hensyn til et europæisk fællesskab.

Aktører i europæisk landbrug har vist, at de er indstillet på reformer. Det er på tide at vise, at reformer skaber resultater. Det er nødvendigt at sikre planlægningen for at opnå bæredygtigt landbrug efter den europæiske model, og med fastlæggelse af budgettet indtil 2013 - dvs. de næste syv år - har vi opnået netop dette. Det skal imidlertid også være hævet over enhver tvivl, at budgetmidlerne som fastsat i reformen af den fælles landbrugspolitik skal gælde indtil 2013 uden nedskæringer.

Vi har gennemført reformerne, og nu har landmændene nået smertegrænsen. Vi vil ikke strække os længere.

Brigitte Douay (PSE). - (FR) Hr. formand, fru kommissær, nu, hvor vi begynder at udarbejde 2007-budgettet, er jeg enig i de bekymringer, hr. Elles giver udtryk for i sin betænkning, vedrørende den åbenlyse uoverensstemmelse, der er mellem de ambitioner, EU har sat sig for fremtiden, og den budgetmæssige sultekur, Unionen desværre har slået sig til tåls med her til morgen for de kommende syv år.

For 2007 kan man dog mene, at budgetoverslagene burde gøre det muligt at fortsætte de aktuelle retningslinjer og samtidig lancere en ny generation af europæiske programmer, der især vedrører regionalpolitikken.

Parallelt med de nye finansielle overslag vil der blive iværksat nye programmer til fremme af den regionale udvikling, som vi skal lære at kende.

Vi gentager hele tiden, at samhørighedspolitikken er af afgørende betydning for den globale dynamik i Europa. Den skal give regionerne mulighed for at fuldende deres omlægning og forberede sig på fremtiden under de bedst mulige forhold og på samme tid give dem adgang til et optimalt udviklingsniveau. De europæiske regioner indtager i øvrigt en central plads i Lissabon-strategien, og den nye strukturelle politik skal fortsat kunne styrke den økonomiske og sociale samhørighed og mindske afstanden mellem udviklingsniveauerne i såvel de nye som de gamle medlemsstater.

For at nå disse mål skal Europa have de nødvendige finansielle midler. Som hr. Elles understregede i sin betænkning, er det således vigtigt under hele budgetproceduren at sikre, at de midler, der afsættes til denne politik, er på højde med de udfordringer, der skal løftes.

Under udarbejdelsen af budgetforslaget for 2007 skal vi dermed sørge for, at disse prioriteringer bliver overholdt, og at der bliver afsat tilstrækkelige ressourcer til dem.

Antonis Samaras (PPE-DE). - *(EL)* Hr. formand, vi vil gerne påbegynde finansieringen af nye prioriteter. Imidlertid giver størrelsen af det foreløbige forslag til budget med betalingsbevillinger på ikke over 0,99 % desværre et billede af den åbenlyse inkonsekvens, der er mellem udfordringerne inden for forskning, innovation og konkurrenceevne og de snævre margener, som budgettet tillader. Udvikling og beskæftigelse bør imidlertid være vores vigtigste mål, som især Lissabon-strategien bør bidrage til at opnå med politikker, som skal supplere og tilpasses til den nye dynamiske omverden, som følger af globaliseringen og økonomiernes indbyrdes afhængighed.

Jeg er enig i Elles-forslagene om at sikre en kvalitativ udnyttelse af hver eneste euro, især på baggrund af den nye karakter af udfordringerne, som vi indtil nu har taget helt roligt og uden visioner. Jeg taler om udfordringen fra de nye vækstøkonomier, især Kina og Indien. Den løse, "slappe" holdning, som Kommissionen har anlagt i budgetforslaget, forstærker imidlertid vores bekymring over de reducerede interventioner. Den begrænsede ramme beviser, at vi er ude af stand til at kæde mål og finansieringsmuligheder sammen.

0,99 % i betalinger til 2007 bringer desværre tragedien om snævre margener til opfyldelse af vores europæiske vision op til overfladen. Jeg spørger mig selv, om det kommende formandskab vil være stærkt nok til at overskride dette tal og gå sammen med os i et forsøg på at afværge dette evige europæiske finansielle Golgata. Jeg håber det, men jeg tvivler.

Albert Jan Maat (PPE-DE). - *(NL)* Hr. formand, også jeg vil lykønske Dem med, at Deres land i aften har vundet Europa Cup, men måske smitter det også lidt af på Nederlandene, eftersom Barcelonas træner er nederlænder.

Jeg vil også lykønske ordføreren med denne betænkning, for det er en slagkraftig betænkning. Den nævner de rigtige prioriteter. Men hvad der er endnu vigtigere - og jeg taler her i aften fortrinsvis som skyggeordfører for landbrugsbudgettet på PPE-DE-Gruppens vegne - er, at denne betænkning er som et varmt bad for de europæiske landmænd og gartnere i modsætning til, hvad den britiske Labour-regering gjorde under formandskabet. Det vil jeg give hr. Elles en kompliment for.

Hvad angår landbruget og gartneriet, er det alle mand på dækket, for Rådets nemme udvej, nemlig at tillade lande frivilligt at overføre 20 % af præmierne til udvikling af landdistrikter, kan udarte sig til et dolkestød i ryggen på hårdt arbejdende landmænd og gartnere. Ikke fordi jeg er imod landdistriktspolitik, men på grund af dette forslags frivillige karakter er der stor risiko for, at der opstår konkurrenceforskelle mellem landmænd fra de forskellige medlemsstater, og det fører til forstyrrelse af det fælles marked.

Også den mulige frivillige overførsel af 20 % af præmierne vil sandsynligvis på grund af den finansielle nødbremse fra den midlertidige revision udgøre et nyt angreb. På grund af løfter til de tiltrædende lande, Rumænien og Bulgarien, betyder dette nemlig, at der i sidste instans på ny kan foretages en nedskæring på 15 % af landbruget og gartneriet i de gamle medlemsstater. Dermed risikerer Europa at miste kontrollen med den fælles landbrugspolitik, for en nedskæring på 35 % på præmierne vil betyde, at det fælles marked virkelig kommer til at høre fortiden til. Som det fælles markeds vogtere er Europa-Parlamentet og Kommissionen nødt til at gøre alt for at undgå dette.

For øvrigt er jeg også chokeret over tidligere kommissær Bolkesteins bemærkninger, for som kommissær for det indre marked har han for nylig på ny afvist Prodi-Kommissionens landbrugsreformer og finansieringen af disse, som han havde godkendt, og sagt, at landbrugspolitikken skulle afskaffes. Jeg opfordrer den nuværende budgetkommissær til at være på vagt, når det gælder det fælles marked, og forhindre en yderligere indskrænkning af de europæiske landbrugspenge og af den europæiske landbrugspolitik, for lad os være ærlige, 80 % af Europas eksportrestitutioner er afviklet, 60 % af landbrugseksporten til udviklingslande går allerede til EU, og vi har en aftale med verdens 48 fattigste lande. Jeg kender ikke nogen verdensdel, som har gjort mere for liberaliseringen af landbrugspolitikken end Europa, og nu er det nok.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen kl. 12.00.

15. Fællesskabets strategiske retningslinjer for 2007-2013 (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Constanze Angela Krehl for Regionaludviklingsudvalget om forberedelse af den samstemmende udtalelse om Fællesskabets strategiske

retningslinjer for 2007-2013 (Samhørighedspolitikens bidrag til vækst og beskæftigelse) (2006/2086(INI)) (A6-0175/2006).

Constanze Angela Krehl (PSE), ordfører. - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer, Europa-Parlamentet har med vedtagelsen af de finansielle overslag i dag taget et vigtigt skridt i retning af gennemførelse af strukturprogrammerne i EU's regioner hurtigst muligt i løbet af 2007. Vi skal tage endnu et vigtigt skridt i morgen, når vi vedtager vores forslag om de strategiske retningslinjer for samhørighedspolitikken. Jeg vil gerne benytte lejligheden i dag til at slå fast endnu en gang, at Parlamentet har fremskyndet proceduren meget ved at behandle spørgsmålet om disse retningslinjer parallelt med forhandlingerne om de finansielle overslag og forordningerne om fondene, og jeg ønsker også at takke alle de af mine kolleger, der er til stede ved denne forhandling. Jeg beklager, at det er blevet sent, men det var den eneste chance for at vedtage betænkningen inden afslutningen af plenarmødet i maj. Enhver anden håndtering af spørgsmålet ville have medført yderligere forsinkelser for den overordnede håndtering af samhørighedspolitikken.

Kommissionens forslag er omfattende. Jeg har ikke desto mindre nogle vigtige forslag som supplement til og styrkelse af de politiske tilgange. Disse forslag er baseret på den omstændighed, at udvidelsen af EU har øget forskellene mellem regionerne, og at vi skal anvende de begrænsede midler, der er til rådighed, på en strategisk intelligent og effektiv måde. Derfor skal vi benytte os mere intensivt af mulighederne for privat samfinansiering i de kommende år.

Hvad er det, jeg ønsker at understrege i min tale i dag? For det første skal vi efter min opfattelse gøre det klart, at samhørighedspolitik naturligvis skal være i overensstemmelse med Lissabon-strategien, men vi må heller ikke glemme den bæredygtige udvikling i EU i overensstemmelse med Göteborg-målsætningerne i processen. For det andet lever 80 % af den europæiske befolkning i byer eller byområder, og det betyder, at vi skal lægge større vægt på denne dimension i vores strategi. For det tredje skal vi fremhæve den territoriale samhørighed i vores planlægning - et krav, som også helt korrekt blev stillet af Regionaludviklingsudvalget. Inden for Kommissionens tre retningslinjer - at styrke Europas og dets regioners attraktivitet for investorer og arbejdskraft, fremme viden og innovation til sikring af vækst og skabe flere og bedre job - støtter vi udviklingen af en bæredygtig transportinfrastruktur, herunder i grænseområder. I denne sammenhæng tillægger vi det særlig stor betydning at få gennemført miljøprioriteter som Natura 2000, vandrammedirektivet og bæredygtig forebygelse af naturkatastrofer.

Vi ønsker at henlede opmærksomheden på de særlige muligheder, som anvendelsen af vedvarende energi skaber, og dermed udviklingen af nye teknologier på dette område. Udviklingen af forskningsinfrastrukturer og udnyttelsen af forskningsresultater for små og mellemstore virksomheder er et vigtigt element i vores strategi ligesom adgangen til moderne informations- og kommunikationsnetværk.

Alle disse punkter er forbundet med udviklingen af en økonomi, der skaber flere og især bedre arbejdspladser i EU. En anden vigtig forudsætning for etablering af arbejdspladser er imidlertid, at borgerne i EU skal være så velkvalificerede som muligt. I denne sammenhæng er strategien om livslang læring helt central i vores betænkning, og vi støtter programtiltag for børn og unge og uddannelse af arbejdstagere, samt adgang til uddannelse for ældre. Jeg ønsker at understrege, at ligeværdig adgang til EU's samhørighedspolitik skal være garanteret i fremtiden, hvad angår alle prioriteter i betænkningen, herunder, men ikke begrænset til, personer med handicap. Vi ønsker at være i stand til yderligere at anvende og udvikle de positive erfaringer, der er opnået med det tidligere EU-initiativ Equal, i næste støtteperiode.

Arbejdsmarkedets parter og organisationer, sammenslutninger og regionale aktører skal være mere aktivt involveret i udarbejdelsen af programmet på regionalt plan. Drøftelser med Kommissionen har afsløret, at en lang række af vores forslag kan inkorporeres i Kommissionens endelige forslag. Det vil gøre det muligt for os at udarbejde nye strategiske indgangsvinkler til arbejdet i de næste syv år, og det hilser jeg varmt velkommen. Jeg ønsker at takke mine kolleger fra de politiske grupper for deres brede støtte, og jeg vil slutte af med at opfordre Rådet til at vedtage hele pakken i relation til samhørighedspolitikken hurtigst muligt. På denne måde kan vi forhåbentlig bekræfte og styrke EU-borgerne tillid og tiltro til europæisk politik.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand, jeg hilser i høj grad udkastet til betænkning vedtaget af Europa-Parlamentets Regionaludviklingsudvalg velkommen om Kommissionens

meddelelse "Samhørighedspolitikken bidrag til vækst og beskæftigelse: Fællesskabets strategiske retningslinjer for 2007-2013". Jeg vil især gerne takke fru Krehl for hendes hårde arbejde med at udarbejde betænkningen.

Forslaget til Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed afspejler to vigtige principper i EU's kommende samhørighedspolitik. Disse principper er styrkelse af regional- og samhørighedspolitikken strategiske dimension for at sikre, at Fællesskabets prioriteter bedre integreres i de nationale og regionale udviklingsprogrammer, og sikring af, at aktørerne på stedet i højere grad gør politikkerne til deres egne med et bedre partnerskab mellem Kommissionen, medlemsstaterne og regionerne, herunder arbejdsmarkedets parter.

Med relanceringen af Lissabon-strategien er samhørighedspolitikken blevet det primære finansielle instrument på EU-plan til at sikre, at EU-midlerne anvendes til at gennemføre vækst- og beskæftigelsesstrategien. Det afspejles i prioriteterne i forslaget til Fællesskabets strategiske retningslinjer for 2007-2013, hvor der søges at skabe en balance mellem de to målsætninger i vækst- og beskæftigelsesdagsordenen og territorial samhørighed.

I overensstemmelse med vækst- og beskæftigelsesdagsordenen indeholder retningslinjerne en opfordring til den næste række af programmer om at målrette ressourcerne til de følgende tre prioriterede hovedopgaver. For det første at øge medlemsstaternes, regionernes og byernes tiltrækningskraft ved at forbedre deres tilgængelighed og sikre, at der står serviceydelser til rådighed i tilstrækkelig kvalitet og mængde, samt bevare potentialerne i deres miljøer. For det andet at tilskynde til innovation og opmuntre iværksætterånd og at stimulere væksten i videnøkonomien ved at sikre, at der er kapacitet til forskning og innovation, herunder inden for ny informations- og kommunikationsteknologi. For det tredje at skabe flere og bedre job ved at gøre det mere tiltrækkende for folk at søge ansættelse eller påbegynde selvstændig erhvervsaktivitet, forbedre medarbejdernes og virksomhedernes tilpasningsevne og øge investeringerne i menneskelig kapital.

Kort sagt indeholder retningslinjerne en række prioriteter med tilstrækkelig fleksibilitet, som kan tages i betragtning ved udarbejdelse af investeringsstrategier, som er forskellige på tværs af Europas regioner. På den anden side indeholder retningslinjerne også fokus på et begrænset antal prioriteter til at sikre, at midlerne virkelig målrettes for at øge investeringens effektivitet og realisere vækst- og beskæftigelsesstrategien.

Som konklusion har Rådet opnået politisk enighed om forordningerne om strukturfondene for 2007-2013. Kommissionens næste skridt er at færdiggøre den endelige udgave af Fællesskabets strategiske retningslinjer, som Rådet skal vedtage. Udkastet til betænkning, som blev vedtaget af Regionaludviklingsudvalget, vil bidrage til udarbejdelsen af den endelige udgave af retningslinjerne sammen med medlemsstaternes bemærkninger og resultaterne af en offentlig høring, som blev afholdt sidste år.

Zsolt László Becsey (PPE-DE), ordfører for udtalelsen fra Transport- og Turismeudvalget. - (HU) Hr. formand, som ordfører for udtalelsen fra Transport- og Turismeudvalget var jeg overrasket over at høre, at emnet er kommet på dagsordenen. Det er måske bl.a. på grund af de hektiske og fremskyndede begivenheder og forhandlingen om finansdirektiver og fonde, at vi ikke tidligere er blevet informeret om de kompromiser, som Regionaludviklingsudvalget har indgået i forbindelse med fru Krehls fremragende betænkning, og som vi skal stemme om i Parlamentet i morgen.

Jeg er ordfører for udtalelsen fra Transport- og Turismeudvalget, som i høj grad prioriterer samhørighed for et meget uensartet EU og udvikling af infrastrukturer og turisme, som udgør instrumenterne til opnåelse af samhørighed. Vi indrømmer, at enhver investering på grund af de relativt begrænsede EU-midler skal give Europa merværdi og skabe økonomisk vækst.

Vi prioriterer udviklingen af veje og hovedsageligt tværnationale jernbaner, for det er her, at det går mest trægt i erhvervsmæssig sammenhæng. Ud over jernbanerne ønsker vi også at prioritere udviklingen af indlandsskibsfart, da begge disse transportformer er instrumenter til beskyttelse af miljøet og konkurrenceevnen samtidig.

Vi skal prioritere de perifere områder, idet adgangen til disse områder ikke blot kan etableres med markedsbaserede tiltag, og regional udvikling er en forudsætning for konkurrenceevnen i disse områder og for at sikre, at befolkningen ikke flytter væk. I relation til etablering af adgang skal vi også etablere omfartsveje og forbindelsesveje. Når vi finansierer TEN-T, skal vi forstå, at vi ikke blot kan acceptere

TEN-T-centre i de gamle medlemsstater, og at samhørighedsfonden ikke kan løse alle problemer, f.eks. problemerne i de baltiske lande.

Transport- og Turismeudvalget støtter endvidere udviklingen af komplekse transportsystemer i byer, integreret udvikling af forstæder og EU-støtte til denne form for rullende materiel. Der er også behov for udvikling af turistområder, da det er disse områder, som fastholder befolkningen, og vi skal opretholde turistindtægterne i Europa. Derfor opfordrede vi i vores udtalelse til, at der gives EU-støtte til regionale lufthavne.

Lad os ikke have nogen illusioner. I de nye medlemsstater er involveringen af privat kapital ikke en magisk opskrift på markedsbaseret udvikling af infrastrukturer, især ikke i de perifere områder, da den betalingsdygtige efterspørgsel er lav, og afkastet for investeringer er langsomt. Derfor støtter jeg også udnyttelsen af strukturfondene i offentlig-private partnerskaber, som faktisk kan bidrage til mere effektive investeringer. Jeg ønsker at takke ordføreren for betænkningen og takke alle for deres opmærksomhed, og tillykke med Barcelonas sejr, hr. formand!

Jan Olbrycht, for PPE-DE-Gruppen. - (PL) Hr. formand, undertegnelsen af den interinstitutionelle aftale i dag gør det muligt at fortsætte det lovgivende arbejde forbundet med iværksættelse af samhørighedspolitikken i perioden 2007-2013. I overensstemmelse med de obligatoriske procedurer vil Kommissionen præsentere de strategiske rammer efter vedtagelsen af pakken af forordninger forbundet med strukturfondene og samhørighedsfonden. Europa-Parlamentet forventer, at Kommissionen identificerer prioriteter og handlingsforløb på en sådan måde, at essensen af den europæiske samhørighedspolitik opretholdes samtidig med, at der fastsættes betingelser for gennemførelse af Lissabon-strategien.

De strategiske retningslinjer skal, som ordføreren helt korrekt understreger, cementere de rammer, der er beskrevet i forordningen, frem for at erstatte eller ændre de pågældende rammer. Vi er klar over, at de strategiske retningslinjer vil være grundlaget for de endelige versioner af de nationale strategiske referencerammer, der skal udarbejdes af medlemsstaterne. Derfor er det nødvendigt at formulere dem på en sådan måde, at man undgår problemer med fortolkningen. I lyset af dette ønsker jeg at fremhæve et par punkter, der bør figurere i de strategiske referencerammer.

De udfordringer, der er forbundet med Lissabon-strategien, medfører, at den bymæssige dimension af samhørighedspolitikken får stigende betydning. Det vil være et af hovedelementerne i de strategiske retningslinjer. Det vil kun være muligt at opfylde målsætningerne i de strategiske retningslinjer, hvis der er bedre adgang til transport, og derfor er oprettelsen af transportnettene, især de transeuropæiske transportnet, en af de mest grundlæggende opgaver, der skal løses. Det vil ikke være muligt at opfylde målsætningerne i Lissabon-strategien, hvis vi ikke skaber betingelser for gennemførelse af forskning og innovativ udvikling samt støtte til det syvende rammeprogram, som betyder at der med samhørighedspolitikken skabes de rette betingelser for forskning og udvikling. De strategiske retningslinjer skal være tydelige og lette at læse og forstå. Det er noget, som Europa-Parlamentet har ret til at forvente.

Riitta Myller, for PSE-Gruppen. - (FI) Hr. formand, det er relevant at have en fælles forhandling om, hvordan vi kan opnå reelle og målelige fordele af EU's regionalpolitiske programmer. Kanaliseringen af EU's midler til regionalpolitik over i projekter, der bidrager til udviklingen i mere ugunstigt stillede regioner, samt økonomisk vækst og konkurrenceevne overalt i EU, er baggrunden for udarbejdelsen af retningslinjerne.

Jeg ønsker især at takke ordføreren for at have taget denne udfordring op og udarbejdet et meget interessant bidrag til strategidokumentet på Parlamentets vegne. Det er helt rigtigt at være kompromisløs, når det drejer sig om bestemte vigtige principper. Derfor går jeg om nødvendigt ind for tilbagebetaling af de midler, som allerede er tildelt regioner og medlemsstater, hvis der i programmerne ikke er taget tilstrækkeligt højde for vigtige nøgleprincipper forbundet med EU-politik, f.eks. bæredygtig udvikling, ikke-diskrimination og gennemførelse af miljølovgivningen.

Generelt er det vigtigt at koncentrere de begrænsede midler, der er til rådighed, på en sådan måde, at støtten udnyttes så effektivt som muligt og med opnåelse af størst merværdi for Europa. Et vigtigt aspekt af dette er kanalisering af støtte over på f.eks. bæredygtige energikilder.

Endelig ønsker jeg at understrege betydningen af et andet spørgsmål. Hvordan kan vi i forsøget på at fjerne unødvendigt bureaukrati bedst forvalte regionale projekter og samtidig sikre, at der er tilstrækkelig

økonomisk kontrol og overvågning? Mange projekter gennemføres desværre ikke, når der bruges flere midler på bureaukrati end på gennemførelse af selve projektet.

Jean Marie Beaupuy, for *ALDE-Gruppen*. - (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer, jeg vil gerne starte med at et citat fra den fremragende betænkning, som vores kollega, fru Krehl, har udarbejdet: "Europa-Parlamentet føler sig forvisset om, at Kommissionen og Rådet vil tage hensyn til dets anbefalinger, som er nødvendige, hvis Europa-Parlamentet skal kunne afgive samstemmende udtalelse om de strategiske retningslinjer."

De hørte rigtigt, hr. kommissær, ligesom jeg hørte rigtigt i Deres indledende bemærkninger for et øjeblik siden. De nævnte regionerne adskillige gange, men ordet "by" nævnes kun en enkelt gang i Deres meddelelse.

Det er grunden til, at Wiens borgmester, hr. Häupel, for tre uger siden på Regionsudvalgets plenarmøde svarede "det må man desværre frygte" til en journalist, som havde stillet følgende spørgsmål: "Byområderne er blevet integreret i målene for konvergens og konkurrenceevne. Frygter De, at de ellers vil blive glemt?"

Derfor er de strategiske retningslinjer for samhørighed af afgørende betydning. Personligt anbefaler jeg, at der føjes en fjerde prioritering til Fællesskabets strategiske retningslinjer, som fokuserer på byerne og byområderne og den rolle, de spiller. Jeg vil gerne pointere, at Regionaludviklingsudvalget ved ordet "by" ikke kun forstår byen og dens opland, men også, som det understreges flere gange i fru Krehls betænkning, alle de områder, der består af bycentre, byområder og omkringliggende landdistrikter, der lever i symbiose med byen. Disse områder er uden diskussion ikke blot steder, hvor 80 % af befolkningen bor, men også steder, der er af afgørende vigtighed for udviklingen af vores Europa via Lissabon- og Göteborg-målsætningerne.

I fru Krehls betænkning indtager byerne en vigtig plads. Formålet med mit indlæg i denne sene aften er at minde om, idet jeg beklager, at rådsformanden ikke er til stede, at medlemmerne af vores udvalg, medlemmerne af vores tværpolitiske gruppe adskillige gange over for Rådet har insisteret på, at Rådet skal lægge pres på medlemsstaterne for at få dem til at tage højde for byområderne. Lissabon- og Göteborg-målsætningerne kan kun nås, hvis byområderne spiller deres rolle fuldt ud i samhørighedspolitikken.

Hr. kommissær, jeg beklager endnu en gang, at Rådet ikke er repræsenteret. Af Dem forventer vi, at De engagerer Dem 100 % for at sikre, at samhørighedspolitikken bærer frugt takket være byområdernes hele og fulde deltagelse.

Elisabeth Schroedter, for *Verts/ALE-Gruppen*. - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer, jeg glæder mig meget over fru Krehls store samarbejdsevne. Det var vist sig at være muligt at orientere retningslinjerne hen imod princippet om bæredygtig udvikling. Jeg ønsker især at understrege dette punkt, fordi Kommissionen ikke længere lægger tilstrækkelig vægt på det. Øremærkning, der nu har sneget sig ind i den generelle forordning som konkurrent til retningslinjerne, skaber problemer, fordi det ødelægger retningslinjernes brede tilgang, som både er horisontal og vertikal på samme tid.

Hvis man adskiller Lissabon-strategien fra Göteborg-strategien, betyder det, at industriområderne og byerne er vinderne, og landdistrikterne er taberne. Jeg ønsker ikke at modsige den tidligere taler, hr. Beaupuy, med denne udtalelse, da han især henviser til problemområderne i byerne, men med denne adskillelse sættes der spørgsmålstegn ved samhørighed i mange områder og regioner - med katastrofale konsekvenser. Jeg vil ganske enkelt nævne et eksempel fra det land, som kommissæren kender bedst. Efter øremærkningen vil Riga og det omkringliggende område få tildelt alle midlerne. Men den lettiske region, der helt grundlæggende har brug for støtte, er Latgale, som er den fattigste region i EU i øjeblikket. Denne region vil kun modtage den resterende del af midlerne, og det kan ikke være rigtigt.

Efter min opfattelse kan disse problemer, som Kommissionen selv har skabt, kun løses efterfølgende, hvis Kommissionen i de operationelle programmer sikrer, at der i forbindelse med alle områder - både byer og landdistrikter - lægges samme vægt på bæredygtig udvikling i den økonomiske, sociale og miljømæssige tilgang, dvs. i en afbalanceret udviklingsmæssig tilgang.

Så længe Kommissionen ikke lægger tilstrækkelig vægt på bæredygtig udvikling, vil der ikke være rigtig samhørighed i Europa.

Bairbre de Brún, for *GUE/NGL-Gruppen*. - (Taleren talte irsk)

(EN) Først og fremmest vil jeg takke fru Krehl for hendes betænkning og for den åbne og vidtspændende måde, som den blev udarbejdet på. Jeg er uenig i nogle elementer, men betænkningen er med til at indføre en foranstaltning med social og miljømæssig balance i de strategiske retningslinjer.

Det er vigtigt for Europa-Parlamentet at argumentere kraftigt for nogle mere afbalancerede retningslinjer og udtrykkeligt forkaste øremærkning og tankegangen bag fremgangsmåden, som blot vil forværre ubalancen i Lissabon-retningslinjerne og de nuværende retningslinjer fra Kommissionen. Lissabons forrang over Göteborg og nogle af Lissabon-elementernes forrang over andre elementer i Kommissionens oprindelige retningslinjer er bekymrende. Vi må dirigere retningslinjerne på en måde, som afspejler den grundlæggende funktion i samhørighedspolitikken og den holistiske udvikling af Europas regioner, og ikke kun virksomhedsvækst.

Jeg hilser især punkt 9 i fru Krehls betænkning velkommen, hvori der anmodes om, at et godt partnerskab mellem alle involverede forankres i forordningerne og retningslinjerne, og at en styrkelse af civilsamfundet støttes. Jeg er især glad for at høre kommissær Piebalgs anerkende det her i aften. Endnu en gang tak og tillykke til fru Krehl med betænkningen.

Rolf Berend (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer, jeg vil starte med at takke fru Krehl for den dybtgående betænkning og det fremragende samarbejde om dette spørgsmål. De økonomiske forskelle mellem regionerne i EU vil kun blive større i den kommende programmeringsperiode - især som resultat af de kommende udvidelser - uden en forøgelse af strukturfondsbevillingerne - og hvis vi ikke var klar over det tidligere, er vi det nu. I lyset af alt dette er det nu nødvendigt at anvende de begrænsede midler på en intelligent og effektiv måde, hvor der altid fokuseres på, at samhørighedspolitik ikke kan løse alle strukturelle problemer eller erstatte medlemsstaternes indsats.

Jeg bifalder den kritiske indstilling til øremærkning af bevillingerne, f.eks., som gør budgettet alt for ufleksibelt. Der er en reel fare for, at regionerne ikke vil opnå den fleksibilitet, som er nødvendig, for at udvikle programmerne således, at de lokale og regionale krav opfyldes.

Jeg ønsker at fremhæve det særlige hensyn til den bymæssige dimension, hvorpå der ikke lægges tilstrækkelig vægt i Kommissionens forslag. Især byområder har på grund af deres økonomiske og sociale forskelle brug for øget støtte. Privat samfinansiering til støtte af gennemførelsen af alle programmer er meget vigtig, og denne omstændighed skal understreges igen og igen, især på et tidspunkt hvor offentlige midler er begrænsede - og dette synspunkt deles rent faktisk af størstedelen af medlemmerne i vores udvalg. Det er uhyre vigtigt at fremme privat samfinansiering på projektniveau. Offentlig-private partnerskaber anvendes desværre for sjældent i forbindelse med strukturfondene, idet de rejser en række retlige spørgsmål, der skal løses.

En velkommen udvikling er, at det i forhandlingerne om de finansielle overslag er lykkedes at harmonisere de forskellige standarder inden for rammerne af samhørighedspolitikken for både de gamle og nye medlemsstater.

Ewa Hedkvist Petersen (PSE). - (SV) Denne betænkning er utrolig vigtig, fordi den drejer sig om, at væksten skal nå alle dele af Europa. Jeg støtter fru Krehls betænkning og takker hende for et ganske udmærket stykke arbejde og for et godt samarbejde.

Jeg vil tage nogle spørgsmål op og især lægge vægt på betydningen af den sociale økonomi og udvidelsen af it-infrastrukturen.

Jeg vil også betone udvidelsen af it-infrastrukturen.

(EN) Den sociale økonomi som en model for bæredygtig udvikling med mulighed for at afstemme den økonomiske og sociale opbygning i regionerne ved at koble iværksætterånden sammen med sociale formål, bekæmpe passiv afhængighed af de sociale velfærdssystemer, skal anerkendes og medregnes i de sociale og territoriale samhørighedspolitikker og rammer på europæisk, nationalt og regionalt plan.

Årsagen er, at en social økonomi medfører iværksætterånd og skaber jobmuligheder lokalt og regionalt. En social økonomi er målrettet mod grupper, der er socialt udelukket, f.eks. de langtidsledige. En social økonomi betyder innovativ iværksætterånd for mindretalsgrupper, øger selvstændiggørelse, og styrker det civile samfund.

(*SV*) Jeg vil også gerne lægge vægt på udvidelsen af it-infrastrukturen. It og it-infrastrukturen er netop lige så vigtig i dag som veje og jernbaner længe har været og fortsat vil være for væksten i Europa. Hvis nye virksomheder skal arbejde i alle regioner, skal it og it-infrastrukturen være på plads, så de kan arbejde effektivt. Det må ikke være sådan, at en dårlig it-infrastruktur betyder, at man ikke kan arbejde ude i regionerne. Derfor er det godt, at der lægges vægt på dette i Kommissionens dokument og i fru Krehls betænkning.

Jan Březina (PPE-DE). - (*CS*) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer, hvad angår spørgsmålet om regler for strukturfondene, er der ingen tid at spille. Processen for gennemførelse af fælles regler for disse fonde er vanskelig, og borgerne i de nye medlemsstater har stadig i frisk erindring, hvad der skete i 2004, da vi skulle håndtere måneders forsinkelse, som har været meget vanskeligt at indhente. Jeg ønsker derfor at anmode om, at der indgås en aftale om direktiverne om strukturfondene hurtigst muligt. Det vil efter min opfattelse være uheldigt, hvis processen går i stå eller udskydes, fordi Parlamentet insisterer på bestemte krav til sidste øjeblik, koste hvad det vil. Der skal indgås en aftale hurtigst muligt, så der er tilstrækkelig tid til at udarbejde de operationelle programmer på nationalt plan. Det sidste punkt, som Rådet og Parlamentet diskuterer, er spørgsmålet om EU's reserve. Jeg ønsker at understrege, at Rådet har accepteret, at nogle medlemsstater, herunder Tjekkiet, skal have deres strukturfondsbevillinger justeret i 2010 som følge af opdaterede beregninger om økonomisk vækst. Det vil derfor kun være rimeligt også at behandle spørgsmålet om reserven i denne sammenhæng, idet den økonomiske vækst i nogle lande helt tydeligt er blevet undervurderet.

Betænkningen, som vi drøfter, er efter min opfattelse en meget velafbalanceret tekst, der vil gøre det lettere at opnå en aftale med Rådet. Jeg er enig i den kritik, som er rejst i forbindelse med øremærkningen af midler til opfyldelse af Lissabon-målsætningerne. Trods den nuværende situation, hvor især Kommissionen insisterer på princippet om øremærkning, bifalder jeg dog, at det ikke er hensigten med øremærkningen, at det skal påvirke de nye medlemsstater, der vil være nødt til hovedsageligt at investere i infrastrukturer og bekæmpelse af arbejdsløshed, i lyset af den manglende udvikling i mange af deres regioner. Jeg mener endvidere, at det er vigtigt at fremhæve, at der ikke er lagt tilstrækkelig vægt på den bymæssige dimension. Byerne står over for en række problemer. Når dette er sagt, bifalder jeg dog, at Kommissionen er indstillet på at ophæve det nuværende forbud imod anvendelse af midler fra boligfonden. Især i de nye medlemsstater er der mange gamle og forsømte højhuse, hvis renovation vil tage lang tid på grund af de manglende offentlige ressourcer. Jeg ønsker at takke ordføreren for denne betænkning og opfordrer til, at betænkningen vedtages.

Inés Ayala Sender (PSE). - (*ES*) Hr. formand, jeg vil begynde med at lykønske ordføreren for hendes fremragende og præcise indsats og takke hende for hendes interesse i at tage til mødet og indgå i en intens dialog med de nationale repræsentanter, der på forskelligt niveau er ansvarlige for struktur- og samhørighedspolitikkerne. Tak, fru Krehl.

I dag efter vedtagelsen af det flerårige budget for EU's udfordringer i 2007-2013, der kommer med svar på et tidspunkt, hvor der er en vis stagnation og skuffelse efter udvidelsesindsatsen, er disse retningslinjer mere fornuftige end nogensinde, for de tilstræber effektivt og klogt at koncentrere de knappe finansielle ressourcer med henblik på at opnå den med ordførerens egne ord størst mulige europæiske merværdi.

Derfor sætter vi ekstra pris på fru Krehls forståelse for forskelligheden i de forskellige regioners behov og hendes fleksible løsninger, der tager særligt hensyn til områder - strækkende sig fra bjergområder til regioner i Fællesskabets yderste periferi - der lider under strukturelle vanskeligheder såsom affolkning og en aldrende befolkning, eller som er svært tilgængelige.

Vi værdsætter også, at hun insisterer på aktivt at fremme lige muligheder for mænd og kvinder som en tværgående betingelse. Det kan aldrig blive for meget.

Vi værdsætter ligeledes den innovative og moderne genoptagelse af Delors tilgang til vækst og investering med opfordringen til sikring af bæredygtige transportinfrastrukturer - jernbaner, kollektiv transport og søtransport - disses tilgængelighed samt optimeringen af trafikstyringen og færdselssikkerheden, og ikke mindst behovet for at færdiggøre de transeuropæiske net, især ved grænserne til de stater, som ikke har udviklet dem tilstrækkeligt, som det er tilfældet med mit land i Pyrenæerne.

Vi støtter også hans krav om en bæredygtig anvendelse af naturressourcerne, især vandet, og om udvikling af bæredygtig energi i forbindelse med besparelser og energieffektivitet.

Jeg vil gerne fremhæve fru Krehls evne til at opfatte kravene til de særlige forbindelser mellem byerne og det omgivende land, med forslaget om et økonomisk integreret område, som vi i Zaragoza - min by - kalder "det fjerde område".

Jeg vil også gerne fremhæve fru Krehls understregning af behovet for at reducere teknologikløften mellem regioner og mellem medlemsstater ved hjælp af en styrkelse af de teknologiske samarbejdsnetværk og den særlige forståelse for at fremme udviklingen af SMV'er og innovationspotentialet i forbindelse med forskning og udvikling.

Endelig vil jeg gerne takke hende for hendes store indsats for at forbedre beskæftigelsen og integrationen af indvandrere samt for hendes tanke om, at arbejdstagernes situation under ingen omstændigheder må blive forværret.

Ambroise Guellec (PPE/DE). - (FR) Hr. formand, som alle de kolleger, der har haft ordet før mig, vil jeg gerne sige tak for kvaliteten af det arbejde, fru Krehl har udført. Ligesom fru Krehl vil jeg gerne understrege, hvor vigtigt målet om territorial samhørighed er. Det er efter min mening afgørende for EU's fremtid. Jeg mener ikke, at dette fremgår klart nok af Kommissionens forslag.

Derudover risikerer den øremærkning - man taler vist også om *earmarking* - af bevillingerne til Lissabon-strategien, som stjålet er blevet indføjet via et bilag til den generelle forordning om strukturfondene, at øge forskellene mellem regionerne og internt i regionerne. Det tror jeg har bidraget en hel del til den forfatningsmæssige blindgyde, vi befinder os i for øjeblikket. Og det skulle især være tilfældet i de lande eller regioner, der er omfattet af målet om konkurrenceevne og beskæftigelse. Forhindringerne for udviklingen er bestemt forskelligartede og varierer alt efter regionernes geografiske beliggenhed.

Især vil jeg gerne understrege, at tilgængeligheden er et uundgåeligt punkt, en forudsætning for de mere eller mindre fjerntliggende regioners konkurrenceevne og dermed for deres eventuelle tilslutning til Lissabon-strategien. Hvis denne øremærkning gennemføres ufravigeligt ifølge nævnte bilag, vil den låse disse regioner fast og forhindre dem i at finansiere de tvingende nødvendige transportinfrastrukturer.

Derudover drejer det sig om en yderst teknokratisk konstruktion, som efter min opfattelse ville gøre Unionens regionalpolitik endnu mere uigennemsigtig og uforståelig for vores medborgere. Er det virkelig det, vi vil? Nej, selvfølgelig ikke. Derfor er det vigtigt, hr. kommissær, at vi klart får bekræftet, at den nødvendige fleksibilitet vil blive accepteret både inden for de nationale strategiske referencerammer og i de regionale operationelle programmer. Jeg har kort drøftet dette med fru Hübner, og jeg fik indtryk af, at hun var modtagelig over for dette, men jeg vil virkelig gerne, at Kommissionen tager behørigt hensyn til det.

Gábor Harangozó (PSE). - (EN) Hr. formand, efter udvidelsen bor der op til 46 % flere borgere i målområderne for konvergens, mens de tilgængelige ressourcer ikke er steget proportionalt. Denne udvikling vil tiltage med Rumæniens og Bulgariens kommende tiltrædelse. Det er derfor indlysende, at spørgsmålet om, hvordan disse ressourcer anvendes mest effektivt, er af største betydning.

De nye medlemsstater, som vil nyde størst gavn af samhørighedspolitikken, har specifikke socioøkonomiske behov, som der skal tages passende højde for. Derfor bifalder jeg varmt dette dokument og arbejdet udført af vores ordfører, fru Krehl, som har dedikeret sig til at sikre, at de tilgængelige ressourcer anvendes på en fornuftig, effektiv og målrettet måde.

Jeg hilser især ordførerens opfordringer om forbindelserne mellem samhørighedspolitikken og Lissabon-strategien varmt velkommen, da de vil medføre bæredygtig økonomisk vækst og varig kvalitetsbeskæftigelse. Jeg hilser også forbindelserne mellem partnerskabsprincippet og den territoriale dimension velkommen, samt betoningen af mere miljømæssig bæredygtig transport, national ressourceforvaltning, lige muligheder, livslang læring og byudvikling.

Det er yderst vigtigt, at vi sikrer os, at alle medlemsstater kan vedtage deres nationale strategiske rammer i tide, så programmerne kan begynde allerede 1. januar 2007. EU's målsætning om økonomisk, social og territorial samhørighed står på spil. Trods den berettigede skuffelse med hensyn til niveauet for de tilgængelige ressourcer til samhørighedspolitikken vil det med passende regler om udgifter og programgennemførelse være muligt at opnå store forbedringer med hensyn til at hjælpe de regioner, som sakker bagud, med at komme på niveau set ud fra et socioøkonomisk synspunkt.

Endelig vil jeg gerne tilføje, at jeg er optimistisk og ganske sikker på, at betænkningen vil få bred opbakning til afstemningen i morgen.

Sérgio Marques (PPE-DE). - *(PT)* Hr. kommissær, kære kolleger, også jeg vil gerne takke Constanze Angela for hendes fremragende betænkning, der udtrykker Parlamentets bestræbelser, hvad angår udformningen af Fællesskabets strategiske retningslinjer for gennemførelsen af den økonomiske og sociale samhørighedspolitik i perioden 2007-2013.

Jeg vil gerne fremsætte nogle få betragtninger om et spørgsmål, der særligt optager mig, nemlig faren for, at vi helt underordner samhørighedspolitikken under Lissabon-strategiens mål. Faren er reel, og den bør ikke ignoreres, da vi ellers til en vis grad forvrider solidaritetsbegrebet og ønsket om en afbalanceret og harmonisk udvikling i hele EU, der er selve samhørighedspolitikens kerne.

Hvis den vigtigste faktor bliver den konkurrencetankegang, der ligger til grund for Lissabon-strategien, er der fare for, at vi først og fremmest vælger at kanalisere strukturfondene til de mindre begunstigede regioner med størst udviklingspotentiale til skade for de regioner, der har et mindre udviklingspotentiale.

Det kan særlig blive tilfældet i de nye medlemsstater, der kun omfatter konvergensmålregioner. Jeg appellerer derfor til, at der bliver den nødvendige balance mellem konkurrencedygtighed og solidaritet.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. - *(EN)* Jeg vil gerne takke ordføreren endnu en gang for en fremragende betænkning. Kommissionens endelige udgave af Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed bliver tydelig og gennemsigtig. Jeg kan forsikre Dem om, at betænkningen og dagens forhandling vil give værdifulde input til udformningen af de strategiske retningslinjer for samhørighed.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen kl. 12.00.

16. Dagsorden for næste møde: se protokollen

17. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 23.55)